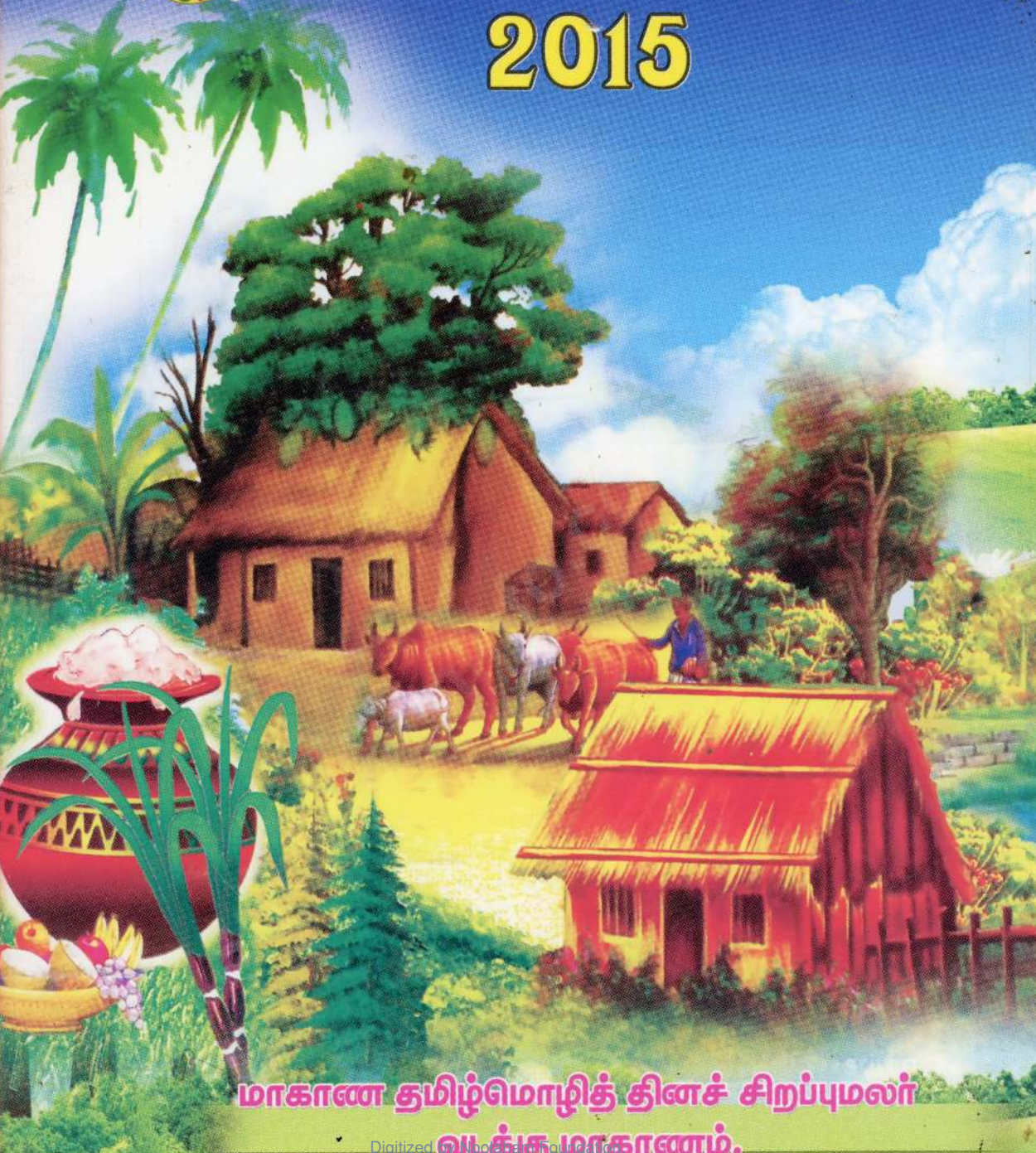




கவின்தமிழ் 2015



மாகாண தமிழ்மொழித் தினச் சிறப்புமலர்
வடக்கு மாகாணம்.

கவீதருக்



மாகாண
தமிழ்மொழித் தினச்

சிறப்புமலர்

வடக்கு மாகாணம்

2015

ஆல் வபரப பட்டியல்

இதழின் பெயர்	:	கவின்தமிழர்
வகை	:	இலக்கிய லுக்கங்களின் தொகுப்பு
இதழாசிரியர்	:	திருமதி கௌரி முகுந்தன்
வெளியீடு	:	தமிழ்மொழித் தினக்குழு மாகாணக் கல்வித்திணைக்களம், வடமாகாணம்.
பதிப்பு	:	2015
பக்கங்கள்	:	.xii + 146
தாள்	:	70gsm
பிரதிகள்	:	1000
அச்சுப்பதிப்பு	:	எவகிறீன் லுச்சகம், 693, கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

கவித்தமிழ் - 2015 ஸர்க்கூடி

காப்பாளர்

திரு. இ. இரவீந்திரன்

செயலாளர்

கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை மற்றும்
இளைஞர் விவகார அமைச்சு,
வடமாகாணம்.

தலைவர்

திரு. செ. உதயகுமார்

மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
மாகாணக்கல்வித் திணைக்களம்,
வடமாகாணம்.

இணையாளர்

திருமதி பி.செல்வின் இரேனியஸ்

மேலதிக மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
வடமாகாணம்.

செயலாளர்

திருமதி கௌரி முகுந்தன்

உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
மாகாணக்கல்வித் திணைக்களம்,
வடமாகாணம்.

கவின் சோலைய்னூள்....



பக்கம்

❖ தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து		vi
❖ வாழ்த்துச் செய்திகள்		vii - xii
❖ நான் வரும்பும் பெரியார்	- ஆக்கம் : எழுத்து	01
❖ முத்யோரைப் பேணுவோம்.	- கட்டுரை வரைதல்	03
❖ வாசிப்பின் மென்மை	- கட்டுரை வரைதல்	05
❖ மனத வாழ்வில் வீட்டுநானம்	- கட்டுரை வரைதல் இலக்கிய நயத்தல்	07
❖ இலக்கியம் நயத்தல்		10
❖ இலக்கியங்களில் பெண்கள்	- தமிழியற் கட்டுரை வரைதல்	14
❖ நட்பென்படுவது	- குறுநாடக ஆக்கம்	23
❖ உடன்பிறப்பு என்பதெல்லாம்	- குறுநாடக ஆக்கம்	31
❖ அன்புப் பச்	- சிறுகதை ஆக்கம்	44
❖ முதற் சம்பளம்	- சிறுகதை	50
❖ முதற்சம்பளம்	- திறனாய்வுப் போட்டி	55
❖ கல் நெஞ்சம்	- சிறுகதை ஆக்கம்	62

❖ சமத்துவம் எங்கள் உயிர் மூச்சு	- கவிதையாக்கம்	66
❖ தமிழ் எனும் எழுதுகோல்	- கவிதையாக்கம்	68
❖ வாழ்த்துப் பா		73
❖ உரும்பிராய் கருணாகரப் பள்ளையார்		74
கோயிற் சாசனங்களின் வரலாற்றுச் செய்திகள்		
❖ வழிநீரின் கேள்வி	- சிறுகதை	76
❖ ஏன் இந்தக் கண்ணீர்	- சிறுகதை	81
❖ என்றும் புன்னகை	- கவிதையாக்கம்	87
❖ வசந்த காலம்	- கவிதையாக்கம்	90
❖ நவீன கற்பித்தல் நுட்பங்களும் அதன் எதிர்காலமும்		92
❖ சிறுவர் கதைகளும் உயர்மட்டச் சந்தனை திறன் விருத்தியும்		96
❖ கருக்கும் மொட்டுகள்	- சிறுகதை	100
❖ ஈழம் கண்ட தனிப் பெரும் தமிழ்த் தூதர் தனிநாயகம் அடிகளார்		104
❖ வாழ்வு என்பது ஒரு கலை		110
❖ பண்டைத் தமிழாடையே நலவிய நீர் வழிபாட்டு மரபுகள்		114
❖ இஸ்லாம் கூறும் கல்வி தான் என்ன?		119

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

நீராரூங் கடலுடுத்த
நிலமடந்தைக் கெழிவெழுமும்
சீராரும் வதனெமனத்
திகழ்பரத கண்டமதில்
தக்கசிறு பிறைநுதலும்
தரித்தநறுந் திலகமுமே
தெக்கணமு மதிற்சிறந்த
தீராவீடநற் றிருநாடும்
அத்திலக வாசனைபோ
வனைத்துலக மீன்பமுற
எத்திசையும் புகழ்மணக்க
இருந்தபெருந் தமிழணங்கே!

பல்லுயிரும் பலவுலகும்
படைத்தளித்துத் துடைக்கினு மோர்
எல்லையறு பரம்பொருள் முன்
இருந்தபடி இருப்பது போல்
கன்னடமுங் களிதெலுங்குங்
கவின் மலையா எழுந்துளவும்
உன்னுதரத் துதித்தெழுந்தே
ஒன்று பல ஆயிடினும்
ஆரியம் போலுலகவழக்
கழிந்திதாழிந்து சிதையாவுண்
சீரிளமைத் திறம் வியந்து
செயன் மறந்து வாழ்த்துதுமே!

மனைமணியம் பெ. சுந்தரம்பிள்ளை



வாழ்த்துச் செய்தி



வடக்கு மாகாணக் கல்வித் திணைக்களத்தினால் வருடந்தோறும் நடத்தப்படும் தமிழ்மொழித் தினப் போட்டியில் மாகாண ரீதியாக வெற்றி பெற்ற மாணவர்களை கௌரவிக்கும் நிகழ்வில் வெளியிடப்படும் மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதையிட்டு மகிழ்வடைகின்றேன்.

கல்விசார் விடயங்களில், மாணவர்களின் பல்துறை ஆற்றல்களின் வளர்ச்சிக்கு வழிகோலுவதில் கல்வித் திணைக்களத்தின் பங்கு முக்கியம் ஆகிறது. தமிழர்களின் பாரம்பரிய கலைகள், மொழிகள் மழுங்கிக்கொண்டு வரும் சீக்காலத்திலே மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம் தமிழ்மொழித் தினப் போட்டியை நடத்தி அதில் மாகாண ரீதியாக வெற்றிகளைத் தம்மகத்தே கொண்ட மாணவச் செல்வங்களை கௌரவிப்பதும், அவ்விழாவில் மலர் ஒன்றினை வெளியிடுவதும், அம்மலர் மாணவர்களின் சிறந்த ஆக்கங்களை தாங்கிவருவதும், எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு கிடைக்கின்ற ஓர் வரலாற்று ஆவணமாகும்.

இந்த வகையில் மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம் மேற்கொண்ட சீவ்வாக்கியர்வமான நடவடிக்கையை பாராட்டுவதுடன், சீம்மலர் சிறப்புடன் வெளிவர எனது நல்லாசிகளையும் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

திரு. த.கருகுலராசா
கௌரவ அமைச்சர்,
கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள்,
விளையாட்டுத்துறை மற்றும்
இளைஞர் விவகார அமைச்சு,
வடக்கு மாகாணம்.



வடமாகாணக் கல்வீ அமைச்சு செயலாளரின்
வாழ்த்துச் செய்து.



வடமாகாணக்கல்வித் திணைக்களத்தின் தமிழ்மொழிப் பிரிவால் வெளியிடப்படும் கவின்தமிழ் நூல் வெளியீடு பல ஆக்கபூர்வமான ஆக்கங்களுடன் வெளியிடப்பட்டு வருவதையிட்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். பாடசாலை மாணவர்களுடைய மொழி ஆற்றலை மட்டுமல்ல அவர்களது கல்வியையும் கருத்துக்களையும் சிந்தனை, கற்பனை வளத்தையும் காட்டும் கண்ணாடியாக அமைவது எழுத்துப் படைப்புக்களேயாகும். மாகாணமட்ட போட்டிகளில் வெற்றி பெற்ற மாணவர்களின் உயர்ந்த படைப்புக்களையும் ஆசிரியர்கள், கல்விமாமர்கள் போன்றோரின் படைப்புக்களையும் கொண்டு இந்தநூல் வெளியிடப்படுகின்றமை மிக்க மகிழ்ச்சிக்கூறிய விடயமாகும். இக்கவின்தமிழ் கல்வித்துறை மற்றும் இலக்கியத்துறை சார்ந்த பலருக்கும் பயனுடையதாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

கல்வி உலகில் தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழியை வளர்த்தெடுப்பதற்கு இத்தகைய மலரின் முகிழ்ப்பு பக்கபலமாக அமைகின்றது என்பதில் ஐயமில்லை. செம்மொழி என்னும் அந்தஸ்தைப் பெற்ற எமது தமிழ் மொழி தளரவிடாது வளர்ச்சி பெறவேண்டும். இத்தகைய கவின்தமிழ் போன்ற நூல்களின் தோற்றத்தினூடாக மாணவர்களின் எழுத்தாற்றல் முயற்சிக்கு உந்து கோலாக அமையவேண்டுமெனக் கூறி இச்செயற்பாட்டிற்கு தோளோடு தோள் நின்று உதவிக்கரம் நீட்டிய அனைத்து உள்ளங்களுக்கும் இதயங்கனிந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

செயலாளர்.

உ.ஆரவீந்திரன்,

கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள்,
விளையாட்டுத்துறை மற்றும்
இளைஞர் விவகார அமைச்சு,
வடக்கு மாகாணம்.



வடமாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

தமிழுக்கு பெருமை சேர்த்த சுவாமி விபுலானந்தரின் நினைவாக மாகாணக் கல்வித் திணைக்களத்தின் ஏற்பாட்டில் வருடம்தோறும் மாணவர்களின் இயல், இசை, நாடகத் திறமைகளை வெளிக்கொணரச் செய்வதற்கு களம் அமைக்கும் செயற்பாடாகத் தமிழ் மொழித் தின விழாவும், கவின்தமிழ் நூல் வெளியீடும் இடம்பெற்று வருகின்றது.

இனிமை விளங்கும் தமிழ் மொழியில் உதித்தெடுத்த இந்நூலில் அமைந்துள்ள உள்ளடக்கங்கள் விரி சிந்தனைத் துளிகளாக அமைந்துள்ளமை வரவேற்கத்தக்கது. மாகாண மட்டத்தில் முதலிடம் பெற்ற ஆக்கங்கள் கவின்தமிழ் தாங்கியிருப்பது மாணவர்கள் சிறார்களின் ஆளுமை விருத்தி புரையோடும் செயற்பாடாகும்.

பல்வேறு நிலைகளில் நடத்தப்படுகின்ற இத்தமிழ் மொழித் தினப் போட்டிகளில் பங்கு பற்றும் மாணவர்கள் மற்றும் அவர்களை வழிப்படுத்திய ஆசிரியர்கள், உணக்கமளித்த அதிபர்கள், பெற்றோர்கள், கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், மேலதிக மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள் மற்றும் கல்வி சாரா அலுவலர்கள் அனைவரையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் பாராட்டுகின்றேன்.

வடமாகாணத்தின் உணர்றாகவும், கவின்தமிழ் ஆக்கங்கள் அனைத்தும் தேனாகவும் தெவிட்டாத வகையில் ஆவலோடு கற்பதற்கு ஏற்ற வகையில் வினைத் திறன் மிகுந்ததாக அமைந்துள்ளமை சிறப்பிற்குரியதாகும். இந்நூலின் முகிழ்ப்புக்கு இதய பூர்வமான நல்லாசிகள் சுவறி நிற்கின்றேன்.

திரு. செ. உதயகுமார்
மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
வடமாகாணம்.



மேலதிக மாகாண கல்விப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

வடக்கு மாகாண கல்வித் திணைக்களம் இம் மாகாணத்தின் இளம் தலைமுறையினரை பண்பாட்டில் செழுமைபெற்ற சிந்தனைவளமும் உலகியல் அறிவும் பிரயோகத்திறனும் நிறைந்த ஆளுமை கொண்டவர்களாக வளர்த்தெடுப்பதில் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துள்ளது.

இக்குறிக்கோளை அடைவதற்காக பல்வேறு புதிய முயற்சிகளையும் பயிற்சிகளையும் காலத்திற்கு காலமும் கிரமமான ஒழுங்கிலும் எமது மாகாண திணைக்களம் செய்துவருகின்றது. அத்தகைய முயற்சிகளில் ஒன்றாகவே தமிழ் மொழித்தினத்தையும் அதனையொட்டியதாக 'கவின்தமிழ்' இதழ் வெளியீட்டையும் முன்னெடுத்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்றைய போட்டியலில் பரீட்சைப் பெறுபேறுகளுக்காக மாணவர்களை நிர்ப்பந்திப்பதே கல்வியின் குறிக்கோள் போன்ற பொய்க்மதத்தோற்றம் ஒன்று இன்று எங்கள் சமூகத்தை ஆக்கிரமித்துள்ளது. பாடக்குறிப்புகளையும் பரீட்சை வினாவிடைகளையும் சூத்திரங்கள் போன்று மனனஞ்செய்வதில் பெரும்பாலான மாணவர்களின் காலமும் கருத்தும் முடக்கப்பட்டுள்ளமை மிகவும் கவலையானதாகவும் எம் அனைவரையும் புதிய தேடல்கள் நோக்கி சிந்திக்க வைப்பதாகவும் உள்ளது.

மொழி என்பது வெறுமனே ஒரு தொடர்பாடல் உடகம் என்பதற்கும் அப்பால் ஒவ்வொரு உயிரினமும் தான் தரிசிக்கும் ஒவ்வொரு கணப்பொழுதினையும் அதன் அனுபவத்தையும் புரிந்துகொள்வதற்கும் அதனை தனக்குள் உள்வாங்கி உணர்ந்து மீண்டும் மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதற்கான மிக அற்புதமான கருவியாகவும் அமைந்துள்ளது. குறிப்பாக தாய்மொழியில் ஒருவர் கொண்டிருக்க வேண்டிய ஆளுமைதான் அவருக்கும் அவரைச் சுற்றியுள்ள பிரபஞ்சத்தின் ஒவ்வொரு அசைவுக்கும் அதிர்வுக்கும் இடையிலான அனுபவத்தை செழுமைப் படுத்தி அவரது வாழ்வினை அர்த்தம் கொள்ள வைக்கின்றது.



'கவின்தமிழ்' இதழ் அத்தகைய ஆளுமையினை மாணவரிடையே வளம் படுத்தும் உயரிய குறிக்கோளுடன் வருடாந்தம் வெளிவருகின்றது. பரீட்சை இலக்குகளுக்கு அப்பால் இணைப்பாடவிதான செயற்பாடுகளில் ஒன்றாக மாணவரின் சிந்தனையாற்றலை தூண்டி கவிதைகளாகவும் கட்டுரைகளாகவும் கதைகளாகவும் கருத்துக்குவியல்களாகவும் இணைத்து கவின்தமிழ் என்கின்ற அழகிய மலர்க்கொத்து உங்கள் கரங்களில் தவழுகின்றது.

இம் மலர்க்கொத்திற்கு தமது ஆக்கங்களை வழங்கிய மாணவச் செல்வங்கள் அவர்களை ஊக்குவித்த ஆசிரியர்கள், பெற்றோர் ஆகியோருக்கும் எனது பாராட்டையும் நன்றியையும் தெரிவிப்பதில் மகிழ்வு கொள்கின்ற அதேவேளை எமது வளங்களின் மட்டுப்பாடுகள் காரணமாக மலர்க்கொத்தாகவும் மாலையாகவும் இணைக்கப்படாத மலர்கள் மிக அதிகம் உண்டு என்பதையும் இவ்விடத்தில் நாம் குறிப்பிடவேண்டியுள்ளது.

2015 'கவின்தமிழ்' இதழ் இன்று உங்கள் கரங்களில் மலர உழைத்த அனைவருக்கும் எனது நன்றிகள்.

திருமதி பிரேமாவதி செல்வின் ஆறேனியஸ்,
மேலதிக மாகாண கல்விப்பணிப்பாளர் (கல்வி அபிவிருத்தி)
வடமாகாண கல்வித்திணைக்களம்,
மருதனார்மடம்.





இதழாசிரியர் இயத்தர் குந்து

“முத்துப் பதத்த நத்தலம் தன்னல்
முத்தமிழ் வடித்த கவின்தமிழ்”

கல்வி உலகில் தாய் மொழியாம் தமிழ் மொழியிலே தமிழ் மாணவர்களின் திறன்களை வெளிக்கொணர் வருடாந்தம் நடத்தப்படும் தமிழ் மொழித் தினப்போட்டிகளில் வெற்றி பெற்ற மாணவர்களின் உயர்ந்த படைப்புக்களை கொண்டு இந்நூல் வெளியிடப்படுகின்றமை மிக்க மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயமாகும். கல்வித் துறையில் தடம்பதித்த பல கல்விமான்களின் படைப்புக்கள் யதார்த்த உலகிற்கு ஏற்ற வகையில் எழுதப்பட்ட பல ஆக்கங்களை இந்நூல் தாங்கியுள்ளது.

“மொழிவளம் என்பது உயர் முச்சு.
அதனை மேம்படுத்துவதே உடல் உழைப்பு”

எமது தமிழ் மாணவர்களது மொழியறிவு குன்றிலிட்ட தீயமாக ஒளிர வேண்டும் என்ற நோக்கோடு “கவின்தமிழ்” நூல் மாகாணக் கல்வித் திணைக்களத்தின் தமிழ் மொழிப் பிரிவால் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றது.

எனவே தமிழ்மொழித் தினப் போட்டிகளை நடத்துவதில் அல்லும் பகலும் ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து எம்மை வழிப்படுத்திய வடக்கு மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் திரு. செ. உதயகுமார் அவர்களுக்கும், மேலதிக மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர்களுக்கும், பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்க்கும், உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், ஆசிரிய வளவாளர்கள், வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், ஆசிரிய ஆலோசகர்கள், அதிபர்கள், ஆசான்கள், முகாமைத்துவ உதவியாளர்கள், சிற்றூழியர்கள் முதலான அனைத்து உள்ளங்களுக்கும் எனது நன்றி.

நிறைவாக “கவின்தமிழ்” இதழ் சிறப்புற வெளிவர ஆக்கங்களை அனுப்பிய எழுத்தாளர்களும், இதனை நூல் வடிவெடுத்து நேர் வகிடுசெய்த எவகிறீன் நிறுவனத்தினருக்கும் வடக்கு மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி கௌரி முகந்தன்
உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் (குமீந்),
வடமாகாணம்.



நான் விரும்பும் பெரியார்

செல்வி அச்சதன் தந்தி

யா/சாவகச்சேரி இந்து ஆரம்ப பாடசாலை

ரீதிய - 1

- ஆக்கம்: எழுத்து

01. நான் விரும்பும் பெரியார் தமிழ் இலக்கிய வானில் சுடர் விட்டு ஒளிரும் விண்மீன் மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் ஆவார்.
02. அவர் மகாகவி, புரட்சிக்கவிஞர் பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலம் அமைத்த ஒப்பற்ற மகாகவி ஆவார்.
03. இவர் தமிழ் நாட்டிலுள்ள எட்டைய புரத்தில் சின்னச்சாமி ஐயருக்கும் இலட்சுமி அம்பாளுக்கும் மகனாக ஆயிரத்து எண்ணூற்று எண்பத்து இரண்டாம் ஆண்டு பிறந்தார்.
04. இளமையிலே தமிழ், ஆங்கிலம், சமஸ்கிருதம், இந்தி ஆகிய மொழிகளைக் கற்ற பொழுதிலும் தமிழிலே அதிக பற்றுடையவராக இருந்தார்.
05. இவரது பாடல்களை சிறுவர்களும், பெரியவர்களும் விரும்பிப் படிக்கின்றார்கள்.
06. "தமிழகம் தமிழுக்கும் தகும்" என்றொரு கவிஞர் பாரதியினைக் குறிப்பிடுகின்றார்.
07. இந்திய நாட்டின் விடுதலைக்காக புரட்சிகரமான கருத்துக்களை தம் பாடல்களில் இருந்து புகுத்தி உரமூட்டியவர்.
08. இவர் கண்ணன் பாட்டு, குயில் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் போன்ற பாடல்களையும் எமக்குத் தந்துள்ளார்.

09. "ஓடி விளையாடு பாப்பா..." என்ற பாப்பா பாட்டை குழந்தைகளை விளித்துப் பாடி வாழும் வழியினைக் காட்டினார்.
10. "அச்சம் தவிர்", "ஆன்மை நவநேல்" என்ற புதிய ஆத்திசூடி பாடி நீதிகளையும் விளக்கினார்.
11. பாரத நாட்டின் பெருமையில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்த இவர் பழமையிலும் நாட்டம் கொண்டிருந்தார்.
12. இவரின் கவிதைத் திறமையை மெச்சிய எட்டையபுர சமஸ்தானம் இவருக்கு பாரதி என்றும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்தனர்.
13. இவரது கவிதைகள் நாம் வாழும் வழியினைக் குறித்து நிற்கின்றன.
14. இன்று பாரதியார் மறைந்தாலும் அவரது கவிதைகள் மறையாது ஒளிபரப்பிக் கொண்டே இருக்கின்றன.
15. "பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதியடா - அவன் பாட்டைப் பண்ணோடு ஒருவன் பாடினான்" என கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை பாரதியினைக் குறிப்பிடுகின்றார்.



முதியோரைப் பேணுவோம்.

ரசவ்ஷன் ஶிராஹ்ஷரீத்தி டீஸக்ஷன்
கிளி / கண்டாவளை ம. வி.

ரிஷி - 2

கட்டுரை வரைதல்

கடவுளால் படைக்கப்பட்ட அனைத்து ஜீவராசிகளுக்கும் முதுமை அடைதல் என்பது நியதியாகும். பத்து மாதம் சுமந்து பெற்ற தாயையும், அன்பு காட்டி வளர்த்த தந்தையையும் முதுமை அடைந்தவுடன் அவர்களைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டும். இன்று நாட்டின் பல இடங்களிலிருந்து முதியோரைப் பேணிப் பாதுகாக்கும் பண்பு அருகி வருகின்றது. இன்று நாட்டின் பல இடங்களில் முதியோர் இல்லங்கள் முளைவிடத் தொடங்கிவிட்டன. இதன் விளைவாக இளைஞர்கள் சிலர் பெற்றோரை முதியோர் இல்லங்களில் அநாதையாக விடும் அவலக் காட்சியை காணக்கூடியதாக உள்ளது.

கிராமத்தில் ஒரு பழமொழி கூறுவார்கள். காவோலை விழக் குருத்தோலை சிரித்தது. அதே போல் நாமும் என்றோ ஒருநாள் முதியவர்களாகி விடுவோம் என்பதை மறந்து விடுவதனால்தான் இத்தகைய விபரீதங்கள் இடம்பெறுகின்றன. நாம் என்றும் பதினாறாக வாழ்ந்து விட நாம் மார்க்கண்டேயரா? மனிதனாகப் பிறந்த அனைவரும் என்றோ ஒருநாள் இறந்து விடுவோம். இதனால் தான் கிராமத்தில் “ஆறிலும் சாவு, நூறிலும் சாவு என்பார்கள்.

அன்னை பத்து மாதம் சுமந்து எம்மைப் பெற்றெடுக்கிறார். “தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலும் இல்லை” என்று அருந்தமிழ் புலவர் ஔவையார் தனது கொன்றைவேந்தனிலில் குறிப்பிடுகின்றார். அன்பை நாம் கற்று ஓர் அறிஞனாக அல்லது உலகம் போற்றும் மகானாக வரவேண்டும் என்பதே அவர்களுடைய அவா ஆகும். இதனால்தான் வள்ளுவப் பெருந்தகை

**“ஈன்ற பொழுதின் பெரிதுவர்க்கும் தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்”**

இவ்வாறு திருக்குறளில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அடுத்து தந்தையை எடுத்து நோக்கு வோமானால் எமக்காக வியர்வை சிந்தி உழைத்து எமக்கு வேண்டிய உபகரணங்களையும், பொருட்களையும் வாங்கித் தருகின்றார். தந்தையின் சொல் கேட்டுப் பணிந்து நடக்க வேண்டும் என்பதை ஔவையார் “தந்தை சொல்

மிக்க மந்திரமில்லை” என்று விளக்கியுள்ளார். மகன் தந்தைக்கு உதவி செய்யும் போது தந்தை அடையும் மகிழ்ச்சியை திருவள்ளுவர் இவ்வாறு

**“மகன் தந்தைக்காற்றும் உதவி இவன் தந்தை
எந்நோற்றான் கொல் எனும் சொல்”**

குறிப்பிட்டுள்ளார். நாம் தந்தை, தாயை மதித்து பேணிக் காக்கும் அவசியத்தை “தந்தை தாய் பேண்” என்று விளக்கியுள்ளார். கண் கண்ட தெய்வங்கள் என பெற்றோர்கள் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகின்றனர். தாயும் தந்தையுமே எமது தெய்வங்கள் என்று ஒளவைப்பிராட்டி “அன்னையும் பிதாவும் முன்னெறி தெய்வம்” என்று அருளியுள்ளார்.

இன்று தமது பிள்ளைகளை மேலைத்தேய ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு அனுப்பி விட்டு பெற்றோர்கள் இங்கு அவதிப்படுகின்றனர். சிலர் முதியோர் இல்லங்களில் சிறகிழந்த பறவை போல் உறவுகளின் அன்புக்காக காத்திருக்கின்றனர். நாம் பெற்றோரிடம் ஐந்து நிமிடம் உரையாடும் போது அவர்களின் மனம் உவகை அடைகிறது. முதியோர்களின் அறிவைப் பயன்படுத்தாது இன்றைய விஞ்ஞான அறிவைப் பயன்படுத்துவதால் இளைஞர்கள் முதிய வர்களை முதியோர் இல்லங்களில் விடுகின்றனர். இராமானாயத்தில் தாய் தந்தையாரைப் பேணிக் காத்த சிரவணன் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றான். முதியோர்களின் அனுபவம் மிக்க அறிவை “மூத்தோர் சொல் வார்த்தை அமுதம்” என்பர். அவர்களின் அனுபவம் மிக்க அறிவை வைத்து ஒரு சிறந்த சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்ப முடியும். சான்றோர்கள் மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்று வரிசைப்படுத்தி பெற்றோருக்கு முதன்மை அளித்துள்ளனர். பிள்ளைகளின் அருமையை பெற்றவள் அறிவாள்” என்பார்கள். “பெற்றவள் அறிவாள் பிள்ளையின் அருமை”. இக் கருத்து மூலம் தெளிவாக விளக்கப்படுகின்றது. எமக்கு இவ்வுலகிலே உயிர் அளித்த உத்தமர்களான தாயையும், தந்தையையும் மதித்து அவர்களைப் பேணிக் காப்போம்.

**“கண்ணுக்குத் தெரிந்த கடவுளை மதிக்கா விடல்
கண்ணுக்குத் தெரியாத கடவுளை மதித்தும் பயன் கில்லை.”**



வாசிப்பின் மேன்மை

செவ்வீ சகேந்திரன் கீதாஞ்சலி
சாவகச்சேரி சிந்துக் கல்வாரி

பிவிவு - 3

கட்டுரை வரைதல்

இன்றைய வேகமாய் வளர்ந்துவரும் நவீன உலகிலே மாணவர்கள் தேடிக் கற்க வேண்டியவர்களாகவுள்ளனர். “நல்ல நூல்களே நல்ல நண்பன்” என்பதற்கிணங்க எம்மை நல்வழிப் படுத்துவனவும், சமூகத்தில் எல்லோராலும் மதிக்கப்படும் மனிதனாக வாழ வைப்பதற்கும் நூல்கள் உதவுகின்றன. இன்றைய மாணவர்களுக்கு வாசிப்பு மிகவும் அவசியமாகின்றது. எனவே வாசிப்பதனால் மனிதன் முழுமையடைகின்றான். வாசிப்பின் மேன்மைகள் எண்ணிலடங்காதவையாகும். “கையெழுத்தில் அல்லது அச்செழுத்தில் உள்ளவற்றை கண்ணால் பார்த்து, வாயால் உச்சரித்து சொல்லின் பொருளுணர்வதே வாசிப்பு” என்றார் டாக்டர். ந. சுப்புரெட்டியார். இவ்வாறாக நாம் வாசிப்பதால் கிடைக்கும் பயன்களோ எண்ணற்கரியன.

நாம் எமக்குக் கிடைக்கும் பொன்னான நேரத்தை நூல்களை வாசிப்பதற்காகச் செலவிடுவோமானால் எமது அறிவு விருத்தியடையும். ஆற்றல் அளவின்றிச் சிறக்கும். கிணற்றுத் தவளை போல வாழ்ந்த மக்கள் விழித்தெழுந்தார்கள். சிந்திக்கத் தொடங்கினார்கள்; ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபட்டார்கள். ஆராய்ச்சியின் விளைவால் மத்திய காலத்தில் ஜேர்மனியின் மெயின்ஸ் நகரில் ஜொகன்னஸ் குடன்பேர்க் என்பவரால் அச்சியந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அன்று தொடக்கம் நூல்கள் உருவெடுத்தன. உலக நாடுகள் எங்கும் பிரவாகமெடுக்க ஆரம்பித்தன. சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், நூல்கள் எனப் பல்வேறு விதமாக பல்வேறுபட்ட வடிவங்களில் அச்சிடப்பட்டன. புதினப் பத்திரிகைகள் செய்திகளை நாளுக்கு நாள் சுடச்சுடக் கொடுத்தன. சஞ்சிகைகள் இன்பத் தமிழில் தேன் சொட்டச் சொட்ட ஆக்கங்களைப் பிரசுரித்தன. எத்தனையோ நூல்கள், எத்தனையோ நாடுகளில் ஒளிபடைக்க ஆரம்பித்துவிட்டன.

‘வாசிப்பதைக் கற்றுக் கொள்ளல்’ என்பது சமகாலக் கல்வியில் முக்கியத்துவம் பெற்று விளங்குகின்றது. பொதுவாக நாம் நூல்களை வாசிக்கும் போது ஆழமாகக் கருத்துன்றி வாசித்தோமானால் வாசிப்பின் பலனை உய்த்து உணர்ந்து நூல்களை வாசிக்கும் பொழுது, அங்கு கையாளப்பட்ட அணிகள், வசன நடை என்பவற்றின் மூலமாக எமது மொழித்திறன் விருத்தியடைகின்றது. மொழித்திறன் விருத்தியடைகின்ற போது எங்கும் எப்பொழுதும் மொழித் திறனைப் பயன்படுத்தக் கூடியவாறு மாற்றுகின்றது. எனவே நூல்களை வாசிப்பதால் மொழித் திறன் விருத்தியடைகின்றது என்பது வெள்ளிகை மலைபோலப் புலனாகின்றது.

புத்தகங்களை வாசிக்கும் போது, எம்மால் பல்வேறு புதிய புதிய தகவல்களை அறிய முடிகின்றது. இவ்வாறு நூல்களை வாசித்துத் தகவல்களைப் பெறுவது எமக்குப் பல்வேறுபட்ட சந்தர்ப்பங்களிலும் துணைசெய்கின்றது. பத்திரிகைகளை வாசிப்பதால் உலகத் தகவல்களையும் அறியமுடியும். ஆனால் எம்மில் எத்தனை பேர் பத்திரிகைகள் வாசிக்கின்றார்கள்? ஒரு நூலை அழிப்பது, மனிதனைக் கொல்வதற்குச் சமனானது எனக் கூறப்படுகின்றது. இன்றைய மாணவர்கள் பாடநூல்களைக் கூட முழுமையாக வாசிப்பதில்லை என்று குறைகூறப்படுகின்றனர்.

நூல்கள் தன்னைத்தானே நீதிபதியாக்கிக் கொள்வதற்கும் உதவுகின்றது. முன்பள்ளிகளில் துருவி ஆராயும் பண்பினைப் பெற்றுக்கொண்ட சிறார்களுக்கு வாசிப்புப் பழக்கத்திற்குச் சிறந்த அடித்தளம் போடும் வாய்ப்பு பாடசாலை நூலகங்களுக்குக் கிடைக்கின்றன. வாசிப்பதனால் எமது அறிவு சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கின்றது; ஆற்றல் அளவின்றிச் சிறக்கின்றது. பொது அறிவு, கலையறிவு, தமிழ்சார் அறிவு, அறிவியல்சார் அறிவு எனப் பல்வேறுபட்ட அறிவு எம்மில் குடிகொள்கின்றன; வியாபிக்கின்றன. நூல்களைக் கருத்துன்றி வாசிக்கும் பொழுது சொல்லின் கருத்து உணரப்படுகின்றது; சொல்லின் கருத்து உணரப் படுவதால் அறிவு விருத்தியடைகின்றது. எனவே வாசிப்பதால் மனிதனது அறிவு விருத்தியடைகின்றது. ஆகவே மனிதன் சாதனைகளை நிகழ்த்துகின்றான். இவையெல்லாம் வாசிப்பின் மேன்மைகளன்றோ!

நூல்களை வாசிக்கும் போது உயர்ந்த விழுமியங்கள் எம்மில் வியாபிக்கின்றன. உதாரணமாக அரிச்சந்திரன் வரலாற்றைக் கூறும் நூலை ஒருவன் வாசித்தானெனில் அவனிடம் உண்மையின் பெருமை உணரப்படுகின்றது. இதனால் அவன் உண்மை பேசுதல் எனப்படும் விழுமியத்தைக் கடைப்பிடிக்கின்றான். "நல்ல நூல்களை முதலில் வாசியுங்கள். அன்றேல் அவற்றை வாசிக்கச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்காது என்றார்" அறிஞர் தே.முனிதாஸ குமாரதுங்க. ஆம், நாமும் சிறந்த நூல்களையே முதலில் வாசிக்க வேண்டும். எனவே நூல்களை வாசிப்பதால் விழுமியங்கள் வியாபிக்கின்றன ; எனவே வாழ்வு செம்மைப்படுத்தப்படுகின்றது.

தற்காலத்தில் சிறந்த நூல்கள் கூட தமக்குரிய வாசகனின்றித் தேடுவாரற்றுக் கிடக்கின்றன. வாசிப்புப் பழக்கம் குறைந்த சமூகமாகவே எமது சமூகம் இனங் காணப் பட்டுள்ளது. இலத்திரனியல் கண்டுபிடிப்புக்களால் மாணவர்களிடமிருந்த கொஞ்ச வாசிப்புப்பழக்கமும் அற்றுப் போய்விட்டது.

வாசிப்பின் மேன்மைகளே மதிப்பிலடங்காதவை. எனவே "வாசிப்பதால் மனிதன் பூரணமடைகின்றான்" என்ற பிரான்சிஸ் பேகனுடைய கருத்தை நிகைவிவிருத்தி பொன்னான நேரத்தை வாசிப்பதற்காகச் செலவிட்டு, எல்லோர்க்கும் பயனுள்ள மனிதர்களாய்ப் புதியதோர் உலகம் செய்வோம்.



மனித வாழ்வில் விஞ்ஞானம்

செல்வன் கி. சிரஞ்சிவ்

புதுச்சேரியிருப்பு மகா வித்தியாலயம்

பிடிவு - 4

கட்டுரை வரைதல் இலக்கிய நயத்தல்

விஞ்ஞானமானது மண்ணை விட்டு விண்ணைத் தொட்டு ஞானம் புரிகின்றது. “நிலா நிலா வா வா” என்றார்கள் அந்தக்காலம். நிலாவிற்கே சென்று வந்தார்கள் இந்தக் காலம். ஏர் கொண்டு உழவு புரிந்தார்கள் அந்தக் காலம். இயந்திரம் கொண்டு உழவு புரிகிறான் இந்தக் காலம். பச்சை மாமிசத்தை உண்ட மனிதன் நெருப்பைக் கண்டான். நடைப்பயணமாகச் சென்ற மனிதன் சக்கரத்தைக் கண்டான். விலங்குத் தோலாலும் மர இலைகளாலும் தனது உடலை மறைத்த மனிதன் பருத்திப் பஞ்சின் மகத்துவத்தை அறிந்தானல்லவா. நேற்றைய மனிதன் காட்டை அழித்து வீட்டைக் கட்டினான். இன்றைய மனிதன் வானிலே தேரினை ஓட்டுகின்றான். நாளை மனிதன் ஈரேழு உலகை ஆட்சி செய்யப் போகிறான். இவ்வாறாக விஞ்ஞானமானது பல்வேறு துறைகளினூடாக கிளைகளைப் பரப்பி மாபெரும் விருட்சமாயுள்ளது மிகையல்ல. எனவே மனித வாழ்வில் விஞ்ஞானத்தின் பங்களிப்பினை ஆராய்ந்து பார்த்தல் அவசியமானதாகும்.

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டிலே கால்பதித்து இரண்டாம் தசாப்தமான மிலேனிய யுகத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம். இவ்வகணினி யுகத்து மனிதன் மார்பு தூக்கி எழுந்து தூர நோக்குடன் வீரியமாக வீறுநடை போடுகின்றான். இன்றையளவில் விஞ்ஞானம் உயிர் பாய்ச்சி நிற்கும் துறைகளை ஆராய்வோமானால் விஞ்ஞானம் வைத்தியம், தகவல் தொடர்பாடல், விண்வெளி ஆய்வு, பொறியியல் கண்டுபிடிப்பு எனப் பல்வேறு துறைகளில் தனது பங்களிப்பைச் செலுத்தி வருகின்றது மிகையாகாது. அனைத்துத் துறைகளது வளர்ச்சிக்கும் அடித்தளமாய் அமைந்தது அறிவியலே அன்றி வேறொன்றுமில்லை. விஞ்ஞானம் உயிரும் உடம்பும் போல் நமது வாழ்க்கையுடன் பின்னிப்பிணைந்துள்ளது. நாம் நாளாந்தம் கையாளும் பொருட்கள் அனைத்தும் விஞ்ஞானத்தின் விளைபொருட்களே. நாம் இப்போது அதிகமாக கையாளும் சொல்லாக “ஸயன்ஸ்” உள்ளது.

விஞ்ஞானத்தின் பங்களிப்பை தகவல் தொடர்பாடல் துறையில் சீர்தூக்கி விளம்புவோமானால், விஞ்ஞானமும் தகவல் தொடர்பாடலும் நகமும் சதையும்

போல் உள்ளது. இன்றையளவில் பல வெகுசன தொடர்பு சாதனங்கள் பாவனைக்கு வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பண்டைய காலத்தில் புறாவிடம் கடிதம் கொடுத்து அனுப்புதல், புகையெழுப்புதல், சங்கு ஊதுதல், பறை அடித்தல் போன்ற முறைகளினூடாக விளக்கமற்ற முறையில் தகவல் பரிமாற்றத்தை மேற்கொண்ட மனிதனுக்கு “கூட்டன் பேர்க்” எனும் மாமேதையால் அச்சியந்திரம் எனும் அருமையான படைப்பு மாபெரும் வளர்ச்சிக்கு அடிநாதமாய் விளங்கியது எனலாம். பின்பு விநோதமான புத்திஜீவிகளால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அற்புதமான அதிசயமான கண்டுபிடிப்புகளால் தகவல் பரிமாற்றம் புதுப்பொலிவு பெற்று வீறுநடை போட்டது. உதாரணமாக தொலைபேசியைக் கண்டுபிடித்த அலெக்சாண்டர் கிரகம்பெல், வானொலியைக் கண்டுபிடித்த மார்க்கோணி, இணையத்தளத்தை கண்டுபிடித்த டிம்பெர்னாலி போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். இன்று நாம் எந்தவொரு உலகின் மூலைமுடுக்கில் இருப்பவர்களோடு தொடர்பாடும் அரியதொரு வாய்ப்பை விஞ்ஞானம் எமக்கு ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளமை ஒரு நிதர்ஷனமான உண்மையாகும். இன்று முகம் பார்த்து கதைக்கும் வசதியான “ஸ்கைப்” உம் விஞ்ஞானத்தின் உருவாக்கமே. இன்று எமது செய்திகளை ஒரு சில விநாடிகளில் உலகிற்கே பரிமாற்ற இணையத்தளம் எனும் விநோதமான விஞ்ஞானம் கண்டுபிடிப்பு உறுதுணையாய் நிற்பது எவராலும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

இன்றையளவில் வைத்தியத் துறையில் விஞ்ஞானத்தின் செல்வாக்கை உற்று நோக்குவோமானால் இன்றையளவில் வைத்தியத்துறை தலையிலே கைவைத்து எண்ணக் கூடிய மாபெரும் அதிசயங்களை உலகிற்கு அளித்துள்ளது. பேய்ப்பிடித்தது என்று உயிரை மாய்த்துக் கொண்ட மனிதனுக்கு நோய் பிடித்துவிட்டது என்று வாழ்வின் அவசியத்தை விளக்குகின்றது அறிவியல் விஞ்ஞானம். இன்று செயலிழந்த இதயத்தை மீண்டும் இயங்க வைத்த அதிசயம் மனிதனை வியப்பில் ஆழ்த்தியுள்ளது. இன்று சத்திர சிகிச்சைகள், அறுவைச் சிகிச்சைகள், இதயமாற்றுச் சிகிச்சைகள், உடலில் ஏற்பட்ட கற்களை லேசர் கதிரின் உதவியால் அழித்தல் என பல்வேறுபட்ட கைங்காரியங்களை நிகழ்த்துகின்றது இந்த அறிவியல்.

இவ்வுலகிலே இன்று கொடுக்கல் வாங்கல் செய்முறைகள் செவ்வனே செய்வதற்குரிய நிலைமை இன்று விஞ்ஞானத்தால் ஆகியுள்ளது. பண்டமாற்று முறை மூலம் தனது தேவைகளை நிறைவேற்றிய மனிதன் பணத்தை கண்டுபிடித்து பின்படிப்படியாக வளர்ந்து இலத்திரனியல் பணம், மின்னியல் கொடுக்கல் வாங்கல்களை எந்தவித சிக்கல்களுமின்றி செவ்வனே செய்து வருகின்றான். இன்று வீட்டில் இருந்து கொண்டு தமக்குத் தேவையான பொருட்களை தெரிவு செய்யவும் அதனை வீட்டு வாசலிற்கே கொண்டு வந்து தருமளவிற்கு இணையத்தளம் வழிவகை செய்துள்ளது. மற்றும் வணிகத்துறையில் பயன்படுத்தப்படும் கடன்அட்டை, ரெலர்அட்டை, வருவட்டை எனும் இயந்திரப் பணப் பாவனையை விஞ்ஞானமே நமக்கு அளித்துள்ளது என்பது எவராலும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

இப் பாரினிலே நாளாந்தம் பல்வேறு விநோதங்களை நமக்களிக்கும் விடயமாக விண்வெளித் தகவல்கள் உள்ளன. இப்போது மனிதன் விண்ணிலே பல சாகச நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்த்தி வருகின்றான். இப்பார் அழிந்தால் கூட வேறொரு உலகு உள்ளது என்று மனதை சரிப்படுத்திக் கொள்ளுமளவிற்கு இன்று விண்ணியல் ஆய்வுத்துறை அதிசயம் மிக்க தகவல்களை மக்களிற்கு கிடைக்கச் செய்கிறது. விண்ணிலே செய்மதிகளை நிறுவி தொலை தூரத் தொடர்பாடலிற்கு உதவுகின்றான். இமயத்தின் பெருமையை சிறுகல் செப்புமா? எல்லையில்லா விண்ணியல் ஆய்வில் அறிவியலின் பங்களிப்பு சொல்லினிலே சிக்குமா? எனும் அளவிற்கு அறிவியலின் பங்களிப்பு எல்லையற்றதாயுள்ளது.

இவ்வாறு விஞ்ஞானத்தின் பங்களிப்பின் தன்மையினை சொல்லிலே வடித்து விட முடியாது. மனிதன் தானாகவே தேவைகளை உருவாக்கினான். அதற்கான பொருட்களையும் உருவாக்கினான். ஆனால் அவற்றை ஒரு காலத்தினிலே அழிக்கும் வழியையும் அவனே கண்டுபிடித்தான். நாம் இன்று எந்த வித பிரச்சினைகளும் இன்றி இலகுவாக வாழ்வதற்கு அடிக்கல்லாய் அமைந்தது அறிவியல் என்பதில் ஐயமில்லை. இன்று நீர்வழி, வான்வழி, தரைவழி போக்குவரத்திற்கு மாபெரும் உந்துசக்தியாய் அமைந்த விஞ்ஞானமே அல்லாமல் வேறொன்று மில்லை. இன்று மனிதன் குறுகிய நேர இடைவெளியில் பயணிக்கின்றான் என்றால் அதற்குப் பின்னணியாய் இருப்பது விஞ்ஞானமே.

எவ்வாறெனினும் நாணயத்திற்கு இரண்டு பக்கங்கள் உள்ளது போல இவ் விஞ்ஞானத்திற்கும் அப்படியே உள்ளது. இன்று மனிதன் பயந்து நடுங்கும் விடயம் நானோ தொழிறுட்பத்தை பயன்படுத்தி கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அணுகுண்டு தயாரிப்பு ஆகும். இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் போது அமெரிக்காவினால் ஐப்பான் மீது வீசப்பட்ட அணுகுண்டின் கதிர்வீச்சினால் ஹிரோசிமா நாகசாகி போன்ற இடங்களில் சிறு குழந்தைகள் கூட அவ் அவல விளைவை எதிர்நோக்குகின்றன. இவ்வாறாக தொடர்பாடலிலும் பல்வேறு பிரதிகூலங்கள் இருக்கவே செய்கின்றன. அதாவது இனம் தெரியாத நபருடன் கதைத்தல், பயப்படுதல், தேவையற்ற நடவடிக்கைகளுக்காக அவற்றை பயன்படுத்துதல், பிழையான வீடியோக்கள், பிழையான படங்களை பார்த்து தம் வாழ்வை மாய்த்துக் கொள்பவர்கள் இருக்கவே செய்கின்றனர். இன்று தீவிரவாதிகளின் விஞ்ஞானப் பிரயோகம் பல நாடுகளை அழிவுக்குள்ளாக்கி வருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்கள் போர் ஆயுதங்களை அறிவியலைப் பயன்படுத்தி தயாரித்து வருகின்றனர். எனவே மண்ணில் மைந்தர் நாம் விஞ்ஞான அறிவினை நன்மைக்காகப் பயன்படுத்தி எமது நாட்டையும் உலகையும் உயர்த்துவோமாக.



இலக்கியம் நயத்துல்

ரசுவி ச. ல்ணி

மு / வித்தியானந்தாக் கல்லூரி

மையக் கருத்து

இவ்வற்புதமான கவிதையைத் திறம்பட உருவாக்கிய கவிதாசிரியர் மக்கள் மனதில் புரிய வைப்பது யாதெனில், தன் தாய்நாட்டை விட்டு வெளியேறி வேறொரு குளிர்நாட்டில் தனது தாய்நாட்டில் தனது உறவுகளைப் பிரியவிட்டு தனது தாய்நாட்டு இன்பவாழ்க்கைக்காய் ஏங்கி நிற்கும் துயரம் இக்கவிதையில் தெளிவாக விளக்கப் பட்டுள்ளது. இவ்வாறு வாழ்ந்துவரும் ஒருவர் தனது மனக்கற்பனையில் “தான் இவ் நாடுவந்தும் தன் தாய்நாடு செல்லும் துருவப்பறவைகளையும், மக்பை எனப்படும் தன்நாட்டில் எக்கால நிலையிலும் விலகாத பறவையினால் கீழ்த்தனமாகவும் இழிவாகவும் பேச்சு வேண்டுவதாகவும் தன் கற்பனையிலே உணருகிறார்.

தன்தாய் நாட்டை வழப்போக்கன் குண்டி மண்ணைத் தட்டி போவது போல் வந்தவன்நீ. நீ எவ்வாறு என்னை இந்தத் துருவத்தில் தனித்தென்ன? என்று கேள்விகேட்கமுடியும். என்மக்பை கூறுவது அவரது குற்றவுணர்வைப் புலப்படுத்தி காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. தான் இவ்வாறு தன் தாய் தேசத்தை விட்டு வந்து மீண்டும் தன் தேசத்தில் தனித்துவமான அந்தக் காலநிலையை எவ்வாறு அனுபவிப்பேன்” என்று புலம்புவதாக இக்கவிதை அமைந்துள்ளது.

தன் தாய் நாட்டில் தமிழருக்கு ஏதோவொரு பிரச்சினை ஏற்பட்டதாகவும் அதனால் தன் உறவுகள் சிதறுண்டு வாழ்வதாகவும் அதனால் தன் தாய்நாடு இலையுதிர்க்கும் மரமாக கூறுகின்றார்.

“இங்கு தன் தாய்நாட்டு பிரச்சினையால் தனது பாட்டனார் சொத்துக்களை விட்டு இக் குளிர்நாட்டுக்கு வந்ததாகவும் தன் சந்ததியினருக்காய் யார் தன் தேசத்தில் சொத்துக்களை விட்டு வைப்பார்” என்ற மனவுணர்வு அவரை மேலும் அங்கலாய்ப்பிற்கு உட்படுத்துவதை கவிதாசிரியர் புலப்படுத்துகின்றார்.

இங்கு கவிதாசிரியர் குறிப்பிட்ட மக்பை ஒரு அவரது கற்பனையான மனஉணர்வே அன்றி வேறொன்றுமில்லை. இவ்வாறு இழிவாகப் பேசிய மக்பை தன்நாட்டுக்கு போகாமாறு கூறுவதாகவும் நினைக்கின்றார். இதனால் இக்கவிதைக்கு இலையுதிர் கால நினைவுகள்" என்ற தலைப்பு சாலப் பொருத்தமானதாகும். இங்கு மையக் கருத்தாக வாசகர் கண்முன் வழிப்பது "தன் தாய்நாட்டை ஈழப்பிரச்சினையாய் பிரித்து சென்று குளிர் நாட்டில் வசிக்கும் ஒருவரது தாய்நாடு பற்றிய ஏக்கமும் பிரிவுத்துயரும்" வெளிக்காட்டப் பட்டுள்ளது.

கையாளப்பட்ட உத்திகள்:-

இங்கு கவிதாசிரியர் தனது மையக்கருத்தை வாசகர் மனதில் ஆழப்பதிய வைப்பதற்காக எண்ணிலடங்கா உத்திமுறைகளைக் கையாண்டுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இக்கவிதைப் பகுதியில் மக்பை எனப்படும் பறவையை தன்னைக் கேள்வி கேட்பதாக குறிப்பிடப்படும் கற்பனைப் பாத்திரத்தை மன உணர்வு கேள்வி கேட்பதாக நினைப்பது மறைமுகமான ஒரு சிறப்பு உத்தியாகும்.

இக் கவிதாசிரியர் பொருத்தமான இடங்களில் பொருத்தமான குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தி மக்களை விழிப்பது ஒரு சிறந்த உத்தியாகும்.

உதாரணமாக:

"மக்பாய்! மக்பாய்!

இந்தத்துருவத்தில் தனித்தென்ன?

"எனக்கு இவைகள் புரியாதா?"

"உனக்கெப்படிப் புரியும்?"

இங்கு இரு பாத்திரங்களின் உரையாடலாக விபரிப்பது மேலும் சிறந்த ஒரு உத்தி முறையாகும். அதாவது மக்பாய் உம் தாய்நாட்டை பிரிந்திருக்கும் நபரையும்

இங்கு பிறர் கருத்தை தன்கருத்தாக வெளியிட்டு மக்கள் மனதில் இடம் பிடிப்பதற்கான ஒரு சிறப்பான உத்தி என்பதில் ஐயமில்லை.

இலகுவான சொற்களையும், குறுகிய வாக்கியங்களாகவும் இக்கவிதை அமைக்கப் பட்டுள்ளமை வாசகர் மனதில் "பசு மரத்தாணிபோல்" புரிய வைப்பதற்காகும்.

இக்கவிதையானது இலகுவான இசைவான அபியமைப்புடன் ஆக்கப்பட்டிருப்பது வாசகர் மனதை கொள்ளை கொள்ளும் உத்திமுறையாகும்.

பொருத்தமான உணர்வுகளிற்கு ஏற்ற பொருத்தமான அணிகளைப் பின்பற்றி இக்கவிதை படைக்கப்பட்டுள்ளது.

உதாரணம்:

வழிதவறி அலாங்கா வந்துவிட்ட ஒட்டகம் போல் ஒல்லோவில் என்ன நம் குடுபங்கள் காற்றில் வீதக்குரங்கு கழித்தெறியும் பஞ்சுத்தலையனையா?

இக்கவிதையில் பொருத்தமான உணர்வுகளுக்கேற்ப அழகாக பந்தி பிரிக்கப் பட்டுள்ளது. அத்துடன் இங்கு மோனை, எதுகை அணிகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அணிகள் / அழகியல் அம்சங்கள்

இக் கவிதைப் பரப்பிலே ஆசிரியர் தனது ஆழமான உணர்ச்சிகளை வாசகர் மனதைத் துளைக்கி பலவகையான அணிகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். அணி என்பது பெண்களுக்கு அழகு சேர்க்கும். இங்கு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள அணிகள் இக்கவிதையின் மையக்கருத்தை அழகு சேர்த்துள்ளது.

இக் கவிதையிலே உவமை அணியினைக் கையாண்டுள்ளார்.

உதாரணமாக:

தோன்றி மறைந்த கோடை காலத்தை இன்பக்கனவு போல குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குளிர்நாட்டிலே நிற்கும் ஒக் மரங்களை வான் நோக்கி கையுயர்த்தி தொழுக்கின்ற கருப்பர்களுக்கு ஒப்பீடுகின்றார்.

தன்தாய் நாட்டை விட்டு வேறு நாடு சென்றமையை குண்டி மண்ணைத் தட்டுவதற்கு ஒப்பீடு செய்து காட்டப்பட்டுள்ளது.

மக்பையினுடைய சொற்கள் தீக்கோல் குடுபோடுவதற்கு சமன் என்பதை நிறுவிக் காட்டுகின்றார்.

சூரியனுடைய பரிதாப நிலமை வானில் ஒரு பரதேசீக்கு ஒப்பிட்டுக் காட்டு கின்றார்.

* இங்கு உருவக அணிகளைக் கையாண்டுள்ளார்.
வீக்குரங்கு

* மற்றும் மோனை, எதுகை அணிகள் என்பவை கையாளப்பட்டுள்ளது.
அதாவது என்றேனும் தள்ளாத
என்றபடி தமிழ்நாட்டில்
எட்டப்பறந்து

நயந்த பகுதியும் அதற்கான காரணமும்:-

இக் கவிதைப் பரப்பினிலே அனைத்துப் பகுதிகளும் என்மனதை கொள்ளை
கொண்ட பகுதியாக காணப்படினும் இங்கு ஒரு சில வரிகள் என் மனதில் உள்ளப்பூரிப்பை
ஏற்படுத்தியுள்ளது. அதுவாவது

பாட்டனார் பயன்படுத்தி
பழமரங்கள் நாட்டிவைத்த
தோப்பை அழிய விட்டு,
தொலைதூரம் வந்தவன் நான்
என்னுடைய பேரனுக்காய்
எவன் வைப்பான் பழந்தோட்டம்.

இப்பகுதியில் மேலும் அந்நபரை அல்லலுறுவைச் செய்வதாக இப்பகுதி
அமைந்துள்ளது. "மரத்தால் வீழுந்தவனை மாடேறி மதித்ததுபோல்" என்ற பழமொழிக்
கிணங்க மேலும் ஒரு ஏக்கம் அவர் மனதை அங்கலாய்ப்படையச் செய்ததால் என்பதை
உருகுமெழுகாக உருக வைத்துள்ளது. தனது எதிர்கால சந்ததிக்கு அங்கு (தாய்நாட்டில்)
சொத்து இல்லாமை குறித்து புலம்பும் தன்மை என் மனதை தொட்ட பகுதியாகும். இதனால்
இப்பகுதி நயத்தற்குரிய பகுதியாகக் கொள்ளப்பட்டது.

இலக்கியங்களில் பெண்கள்

சினிமா - 5

தமிழியற் கட்டுரை வரைதல்

கவி நயம் சிந்தும் கவிப் பேரரசுகளின் வீரிய மனத்துள் உதித்து அவர்கள் மறந்த போதும் மனித மனத்துள் ததும்பும் உயிர் ஓட்டம் மிக்க படைப்பு இலக்கியங்கள். அவ்விதம் 'ஒரு காலத்தினைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்ற பளிங்குக் கண்ணாடி இலக்கியங்கள்' என்று அன்றே அநுபூதிமான்கள் வகுத்துச் சென்றுவிட்டனர்.

பெண்கள் எனும் புதுமையினை இறைவன் படைக்காவிடின் இவ்வுலகு இயங்க வாய்ப்பில்லை. இப் புதுமையின் பெண்மைதான் இலக்கியங்களின் முக்கிய திருப்பு முனையினை ஏற்படுத்திய விடிவெள்ளிகள். இந்தவகைதனில் இலக்கியங்களில் பெண்கள் எவ்விதம் சித்தரிக்கப்பட்ட வாழ்வியலில் யதார்த்தமாய் பின்னிப்பிணைந்துள்ளனர் என்பதை நாம் ஆராய்வோம்.

கம்பராமாயணம், மகாபாரதம், புறநானூறு, சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, அரிச்சந்திர புராணம் என ஏராளமான இலக்கியப் போர்வையினை எமது பாரம்பரியம் சுமந்து நிற்கின்றது. இவ்வாறான இலக்கியங்களின் பெண்கள் வீரத்தில், கற்பில், பொறுமையில், தாய்மையில், அரசாள்வதில் என பெண்மைக்கு பெருமை சேர்த்துள்ளனர்.

அவ்வண்ணம் "கம்பராமாயணத்தினை" எடுத்து நோக்குவோமானால் இங்கே கைகேயி, சீதை, அகலிகை போன்றோருடன் மண்டோதரி, சூர்பனகையென பல பெண் பாத்திரங்கள் பங்கு வகிக்கின்றன. அவ்விதம் "கைகேயி"யைப் பார்த்தோமானால் தசரதச் சக்கரவர்த்தி ஓடிச்சென்ற தேரின் அச்சாணி போர்க்களத்தில் களன்ற வேளை தன் கைவிரலினை அதனுள் விட்டு அச்சாணியாக மாற்றி உதவி புரிந்தாள். இச்சான்று கைகேயியின் வீரத்தினை எமக்கு தூலாம்பாரமாக தூக்கிக் காட்டி இலக்கியங்களில் பெண்கள் பெருமதிமாய் நடைபயின்றதைக் காணுவதை நோக்கலாம்.

இவ் இலக்கியத்தில் நாம் இன்றும் வாயில் முணுமுணுக்கும் கற்புக்கரசி "சீதை" வலம் வந்துள்ளாள். இராவணனின் சிறையில் இருந்து மீண்டதும் தன் கற்பினை

நிலைநாட்ட தீக்குளித்தாள். அன்று தீ அவளை சுடவில்லை. மாறாக அவள் கற்புத் தீ அக்கினி தேவனைச் சுட்டது. இது மாத்திரமன்றி அசோகவனத்தில் இருந்த வேளையில் சீதையினைத் தேடிச்சென்ற ஹனுமான் சீதையைக் கண்ட செய்தியினை இராமனுக்கு கூறுகையில் “கண்டேன் கற்பினிற்கு அணியை கண்களால்” என்று கற்பு பொருந்திய பெண்ணைக் கண்டேன் என்று கூறியதில் இருந்து கற்பிற்கு பெருமை சேர்த்து பெண்மை சீதையின் வரலாறு இலக்கியத்தில் நடமாடுவதை அவதானிக்கலாம்.

இவ் இராமாயணத்திலே கௌதமனின் அன்பு மனைவி அகலிகையும் சிறந்த பெண். அவன் தனது மனதினால் ஒரு போதும் தவறியதைத் தவறாமல். இதனால் தான் கூறினார்கள் போலும்,

“கற்பு என்பது உள்ளமடி - அது

கற்பப் பையில் இல்லையடி - அது

மனதில் உள்ளது கண்மணியே” என்றார்கள். இவ் வார்த்தைகளிற்கு உயிரோட்டம் வழங்கிய பெண்மைதான் அகலிகை.

இவைமட்டுமன்றி கம்பராமாயணத்தில் இராவணனின் பத்தினியாக திகழும் “மண்டோதரி” எனும் பெண்மை கற்பிற்கு பெருமை சேர்த்தது வானுயர புகழ் பெற்ற பெண்ணியங்களின் புகழரையினை தன்னகத்தே சுமந்து நடைபயில்கின்றது.

அடுத்தபடியாக மகாபாரதம் எனும் இலக்கியமானது பல பெண்களை தன்னகத்தே சுமந்து நடைபயில்கின்றது. உதாரணமாக மாத்திரி, காந்தாரி, திரௌபதை போன்ற பெண் பாத்திரங்களினை நாம் இங்கு முக்கியமாகக் கருத்துன்றிக் கூறலாம். அந்தவகைகளில் பாண்டுவின் மனைவி “மாத்திரி” தன் கணவன் இறந்தவுடனேயே கற்பு நிலைக்க உடன்கட்டை ஏறிய புதுமையவள். மற்றும் திரௌபதை இவ்விலக்கியத்திலே “ஐவருக்கும் தேவி அழியாத பத்தினி” என்ற நாமம் பெற்று வலம் வருகின்றாள். கௌரவர் தம் சபைகளில் பாஞ்சாலி மானபங்கப்பெடும் வேளையில் பாஞ்சாலி தன் பரம்பொருளான கிருஷ்ணரிடம் இரு கரம் கூப்பி பூரணசரணாகதி அடைந்ததால் அவள் கண்ணன் அருள் வரப் பெற்று துகில் பெற்றால் என்றால் இவ்விலக்கியம் பெண்ணின் பக்தியினை வியந்து நிற்பதனை நாம் காணலாம்.

மகாபாரதத்தின் பெண் பாத்திரத்தினுள் முக்கிய பாத்திரங்களில் ஒன்று தான் “காந்திரி.” இவள் தனது கணவன் திருதராஷ்டிரன் கண் பார்வையற்று இருக்கின்றான் என்பதனால் உடனே தானும் தன் தலைவன் காணாத உலகினை தானும் காணத் தேவையில்லை என கண்களினை கட்டிக் கொண்டு தன் கணவன் துன்பத்தில் தானும் பங்கு கொண்டு வெளியில் இருளில் வாழ்ந்திடனும் மனத்தால் ஒளியில் வாழ்ந்த இவள் பெண்மைக்கு பெருமை சேர்த்ததை இவ் மகாபாரதம் சுட்டி நிற்கின்றது.

மற்றும் தொடர்ந்து நோக்குகையில் “புறநானூறு” எனும் இலக்கியமானது பெண்மையில் “தாய்மையினை சித்தரித்துள்ளது. அதாவது ஒரு தாய் கனவு காணுகின்றாள். என் பிள்ளை படித்தவர் தம் சபைதனில் பெருமை மிகுந்தவனவாய் நடைபயில் வேண்டுமென்று. இதனை புறநானூற்று செய்யுள் ஒன்று,

“மாபெரும் சபை தனில் நீ நடந்தால் - உனக்கு

மாலைகள் விழ வேண்டும் - ஒரு

மாற்றுக் குறையாத மன்னவன் இவனென்று

இவ் வையகம் வாழ்த்த வேண்டும்” என்று புகழ்ந்திருப்பது புறநானூறில் பெண்ணியத்தினை சான்று பகர்கின்றன.

அத்தோடு சங்கமருவிய காலத்தில் உதயமான இரட்டைக் காப்பியங்கள் என்று புகழப்பட்ட சிலம்பும், மணிமேகலையும் வாழ்வில் நாம் போற்றும் பெண்களை பெருமையாய் உரைக்கின்றன.

முதலில் நாம் இளங்கோவடிகளின் இதமான மனதில் உதித்த சிலப்பதிகாரத்திலே கண்ணகி, கோப்பெருந்தேவியாகிய இருவரும் முக்கிய பெண்மையாவர். கோவலனிற்கு பாண்டியன் இழைத்த அநீதியை தாங்காமல் நீதி கேட்கும் புயலாக சீறி எழுந்தாள் கண்ணகி. இவளது கற்புத் தீ மதுரையை காவு கொண்டது எனின் கற்புக்கரசி கண்ணகி எனக் கூறுவதில் சிறு ஐயமுமில்லை. இதனை நிரூபிக்க கண்ணகி சூரியனை நோக்கி,

“காய் கதர்ச் செல்வனே கள்வனா

என் கணவன்” என வினாவியதிலிருந்து இந்தப் பெண்மையின் வீரியத்தை இளங்கோவடிகளுடாக நாம் சுவைக்கலாம்.

அத்தோடு பாண்டியனின் மனைவியாக இருந்த கோப்பெருந்தேவி, “நானே கள்வன் நானே கள்வன்” என பாண்டியன் இறந்தவுடன் அவனின்றி இவ்வுலக வாழ்வு எனக்கெதற்கு என உடனிறந்தாள். இவ்வண்ணம் சிலம்பில் சிங்காரமாய் நர்த்தனம் புரிந்த இரு பெண்களையும் நாம் மேல்வருவனவற்றிலிருந்து கண்டு கொள்ளலாம்.

இதேபோன்று மணிமேகலையினை நாம் நோக்குகையில், மாதவியின் அன்பு மகளான மணிமேகலை என்பவள் சிறு வயதிலே துறவு பூண்டு அட்சய பாத்திரத்தின் மூலம் வறுமையின் கொடுமையாம் பசியினைத் தீர்த்தாள். இது மேகலையில் பெண்ணினத்தைப் பறை சாற்றி நிற்கின்றது.

மேலும் நாம் “அரிச்சந்திர புராணத்தினை” நாம் நோக்குவோமானால் “வாய்மையின் மன்னன்” அரிச்சந்திரனது அன்பு பத்தினி சந்திரமதியின் வாழ்வு மிகவும் வேறுபட்டது. அதாவது தன் கணவன் பயணித்த சத்தியப் பாதையினில் தானும் நடைபயின்று இறையருள் கைவரப் பெற்ற பெண்மைதான் இவள்.

இவை மட்டுமன்றி 'நளவெண்பாவில்' தமயந்தி எனும் பெண் பாத்திரம் சிறப்பாக காதல்கனி தவழ படைக்கப்பட்டுள்ளாள். அதாவது தான் காதலித்த நளனிணையே கைப்பிடித்து, சுகபோகங்களையும், துக்க துயரங்களையும் அவனிற்சாகவே சந்தித்த பெண்மை தமயந்தியையே நளவெண்பா தன்னகத்தே பொதித்து வைத்துள்ளது.

அத்துடன் பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்ணாக,

**"நிமிர்ந்த நடையும் நேர் கொண்ட பார்வையும்
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறியும்**

தெளிந்த ஞானச் செருக்கும்" கொண்டவளே அமைந்தாள். இப்புதுமைப் பெண்ணினை மைல்கல்லாகக் கொண்டு இன்று பல இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட்ட வண்ணமுள்ளன. அவ்விதம் எழுந்த இலக்கியங்களினுள் சிறுகதைகள், நாவல்கள் என்பன முதன்மை பெறுகின்றன.

அவ்விதம் "புதுமைப்பித்தனின்" சாப விமோசனத்தில் அகலிகை எனும் பெண் பாத்திரம் பாரதியின் வரிகளிற்கு உயிரோட்டம் வழங்கி தான் உயிரற்று போன செய்தியினூடே பெண்களினை இலக்கியத்தில் காணலாம்.

அவ்விதம் இலக்கியங்கள் எமக்கு பெண்களினை அதிகம் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. எவ்வாறான பெண்கள் என்றால்

கற்பில் சிறந்தவள்,

வீரத்தில் உயர்ந்தவள்,

பொறுமையில் பிறந்தவள்,

அடக்கத்தில் அதிபதியென சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதனாலேயே அன்றைய இலக்கியங்கள் கூட இன்றும் எம்மிடையே உயிருடன் வாழ்கின்றது.

ஆனால் இன்றைய சமூகத்தை பிரதிபலிக்கும் இலக்கியங்கள் பெண்மையினை,

"பெண்ணைப் பெற்றெடுத்தால்

"பெண்! பிள்ளை என்றுரைப்பர்

பெண்ணைப் பெறாவிட்டால்

பெண் பொருத்தம் இல்லை என்பர்" என கொச்சைப்படுத்தி திரிகின்றது.

எனவே நாம் இலக்கியங்களில் இன்று எம்முன் புதிதாய் பழையையுடன் உதயமான பெண்களினை வாழ்த்தி அன்றைய இலக்கியங்களினும் பெண் அடுப்பூதப் பிறந்தவளல்ல என்று நிரூபிக்கும் வண்ணம் உயர்ந்து விளங்குவது வீட்டிற்கும், நாட்டிற்கும் நன்மை பயக்கும்.

“இலக்கியம் என்பது முதிர்ந்த கவி
பெண்ணியம் என்பது அக்கனியின் சுவை
சுவையின்றி பழுமேது - ஆதலால்
பெண்கின்ற இலக்கியம் வேண்டாம்.”

இலக்கியம் நயத்தல்:-

“அரும்பு” என்று இலக்கிய ஆசானின் மனதிலரும்பிய சிறுகதை பல அரும்பு களினைத் தன்னகத்தே சுமந்து அரும்பிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றது.

1) அந்தவகைதனில் “அரும்பு” எனும் சிறுகதையின் மைல்கல்லாக அமைந்த செய்தி யாதெனில், இளம்பிஞ்சு குழந்தை ஒன்றின் உணர்வலைகள் என்றால் அது மிகையாகாது. அதாவது அந்த சின்னப் பாலகியின் உணர்வோட்டமே இச் சிறுகதையினுள் விரவி முழு மூச்சாய் பரிணமிக்கின்றது.

அது மட்டுமன்றி “பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளின் நலனிலும், ஆசாபாசங்களிலும், விருப்பு வெறுப்புக்களிலும் கவனம் செலுத்துவதோடு ஆசான்கள் என்பவர்கள் அன்பினால் பிள்ளையை கட்டிப் போட வேண்டும்” என்ற மையக்கருத்து இங்கு இழையோடியுள்ளமை இச்சிறுகதையின் தனித்துவத்தினை இயம்பி நிற்பதைக் கண்களுடே கண்டு களிக்கலாம்.

இச்சிறுகதையினை நகர்த்திச் செல்ல பல உத்திகளினைப் படைத்துள்ளான் படைப்பாளி. அந்த வகைதனில் வாசகர்களினைத் தம்வசம் ஈர்ந்திழுத்துக் கட்டிப் போடுகின்ற சக்தி இலக்கிய படைப்பாளியின் மொழிநடையில் அதிக தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துவது யதார்த்த விடயமானதேயாகும்.

அந்த வகைதனில் “மொழிநடையினை” சிறந்த முறைதனில் கையாண்டதனால் சிறுகதை மிகவும் சுவாரஸ்யம் மிக்கதாய் அமைந்துள்ளது. அதாவது பேச்சுமொழி, மொழியில் உணர்வலைகள் என்பன சிறப்பாய் எடுத்தியம்பப்பட்டள்ளது. இதற்கு சிறந்த ஆதாரமாக,

“ராஜி பேர் வேண்டாம் அம்மா” என்ற மழலை சிந்தும் பிஞ்சு மொழி இதனை சான்று பகர்வதோடு “இந்தச் சிசுவை.... பாலனை... பிரம்பால்... அடிக்க மனம் வருமே...?” என்ற வார்த்தைகளினுள் ஆயிரமாயிரம் உணர்வலைகள் எம் மனதினை வருடிச்சென்று லயிப்பை ஊட்டுவதனை நாம் காணக்கூடியதாய் உள்ளது. அவ்விதம் படைப்பாளியின் மொழிநடை சிறந்த உத்தியாக கணிக்கப்பட்டுள்ளது என்றால் அது அதிசிறப்பு.

இவை மாத்திரமன்றி “உரையாடல்” பாங்கின் மூலம் இச் சிறுகதை நகர்வதும் ஒரு உத்திமுறையாகும். அதாவது சிறுகதைக்கு ஒவ்வொரு காட்சிப் பதிவுகளிலும் சரி, முக்கிய கட்டங்களிலும் சரி உரையாடல் இடம் பெற்றிருப்பது, சிறுகதைக்கு உயிரினை வழங்கி மிளிக்கின்றது. இதனை,

“குஞ்சு சாப்பிட்டாச்சா?”

“சாப்பிட்டாச்சு” என்ற தேன் மொழிகள் இயம்பி நிற்கின்றன. சில சமயங்களில் உரையாடல்கள் “கல் நெஞ்சையும் கரைக்க” வல்லன போன்று அமையப் பெற்றுள்ளன. இதற்கு சான்று பகரும் முகமாக

“திரும்பிய ராஜ்யின் கண்களில் நீர் முட்டி வழிந்தது.”

“அந்த ஸ்கூல் வேண்டாம், அந்த ரீச்சர் வேண்டாம்” என்ற பிஞ்சுக் குரலில் அதனின் மனத்தின் வேதனையை நாமும் அனுபவிக்க வல்லதாய் இவ்வரிகள் அமையப் பெற்றுள்ளன.

அத்தோடு இச்சிறுகதையினுள் கையாளப்பட்ட உத்தியாக முக்கியமான விடய மொன்று உண்டு. அதாவது, சிறுகதைகள் எனும் படைப்பு தன்னகத்தே கொண்டிருக்க வேண்டிய பண்புகளின் படைப்பாளியும் சரமாரியாக கையாண்டுள்ளமையும் சிறந்த உத்தியாகவே கொள்ளப்படுகின்றது. அதாவது குறைந்த பாத்திரப் படைப்பு, சமூகத்திற்கு அதிசிறந்த ஒரு செய்தியினை வழங்கி நின்றல், பிரதேசம் ஒன்றைப் பிரதிபலித்தல், மண்வாசனை கமழுதல் என அனைத்தையும் சிறப்புற கையாண்டிருப்பது இதனை விண்ணிவக்க வைத்துள்ளது.

இவை மட்டுமன்றி சிறுகதையினை எடுத்தாற் போல் ஓர் அழகிய கிராமம், அங்கு ஒரு குடும்பம் இருந்தது என மற்றைய படைப்பாளிகள் போல் அல்லாமல் கதையின் மையப் பாத்திரத்தின் காட்சியோடு ஆரம்பிப்பது இச் சிறுகதைதனில் அவர் கையாண்ட உத்தி முறையே ஆகும். இதனை,

“காரில் இருந்து கிறங்கி, வீசும்பலோடு வந்தாள்.

மனசைக் கரைய வைக்கும் வீசும்பல்” என ஆரம்பமாகிய இவ் வசனநடை இவ்வுத்தியினை சான்றுபகர வைத்துள்ளமை படைப்பாளியின் தனித்துவதேயன்றி வேறேதுமில்லை.

அத்தோடு சிறுகதையினுள் ஆங்காங்கே அணிகள் கையாண்டுள்ளமையும் ஓர் உத்திமுறையாகும். அணிகள் என்பவை தாம் இருக்கும் இடத்தை அலங்கரிப்பவை. இவ் வண்ணம் அணிகளின் தன் சிறுகதையினுள்ளே தாராளமாய் இளையோட விட்டுள்ளான் படைப்பாளி. இதற்கு சான்றாக, “பூவிரல்கள்” என்பதிலே உருவக அணியினை இதமான பிஞ்சு மொழி ததும்ப எடுத்தியம்பியுள்ளான்.

இவை மட்டுமன்றி மரபுத் தொடர்களினை கதையின் நடுவே கையாண்டிருப்பதும் ஓர் உத்திமுறையேயாகும். அதாவது படித்தவர் மட்டுமன்றி படிக்காத பாமரன் கூட விளங்கிக் கொள்வதற்காக மரபுச் சொற்றொடர்களினை மரபுவழி பிறழாது மரமாய் அமைய கையாண்டுள்ளார். உதாரணமாக,

“தேன் குடித்த நாயாட்டம்” என்னும் அடிகள் இதனை சான்று பகர்வதனை நாம் அவதானிக்கலாம்.

எனவே தொகுத்து நோக்குகையில் மேற்கண்டவண்ணம் இவ்விலக்கியப் படைப்பாளி ஏராளமான உத்திமுறைகளினைக் கையாண்டு தன் சிறுகதைக்கு அழகு சேர்த்துள்ளமை அதி உத்தமமாகும்.

3) சிறுகதை வாசகன் ஒருவனை தன்பால் இழுக்கும் இழுவிசையாக அணிகள் எனும் அழகியல் பகுதி அமைகின்றது. அவ்வண்ணம் அணிகளை விடுத்து அழகியலை நோக்குவோமானால் அழகியலினுள் ஆயிரம் விடயங்கள் பொதியப் பெற்று பூத்துச் சொரிகின்றன. சொற்களின் இதமான நடையும், ஓசைநயமும், படித்தவரை பிடித்திடும் கவிநயமும் கூட அழகியலினுள் ஆழவேருன்றி நிமிர்ந்து நிற்கின்றது.

அணிகளின் வரிசையிலே முதலில் ஒட்டுமொத்தமாக சிறுகதையையே கனிந்த பழமாக எம்முன் கொணர காரணமாயமைந்த ஒரே ஒரு அழகியல் அது அறிவின் இயல் அதுவே பிஞ்சு மொழிகள். இவையும் ஓர் அழகியலே!

உதாரணமாய்,

“சீச்சா அப்பா” , “எனக்கு ஆறு வயதா? இல்லையப்பா! ஐஞ்சு வயசுதான் முடிஞ்சிருக்கு” என பாசத்தை அள்ளிவீசும் இக் குழந்தை மொழியும் முதலில் அழகியலே தான்.

மற்றும் இப்பரப்பிலே உருவக அணியினை சிறப்பாய் தன் வரிகளினுள் புகுத்தி வரைந்துள்ளமை சிறப்பியல்பே. அவ்விதம் “பூவிரல்கள்” என்னும் வரிகளில் உருவகிக்கப்பட்ட உருவவியலை நாம் அவதானிக்கலாம்.

அத்துடன் ஓசைநயம் மிக்க சொல் வரிகளினைப் படைப்பாளி திறம்பியுள்ளமை மனதை அதனுள் லயிக்க வைக்கச் செய்துவிட்டது. இதனை,

“வீஜயக்கா
குட்டியக்கா
இரத்தினக்கா
மணியக்கா

மகேஸக்கா” என்ற தொடர்ந்து செல்லும் சொல்லடிகள் இயம்பி நிற்பதனை நாம் அவதானிக்கலாம். இவ்வண்ணம் சந்தச் சிறப்பு மிக்க வரிகளினை மிகவும் சாதுர்யமாக சங்கமிக்க விட்டுள்ளமை, இதனை ஆதாரப்படுத்தி நிற்கின்றது.

மற்றும் இச்சிறுகதை தனிலே மரபுச் சொற்றொடர்கள் ஆங்காங்கே இழையோடப்பட்டு அழகியலை மிளிரச் செய்துள்ளன.

உதாரணமாக,

“தேன் குடித்த நரியாட்டம்” என்னும் வரிகள் இதனை திறம்பி நிற்கின்றன.

எனவே நாம் தொகுத்து நோக்குகையில், இச்சிறுகதையினை அலங்கரிக்க வலக்கையாயமைந்த அழகியலினை மேல்வருவன மூலம் நாம் கண்டு களிப்புறலாம்.

4) சிறுகதையினை வாசிக்க முழுதும் பிடித்தமாய் இருப்பினும் அடிமனதாமும் வரை ஓர் உணர்வலை ஏதாவதோரிடத்தில் எம்மை அழைத்துச் செல்வதை நாம் படிக்கும் போது அவதானிக்கின்றோம். படித்தவற்றுள் பிடித்தது என நாம் பல கோணங்களிலும் உள்ள படைப்புக்களினைத் துருவுகையில் அவை ஒன்று எம் வாழ்வில் எமக்கு நடைபெற்ற ஆறாவடுக்களாய் கூட அமைந்து விடுவதோடு கண்களில் முத்துக்கள் சிந்தவும் வழிகோலி விடுகின்றன.

இவ்விதம் தான் “அரும்பு” எனும் சிறுகதைதனில் என்னை நயந்த பகுதி யாதெனில்,

“மெதுவாக அவளை அணைத்தபடி, ‘என்ன? நடந்தது

சொல்லம்மா....” என்று கேட்டேன்.

எனக்கு ஒன்றும் தெரியாதாம், முழு மக்காம்,

கனியண்தான் தலையிலை இருக்காம். அந்த ரீச்சர் தட்டினப்பா” என்ற பகுதியும் அதனை அடுத்து வரும் இரண்டு உரையாடல்களுமே என்னை நயக்க வைத்தன.

என்னை இப்பகுதியில் நயக்க வைத்தமைக்கு பல காரணங்கள் உண்டு. அதாவது “பிள்ளை” என்பது அனைத்துத் துறைகளிலிலும் தன்னை வியாபித்து பாரிய கெட்டிக்காரனாயோ அல்லது பாரிய கெட்டிக்காரியாகவோ அமைந்துவிடாது. குழந்தை தனக்கு பிடித்தவற்றையோ அல்லது தெரிந்தவற்றையோ தான் அதிகம் விரும்புவதுடன், அதில் தான் கூடிய ஈடுபாடு கொண்டிருக்கும்.

உதாரணமாய்

வகுப்பில் கணித பாடத்தில் அதிக புள்ளியினை பெற்றுக்கொண்ட ஒரு மாணவனிற்கு ஏனைய பிறிதான சுகாதார பாடமதில் மிக மிக குறைவான புள்ளிகள் கிடைக்கின்றன. கணித ஆசான் அவனை கெட்டிக்காரன் என்றுரைக்க சுகாதார ஆசிரியர் அவனை மொக்கு எனத் திட்டுகின்றார். உண்மையில் அவன் மொக்கா? அல்லது கெட்டிக்காரனா? என்பது கேள்விக்குறியேயாகும்.

“தாரமும் குருவும் அவர்அவர் தலைவிதிப்படி” என்று கூறுவார்கள். உண்மை தான். ஆனால் “குரு” என்பர்கள் அனைவருமே கண்டிப்பு இருந்தாலும் அன்பு

மயமானவர்களாக திகழ வேண்டும். கண்டிப்பு இருக்க வேண்டும். ஆனால் அது பிரயோக்கப்படுத்த வேண்டிய இடத்தில் மாத்திரமே வெளிக்கொணர வேண்டும்.

பிறப்பால் எவரும் மொக்கானவர்களல்ல. ஏன் இதனை அனுபவித்து கூறுகின்றேன் என்றால் எனது வகுப்பில் கூட மிகவும் திறமையாய் விளையாடுகின்ற எத்தனையோ மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் படிப்பில் மிக வீதம் குறைவு. இதனால் இவ் விதமான கடும் சொற்களால் அவர்கள் தாக்குண்டதை என் கண்களால் நான் கண்டிருக்கின்றேன். அது என்னை பெரிதும் தாக்கமுறச் செய்தது.

வள்ளுவன் அன்றுரைத்தான்,

“அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாள்” என்று உண்மைதான். அன்பு தான் அனைவரையும் ஐக்கியப்படுத்தக் கூடியது. ஆதலால் பிள்ளைகள் முன்னால் அவர்களை “புத்தியில்லாதவர்கள்” எனத் திட்டிவது இளம் நெஞ்சில் ஆழப் பதிந்து பாரிய விளைவினை ஏற்படுத்திவிடும். “அவர்கள் நாளைய தலைவர்கள்.” “கல்வி கற்பது அவர்தம் உரிமை.” ஆதலால் அவர் விரும்பியதைக் கற்கட்டும். அதனை நல்வழிப்படுத்தி உற்சாகம் கொடுப்பதே ஆசான்களின் கடமை.

இவ்விதம் உலகில் பரந்து வியாபித்துள்ள அனைத்து ஆசிரியர்களுமே எமக்கு,

‘கல்விக்கண் திறக்க கடைக்கண் திறந்தவர்

நெற்றிக்கண் திறந்தவாற்கும் சமன்” என்று வாக்கிற்கிணங்க தெய்வத்திற்கு ஒப்புமையானவர்கள்தான். ஆனால் அவர்களில் சில புல்லுருவிகளினால் சிறார்கள் மனது நோகடிக்கப்படுகிறது. ஆதலால் அவர்களில் ஒன்றில் திருந்த வேண்டும். அல்லது ஆசிரியப் பணியினை களங்கப்படுத்தாது அத் தொழிலில் இருந்து விலகிட வேண்டும்.

இக் காரணத்தினாலேயே இப்பகுதி என் மன ஆழம் வரை சென்று நயப்புற்றது.

இவ்வண்ணம் “அரும்பு” என்னும் சிறுகதையானது நற்குணமற்ற மானிடங்களின் மனதில் நற்குணங்களினை அரும்பச் செய்துள்ளது என்றால் அது சொல்லில் அடங்காது. ஆதலால் யாம் “அரும்பில்” கூறியுள்ள மனவுணர்வுகளை மதித்து நற்பெயர் பெற்று இறந்தும் உயிர்வாழ்வோம்.

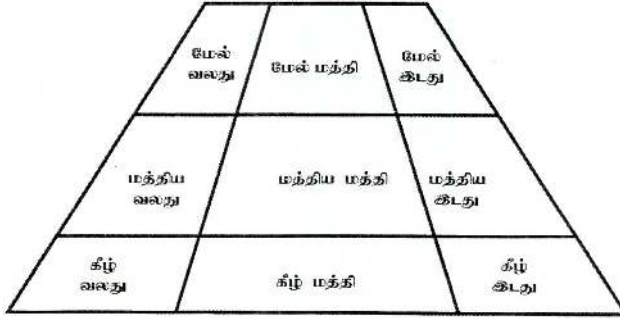


நட்பெனப்படுவது

செவ்வி ஜனாசிவா குகதானன்
யா / அருணாதயக் கல்லூரி

பிப்ரவரி - 4

- குறநாடக ஆக்கம்



பாத்திரங்கள் :- கற்பகம் (சிவாவின் தாய், 53 வயது விதவை)
சிவா (கற்பகத்தின் மகன், 16 வயது)
சுகநீஸ்வரன் (பாடசாலை அதிபர்)
குகன் (ஆசிரியர்)
குமார் (பாடசாலை மாணவன்)
சிகாபி (பாடசாலை மாணவன்)

காட்சி :- 4

காட்சி - 1

[திரை விவகுகிறது. ஒளி பிரகாசமடைகிறது]

பாத்திரங்கள் :- கற்பகம்
சிவா

களம் :- கற்பகத்தின் வீடு

காலம் :- இரவு

23

கவின்தமிழ் - 2015

(மேகையின் மந்திய மந்தி கற்பகத்தின் வீடாகவும் கீழ் வலத்தில் ஒரு நினைவை இருப்பதாகவும் கீழ் இடது புறம் ஒரு மரம் நிறுபதாகவும் சித்திரிக்கப்படுகிறது. கற்பகம் நினைவையிலே சீசாமாக உட்கார்ந்து இருக்க பின்னணியிலே பாடல் ஒலிக்கிறது.)

ஆஆஆ.... ஆஆ... ஆஆஆ
 காலம் செய்த கோலம் - அதைக்
 காண்பவர்களுக்குத் துன்பம்
 கண் முன்னே நடந்தேறிய யுத்தம்
 காணாமல் போன எத்தனை
 எத்தனை உயிர்களோ
 ஆஆஆ ஆஆ... ஆஆஆ

(சீசா கற்பகத்தை உதாக்கி மெல் இடது புறம் இருந்து வருகின்றான்.)

- சீசா :- அம்மா அம்மா எங்கே நிக்கிறீங்கள்?
- கற்பகம் :- இங்க ராசா நினைவையில இருக்கிறன். பிள்ளைக்குப் பசிக்குதே சாப்பாடு தரட்டுமா?
- சீசா :- இல்ல அம்மா எனக்கு சாப்பாடு வேண்டாம்.
- கற்பகம் :- ஏன் ராசா உடம்பு சரியில்லயே.
- சீசா :- அது ஒண்டும் இல்ல அம்மா.
- கற்பகம் :- அப்ப ஏன் சாப்பாடு வேண்டாம் என்றே?
- சீசா :- அம்மா நான் இந்த வருசம் O/L எல்லோ.
- கற்பகம் :- ஓம் ராசா நான் அதப்பத்தித்தான் யோசிச்சுக் கொண்டு இருந்தனான்.
- சீசா :- (ஆர்வத்துடன்) அம்மா இங்க பக்கத்தில் ஒரு பள்ளிக்கூடம் இருக்குது. அங்குதான் பக்கத்தி வீட்டுப் பிள்ளையள் எல்லாம் போறவையள். நானும் அங்க போகட்டுமே?
- கற்பகம் :- சரி ராசா நான் உன்ன நாளைக்கே அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் கொண்டு போய் சேர்க்கிறன். சரியே

- சிவா :- ஞாயாகரக் கட்டியகணத்து ஐ! நல்ல அம்மா. எண்ட அம்மா எண்டா அம்மா தான். அம்மா நான் படிச்ச ஒரு கல்வி அகைச்சரா வருவன்.
- கற்பகம் :- (கண்ணீரத் துடைத்துக் கொண்டு) எண்ட ராசாவுக்கு படிப்பு எண்டா அவ்வளவு சந்தோசமோ.
- சிவா :- ஓம் அம்மா நான் படிச்ச கல்வி அகைச்சரா வந்து எண்ட அப்பாண்ட ஆசைய நிறைவேத்துவன். அதுமட்டுமல்ல ஏழைப் பிள்ளையளுக்கு உதவி செய்வன்.
- கற்பகம் :- (சிவாவின் தகையத் தடவியவாடீற) ஓம் ராசா நீ படிச்ச நல்ல நிலைமைக்கு வந்தாத்தான் அப்பாவோட ஆத்மா சாந்தியடையும்.
- சிவா :- ஓம் அம்மா. சரி அம்மா நீங்கள் சாப்பிட்டீங்களோ?
- கற்பகம் :- இல்ல ராசா வா சாப்பிடுவம்.
- சிவா :- சரி வாங்கம்மா

(இருவரும் லமல் இடது புறத்தால் வெளியே ஓளி மங்கலாக்கப்பட்டு காட்சி மாற்றப்படுகிறது.)

காட்சி - 2

(ஓளி பிரகாசமடைகிறது)

- பாத்திரங்கள் :- கற்பகம்
 லீகநீஸ்வரன்
 குகன்
 சிவா
- களம் :- பாடசாலை கைதானம்
- காலம் :- காலைப் பொழுது

(லேகையின் மத்திய மத்தி பாடசாலை கைதானமாகவும் கீழ் இடது புறம் ஒரு ஆலமரம் நிற்பது லேகையின் கீழ் வலது புறம் ஒரு ஆலயம் இருப்பது லேகையின் சித்திரிக்கப்படுகின்றது (லீகநீஸ்வரனும் குகனும் கைதானத்திலே நிற்க கற்பகமும் சிவாவும் அவர்களை லேகையின் வலது புறம்)

கற்பகம் :- (கேதீஸ்வரனை நோக்கி) ஐயா என்ற பையனை பள்ளிக்கூடத்திலே சேர்க்கணும்...

கேதீஸ்வரன் :- அதுக்கு ஏனம்மா தயங்கிறீங்கள்? சரி சரி தம்பி எத்தினையாம் ஆண்டு படிக்கிறான்? (சிவாவை நோக்கி) தம்பீ உம்மளோட நேம் என்ன?

சிவா :- சேர் என்னோட நேம் சிவா. நான் O/L படிக்கிறன்.

கேதீஸ்வரன் :- ஆ.. இந்த வருஷம் O/L எண்டா இன்னும் ஆறு மாசம் தானே இருக்கு நல்லாப் படிப்பீரா?

சிவா :- (ஆர்வத்துடன்) ஓம் சேர் நான் நல்லாப் படிப்பன்.

கேதீஸ்வரன் :- மம்ம்... (கற்பகத்தை நோக்கி) அம்மா நீங்க நாளைக்கே ஸ்கூலுக்கு கூட்டிட்டு வந்து சேருங்கோ. நீங்க ஆரம்ப வசதிக் கட்டணம் நானூறு ரூபா கட்டிடுங்க.

கற்பகம் :- (சிறிது தயக்கத்துடன்) ஐயா காசை ரெண்டு மூன்று நாள் பிந்திக் கட்டலாமோ? இன்னிக்கும் நாளைக்கும் வேலைக்குப் போய்த்தான் காசு கட்டணும்.

கேதீஸ்வரன் :- என்ன நீங்க தான் வேலைக்குப் போறனீங்களே? உங்கட புருசன் எங்கம்மா? அவர் வேலைக்குப் போறேல்லையோ?

கற்பகம் :- (கண்களில் இருந்து கண்ணீர் வழிய) ஐயா நாங்க வன்னியில நடந்த அடிபாட்டில இருந்து தப்பிச்சு இடம் பெயர்ந்து இஞ்ச வந்தனாங்க. அங்க நடந்த அடிபாட்டில என்ற புருசனை இழந்திட்டன் ஐயா.. (சிவா தாயாரின் கண்ணீரைத் துடைக்கின்றான்)

கேதீஸ்வரன் :- அம்மா ஏதாச்சம் உங்களைக் கஷ்டப்படுத்திற மாதிரி கேட்டிருந்தா மன்னிச்சிடுங்க.

கற்பகம் :- பறவாயில்ல ஐயா.

கேதீஸ்வரன் :- சரி அம்மா நீங்க நாலு நாளைக்குப் பிறகே பணத்தைக் கட்டுங்கோ. (குகனை நோக்கி) குகன் சிவாவுக்கு ஒரு அட்டமிஷன் போட்டுக் குடும். நான் பிறைமறிக்கு ஒருக்கா போட்டு வாறன்.

குகன் :- சரி சேர். நீங்க போட்டு வாங்க. நான் பதியிறன்.

(நான்வரும் போல் இடது புறத்தால் வெளிபேற ஒளி அங்களைக்கப்பட்டு காட்சி மாற்றப்படுகிறது)

(ஒளி பிரகாசமடைகிறது)

பாத்திரங்கள் :- குகன்
சிவா
குமார்
லீகாபி

களம் :- வகுப்பறை

காலம் :- காலைப் பொழுது

(மேடையின் மத்திய மத்தி வகுப்பறையாகச் சித்திரிக்கப்படுகிறது. குகன் சிவாவை அழைத்துக் கொண்டு வகுப்பறைக்குச் செல்கிறார். அனைத்து மாணவர்களும் எழுந்து நின்று வணக்கம் செலுத்துகின்றனர்)

குகன் :- வணக்கம் பிள்ளையள் இருங்கோ. (சிவாவைப் பிடித்தபடி) இவர் தான் உங்கட நியூ பிரண்ட். இண்டையில் இருந்து இவரும் உங்கட நண்பன் சரியா?

(அனைவரும் ஆம் எனக் கூறுகின்றனர்.)

சரி சிவா போய் இரும். நான் அதிபரிட்ட ஒருக்கா போயிட்டு வாறன்.

சிவா :- ம். சரி சேர்.

(சிவா குமாருக்கும் லீகாபிக்கும் நடுவே சென்று இருக்கிறான்.)

குமார் :- கலோ சிவா என்னோட நேம் குமார்.

லீகாபி :- காய் சிவா என்னோட நேம் கோபி.

சிவா :- காய். உங்கள் எனக்குத் தெரியும். நான் உங்கள் அடிக்கடி பாக்கிறான். எங்கட வீடு உங்கட வீட்டிற்குப் பக்கத்தில தான்.

குமார் :- ஆ... அது தான் உங்கள் எங்கையோ பாத் த மாதிரி இருந்திச்சு.

லீகாபி :- மம்.. சரி நாம மூன்று பேரும் இனி பிரண்ட்ஸ் சரியா?

(மூவரும் ஒருவருக்கொருவர் கை குலுக்கிக் கொள்கின்றனர்)

(மணி அடிக்கிறது. சிவா வகுப்பறையை விட்டு வெளியேற குமாரும் லீகாபியும் இரகசியமாகப் லேசிக் கொள்கின்றனர்.)

- குமார் :- டேய் கோபி சிவாவப் பாத்தா பாவமா இருக்குடா.
- கோபி :- ஓமடா குமார். சிவாவோட அம்மாதான் வேலைக்குப் போய்க் குடும்பத்தக் காப்பாத்துறாவாம்.
- குமார் :- (கவலையுடன்) ஐயோ பாவம் . கோபி, நாம சிவாவுக்கு உதவி செஞ்சா என்ன?
- கோபி :- அதத்தான் நானும் நினச்சனான். சரி குமார். நான் அவனோட வசதிக் கட்டணம் நானுறு சூபாவைக் கட்டுறன்.
- குமார் :- நான் அவனுக்குச் சப்பாத்து, பேக், கொப்பியள் வாங்கிக் குடுக்கிறன்.
- கோபி :- மம் (சந்திராசத்துடன்) நல்ல யோசனையுடா.
(இருவரும் அவ்வாறே சிவானிற்கு உதவி செய்கின்றனர்.)
(பின்னணியில் பாடல் ஒலிக்கிறது)

ஆஆஆ..... ஆஆ.....ஆஆஆ
செய்வோம் செய்வோம் - நாம்
நன்மை செய்வோம் தோழா.
பிறர்க்கு உதவி செய்து
நட்பாய் இருடா தோழா.
நீ நட்பாய் இருடா
ஆஆஆ..... ஆஆ..... ஆஆஆ

(பாடல் நிகறவகைய ஒளி மங்களைக்கப்பட்டு காட்சி மாற்றப்படுகிறது)

ஆம் O / L பரீட்சையும் வந்தது. கேதீஸ்வரனின் பாடசாலையில் சிவா 9A ஐயும் குமார், கோபி உட்பட பலர் 5A இற்கு மேலும் பெற்று சித்தியடைந்தனர். இவர்களுக்கான பாராட்டு விழா நடைபெறுகிறது.

(ஒளி பிரகாசமகமகின்று)

பாத்திரங்கள் :- சேதீஸ்வரன்
 குகன்
 கற்பகம்
 சிவா
 குமார்
 சீகாபி

களம் :- பாடசாலை மண்டபம்

காலம் :- காலைப் பொழுது

(மேடையில் மத்திய மத்தி அலங்கரிக்கப்பட்ட பாடசாலையுடைய ஒரு மண்டபமாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது.)

(மேடையில் பாராட்டுக்குரிய மனிதனாக சிவா உட்கார்ந்திருக்கின்றான். சிவா, அதிபர், ஆசிரியர்கள் மேடையிலும் மாணவர்கள், பெற்றோர்கள் (கற்பகம்) யாவரும் கீழே பார்வையாளர் பகதியில் உட்கார்ந்துள்ளனர்)

குகன் :- (மேடை முன் நின்று) அனைவருக்கும் வணக்கம். இன்றைய இவ் விழா நடைபெறக் காரணமாக மேடையிலே உட்கார்ந்து இருக்கும் சிவாவிற்கே அனைத்துப் பாராட்டுக்களையும் தெரிவிக்கிறேன். (பலமாக கை தட்டல் ஓசை கேட்கின்றது.)
 தற்போது அதிபர் சேதீஸ்வரன் அவர்கள் பேசுவார்.
 (சேதீஸ்வரன் எழுந்து மேடையின் முன் நிற்கிறார்)

சேதீஸ்வரன் :- அனைவருக்கும் வணக்கம். இன்று இவ் விழாவின் கதாநாயகனாக வீற்றிருக்கும் சிவாவிற்கு எனது பாராட்டுக்கள் உரித்தாகட்டும். சிவாவின் சிறிது நேரம் தன் வெற்றியின் இரகசியங்கள் பற்றி உரையாற்றாமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

(மீண்டும் பலமாக கைதட்டல் ஓசை கேட்கிறது. கற்பகத்திற்கு ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக்கெடுத்து ஓடுகின்றது. குமாரும் சீகாபியும் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் திளைத்து நிற்கின்றனர்)

சிவா :-

அனைவருக்கும் எனது பணிந்த வணக்கங்கள். எனக்கு இங்கு உரையாற்ற வாய்ப்பளித்த அதிபர் அவர்கட்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். எனது வெற்றிக்குப் பலர் காரணமாக உள்ளனர். என் அம்மா உட்பட பலர். அவர்களில் எனது தனிப்பட்ட ரீதியில் கூறினால் எனது வெற்றிக்கு அதோ அங்கே உட்காந்திருக்கும் குமாரும் கோபியுமே காரணம் எனக் கூறுவேன்.

(அனைத்து மக்களினதும் பார்வை குமார், கோபியின் மீது விழுகின்றது. இருவரும் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிகின்றனர்.) ஆம் எனக்கு உதவி செய்த நண்பர்கள். அவர்கள் என் உயிர்த் தோழர்கள். இன்று நான் இந்த வெற்றியடைய ஏணியாக இருந்தவர்கள் இவர்களே. எனது கஷ்டத்தின் போது உதவி செய்து என்னை உயர்த்திய நண்பர்கள் இருவருக்குமே இப்பாராட்டுக்களை சமர்ப்பிக்கின்றேன். நன்றி

(இவ்வாறு கூறி முடித்து சிவா இறங்க குமாரும் கோபியும் சிவாவைக் கட்டியணைக்கின்றனர். மூவரும் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிகின்றனர்.)

(பின்னணியில் பாடல் ஒலிக்கின்றது.)

ஆஆஆ..... ஆஆ..... ஆஆஆ
நட்படா தோழா நம் நட்படா
கற்கையிலே தந்தையாய்
அரவணைக்கையிலே தாயாய்
அனைத்திற்கும் உறவாய்
நின்றாயே நீயடா தோழா
பாலன் பருவம் முதல் பாட்டன்
பருவம் வரை நீடிப்பதே
நம் நட்படா தோழா
நீடிப்பதே நம் நட்படா
ஆஆஆ ஆஆ.....ஆஆஆ

(பாடல் முடிவடைய மெதுமெதுவாக திரை மூடப்படுகிறது)



உடன்பிறப்பு என்பதிதல்லாம்

செவ்வீ செவ்வராஜன் சலித்தா

யா/மீசாலை வீரலிங்கம் மத்திய கல்லூரி

பிடிவு - 5

- குறுநாடக ஆக்கம்

கதைச் சுருக்கம்:-

ஒரு சிறிய வறுமையான வீட்டில் வசித்து வருபவர்கள். கார்த்தி, சுயாந், குட்டி, ரேகா. இவர்கள் நால்வரும் உடன்பிறப்புக்கள். இவர்களின் தாயும் தந்தையும் இறந்துவிட்டார்கள். ஆகவே இவ் குடும்பத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை சுமந்து கொள்பவன் மூத்த சகோதரன் சுயாத். தன் சகோதரர்களுக்காக தன்னலம் அனைத்தும் துறந்து உயிர் ஒன்றை கையில் கொண்டு அனைத்தும் தன் சகோதரர்களுக்கே என்று வாழ்ந்து வருகின்றான். சகோதரர்களும் அவன் மீது மிகுந்த நம்பிக்கையும் பாசமும் கொண்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். தம் அண்ணனின் ஆசைக்காக நாம் படிக்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் நன்றாகப் படித்து வருகிறார்கள். அவ்வகையில் அனைவரும் படித்து ஓர் நல்லநிலையில் இருக்கிறார்கள். சந்தோசமாக அவர்களது குடும்பம் வாழ்க்கையில் வீறுநடை போடுகிறது. ஒரு காலகட்டத்தில் அனைவரும் தமக்கென மாடாய் உழைத்து ஓடாய்த் தேய்ந்து போன அண்ணனை மறந்து தமக்குத் தமக்கென, சகோதரர்கள் தம் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்கிறார்கள். தனிமையில் தவிக்கும் அண்ணன் பிரமையில் உறைகின்றான். தனக்கென இருந்த உடன்பிறப்புக்களை எண்ணி எண்ணி உயிரை நாளுக்குநாள் மறத்து கொள்கின்றான்.

பாத்திரங்கள்:

சுயாத்	-	குடும்பத்தைக் காக்கும் மூத்த சகோதரன்
கார்த்தி	}	சுயாத்தின் சகோதரர்கள்
குட்டி		
ரேகா		
யூட்சன்		
யூட்சி	-	யாடசாலை அதிபர்
	-	ஆசிரியர்

மேடை அமைப்பு:-

மேல் கூடம்	மேல் மத்தி	மேல் வலம்
மத்தி கூடம்	மத்தி மத்தி	மத்தி வலம்
கீழ் கூடம்	கீழ் மத்தி	கீழ் வலம்

களங்கள்:- வீடு (மத்தி மத்தி)
பாடசாலை (மத்தி வலம்)

காட்சி - 1

பாத்திரங்கள் :- சுயாத், கார்த்தி, குட்டி, ரேகா

களம் :- வீடு (வீட்டின் அமைப்பு, போல் படம் மேடையில் காட்சிப் படுத்தப்படல்)

நேரம் :- மாலை 5.00 மணி

(சுயாத் வேலையால் வந்த களைப்புடன் வீட்டின் வாசலில் போடப் பட்டிருந்த கதிரையில் உட்கார்ந்து கொண்டு தன் வேர்வையைத் துடைத்துக் கொள்கின்றான்.)

(வீட்டின் முற்றத்தில் கார்த்தியும் குட்டியும் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.)

கார்த்தி :- நீ தாண்டா என்ற கொப்பிய எடுத்தனீ. மரியாதையாத் தந்தீடு குட்டி. எனக்கு இண்டைக்கும் கொப்பி இல்லை எண்டு சொன்னதுக்கு நீச்சர் அடிச்சவா.

குட்டி :- அடி அசடே, உன்ற கொப்பி எனக்கென்னத்துக்கடி? பெரிய படிப்புப் படிக்கிறாவாம் அவாண்ட கொப்பிய தான் எடுத்தனாம். நினைப்புத்தான் போ...டி....

கார்த்தி :- நிறைய கதை கதைக்காத குட்டி. ஒருநாள் என்ர கொப்பியத் தானே நீ கொண்டுபோய் பள்ளிக்கூடத்தில அடி வாங்கினி. ஞாபகம் இருக்கே.

குட்டி :- அது மாறிக் கொண்டு போட்டன். அதுக்கென்ன எனக்குத் தானே அடிவிழுந்தது. உனக்கு நொந்த மாதினிக் கதைக்கிராய்.

கார்த்தி :- பாத்தியே பாத்தியே மாறிக் கொண்டு போனனி எண்டு செல்லறாயெல்ல. இண்டைக்கும் நீ தான் மாறிக் கொண்டு போட்டாய். வடிவாப் பாரடா.

குட்டி :- சரி. முட்டக்கண்ணி. அழாத பாக்கிரன்.

கார்த்தி :- நான் முட்டக்கண்ணி எண்டா. நீயென்ன கோழிக்கண்ணனே?

குட்டி :- யாரடி கோழிக்கண்ணன். நில்லடி வாறன்.

(கார்த்தியை குட்டி அடிக்க துரத்துதல். கார்த்தி ஓடிச் செல்கிறான்.. எதிர்பார்க்காமல் அண்ணனைக் காண்கிறான்.) சட்டென்று நின்று.

(குட்டிக்கு சைகையால் அண்ணா இருப்பதை புரிய வைக்கிறான்.)

(மேடையில் அமைதி நிலவுதல்)

சுயாத் :- என்ன சத்தமாக் கிடத்துது. சத்தத்தை இப்ப காணைல்ல.

குட்டி :- இல்லை, இல்லை. அது ஒண்டியில்லையடா. நாங்கள் பள்ளிக் கூடத்தில விளையாடின. விளையாட்டு விளையாடினம்.

சுயாத் :- பொய் செல்லக்கூடாது பாப்பா. இது இரண்டாம் வகுப்பில நான் படிச்சது. நீ ஏன் எனக்குப் பொய் செல்லனும். ஆருக்கு கொப்பியில்லை.

குட்டி, கார்த்தி :- (இருவரும் சேர்த்து) எனக்குத் தானண்ணா.

சுயாத் :- இரண்டு பேரும் சேர்ந்து ஏன் கத்துறியள். ஓராளச் செல்லுங்கோ.

கார்த்தி :- அண்ணா எனக்குத் தானண்ணா.

குட்டி :- எனக்குத் தான் அண்ணா.

சுயாத் :- பிறகும் தான். சொன்னதைக் கேக்காமத்தானே சண்டை போடுறியள். நீங்க ரண்டு பேரும் ஆரெண்டு சண்டை போடுறியள். (கார்த்தியும் குட்டியும் சிரித்தவாறு)

கார்த்தி, குட்டி :- நாங்க.... சண்டை.... சண்டை போட்டமா? ஐயோ அண்ணா நாங்கள் நாலு பேருமே எண்டைக்குமே சண்டையும் போடமாட்டம். பிரியவும் மாட்டம். இது சும்மா விளையாட்டுக்கண்ணா.

சுயாத் :- அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் தான் யிடுக்கு. அது உங்களுக்கு தான் சொல்லத் தேவையில்ல. ஏனெண்டா நீங்க படிக்கிற பிரியையள்.

கார்த்தி :- பஞ்சபாண்டவர்கள் எப்பிடி ஒற்றுமையா இருந்திச்சினமோ அவையப் போல நாங்களும் எண்டைக்கும் ஒற்றுமையா இருப்பம். ஆனா அவைக்கும் எங்களுக்கும் ஒரு வித்தியாசயிருக்கு.

குட்டி :- என்ன வித்தியாசம்?

சுயாத் :- அவங்க ஐந்து பேர். நாங்கள் நாலு பேர். நான் சொல்றது சரிதானா கார்த்தி

கார்த்தி :- அண்ணா நீங்க ஆர். சரியாக் கண்டுபிடிச்சிட்டியள். (தன் அண்ணனை கட்டியணைக்கிறான்.)

(பாசம் அதிகரிக்க கவலையும் மகிழ்ச்சியும் கலந்த பின்னணி சீசை ஒலிக்கின்றது.)

சுயாத் :- ஆ; ஐயோ கார்த்தி அண்ணாவில தொடாதயம்மா வலிக்குது.

கார்த்தி :- ஏன்? நான் என்ற அண்ணாவை தொட்டா ஆர் கேக்கிறது?

சுயாத் :- அடி பைத்தியக்காரி. நான் அதச் சொல்லேல. (சுயாத் தன் கையையும் தோள்களையும் காட்டுகிறான்.)

கார்த்தி :- அண்ணா. இது என்னண்ணா? என்ன நடந்தது?

சுயாத் :- அது ஒண்டுயில்லடா. சின்னக் காயம் அவளவு தான்.

கார்த்தி :- வலிக்குதண்ணா? எனக்கு தெரியாமல் முட்டிட்டன். (குட்டி வருகின்றான். வந்து பார்த்துவிட்டு)

- குட்டி** :- அண்ணா. (பதற்றத்துடன்) என்னடா நடந்தது.
- சுயாத்** :- ஒண்டுமில்லையெண்டு சொல்றெனல்ல. நீங்க போய்ப் படியுங்கோ. போங்கோ.
- கார்த்தி** :- (குட்டியைப் பார்த்து) எங்களுக்குக அண்ணா எவளவு கஷ்டப் படுறார். பாவம் நாங்கள் ஒழுங்காப் படிக்கவேணும். நாங்கள் எனி சண்டையே போடக்குடாது.
- குட்டி** :- (அழுதவாறு) எங்களால தானே அண்ணா உப்பிடிக் கஷ்டப் படுறான். அம்மாவும் அப்பாவும் எங்களோட இருக்கப் பிடிக்காமப் போட்டினம்.
- சுயாத்** :- அட லூசுப் பிள்ளையள் உங்களுக்கு நான் இருக்கிறன். எனி உங்கட கண்ணால சொட்டுக் கண்ணீரக் கூட நான் பாக்கக் கூடாது.
- கார்த்தி** :- சரியண்ணா. நாங்க உன்ன அண்ணாவா பெற்றதுக்கு தவம் செய்திருக்கணும்.
- சுயாத்** :- (இரு கைகளையும் நீட்டியவாறு நிற்க கார்த்தியும் குட்டியும் அண்ணாவை தழுகிறார்கள். சுயாத்தின் கண்களால் கண்ணீர் வழிகின்றது.)

காட்சி - 2

- களம்** :- பாடசாலை
- நேரம்** :- காலை
- பாத்திரங்கள்** :- யூட்சன், யூட்சி, குட்டி, நேகா, கார்த்தி, மாணவர்கள் சிலர்.
(கார்த்தி பாடசாலைக்குள் நுழைகின்றான். யூட்சி ஆசிரியை அவளை அன்போடு வரவேற்கிறார்.)
(மத்தி மத்தி. பாடசாலையைப் போன்ற காட்சியுடன் விளங்குகின்றது. மத்தி மத்தியில் கதிரைகள் போடப்பட்டு இருக்கின்றன.)
- யூட்சி** :- குட் மோனிங் கார்த்தி.
- கார்த்தி** :- காலை வணக்கம் ரீச்சர்.
- யூட்சி** :- உங்கட அக்காவா நேகா.

- கார்த்தி :- ஓம் ரீச்சர். ஏன் கேக்கிறீங்க.
- யூட்சி :- இல்லை அதிபர் கேட்டார். நான் அதுதான் உம்மைக் கேட்டனான்.
- கார்த்தி :- என்னத்துக்காக அதிபர் அக்காவக் கேட்டவர். சொல்ல முடியுமா ரீச்சர்.
- யூட்சி :- எங்க பள்ளிக்கூடத்தில நல்ல பரீட்சைப் பெறுபேறு உங்கட அக்காவுக்குத் தானாம். அதுதான் அவர் விசாரிச்சவர்.
- கார்த்தி :- ஆனந்தக் கொண்டாட்டத்துடன் அப்பீடியா! நான் அக்காவப் பாக்கணுமே.
(கார்த்தி. அக்காவைத் தேடுகிறாள்.)
(மத்தி மத்தியிலிருந்து வலது மத்திக்கும் வலது மத்தியிலிருந்து மத்தி மத்திக்கும் செல்கிறாள்.)

(நேகா நேகா) கார்த்தி அழைக்கிறாள்.
(மத்தி மூட்டிலிருந்து மத்தி மத்திக்கு வந்தவாறு)
- நேகா :- என்ன கார்த்தி ஏன் இண்டைக்கு இவளவு சந்தோசமா வாராய்?
- கார்த்தி :- சந்தோசமில்லாம. அக்கா நீ தான் எங்கட ஸ்கூல் பெஸ்டர். நீ தான் நல்ல ரிசல்ட் எடுத்தனி. உனக்காக நான் சந்தோசப்படாம ஆருக்காக சந்தோசப்படுறது.
- நேகா :- என்னடி லூசு மாதிரி ஏதேதோ உளறுறாய்.
- கார்த்தி :- நீ வேணுமென்டா யூட்சி ரீச்சரிட்ட கேள். உன்னய அதிபரும் விசாரிச்சவராம்.
- குட்டி :- (ஓடி வந்து களைப்புடன் மூச்சு வாங்க இழைத்தவாறு)
வாழ்த்துக்கள் அக்கா. நீ தான் ஏ. எல். சோதினையில நல்ல ரிசல்ட்றாம்.
- நேகா :- உனக்கு ஆரடா சொன்னது.
- குட்டி :- உன்னப் பற்றி எனக்குத் தெரியாதே. நீ சோதின எழுதேக்கையே எனக்குத் தெரியும். உனக்குத் தான் நல்ல பெறுபேறு வருமெண்டு.
- நேகா :- சரியடா இதுக்கெல்லாம் எனர் ரிசல்ட்றுக்கு சொந்தக்காரனே அண்ணாதான். நான் அவனுக்குச் சொல்லோணும். அண்ணா

எவளவு சந்தோசப்படுவான்.
(மூவரும் கதைக்கும் போது அதிபர் வருகிறார்.)
(மூவரும் அமைதியாக நிற்கிறார்கள்)

யூட்சன் (அதிபர்):-என்ன? கதைக்கிறியள். இதில ரேகா ஆர்?

ரேகா :- நான் தான் சேர்.

அதிபர் :- வாழ்த்துக்கள் ரேகா. மேற்கொண்டு நீ என்ன படிக்கப்போறாய்?

ரேகா :- இல்லை இல்லை நான் எனிப் படிக்கேல்வ. நான் எங்கயாவது வேலைக்குப் போப்போறன். அண்ணா பாவம் சேர். எனக்காக எவளவு கஷ்டப்படுறார். அவர் ஓராள உழைச்ச எங்கட மூண்டு பேரிட படிப்பையும் பாக்கேலா.

அதிபர் :- என்ன பிள்ளை. நீர் இப்பிடிச் சொல்றீர். அவனவன் தான் மேற்படிப்புக்கு ஏங்கிறான்.

ரேகா :- அடுத்தல்லாம் வசதி படைச்சவங்க சேர். என்னோட அண்ணாண்ட ஆசை நான் நல்லாப் படிக்கணும் நல்ல ரிசல்ட் எடுக்கோணும் எண்டு. அதப்போல நான் எடுத்திட்டன். எனிஇந்தப் படிப்புக்கேற்ற ஒரு வேலையாவது கிடைச்சா அண்ணாவப்போல் நானும் என்ற தம்பி தங்கச்சிய உழைச்சுப் பாப்பன்.

அதிபர் :- உம்மட கஷ்டம் எனக்குப்பிரியுதம்மா. நான் உங்கட அண்ணாவச் சந்திக்க விரும்புறன். எப்ப சந்திக்கலாம்?

ரேகா :- எங்கட அண்ணா கல்லுடைக்கிறதுக்குத் தான் சேர் போறவன். அவன் வர மாலை ஐஞ்ச ஆறுமணி செல்லும்.

அதிபர் :- அப்போ உங்கட அண்ணா படிக்கேலயா. தான் படிச்ச வேலை செய்யிறார் எண்டு நினைச்சன்.

ரேகா :- அண்ணா படிச்சாங்களாம். ஆனா இடையில எங்கட அம்மாவும் அப்பாவும் எங்களவிட்டுப் போட்டினமாம். அதால எங்களுக்காக அண்ணா தன்ர படிப்பை கை விட்டிட்டார்.
(ரேகா விம்மி விம்மி அழுகிறாள்.)
(மேடையில் சோக கீதம் இசைக்கப்படுகிறது.)

அதிபர் :- இதுக்கெல்லாம் அழக்கூடாது. பிள்ளை. உங்களுக்காக உங்க அண்ணா இருக்கிறாங்க எண்டு சந்தோசப்படணும். கடைசி வரைக்கும் உங்க அண்ணாவ நீங்க பிரியக் கூடாது.

கார்த்தி, குட்டி, நேகா :- எங்க எண்ணாவப் பிரஞ்சா நாங்க செத்திடுவம் சேர்.
அவங்க இல்லாம நாங்க இல்லை சேர்.

அதிபர் :- சரி சரி கவலப்படாம படயுங்கோ. நான் உங்கட அண்ணாவை
சந்திக்கிறேன்.
(அனைவரும் மேடையை விட்டு விலகுகிறார்கள். மேடை காட்சித்திரை
மாற்றப்படுகிறது.)

காட்சி - 3

நேரம் :- மாலை
சூடம் / களம் :- வீடு
பாத்திரங்கள் :- சுயாத், நேகா, யூசன் (அதிபர்)
(சிறிய வீடொன்று காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு கதிரை போடப்பட்டுள்ளது. அதில்
வேலையால் வந்து களையுடன் சுயாத் சாய்ந்திருக்கிறான்.)
நேகா தேவீருடன் வருகிறாள்.
நேகா :- அண்ணா இந்நாண்ணா. இந்தத் தேத்தண்ணியக் குடி. களைப்புத்
தெரியாது.
சுயாத் :- சரி தா.
(தேவீரை மடக்கு மடக்கு என்று குடிக்கிறான்.)
நேகா :- என்னொரு தேத்தண்ணி தரட்டே அண்ணை.
சுயாத் :- வேண்டாம். வேண்டாம். எங்க தங்கச்சியும் தம்பியும் காணைல்ல.
சத்தமும் கேக்கேல்ல.
நேகா :- அவங்கள் விளையாடுறாங்கள்.
நேகா :- (மகிழ்ச்சியுடன் ஆனந்தக் கண்ணீர் வடிய அழுதவாறு)
அண்ணை!
சுயாத் :- என்னம்மா ஏன்டா அழறாய். ஆராவது பேசீட்டங்களா?
சொல்லு ஆர் உன்னப் பேசினது.
(ஆத்திரம் தொனித்த குரல்)
நேகா :- அப்பிடியெல்லாம் இல்லையண்ணா!
சுயாத் :- அப்ப ஏன்டா அழறா. அழாம முதல் வசயத்தச் சொல்லு.

றேகா :- அண்ணா ஏன்ர ஏ. எல் றிசல்ற் வந்தீட்டு. எனக்குத் தான் முதல் நல்ல றிசல்ற்.

சயாத் :- சந்தோசமான விசயத்துக்கு ஏன்டா அமுறாய். கண்ணத் துடை ெசல்லம். அண்ணா நான் இருக்கிறன்.

(ஐருவரும் கதைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது அதிபர் அழைத்தவாறு மத்தி வலத்திலிருந்து வருகிறார்.)

றேகா :- வாக்கோ சேர்.
(சயாத் கதிரையால் எழுந்து தன் இடத்தை அதிபருக்குக் ெகாடுக்கிறான்.)

அதிபர் :- ெறாம்ப நன்றி. இருங்கோ தம்பி

றேகா :- சேர் உங்களுக்கு தேத்தண்ணி.....

அதிபர் :- அம்மாடி. எனக்கு ஒண்டும் வேண்டாம். உங்கட அண்ணாவக் கண்டது ெறாம்ப சந்தோசம்.

றேகா :- சரி சேர்.

அதிபர் :- என்ன தம்பி உங்கட தங்கச்சி படிக்காம வேலைக்குப் போகப் போறாவாம்.

சயாத் :- ஆரக் கேக்கிறிங்க. எனக்கு விளங்கேல்ல.

அதிபர் :- றேகா தான் மேல்ப் படிப்பு படிக்க வசதி இல்லையாம். தான் எனி படிக்கேல்லையாம் வேலைக்குப் போகப் போறாவாம்.

சயாத் :- அவவுக்கு பைத்தியம் சேர். இந்த அண்ணன்ட உடம்பில உயிர் இருக்கும் வரைக்கும் அது நடக்காது. அது நடக்கவும் நான் விடமாட்டன். ஏன்ர சதுரத்தச் சாறாப் புனிஞ்செண்டாலும் நான் அவளுக்கு காச குடுப்பன் *படிக்க.

அதிபர் :- சரி நான் அது கதைக்கத்தான் வந்தனான். அப்ப நான் வாறன்.

சயாத் :- சரி வாக்க சேர்.
(அதிபரை வழியனுப்பி விட்டு வருகிறான் சயாத்)
(றேகா பயத்துடன் நிற்கிறான்.)

சுயாத் :- நேகா.
(உரத்த குரலில்)

நேகா :- என்னண்ணா?

சுயாத் :- என்ர செல்லம் உன்ர நினைப்பில வேலைக்குப் போற நினைப்பு எனி வரக்கூடாது. அண்ணா எனி இரவும் வேலைக்கு போறன். நீ படிக்க வேணும். அம்மாவும் அப்பாவும் போகேக்க சொன்னது என்ர காதில இப்பவும் கேக்குது. நான் அவங்க ஆசைய என்ர உயிர் இருக்கேக்க நிறைவேற்றணும்.

நேகா :- (மறுபதில் சொல்ல முடியாதவளாய் தலை அசைத்து விட்டு செல்கிறாள்.)
(திடீரென சுயாத் மயக்கம் உற்று நிலத்தில் வீழ்கின்றான்.)

நேகா :- அண்ணா, அண்ணா. என்னண்ணா ஆச்ச. உனக்கு என்னடா நடந்தது. கார்த்தி, குட்டி இஞ்ச ஓடி வரங்கோ. அண்ணா மயங்கி விழுந்திட்டான்.

(கார்த்தி, குட்டி ஓடி வருகிறார்கள்.)

(மூவரும் தமயனின் அருகில் சீருந்து அழுகிறார்கள்.)

பாடல் ஒலிக்கிறது.

அண்ணா நீ இல்கையெண்டா
ஆதாக்க யாருடில்லை.
எங்கள் நீ வீட்டால்
எங்களுக்கு யாருடில்லை!

(நேகா சுயாத் முகத்தில் தண்ணீர் தெளிக்கிறாள்.)

(சுயாத் கண்களை மெல்ல மெல்ல திறக்கிறான்)

நேகா :- அண்ணா உனக்கு என்னாச்ச.

கார்த்தி :- அண்ணா நீ எங்கள் விட்டுப் போகமாட்டியெல்லவே?

குட்டி :- நீ எங்களோடயே இருப்பாயெல்ல.

சுயாத் :- பைத்தியக்காரப் பிள்ளையள். அண்ணா உங்களவிட்டுட்டு எங்க போவன். எனக்கு யாரத் தெரியும்.

(மூவரும் ஒன்றாக அழுகிறார்கள்.)

(காட்சித்திரை மாறுகிறது.)

வருடங்களின் பின்.....

- களம் :- வீடு
- நேரம் :- மதியம்
- பாத்திரங்கள் :- சுயாத், றேகா, குட்டி, கார்த்தி
 (றேகா, தன் கணவருடன் வருகிறாள். கார்த்தியும் வருகிறாள். இருவரும் உத்தியோகம் பார்ப்பவர்கள் போல நாகரீக உடையணிந்துள்ளனர். சுயாத் உடம்புக்கு முறையாதவனாய் வீட்டுத் திண்ணையில் உட்கார்ந்து இருமிக்கொண்டிருக்கிறான்.)
- றேகா :- என்ன? இருமல். வருத்தம் பிடிச்சிட்டோ.
- கார்த்தி :- உந்தக் கல்லுடைச்சா ஆருக்குத்தான் வருத்தம் வராது.
- சுயாத் :- என்னடி நீக்கெளல்லாம் வளந்துட்டிங்கள். இப்ப இந்தக் அண்ணாவக் கண்ணிலேயும் தெரியிறதில்லை.
- றேகா :- எங்க அண்ணை. என்ற வேலையைப் பாக்கவே எனக்கு நேரமில்லை. அவரும் வேலை. நான் என்ன செய்யிறது?
- சுயாத் :- அதுதான் நான் கேட்டனான் தானே. என்டோ இரு எண்டு.
- றேகா :- உந்தக் கொட்டில் வீட்டில உன்னோட இருந்தா என்ற வேலைக்கும் மதிப்பில்லை. அவருக்கும் மதிப்பில்லை.
- கார்த்தி :- வடிவாச் சொல்லடி அக்கா. இதுகூட இவருக்கு என்னும் விளங்கேல்ல.
- சுயாத் :- நான் எனி உழைச்சு வீடு கட்டேலா. நீங்க உழைக்கிறீங்கள் தானே. வீட்டைக் கட்டுங்கோவன்.
- றேகா :- நாங்கள் வீடு கட்டிவிட நீ குஷியா இருக்கலாமெண்டு பாக்கிறீயே.
- சுயாத் :- நானாடி அப்பிடி நினைக்கிறனான். நீங்க தான்டி என்ற சொத்து. இப்பிடி ஆளைரு பக்கமா எல்லாரும் என்னை விட்டுட்டு போட்டியள். நான் படுற கஷ்டம் எனக்குத் தானே தெரியும்.
- றேகா :- ஏன் என்ன கஷ்டம்.
- சுயாத் :- சரி என்னத்துக்கு நீக்கிறியள் இருங்கோவன் கதைப்பம். கணகாலமாப் போச்சது கண்டு.

- றோகா** :- நாங்கள் இருந்து கதைக்க வரேல. உன்னப் பாக்கவும் வரேல. நாங்க வந்த விஷயத்த சணங்காமச் சொல்லிறம்.
- சுயாத்** :- என்னடி, லூசுக் கதையெல்லாம் கதைக்கிறாய்? புருசனக் கண்டிட்டியா?
- றோகா** :- ஆமா. எனக்கு அவர் தான் எனி முக்கியம். நாங்க உன்னோட இருக்கேக்க நீ எங்கள்ப் பாத்தாய். அது உன்னோட கடமை.
- சுயாத்** :- அது உன்னோட கடமையும் இல்லை. பொறுப்பும் இல்லை. என்ற பிள்ளையள நான் பாக்காம யார் பாக்கிறது?
- கார்த்தி** :- ஆர் ஆருக்கு பிள்ளையள். எங்கட தகுதியென்ன. உன்ற தகுதியென்ன.
- சுயாத்** :- தகுதி என்னடி தகுதி. பாசமும் பந்தமும் தாண்டி எண்டைக்குமே பெரிசு.
- கார்த்தி** :- பாசமாவது பந்தமாவது
- சுயாத்** :- பணயிருக்கெண்ட திரிபேசறியளே. இந்தப் பணம் இண்டைக்கு வரும். நாளைக்குப் போகும்.
- றோகா** :- நீ எங்களுக்கு சொல்லித் தாறியா?
- சுயாத்** :-, நான் உங்களுக்கு அன்பும் பாசமும் ஊட்டி தானே வளத்தன். இந்த நரிப்புத்தி உங்களுக்கு எப்படி வந்தது?
- றோகா** :- எங்களுக்கு வேற கதையெல்லாம் வேண்டாம். நாங்க சொத்துக் கேக்கத்தான் வந்தம்.
- சுயாத்** :- அடி பைத்தியக்காரியளே. எனக்கு ஏன்டி உங்க சொத்து. (உள்ளே சென்று பத்திரங்களை எடுத்து வந்து இருவரிடமும் குக்கின்றான்.)
- றோகா** :- நாங்க வந்த அலுவல் முடிஞ்சது. எனி எங்கள் உன்ற சகோதரம் எண்டு சொல்லிக் கொண்டு இந்தப் பக்கத்தில் இருந்து வந்திடாத.
- சுயாத்** :- றோகா, கார்த்தி, வந்தனிங்கள். தேத்தண்ணி குடிச்சிட்டுப் போலிங்களே.

றேகா

:- உனக்கு தேத்தண்ணி போட ஆர் இருக்கினம். நீ இருமி இருமிப் போடுற தேத்தண்ணியக் குடிச்சர் பிறகு நாங்களும் இருமிக் கொண்டுதான் இருக்கணும்.
(றேகாவின் கதையைக் கேட்ட சுயாத் செய்வதறியாது திகைத்து நிலத்தில் விழுகிறான்.)

(கண்டும் காணாமலும் றேகா, காந்தி செல்கிறார்கள்.)

சுயாத்

:- றேகா அடியே றேகா.... கொஞ்சம் தண்ணி தந்திட்டுப் போ...
(சுயாத் அனுங்கிக் கொண்டே இருக்கின்றான். அங்கு மேடையில் தனிமையில் சுயாத் தவிக்கின்றான். பலவாறு சொல்லிப் புலம்புகிறான். யேய் எண்டைக்குமே என்னப் பிரிய மாட்டெண்ணெரு.....)

சபையோரைப் பார்த்து

(நீங்களும் உங்கட சகோரத்தை சீப்பிழக் கைவிட்டபாதேங்கோ)

(கைவிடுவிங்களா)

சபையோர்

:- இல்லை இல்லவே இல்லை. பணமும் பதவியும் நீரந்தரயில்லை. உறவும் அன்பும் தான் நீரந்தரம். உடன்பிறப்பென்பதெல்லாம்....
(பாடல் ஒலிக்கின்றது)
திரை மூடுகின்றது.

உடன்பிறப்பென்பதெல்லாம்

உண்மையுடன் இருக்கும் வரை.

பாசம் இங்கு பொய்யானால்

வேசம் இங்கு முகம் காட்டும்.

காசு பணம் வந்துவிட்டால்

பாசம் இங்கு பொய்யாகும்.

காசில்லை என்று விட்டால்

உறவிக்கு உயிர் துறக்கும்.



அன்புப் பக்

ஷெவ்லி குவசிங்கம் பூர்ணிமா

யா/சாவகச்சேரி கீந்துக் கல்ஜாரி
(தென்மராட்சிக் கல்வி வலயம்)

பிபிவு - 4

- சிறுகதை ஆக்கம்

பண்டிகை விடுமுறைக்காக ஊருக்குச் செல்லவிருந்த குழந்தைகளை வாசலில் பிடித்து வைத்திருந்து அந்த விடுதியின் தலைவி என்ற முறையில் ஒரு குட்டிப் பிரசங்கம் செய்தேன்.

அதனையும் முழுக்க முழுக்க சுகாதார சாஸ்திர விளக்கம். ஒவ்வொருவரும் பண்டிகைக்காக ஊருக்குச் செல்லும் போது கடைப்பிடிக்க வேண்டிய உணவுக் கட்டுப்பாடு பற்றியது. மூச்சைப்பிடித்துக் கொண்டு கிட்டத்தட்ட ஒரு அரை மணிநேரம் பிரசங்கம் செய்து முடித்து விட்டுக் கேட்டேன்.

“நான் இவ்வளவு நேரமும் சொன்னதைக் கவனமாகக் கேட்டீர்களா?”

“ஓம் ரீச்சர்.” எல்லாக் குரல்களும் ஒங்கி ஒலித்தன.

“யாராவது ஒரு பிள்ளை நான் கேட்கப் போற கேள்விகளுக்கு எல்லாம் பதில் சொல்ல வேண்டும். யார் சொல்லப் போவது?”

“நான்... நான்... சொல்லுறன்” என்று பல கைகள் உயர்ந்தன.

ஒருத்தியை முன்னே அழைத்து என் கேள்வியை ஆரம்பித்தேன்.

“வீட்டில அம்மா பலகாரம் தந்தால் என்ன செய்வாய்?”

“தின்பேன்.”

“எவ்வளவு?”

“எவ்வளவு தந்தாலும் தின்பேன்” என்று கைகளை அகலமாக விரித்துக் காட்டினாள்.

“அம்மா எவ்வளவு தந்தாலும் போதாது என்றால்...”

“அம்மா பலகாரத்தை எங்கே ஒளிச்சு வச்சிருப்பா என்று எனக்கு தெரியும். அலுமாரிக்கு மேலே ஒரு போத்தலுக்குள்ள தான் திணிச்சு வச்சிருப்பா. கோபு அண்ணாவைக் கூப்பிட்டு எடுத்துத் தரச் சொல்லுவேன்.

எனக்குத் தலையில் இரண்டு குட்டுப் போட்டுக் கொள்ளலாம் போல இருந்தது. என் தலையில் தான். “வீட்டுக்குப் போனால் பலகாரத்தை அளவாக

சாப்பிட வேண்டும். உடம்பு சரியில்லை என்றால் வீட்டிலேயே மருந்து சாப்பிட்டு விட்டு வர வேண்டும். இங்கே வந்து அஜீரணம், வயிற்று வலி, காய்ச்சல் என்று படுக்கக் கூடாது” என்று நான் நீட்டி முழங்கிய சுகாதார விளக்கங்களை உண்மையில் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவை இரண்டடி உயரத்தில் ‘ஓ’வென்று வளர்ந்திருந்த சுவர்கள் மட்டும் தானா! “சாப்பாட்டு கழுதை. இவ்வளவு நேரமாய் நான் சொல்லிக் கொண்டிருந்ததைக் கேட்காமல் என்ன செய்து கொண்டிருந்தாய்? போய் முட்டுக்காலில் நில” என்று அதை ஒரு மூலைக்கு அனுப்பி விட்டு மீண்டும் கேட்டேன்

உண்மையிலேயே நான் சொன்னதை இவ்வளவு நேரமும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்கள் கையைத் தூக்குங்கள்.”

ஒரு கை கூட உயரக் காணோம். முன்பெல்லாம் “நான்” “நான்” என்று கத்தியவர்களுக்கெல்லாம் ‘உம்’ என்று உட்காத்திருந்தனர்.

நான் பெருமூச்சு ஒன்று விட்டுக் கொண்டேன். என்னுடைய கட்டுப்பாடுகளுக்கும் சட்டங்களுக்கும் இந்த விடுதியில் மதிப்பே கிடையாதா!

பல்கலைக்கழகத்திற்கு சென்று பட்டதாரியாக வெளியேறியதும் இந்த விடுதியின் நிர்வாகி எனது அப்பாவின் நண்பர் என்பதால் எனக்கு இந்த விடுதியில் வேலை வாங்கித் தந்தார். அனைத்துக் குழந்தைகளையும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய முக்கிய வார்டன் வேலை என்னுடையது.

இதோ பாரு மீனா இது சாதாரண ரீச்சர் வேலை இல்லை. மற்ற ரீச்சேர்ஸ்க்கெல்லாம் ஐந்தாறு மணிநேரம் வகுப்பிலே படிப்பிக்கிறது தான் வேலை. ஆனால் உன்ர வேலை அப்படியில்லை. பெற்றார் இங்கு கொண்டு வந்து விட்டுட்டுப் போற பிள்ளைகளின் ஆரோக்கியத்திற்கும் நீ தான் பொறுப்பு” என்று புகழ்ந்த விடுதி நிர்வாகி என் தலையில் அந்த முப்கிரட்டத்தைச் சூட்டினார்.

முதலில் ஏதோ அபூர்வமான வேலையொன்று கிடைத்ததாய் எண்ணி தலை கால் புரியாமல் துள்ளிய நான் இப்போது தலையைத் தேடிப்பிடித்து “பிய் பிய்” என்று பிய்த்துக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

அது ஒன்று தொடக்கம் ஐந்து வரையிலான வகுப்புச் சிறுமிகள் தங்கி நின்ற படிக்கும் மாணவ விடுதி. என் சட்டக் கட்டுப்பாடுகளை உடைத்தெறிவதற்கென்றே ஒவ்வொரு சிறுமியும் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் என்று பணத்தைக் கட்டி விட்டு வந்து சேர்ந்து விடுவார்கள்.

மொத்தமாக 41 பேர். ஒவ்வொருநாளும் படுக்கும் போது ஒவ்வொரு வருடைய படுக்கைக்கும் இடையே ஒரு மீற்றர் இடைவெளி விட்டுத்தான் படுக்கையை விரிக்க வேண்டும் என்னும் என்னுடைய கட்டளைக்கு அமைவாக

அவர்கள் விலகி விலகி படுக்கையை விரிப்பதைப்பார்த்து விட்டுத் தான் நான் படுக்கப் போவேன். காலையில் வந்து பார்க்கும் போது படுக்கை ஒரு மீற்றர் இடைவெளியில் தான் இருக்கும். ஆனால் நபர்களே நாலைந்து குவியல்களாக பின்னிப்பிணைந்து கிடப்பார்கள். விலக்கி விடலாம் என்றால் ஒருவர் உடலையாவது தொட முடியுமா? பயங்கர ஈரம்! நெடி! குளியல் தொட்டிக்கும் கிருமி நாசினியைப் போட்டு அத்தனை பெயரையும் அதற்குள் வாரிப் போட்டு சுத்தப்படுத்த வேண்டும் பயங்கரம்!

அதுகூடப் பரவாயில்லை. பண்டிகை நாட்கள் வந்துவிட்டால் ஒவ்வொரு வரும் வீட்டுக்கு ஆலாயப் பறந்து போய்விடுவார்கள். அவர்களுக்கு வருடம் முழுவதுமாக கொடுக்க வேண்டிய பலகாரங்களை அந்த ஐந்தாறு விடுமுறை நாட்களுக்குள் கொடுத்து அனுப்பி விடுவார்கள் தாய்மார்கள். அவர்கள் வரும் போதும் காய்ச்சல், வயிற்றுவலி, அஜீரணம் என்று அனைத்தையும் உடன் அழைத்து வந்து விடுவார்கள். ஒரு கிழமையில் விடுதி வாடிக்கை டொக்ரரிடம் இருக்கும் மருந்து வகைகள் அனைத்தும் காலியாகிவிடும்.

பலகாரத்தை வயிற்றுக்குள் திணித்துக் கொண்டு வருவது போதாதென்று கையோடு நிறையக் கொண்டு வருவார்கள். அவர்களின் பைகளுக்கு அருகால் போகும் போது பலகாரத்தின் ஊசல் மணம் தாங்க முடியாது. அவர்கள் துணிமடிப்புக்கள், புத்தகக் கட்டுக்கள் என்று பலகாரங்களை ஒளித்துக் கொண்டு வருவதை சுரங்க அதிகாரிகள் போன்று கைப்பற்றுவது தான் என் வேலை.

இன்றும் அவ்வாறே ஒரு பண்டிகைக்காக அவர்கள் சென்று கொண்டிருக்கும் போது தான் நான் சொன்ன இந்த பகீரதப் பிரயத்தனம் நடந்தது.

இறுதியில் குழந்தைகளை மிரட்டுவதற்கு பயன்படும் என சம்பிரதாயப் பூர்வமாக நம்பப்படும் 'ரெடிமேட்' மிரட்டல்களான "அடிப்பேன்", "உதைப்பேன்", 'கொன்று விடுவேன்', "காதைத் திருகி எடுத்துவிடுவேன்" என்பவற்றை நான் சொன்ன சுகாதாரச் சால்திரங்களை கடைப்பிடிக்க வேண்டிய அவசியத்தை மீண்டும் கூறி அனுப்பினேன்.

அவர்கள் பிய்த்துக் கொண்டு ஓடினார்கள். என்னிடமிருந்து தப்பி ஓடுவதில் அவர்களுக்கு அலாதி இன்பம்.

இன்னும் விடுதியில் ஒரு ஆறேழு பேர்தான் இருப்பார்கள். சிறிய விடுமுறைகளுக்கு ஊருக்குச் செல்லும் வசதியற்றவர்கள். அவர்களை ஒரு கண்ணோட்டம் விட்டேன். செல்வியை அவள் அறையில் காணவில்லை. கண்ணில் தென்பட்டவளிடம் கேட்டேன்.

"செல்வி எங்கே? அவள் ஊருக்குப் போறதாய் என்னிட்ட அனுமதி வாங்கேல்லயே."

“அவளோட அப்பா வாறதா சொன்னாள்” என்றாள் அந்தச் சிறுமி.

“ஓகோ, அப்படியா விசயம்? என்றபடி மாடியால் இறங்கிக் கீழே போனேன்.

அந்த விடுதியில் இருப்பவர்களிலேயே செல்வி தான் பரம ஏழை. அவளுடைய அப்பாவிற்கு நிலையான வருமானம் பூஜ்ஜியம். கிட்டத்தட்ட பிச்சை எடுத்துத்துத்தான் சீவிக்கின்றான் என்று சொல்லலாம். அவனுடைய ஊனமான கை அவனுடைய தொழிலுக்கு மூலதனம்.

ஆனால் செல்வியைப் பார்த்தால் அவள் பிச்சை எடுத்து வளர்ந்த பெண் என்று சொல்ல முடியாது. “மொழு மொழு”வென்று பந்து போல இருப்பாள். யாரோ ஒரு பணக்காரர் இவர்களின் கஷ்டத்தை உணர்ந்து செல்வியின் கல்விக்கு பண உதவி செய்து வந்தார். தந்தை மகளுக்காற்றும் உதவி அவ்வப்போது வந்து பார்த்து விட்டுச் செல்வதுதான்.

ஆனால் அவன் இப்படி அவளை வந்து சந்தித்து விட்டுச் செல்வது செல்விக்குப் பயனுடையதா?

இல்லவே இல்லை.

செல்வியின் மீதும் அவள் அப்பா மீதும் ஏழை காரணமாக எனக்கு இருந்த கழிவிரக்கத்தை தின்று ஜீரணித்தவை. அவர்களின் அடம்பிடித்த மோசமான நடவடிக்கைகள் தான்.

செல்வியின் அப்பா முருகேசு ஒவ்வொரு விடுமுறையின் போதும் அவளைப் பார்க்க வருவான். வரும் போது அவளுக்காக பலகாரம் கொண்டு வருவான். மற்றவர்களுடைய பலகாரம் கொண்டுவந்து சில நாட்களின் பின்புதான் ஊசல் அடையும். ஆனால் முருகேசு கொண்டு வரும் பலகாரம் வரும் போதே நன்றாக பழுதடைந்திருக்கும். அவனுக்கு நான்கு வீடுகளில் கிடைப்பது அந்த ரகமானதாகத் தானே இருக்கும்.

விடுதியின் தலைவி என்ற முறையில் நான் அவனுக்குப் பல தடவை எடுத்துக் கூறிவிட்டேன். “முருகேசா உனக்கு உன்ர பிள்ளையில் இருக்கிற பாசம் எனக்குப் புரியுது. செல்விக்கு இந்த விடுதியிலேயே எந்தக் குறையும் இல்லாமல் நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கின்றோம். அதற்காக நீ இப்படி கண்டபடி பழுதாய்ப் போன பலகாரங்களையெல்லாம் கொண்டு வந்த கொடுக்கிறதை என்னால் அனுமதிக்க முடியாது.”

நீங்கள் இவ்வளவு தூரம் சொல்லும்போது நான் இனிமேல் கொண்டு வந்து கொடுக்க மாட்டேன்” என்று வாக்களித்து விட்டுச் செல்வான்.

கம்மா சொல்லக் கூடாது அவனை. அவன் வாக்களித்தது போல அவனாக செல்விக்கு எதையும் கொண்டு வந்து தருவதில்லை. விடுதிக்கு ஒரு மைல்

தொலைவில் நின்று கொண்டு யாராயினும் ஒரு பையனிடம் கொடுத்தனுப்பி யிருப்பான்.

நான் அந்த கள்ளக் கடத்தலை மோப்பம் பிடித்துப் பறிமுதல் செய்வதற்குள் அதில் பாதியைச் செல்வி தின்று தீர்ப்பான்.

இன்றும் பண்டிகை விடுமுறையல்லவா? ஆசாமி வரப்போகின்றார்.

வாசலின் அருகே நின்ற பூவரசு மரத்தடியில் செல்வி தந்தைக்காகக் காத்திருந்தான். ஓடிச் சென்று அவள் கையைப் பிடித்து இழுத்துப் போய் அவளை என் அறைக்குள் சிறை வைத்தேன். அவளும் சாதாரணமானவள் அல்ல. அப்பாவைச் சந்திப்பதற்காக பத்து நிமிடத்திற்கு ஒரு தடவை என்னிடம் ஒரு விரலைக் காட்டி அனுமதி வாங்கிக் கொண்டிருந்தான். நானும் சளைக்காமல் அவளை ஒவ்வொரு தடவையும் கூட்டிச் சென்று வந்தேன்.

பார்வையாளர் நேரம் முடிந்தது. செல்வியை அழைத்துக் கொண்டு அவர்களுடைய அறைக்கு வந்த போது அவளுடைய துணிப் பையிற்குப் பக்கத்தில் ஒரு பெட்டி அவளுக்காகக் காத்திருந்தது. அதைத் திறந்ததும் பலகாரத்தின் ஊசல் நாற்றம் குடலைப் பிடுங்கியது.

வேலையாளை அழைத்து அதை அப்புறப்படுத்தும்படி கூறினேன். வேலையாள் அந்தப் பெட்டியைக் கொண்டு போகும் போது செல்வியின் முகத்தில் ஏக்கம் கலந்த ஒரு ஏமாற்றம் தென்படுவதை நான் உணர்ந்தேன். அவள் கண்கள் கலங்கியிருந்தன. நான் மெல்ல அவள் அருகே சென்று கேட்டேன். “பலகாரம் போய் விட்டது என்று தான் அழுகிறாயா?”

“ஆமாம்”

அப்பா என்னென்ன பலகாரம் கொண்டு வந்தார் என்று உனக்குத் தெரியுமா?

“தெரியும்.”

“சொல்லு பார்க்கலாம்.”

“வடை, முறுக்கு, லட்டு, வாய்ப்பன்” என்று அடுக்கிக் கொண்டே போனார்.

“அதெல்லாம் பழுதாய்ப் போய்ற்று என்றுதான் நான் எறியச் சொன்னேன். நான் நாளைக்கு இத்தனை பலகாரத்தையும் புத்தம் புதியதாய் செய்து தாறன். நீ அழாமல் போய்ப்படு. சரியா?”

“சரி” என்று தலையாட்டி விட்டுப் படுக்கப் போனார்.

அன்று இரவு பயங்கரமான மழை. அடிக்கடி தோன்றிய இடி மின்னல் என் தூக்கத்தைக் கெடுத்தது. கழுத்து வரை இழுத்து போர்த்துக் கொண்டு புரண்டு புரண்டு படுத்தேன்.

அப்போது இருட்டில் ஏதோ ஒரு உருவம் சுவரால் ஏறிக் குதித்தது போல இருந்தது. எனக்குள் உள்ள்குள் உதறலெடுத்தது. ஆனால் எப்படியும் போய்ப் பார்த்தேயாக வேண்டும் என்பதனால் குடையையும் ரோச லைட்டையும் எடுத்துக் கொண்டு கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியே போனேன்.

எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. சுவரேறிக் குதித்தது செல்வி தான். தன் அப்பா கொண்டு வந்து தந்து வெளியே எறியப்பட்டு மழையில் நனைந்த அந்தப் பலகாரங்களை கையினால் வாரி அள்ளிக் கொண்டு வந்தாள். என்னைக் கண்டதும் அப்படியே திகைத்து நின்றாள். அவள் தலை, உடுப்பு முழுவதும் நனைந்திருந்தது. “செல்வி உனக்குத்தான் நான் புதுப் பலகாரம் செய்து தருவதாய் சென்னேனே. பிறகு ஏன் அதை எடுத்துக் கொண்டு வாறாய்” என்று கோபமாகக் கேட்டேன். “என்ன இருந்தாலும் இது என்னோட அப்பா கொண்டு வந்து தந்ததாயிற்றே” என்றாள்.

எனக்குத் தலையைச் சுற்றியது. என்னுடையச் சட்டக் கட்டுப்பாடுகளையும் சுகாதார சாஸ்திரங்களையும் தாண்டி இந்த உலகத்தில் எத்தனையோ விடயங்கள் உள்ளன.

மனித வாழ்வில், இல்லை, தன்னுடைய பிரத்தியேக வாழ்வின் ஒவ்வொரு சம்பவத்திலும், வேதனையும் ஏக்கமும் ஏமாற்றமும் இலைமறை காய் போலப் பதுங்கிக் கிடக்கின்றன என்ற மகத்தான உண்மையை அவள் தன் வாழ்வின் இன்றியமையாத ஒரு அம்சம் போலக் கருத ஆரம்பித்துவிட்டாள்.

அவளுக்கு அருகில் படுத்திருந்த அவளுடைய மகன் சின்னராசாவின் மூச்சு ஒழுங்காக வந்து கொண்டிருந்தது. அவன் ஆழ்ந்த நித்திரையில் இருந்தான்.

பொன்னம்மாவுக்கு தூக்கம் பிடிக்கவில்லை. மீண்டும் ஒரு தரம் பெருமூச்சு எறிந்தாள். ஐயோ பாவம்! சின்னராசாவுக்கு இன்னும் பதினொரு வயது கூட ஆகவில்லை. அதற்குள் பொருள் தேடும் நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாக நேரிட்டுவிட்டது. அவனோடொத்த மற்ற பிள்ளைகள் எல்லோரும் தமிழ்ப் படிப்பு முடிந்து, இங்கிலீஷ் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகத் தொடங்கி விட்டார்கள். அவன் மட்டும் -! யார் என்ன செய்யலாம்? எல்லாம் அவரவர் கொண்டு வந்த பலன்.....

அவள் ஏதோ சிரமப்பட்டுச் சின்னராசாவைத் தமிழ் மூன்றாம் வகுப்பு வரை படிக்க வைத்துவிட்டாள். தன் ஒரே குழந்தைக்கு அதாவது செய்ய முடியாவிட்டால் அவள் ஏன் தாய் என்ற முறைமை தாங்கி இருக்க வேண்டும்? தன் மகனை இங்கிலீஷ் படிக்க வைத்து, அவன் காலுறை கையுறை போட்டுக்கொண்டு கொழும்புக்குப் போய் உத்தியோகம் பார்க்க வேண்டும் என்றும், அவனுடைய நிழலில் தானும் தன் தள்ளாத வயதில் கொஞ்சம் ஆறியிருக்கலாம் என்றும் ஆசைப்பட்டதுண்டு.

ஆனால்! மனிதர் ஆசைப்படுவது போல எல்லாம் முடிந்து விடுகிறதா? ஆசைக்குத்தான் அளவில்லை. மனம் கொண்ட மட்டும் ஆசைப்படலாம். ஆசையில் தேவ இன்பங்களைக் கூடச் சுவைத்து விடலாம். ஆனால் நடக்க வேண்டியது நடந்து தான் தீரும். அதை அணுஅளவு கூட அசைக்க முடியாது.

ஒரு வேளை “அவர்” உயிரோடிருந்தால் - ஹூம் ! அதைக் குறித்து எண்ணி என்ன பிரயோசனம்? நடந்து போனவைகளைக் குறித்துத் துயரப்பட்டு ஆவது ஒன்றுமில்லை

பொன்னம்மா ஒரு நாள் ஒரு தேர்த் திருவிழாவில் யானை கரும்பு சாப்பிட்டதைப் பார்த்திருக்கின்றாள். ஒரு முழுக் கரும்பை ஒரு சிரமமுமில்லாமல் நாலாக மடக்கி அந்த யானை தன் அகன்ற வாய்க்குட் போட்டு அதக்கியதைக் கண்டு அவள் ரொம்ப ஆச்சரியப்பட்டாள். அந்தக் கரும்பில் ஒரு துரும்பு கூட வெளியே தெரியவில்லை. யானையின் கடைவாய் வழியாக வந்த கருப்பஞ்சாறு ஒன்று தான் யானையின் வாய்க்குள் கரும்பு இருப்பதற்கு அத்தாட்சி ஆமாம்; யானை வாய்க் கரும்பு போனது போனது தான்.

அவள் செய்ய முடிந்தது அவ்வளவுதான். சின்னராசாவை மூன்றாம் வகுப்பிற்கு மேற் படிக்கவைக்க அவளால் முடியவில்லை. அதன் பின் அவன் வீட்டிற் சும்மா இருப்பதா? சும்மா இருந்தால் “கழுசறைகளுடன்” சேர்ந்து கெட்டுப்போய் விடுவான். அத்தோடு சாப்பாட்டிற்குத்தான் வழி ஏது? ஆதலால் அவள் தன் மகனைச் சுருட்டுத்தொழிலிற்கு சேர்த்துவிட முடிவு செய்திருந்தாள். காலுறை கையுறை அணிந்து உத்தியோகம் செய்வதற்குச் சுருட்டுச் சுற்றுவது ஒரு வகையிலும் ஈடாகாது தான். ஆனால் என்ன செய்வது?

“நாலு காசெண்டாலும் தம்பி உழைக்கட்டும்” என்று தன் மனதைத் திருப்தி செய்து கொண்டாள்.

யாரோ ஒருவன் தெரு வழியே “திரிலோகமும் புகழும் சுந்தரா ஆ .. ஆ ...” என்று ஸ்ரீராகத்தை நீட்டி முழக்கிக் கொண்டு சென்றான். எங்கோ ஒரு வேலியருகில் இருந்து கொண்டு ஒரு புடையன் பாம்பு “க்றொக், க்றொக்” என்று கொறித்தது. பொன்னம்மாவின் உடல் சிறிது நடுங்கியது. “ஐயோ” தம்பி நாளைக்கு எப்படித்தான் சுத்துக்குப் போகப் போகுதோ எனக்குத் தெரியாது. முதல் முதலாய் போகேக்கையே என்ன நடக்குதோ ...” என்று வாய் விட்டுக் கூறியபடியே, அவள் தன் போர்வையை இழுத்து மூடிக்கொண்டு மறுபுறமாகத் திருப்பிப் படுத்துக் கொண்டாள்.

வைகறை, நாலுமணி நேரம், முதற்கோழி கூவிற்று. பொன்னம்மா திடுக்கிட்டு விழித்துக் கொண்டாள். ஐயையோ நேரமாகி விட்டதே!

“தம்பி, எழும்படா, விடிஞ்சு போச்சு, நீ சுத்துக்குப் போகவேணுமல்லே ...ம்...ம்.... எழும்பு.”

சின்னராசா தன் உடம்பை நெளிந்து முனகினான். சித்திரை மாதத்தில் இரவு பகல் ஓயாமல் வீசும் சோளக்கக் காற்று உலர்ந்து தொங்கிய பனை ஓலைகளையும் வாழை மரங்களையும் வேலிகளையும் வீட்டுக் கூரைகளையும் அசைத்துப் பெரிய “கலாட்டா” செய்து கொண்டிருந்தது.

அதன் லேசான குளிரில் கால் விரல்கள் மட்டும் வெளியே தெரியும்படி போர்வையை இழுத்து மூடிக் கொண்டு “வைகறைத் துயில் செய்தல்” ஆ! எவ்வளவு இனிமையானது. நித்திரை செய்வதிலும், நினைவிற்கும் கனவிற்கும் இடையில் உள்ள அரைத்தூக்க நிலையில், மனதை மாலுமி அற்ற மரக்கலம் போல் இன்பமான நினைவு அலைகளின் மேல் யதேச்சையாக அலைந்து செல்ல விடுவது இன்னும் எவ்வளவு இனிமையானது! சின்னராசா இப்பொழுது அந்த நிலையில் தான் இருந்தான்.

தாயாரின் குரல் அவனது தூக்கத்தைக் கலைத்து விட்டது. மறுபடியும் குலைந்து போயிருந்த போர்வையை இழுத்து மூடிக் கொண்டாள். கண் இமைகள் தாமாகவே ஒன்றை ஒன்று கவ்வின். ஆஹா, இன்றைக்குச் சுருட்டு வேலைக்கா போகவேண்டும்? அவனும் தாயும் கடைத்தேறுவதற்கு அது தான் வழி போலும்!

மூன்றாம் வகுப்புப் புத்தகத்தில் வரும் துருவனைப் போல், அவனும் தவவேடம் கொண்டு காட்டிற்கு தவம் செய்யப் போகிறான் - தனக்கும் தாய்க்கும் எவருக்கும் கிட்டாத பெரும் பேறுவேண்டி.

ஆனால் ஆச்சி எப்படி அவனை விட்டுப் பிரிந்திருப்பாள்? அவள் எங்கோ நின்று கொண்டு, காட்டிற்குப் போகும் தன் மகனைக் கண்களில் நீர் சொரியக் கூந்தல் அவிழ்ந்து விழ, வருந்தி அழைக்கிறாள்.

“அடே தம்பி, எழும்படா, என்னடா இப்படி நித்திரை, பொடியங்கள் வந்திடப் போறாங்கள். போய் முகத்தைக் கழுவிப்போட்டு வா.”

சின்னராசா திடுக்கிட்டு எழுந்து உட்கார்ந்தான். இனிப் படுத்திருப்பதென்பது முடியாத காரியம். ஆச்சி விடமாட்டாள்.

தன் போர்வையை உதறி எழுந்து, பாயைச் சுருட்டி ஒரு மூலையில் போட்டு விட்டு, கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியே சென்றான். பொன்னம்மாவும் தன் படுக்கையை விட்டு எழுந்து கைவிளக்கை ஏற்றினாள். பிறகு அருகிற் கிடந்த ஒரு பாதி எரிந்த சுருட்டைப் பற்ற வைத்துக் கொண்டு, அடுப்பங்கரையை நோக்கிச் சென்றாள். அடுப்பைச் சுத்தம் செய்து நெருப்பு மூட்டிப் பானையில் நீர் கொதிக்க வைப்பதற்குள், சின்னராசாவும் முகம் கழுவி நெற்றி நிறைய திருநீறும் பூசிக்கொண்டு அடுப்பங்கரைக்கு வந்து சேர்ந்தான். உடனே பொன்னம்மாள் இரவில் தண்ணீர் ஊற்றி வைத்திருந்த பழைய சோற்றை ஒரு பாத்திரத்தில் பழங்கறியோடு போட்டுப் பிசைந்து மகனுக்குத் திரட்டிக் கொடுத்தாள்.

சாப்பாடு முடிந்ததும் ஒரு கண்ணாடி டம்ளர் நிறைய தேனீரும் ஒரு துண்டுப் பனங்கட்டியும் கொடுத்தாள். சின்னராசா வயிறு நிறைந்ததும் பலவிதமான அங்க சேஷ்டைகளோடும் ஒரு ஏப்பம் விட்டான்.

“பார்; ஊத்தைக் கந்தனை, பறையன் மாதிரி, போடா, போய் தைலாப் பெட்டிக்கை ஒரு வெள்ள வேட்டியும் சால்லையும் எடுத்து உடுத்துக் கொண்டு வா” என்றாள் பொன்னம்மா.

பொழுது புலரும் சமயம் காகங்கள் சமுத்திரம் இருந்த திசையை நோக்கி ஒவ்வொன்றாக பறந்து கொண்டிருந்தன. பொன்னம்மாவின் வீட்டு வாசலில் நாலு ஐந்து பையன்கள் கூடி நின்றனர். “எடே சின்னராசா நீ வரயில்லையே?” “நாங்கள் போறோம்” என்றான் ஒருவன். “எடே வாறியோ இல்லையே?” என்றான் இன்னொருவன்.

சின்னராசாவுக்கு தலை சீவிக் கொண்டிருந்த பொன்னம்மா “கொஞ்சம் பொறுங்கோ, இதோ வந்திட்டன்” என்றாள் உள்ளிருந்தபடியே தலை சீவி முடிந்ததும் “இந்தா, தம்பி, பத்துச் சதம். தேத்தண்ணி குடிக்கிறத்துக்கு வைத்துக் கொள்” என்று

மகனிடம் ஒரு நாணயத்தைக் கொடுத்தாள். “சரி மேனே, நேரம் போட்டுது, போ. கவனமாய் வரவேணும் நீ வாறதைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பேன்....”

அவர்கள் சுருட்டுக் கொட்டகையை அடையும் பொழுது ஏழரை மணியாகி விட்டது. சுருட்டுகாரர்களிற் பலர் தங்கள் தங்கள் இடங்களில் அமர்ந்திருந்தார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் முன்னால் பனை ஓலைப் பாய்களில் ஒவ்வொரு குவியல் புகையிலைத் தூள் இருந்தது. சின்னராசாவைச் சுருட்டுக் கொட்டகை முதலாளி தம் அருகில் வரும்படி சைகை செய்தார். “டேய் சுட்டான், நீயும் சுருட்டுத் தொழில் செய்யவா வந்தாய்? அது தான் நல்லது. உங்கே எல்லோரும் இங்கிலீசைப் படிச்சுப் போட்டு என்ன செய்யிறது? தெருத்தெருவாய் அலையிறதுதான் கண்ட மிச்சம். சரி, நீ போ அதோ இருக்கிறாரே ஒருத்தர், அவருக்குப் பக்கத்தில இருந்து கொண்டு அவர் சுருட்டிப்போடும் சுருட்டுக்களை எடுத்து இந்த மஞ்சள் நூலாலை கட்டிப் போட்டு ஒவ்வொண்டாய் அடுக்கி வை. இது தான் இண்டைக்கு உன்ரை வேலை. போ” என்றார்.

சின்னராசாவிற்கு அன்று வேலையில் அதிக நாட்டம் செல்லவில்லை. அம்மாவின் நினைவு, சோம்பேறித்தனம் முதலியன அவன் கவனத்தை இழுத்தன. அதனால் பலதரம் புகையிலைக் காம்பினால் அடியும் படவேண்டி நேரிட்டது. ஒவ்வொரு அடியும் “சுள்” என்று தோலைப் பிய்த்துக் கொண்டு போவது போல்.....

மாலை ஐந்து மணி சமயம், வேலை முடிந்து விட்டது. சின்னராசாவிற்கு நாற்பது சதம் கிடைத்தது . அவன் அதைத் தன் வேட்டித் தலைப்பில் முடிந்து கொண்டான்.

வீட்டுக்கு வரும் பொழுது நன்றாக இருட்டிவிட்டது. பொன்னம்மா விளக்கேற்றி வைத்துவிட்டு வாசலில் மகன் வரவை ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள்.

சின்னராசா தாயைக் கண்டதும் அவளைக் கட்டிக் கொண்டு அவளுடைய மார்பில் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டான். “ஆச்சி - ” அதற்குமேல் அவனால் பேசமுடியவில்லை. விம்மல் தொண்டையை அடைத்துக் கொண்டது.

பொன்னம்மா மெதுவாக அவனுடைய தலையையும் முதுகையும் வருடினாள். “சீ வெட்கங் கெட்டவனே, இதுக்கேன் இப்படி அழுகிறாய்? அதெல்லாம் வளர முன்னுக்கு மாறிவிடும். இஞ்சை பார், நான் பிள்ளைக்கு கொழுக்கட்டை அவிச்சு வைச்சிருக்கிறேன். முகத்தைக் கழுவிப்போட்டு ஓடியா, தம்பி எங்கையடா உன்ரை உழைப்பு? எங்கே, முடிச்சை அவிழ் பார்ப்பம். ஓ ! இஞ்சை றம்பத்தான்.....”

முதற் சம்பளம்

வினா - 5

- திறனாய்வும் போட்டி

இலக்கியம் என்பது காலத்தின் உற்பத்தியாகவும் கால உற்பவிப்புக்களாகவும் அமையப் பெறுபவை. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் நவீன உரைநடை வளர்ச்சியின் பின்னர் நாவல், சிறுகதை, கவிதை போன்ற இலக்கிய படைப்புக்கள் தம் கருத்தியல் நிலையிலும் வடிவ நிலையிலும் பல்வேறான மாற்றங்களைப் பெற்றவண்ணமே காணப்படுகின்றன. இவ்வாறான பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகி சமூகத்திலே சமகாலத்தில் நிகழுகின்ற பிரச்சினையைக் கதைக்கருவாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டதே இலங்கையர்கோன் அவர்களின் முதற்சம்பளம் சிறுகதையாகும். இலக்கியப் படைப்பிலே சிறுகதையொன்றைப் படைக்க விளையும் சிறுகதையாளன் ஒருவனது சிறுகதைக்கான கதைக்கரு தேர்விற்கான வெற்றி. அவன் தன் எண்ணவோட்டங்களுக்கு எழுத்துருவளித்துச் சமூகத்திற்கு தருவதிலும் பார்க்கச் சமூகத்திலே உள்ள சமகாலப் பிரச்சினையினைக் கதைக்கு கருவாகக் கொள்ளும் போதே சாத்தியமாகின்றது என்றால் அது யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. மேற்குறித்த இக்கூற்றிற்கு வலுச் சேர்ப்பதாகவே இலங்கையர்கோன் அவர்களுடைய இச் சிறுகதை அமையப் பெற்றுள்ளது.

கதைச் சுருக்கம்:-

இக்கதையிலே வருகின்ற பொன்னம்மா எனும் பாத்திரம் கணவனை இழந்து வாழ்வினைப் பறிகொடுத்த விதவையாகவே சித்தரிக்கப்படுகின்றாள். அந்தவகையிலே கணவனது இறப்பின் பின் அல்ல. அவளுக்கு அறிவு வந்த காலம் முதல் அவளின் வாழ்வில் வேதனைகளும் சோதனைகளுமே வரப்பிரசாதமாகக் காணப்பட்டன. தன் மகனை இங்கிலீஷ் படிக்க வைக்க ஆசைப்பட்டாலும் அவனைத் தமிழில் மூன்றாம் வகுப்பு வரை மட்டுமே கற்பிக்க முடிந்தது. அதன் பிற்பாடு அவனது நல்வாழ்வு, குடும்பநிலை என்பன காரணமாக அவனைச் சுருட்டுச் சுத்தும் தொழிலுக்கு அனுப்ப விளைகிறாள். மகன் சின்னராசா வேலைக்குப் போவதற்கு முதல் நாள் இரவு அவள் படும் வேதனைகள் அளப்பரியவை. மறுநாள் வேலைக்குச் சென்ற சின்னராசா வேலைத்தளத்தில் பல்வேறான இன்னல்களுக்கு மத்தியிலும் வேலை செய்து தன் முதல்நாள் சம்பளத்தினையும் பெற்று

வீடுதிரும்புகின்றான். வீட்டை அடைந்தவுடன் தாயினை அணைத்து அழ விளைந்தவனுக்கு ஆறுதல் கூறி தன் மகன் உழைப்பினைப் பார்த்து உச்சி குளிர்கிறான் அவ் அன்னை. இதுவே இச்சிறுகதையினுடைய கதைச் சுருக்கமாகும்.

கதைக் கரு:-

சமூகத்தின் சமகால வாழ்வியற் பிரச்சனை ஒன்றை கதைக் கருவாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டதே இலங்கையர்கோன் அவர்களுடைய முதற்சம்பளம் சிறுகதை. அந்த வகையிலே சிறு வயது முதல் வார்த்தைகளால் மட்டும் வடித்து விட முடியாத துன்புயரங்களை அனுபவித்து வந்தவர் மண வாழ்வின் பின் கணவனை இழந்து தன் வாழ்வினைத் தொலைத்து சொல்ல முடியாத சோகங்களை அனுபவித்து வாழ்வினை நடாத்துகின்றதான் ஒரு உணர்ச்சிபூர்வமான கதைக் கருவினை அடிப்படையாகக் கொண்டே இச்சிறுகதை ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

கதைப் பின்னல்:-

சிறுகதைப் படைப்பொன்றிலே நிகழ்ச்சிகள் யாவையும் நடந்த வரிசைப்படியே கூறிவரின் சிறுகதையில் சுவாரஸ்யமோ விறுவிறுப்புத் தன்மையோ இராது. அந்தவகையில் ஆரம்ப முதல் இறுதிவரை ஆசிரியர் குரலாகவே ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் இச்சிறுகதையினது கதை நகர்வானது சிறப்பிற்குரியதொன்றாகவே காணப்படுகின்றது.

பொன்னம்மா எனும் சிறுகதையின் முக்கிய பாத்திரத்தினை சிறுகதை முழுவதுமாக விசாலிக்கச் செய்து ஒவ்வொரு நிகழ்வுக் கட்டத்தினையும் கண் முன்னே நிறுத்துகின்றார் கதாசிரியர். பொன்னம்மாவின் மகன் சின்னராசா முதன் முதலாக வேலைக்கு செல்வதற்கு முதன்நாள் இரவு பொன்னம்மா தன் வாழ்வினை எண்ணியும் தன் மகன் சின்னராசாவினை எண்ணியும் அவள் படும் வேதனையினை தத்துரூபமாகவும் தர்க்க ரீதியாகவும் வெளிப்படுத்தி தான் சொல்ல வந்த செய்தியை வாசகன் மனதிலே பதியவைக்கும் கதாசிரியரின் முயற்சி பாராட்டத்தக்கதொன்றாகவே காணப்படுகின்றது.

எந்தவொரு சிறுகதைப் படைப்பாளியும் தான் சொல்ல வந்த விடயத்தினை முற்று முழுவதுமாகவே நேரடியாக வெளிப்படுத்த மாட்டார். பெரும்பாலும் சிலவற்றை வாசகர்களின் சிந்தனைக்கு தீனியாக விட்டுச் செல்வார். அந்த வகையிலே முதற்சம்பளம் என்னும் இச்சிறுகதையானது நிகழ்ச்சிகளை நிகழ்ந்த வரிசையிலே கூறப்பட்டிருக்க வில்லை. மாறாக நிகழ்வுகளை மெல்ல மெல்ல விரித்து வாசனது உணர்ச்சிகளை சுண்டி இழுக்கும் வகையில் உயிர்த்துடிப்புடன் கதை நகர்வினை மேற்கொண்டிருக்கின்றார் கதாசிரியர். ஆசிரியரின் குரலாகவே ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும் இச்சிறுகதையின் இடையிடையே பொன்னம்மாவின் உரையாடல் போன்றவற்றினையும் உட்புகுத்தி கதையினை தொய்வின்றி நகர்த்திச் செல்வது நயத்தற்குரியது.

தேவையான இடங்களில் தேவைக்கேற்றால் போல் வர்ணனைகளையும் வார்த்தை ஜாலங்களையும் சிறுகதையிலே காணமுடிகின்றது. வண்டிற் சில்லினது சட்டங்கள் யாவும் ஒவ்வொரு கோணத்திலும் பொருந்திக் காணப்பட்டாலும் அவை யாவும் மையத்திலே ஒன்று சேர்வதைப் போல பல்வேறுபட்ட நிகழ்வுகளை தேவைகருதி சிறுகதையில் புகுத்தி யிருந்தாலும் கூட தேர்த் திருவிழாவில் யானை கரும்பு உண்ட கதை இறுதியாக அவை சிறுகதையில் ஒருமைப்பாடு சிதையாமல் கதைக் கரு வெளிப்படுத்தலில் தத்தம் பங்குகளை பெற்றுச் செல்வதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

தலைப்பின் பொருத்தப்பாடு:-

சிறுகதையாளன் ஒருவன் தன் சிறுகதை ஆக்கத்திலே வெற்றியினை தன்வசமாக்க வேண்டுமெனின் அதற்கு சிறுகதைக்கு இருக்க வேண்டிய சிறப்பான அம்சங்களில் தலைப்பின் பொருத்தப்பாடும் தனியிடம் பெற்று வருகின்றது. அந்த வகையிலே சமூகத்தில் நம் கண்முன் நிதமும் நடமாடும் சமூக பாத்திரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு படைக்கப்பட்ட இச்சிறுகதையின் தலைப்பின் பொருத்தப்பாடானது சிறுகதையினை வாசிக்கும் வாசகனுக்கு எளிதில் அறியப்படக் கூடிய உண்மையாகவே காணப்படுகின்றது. அந்தளவிற்கு தன் சிறுகதைக்கு சிறப்பானதொரு தலைப்பினைத் தந்திருக்கிறார் இலங்கையர்கோன் அவர்கள். சிறுகதையினது கதைக் கரு பூரணமாக வாசகனைச் சென்றடையும் இடமே சிறுகதையின் உச்சக் கட்டமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. அந்த வகையில் சின்னராசாவின் சம்பளத்தினைப் பார்த்து பூரிதமடைந்த தாய் அவ்வேளையும் அடையும் இன்பத்தை வார்த்தையால் அளவிட முடியாது. சின்னராசாவின் சம்பளம் மிக மிக குறைவாக இருந்தாலும் முதல்முதல் அவன் சம்பளம் தாயிடத்தே ஏற்படுத்திய தாக்கம் சொல்லிடங்காது மிகையானது. அந்தவகையில் உணர்ச்சியின் உச்சக் கட்ட வெளிப்பாடாக திகழும் அந்நிகழ்வினை கதாசிரியர் கருத்திற் கொண்டு இச்சிறுகதைக்கு “முதற் சம்பளம்” என தலைப்பிட்டிருப்பது பாராட்டுதலுக்குரியது.

கதை மாந்தர்கள்:

பாத்திர வார்ப்பு என்பது வெறுமனே பெயர் கூட்டிவிடுவதோ அன்றி அங்க வருணனை செய்வதோ அல்ல. மாறாக அறிவு, மனம், சிந்தனை, குணவியல்பு சந்தர்ப்பங்களில் போது வெளிப்படும் உணர்ச்சிகள் என்பவற்றை கூர்ந்து அவதானித்து அனுபவமாக வெளிப்படுவதனை தீட்டுவதேயாகும். அந்தவகையிலே தத்தமது பண்புகளினாலே வாசகர் மனங்களிலே பதியும் பாத்திரங்களையே படைத்திருக்கிறார் கதாசிரியர். இச்சிறுகதையிலே வரும் முக்கிய பாத்திரமாகிய பொன்னம்மா எனும் பாத்திரமே கதையின் கதாநாயகியாக காணப்படும் பாத்திரமாகும். பொன்னம்மா எனும் பாத்திரத்தினது குணவியல்பு எதனையுமே ஆசிரியர் நேரடியாக வெளிப்படுத்தாமல் நிகழ்ச்சிகள்

ஒவ்வொன்றினதும் விபரிப்பினூடகவே கட்டவிழ்த்து விடுவது கதாசிரியரின் பாத்திர வார்ப்பின் திறனை எமக்கு வெளிப்படுத்துவதாய் அமையப் பெற்றுள்ளது. அறிவு வந்த நாள் முதலாகவே துன்பத்தை மட்டுமே அனுபவித்து வந்த அவளுக்கு கடவுள் மீதான நம்பிக்கையின்மையினை கதை நகர்விலே கச்சிதமாக வெளிப்படுத்தியிருப்பது நயத்தற் குரியதொன்று.

சான்று:-

“பொன்னம்மாலை பொறுத்த மட்டில் “அப்பனே முருகா” என்ற வார்த்தை ஒருவிதமான அர்த்தமும் கிடையாது. நாத மாத்திரையான வெறும் வார்த்தைகள் தான்”
எனும் வரிகள் இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கன.

மேலும் பொன்னம்மா தன் மகன் சின்னராசாவின்பால் அத்தீத அன்பு கொண்ட வளாகவே சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளாள். மகனை இங்கிலீஷ் படிப்பு படிக்க ஆசைப்பட்டாலும் கூட அவை யாவுமே நிராசையாகவே போய்விட்டது. மகனை வேலைக்கனுப்புவதில் விருப்பமில்லாவிடினும் அவனது நல்வாழ்வு, குடும்பநிலை என்பன நிமித்தம் மகனை வேலைக்கனுப்ப வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் அவளுக்கு இருந்தது கதை நகர்விற்கு புலனாகிறது.

“ஐயோ பாவம்! சின்னராசாவுக்கு இன்னும் பதினொரு வயது கூட ஆகவில்லை. அதற்குள் பொருள்தேடும் நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளாக நேரிட்டுவிட்டது.”

“... வீட்டில் சும்மா இருப்பதா? சும்மா இருந்தால் “கழிசறைகளுடன்” சேர்ந்து கெட்டுப் போய்விடுவான். அதோடு சாப்பாட்டுக்குத்தான் ஏது வழி...”

எனும் வரிகள் இங்கு நோக்கத்தக்கன. மேலும் சிறுவயதிலிருந்தே துன்பங்களை மட்டும் அனுபவித்த அவளுக்கு கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாது போனது மட்டுமல்லாமல் வாழ்வில் விரக்தியும் ஏற்பட்டுவிட்டது என்பதை கதாசிரியர் தனக்கே உரிய தனித்துவ பாணியில் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றார்.

“... யார் என்ன செய்யலாம்? எல்லாம் அவரவர் கொண்டு வந்த பலன்...”
எனும் அடிகள் மேற்குறித்தவற்றுக்கு சான்று பகர்கின்றது.

தொகுத்து நோக்கின் சமூகத்திலே வாழ்விழந்து வாழ வழிதெரியாமல் தவிக்கும் பெண்களின் பிரதிநிதியாகவே பொன்னம்மாலை பாத்திர வார்ப்பு செய்திருக்கிறார் கதாசிரியர்.

மேலும் இச்சிறுதையில் வரும் சின்னராசா எனும் பாத்திரத்திற்கு சிறுகதையில் அவ்வளவிற்கு முக்கியத்துவம் இல்லாவிடினும் கூட உணர்ச்சிச் சுளிப்பினால் வாசகனிடத்தே

தனக்கெனவோர் இடத்தை தக்க வைக்கும் பாத்திரமாக படைத்திருக்கின்றார் இலங்கையர் கோன் அவர்கள். சிறுவயதில் வேலைக்கு சென்று வேலைத்தளத்திலே அவன் படும் துன்பங்கள் யாவும் வாசகனை வருந்தவைக்கும் மாஜா ஜால விபரிப்புக்கள்.

“...புகையிலைக் காம்பினால் அழியும் வேண்ட நேரிட்டது. ஒவ்வொரு அழியும் ‘கள்’ என்று தோலை மித்துக் கொண்டு போவதைப் போல்...”

எனும் அடிகள் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கன.

மொழிநடை:-

“முதற்சம்பளம்” என்றும் இச்சிறுகதையில் கையாண்டிருக்கும் மொழிநடைப் பிரயோகம் சிறப்பிற்குரியதொன்றாக காணப்படுகின்றது. சொல்ல வந்த செய்தியினை திறம்பட சொல்வதற்கே உரிய தனித்துவமான பொருத்தமான மொழிநடையினை கையாண்டிருப்பது கதாசிரியரின் மொழியாற்றலுக்குத் தக்க சான்றாகக் காணப்படுகின்றது.

தேவைக்கேற்றால் போர் வர்ணனைகள், உவமை, உருவக அணிகள், பிரதேச வழக்குச் சொற்கள் என்பன பயன்படுத்தியிருப்பது சிறுகதையினை வாசகன் சலிப்பின்றி ஆர்வநிலை குன்றாமல் விறுவிறுப்புடன் வாசிக்க தூண்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல் சிறுகதைக்கு சுவாரஸ்யத்தினையும் வாரிவழங்கும் அளவிற்கு சிறுகதையில் மேலோங்கி காணப்படுகின்றது.

ஆசிரியர் குரலாகவே இறுதிவரை தொடரும் சிறுகதையின் இடையிடையேயான நனவோட்டம், உரையாடல் என்பனவற்றின் போது பேச்சு வழக்கு சொற்களையும் பயன்படுத்தியிருப்பது சிறப்பிற்குரியது.

அதிகாலைப் பொழுதிலே காற்று பலமாக வீசியது என்று சொல்லியிருந்தால் அது மனக்கண்ணிலே முத்திரையிடாது என்பதை உணர்ந்த கதாசிரியர் தன் கவித்துவமான மொழிநடையில் தெளிவாக எடுத்துக்கூறியிருப்பது கதாசிரியரின் கவித்துவ ஆற்றலுக்கு சான்றுபகர்கின்றது.

‘சித்திரை மாதத்தில் இரவு பகல் ஓயாமல் வீசும் சோளக்காற்று

.....வீட்டுக் கூரைகளையும் அசைத்துப் பெரிய ‘கலாட்டா’ செய்து கொண்டிருந்தது என்ற வரி இங்கு இனங்கொள்ளத்தக்கது.

மேலும் தேவையான இடங்களிலே பொருத்தமான உவமை அணிகளையும் கதாசிரியர் கையாண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

‘இலைமறை காய் போல...’

‘மாலுமி அற்ற மரக்கலம் போல...’

மேலும் சுற்றி வளைத்துச் சொல்வதில் சில சுவாரஸ்ய இடங்களும் உண்டு. நேரடியாக கூறாமல் குறியீடுகளின் மூலம் வெளிப்படுத்தும் சில, வாசகன் மத்தியில் விரும்பத்தக்கதாக அமையும். அந்த வகையிலே போன உயிர் திரும்பி வரப் போவதில்லை என்பதனை நேரடியாகக் கூறாமல் தேர் திருவிழாவில் யானை கரும்பு சாப்பிட்ட கதையினை கூறி குறியீடாக வெளிப்படுத்தியிருப்பது எத்தனை சுவாரஸ்யமானதொன்று.

மேலும் தேவைக்கேற்றால் போல் உரையாடல்களின் போது பேச்சு வழக்கு சொற்களையும் பிரதேச வழக்குச் சொற்களையும் பயன்படுத்தியிருப்பது கதைக்கு சுவாரஸ்யத்தினை அள்ளி வழங்குகின்றது.

சான்று:-

‘பார் உனத்தைக் கந்தனை, பறையன் மாதிரி....
தைலாப் பெட்டி

‘எடே சின்னராசா வரயில்லையாடா...’

மேலும் சிறுகதையிலே கருத்துக்களை தெளிவாகவும் எளிமையாகவும் உள்ளத்தில் பதிந்து உணர்ச்சிகளை சிதறும் விதமாகவும் மொழிநடையினை கையாண்டிருக்கிறார்.

தொடருகையிலே சிறுகதையில் நேரடியாக அனைத்தையுமே கூறாது நிகழ்வுகளை மெல்ல மெல்ல விரித்து வாசகனை உய்த்துணர வைக்கின்றார். இந்நடைச் சிறப்பே சிறுகதைக்கு சிறப்பளிக்கும் சொற்சித்திரத்தின் அடிப்படையாகத் திகழ்கின்றது.

மேலும் சொல்லிலே அடக்கிவிட முடியாத சோகங்களை வார்த்தையால் மட்டும் வடித்தெடுக்கும் முயற்சி எவ்வளவு கடிமானது. அக்கடினமான செயலிலே கதாசிரியர் வெற்றியினையே ஈட்டியுள்ளார் என்பது வாசகர்களால் அறியக்கூடிய வெளிப்படை உண்மை.

“யார் என்ன செய்யலாம்? எல்லாம் அவர் அவர் கொண்டு வந்த பலன்?”

“பெருமூச்சுகளே அவளுடைய வாழ்வின் சாஸ்தமான ஐசுவரியம்”

“ஓவ்வொரு அடியும் ‘கள்’ என்று

தோலை பிய்த்துக்கொண்டு போவதுபோல...”

எனும் அடிகள் இங்கு சுட்டிக்காட்டத்தக்கன.

முடிவு:-

ஒரு சிறுகதைப் படைப்பானது வாசனை எல்லையற்ற விவாதத்திற்கு இட்டுச் செல்வதாக காணப்படுதல் வேண்டும். முடிவற்ற விவாதங்கள் அவை தோன்றுகின்ற வேளையிலே படைப்பின் அனுபவத்தையும் படைப்பாளியின் அனுபவத்தினையும் வாசகனை அனுபவிக்கச் செய்கின்றது. அந்த வகையிலே முதற்சம்பளம் என்னும் சிறுகதையானது எத்தனை கோணத்தினின்று நோக்கினாலும் அத்தனை கோணத்திலும் அவ்வளவு சிறப்புடையதாகவே வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது.

சிறுகதைப் படைப்பொன்று சாதாரண மக்களுக்கு வெறுங்கதையாகவும் அறிஞர் களுக்கு கருத்து விளக்கமாகவும் சற்று உய்த்துணர வல்லுனர்களுக்கு அனுபவ உண்மை விளக்கமாகவும் அமையும் என்பது அறிஞர் முர்ரே அவர்களுடைய கருத்தியலாகும். மேற்குறித்த இக் கருத்தியலுக்கு வலுச் சேர்ப்பதாகவே இலங்கையர்கோன் அவர்களுடைய 'முதற்சம்பளம்' எனும் சிறுகதை அமையப் பெற்றுள்ளது.

எனவே தொகுத்து நோக்கின் "முதற்சம்பளம்" என்னும் சிறுகதையாக்கத்தில் இலங்கையர்கோன் அவர்கள் வெற்றியினையே ஈட்டியுள்ளார் என்பதே வெளிப்படை உண்மை.

வாழ்க தமிழ்

வளரிக தமிழ்



கல் நெஞ்சம்

செவ்வி குணம் வித்தியா
வவுனியா சைவப்பிரகாச மகளிர் கல்லூரி,
வவுனியா.

பிவி - 5

- சிறுகதை ஆக்கம்

“டாங், டாங்” என்று கோயில் மணி தனது ஓசையை எல்லோரின் காதுகளிற்கும் பரப்பிக் கொண்டிருந்தது. அப்போதுதான் கண் விழித்த கந்தையாவுக்கு இன்று சந்தைக்கு போக வேண்டும் என்று நினைவு வந்தது. நித்திரை வடுக்களும் ஓலைப் பாயின் அச்சுக்களும் வெளியே தெரிய தன் படுக்கையை விட்டு எழுந்தார். பற்பொடியை எடுத்து தனது வெற்றிலைக் கறள் படிந்த மஞ்சள் நிறப் பற்களை மேலும் கீழுமாக தேய்த்து பின் முகத்தைக் கழுவினார். கந்தையா கறுப்பு நிறம்தான். ஆனால் முக இலட்சணமானவன். அந்தக் காலத்தில் அழகிய இளம் பெண்கள் முருகன் கோவிலுக்கு செல்லும் வேளையில் கந்தையா வீட்டின் வாசலில் அவர்களை அறியாமலேயே தலைகள் திரும்புமாம், என்று கந்தையாவின் பாட்டி கூறுவாள். இதனால் கந்தையாவிற்கு “கண்ணன்” என்ற பெயரும் உருக்குள் உள்ளது.

முகத்தைக் கழுவி விட்டு தனது வீட்டிற்குள் வந்த கந்தையா அவசர அவசரமாக தனது பச்சைக் கரை வேட்டியை எடுத்துக் கட்டி தனது சேட்டை எடுத்து அணிந்து கொண்டு கைகளை உருட்டி மடித்துக் கொண்டான். சாமி அறைக்குச் சென்று பிள்ளையாரை வணங்கி சந்தனத்தை எடுத்து தன் நெற்றியில் திலகமிட்டான். வெளியே வந்து கடிக்காரத்தைப் பார்த்தான். நேரம் காலை 7 மணி, இன்னும் மூப்பது நிமிடங்களில் சந்தைக்கு செல்ல வேண்டும் என்று அவசர அவசரமாக தனது சைக்கிளை எடுத்துக் கோப்பாய் சந்தைக்கு செல்லும் தனது வீட்டின் வடக்குப் பக்க பாதையை நோக்கி வேகமாக மிதித்தான். அழகிய காலைப் பொழுது ! செல்லும் வழியில் ‘சீர்காளி கோவிந்த ராசனின்’ இனிமையான பக்திப் பாடல்கள் எல்லோர் இதயத்தையும் தனது இசை என்னும் சிறையில் அடைத்தது.

அதிலிருந்து மீளமுடியாமல் மீண்டு, சந்தையை நோக்கி தனது சைக்கிளை செலுத்தினான். குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு 10 நிமிடங்களிற்கு முன்னரே சந்தையை அடைந்தவன் நேராக பழச் சந்தைக்குச் சென்றான். ஏனெனில் சென்ற கிழமை தனது உண்காரரான செல்வனுக்கு இருபத்தைந்து வாழைக் குலைகளை கொடுத்து விற்றுத்

தரும்படி கூறியிருந்தான். அதுதான் சந்தைக்கு கந்தையா வரக் காரணம்! செல்வனின் கடை பூட்டியிருந்தது. இரண்டாவது குழந்தை கிடைக்க பெற்று செல்வனின் மனைவி வைத்தியசாலையில் இருப்பது தெரிய வந்தது. ஆனாலும் செல்வன் இன்று ஒன்பது மணியளவில் கடைக்கு வருவதாக சொல்லி விட்டுச் சென்றான், என்ற நல்ல செய்தியும் கந்தையாவின் காதுகளுக்குக் கிடைக்கப் பெற்றது. இன்னும் ஒன்றரை மணித்தியாலம் உள்ளது, என்ன செய்வது என்று சிந்தித்தபடியே அருகில் இருந்த திண்ணையில் உட்கார்ந்து தனது பழைய நினைவுகளை மீட்கத் தொடங்கினான் கந்தையா!!

எழில் பொங்கும் இலங்கை நாட்டில் எல்லா வளங்களும் நிறைந்து பூத்துக் குலுங்குவது யாழ்நகர் !! அதில் சிற்றூராக இருந்தாலும் பார்ப்பவர்களை ஈர்க்க வைக்கும் அழகு நிறைந்தது நீர்வேலி, இங்கு சூரியன் உதிப்பது போல் உதித்தவனே கந்தையா!! தனக்கே உரித்தான துணிவு, மற்றவர்களை ஈர்க்கும் அழகு, பெரியவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிவு என்று தனித்தன்மையை தனக்கென்று கொண்டவன் தான் கந்தையா. ஆனால் அவன் வாழ்க்கையில் நடந்த அசம்பாவிதங்கள்?? தாங்கிய வேதனைகள்?? அளவு கடந்தது!!

சூரியனின் உக்கிரமும், வேகமும் கொண்டாலும் சந்திரனின் பொலிவும், குளிர்ச்சியும் கொண்டவனாகத் தோன்றினாலும் அவன் பிறந்த நேரமோ? என்னவோ? செல்லம்மா அவனை விட்டு பிரிந்தாள். பூவுலகிற்கு வந்த முதல் நாளே ஏற்ற பெரும் தண்டனை அது! நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக கந்தையா வளர்ந்தான். பாடசாலைக்கும் சென்றான். எட்டாம் தரம் வரையிலும் கல்வி கற்றவனுக்கு அதற்கு மேல் கல்வி கற்பதற்கு அவன் தந்தை வேலுவின் தீராத நோய் தடங்கலாக இருந்தது!! கல்வியை இடைநிறுத்தியவன் தன் தந்தையின் தொழிலான தோட்ட தொழிலை செய்தான். தான் படிக்கவில்லையே என்ற ஆதங்கம் மனதினுள் நோயாக இருந்தாலும் அதற்குப் மருந்தாக தனது தோட்டத் தொழிலை அயராது விட முயற்சியுடன் செய்தான். சிறிது காலம் நல்ல இலாபத்தையும் பெற்றான். காலத்தின் தீவினையார்ரைத்தான் விட்டது?? “ நோயால் அவதிப்பட்ட அவன் தந்தை உலகை விட்டு சென்றார் ” என்ற அவச் செய்தி கேட்டுத் திகைத்திருந்தான். தந்தையின் கடமைகளை சரிவர தான் செய்ய வேண்டுமென்ற கடமை உணர்வின் காரணத்தால் இறுதிக் கிரியைகள் அனைத்தையும் ஒப்பேற்றினான்.

தந்தையும் இல்லை தாயும் இல்லை ஆனாலும் தனது அன்புப் பாட்டி தன்னுடன் இருப்பது அவனுக்கு ஓர் பக்க பலமாக இருந்தது. அவனுடைய வயது முப்பதை எட்டியது. ‘பிறப்பவர்கள் அனைவரும் ஒரு நாள் இறக்க வேண்டும்’ இது உலக நியதி. அதன்படி அவன் பாட்டியும் சொர்க்கம் எனும் புதிய வீட்டிற்குச் செல்ல கந்தையா தனித்தான். இவ்வாறு அடுத்தடுத்து துயர செய்தி கேட்டு கந்தையாவிற்கு ஒரு துணைவியைத் தெரிவு செய்ய வேண்டும் என்று ஊரார் அனைவரும் முடிவெடுத்தனர். அதன்படி குறித்த நாளில் வள்ளிக்கும் கந்தையாவிற்கும் திருமணம் நடந்தேறியது.

இருவரும் இல்லறம் என்னும் நல்லறத்தில் இன்பமாக வாழ்ந்து வந்தனர். வள்ளியும் கந்தையாவிற்கு ஏற்றது போல அவன் மனம் அறிந்து பணிவிடை செய்யக்கூடியவள். இவர்கள் இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் அன்பாகவும், விட்டுக்கொடுத்தும் ஊர் போற்றும் அளவிற்கு வாழ்ந்து வந்தனர்.

ஆனாலும் தமக்கு திருமணமாகி மூன்று ஆண்டுகளிற்கு மேல் ஆகியும் தனக்கு புத்திரன் ஒன்று இல்லையே! என்ற கவலை நீண்ட காலமாக வள்ளிக்கு இருந்தது. அது கந்தையாவிற்கு தெரிந்தது தான். ஊர் ஊராக சென்று தமக்கு ஒரு புத்திரன் வேண்டும் என்று எல்லாக் கோயில்களிலும் நேர்த்தி வைத்தனர். ஆனால் பலன் என்ன? இவர்களின் வாழ்க்கையில் மட்டும் கடவுள் கல்லாகவே இருந்தார். கோவில்கள் எல்லாவற்றிற்கும் அலைந்ததில், தனது தொழிலை சரிவர கந்தையாவினால் கவனிக்கவே முடியவில்லை. இதன் விளைவாக வறுமை எனும் செல்லப்பிராணி இவர்களின் வீட்டிற்குள் அடைக்கலம் ஆனது. இதனால் எல்லா இடத்திலும் கடன் வாங்கி கந்தையா கடனாளி ஆனார்.

தான் கடன்களிலிருந்து மீள ஒரே ஒரு வழி மீண்டும் தான் தோட்டத்தில் அயராது பாடுபட வேண்டும் என்று உணர்ந்தான். அவன் தனது செய்கையிலும் அதனை செய்து உணர்ந்தினான். வீட்டிற்கு வந்த வெள்ளம் வெயிலைக் கண்டவுடன் வெளியேறுவது போல அவன் வீட்டிற்குள் இருந்த வறுமையும் வெளியே ஓடியது. இவ்வேளை வள்ளியும் கருவுற்றாள். இனிமேல் எங்கள் வாழ்க்கையில் வசந்தம் என்பது போன்று மிக ஆனந்தமாக இருவரும் இருந்தனர். அப்போதைய காலகட்டத்தில் இந்திய இராணுவம் தனது பாதங்களை மெல்ல மெல்ல யாழ்நகரில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருந்தது. சில நாட்களுக்குப் பின் யுத்தம் மிக தீவிரமடைந்தது. எல்லோரும் தமது இருப்பிடத்தை விட்டு வேறு ஊர்களுக்கு இடம்பெயர ஆரம்பித்தனர்.

அடுத்த நாள் கந்தையாவும் வள்ளியும் பக்கத்து ஊருக்கு இடம்பெயர்ந்து செல்வதற்கான முன் ஆயத்தங்களை இரவு செய்து கொண்டிருந்தனர். பக்கத்தில் ஏதோ சத்தம் கேட்கிறது! அது என்ன என்று கந்தையா வெளியே சென்று பார்த்தான். திடீரென்று பெரிய செல் துண்டு ஒன்று பக்கத்தில் விழுந்தது போல கேட்டது. ஓடிச் சென்று பார்த்தான், அந்தோ ! பரிதாபம் தன் அன்பிற்குரிய மனைவி உயிரற்று சடப்பொருளாக இறந்து கிடப்பதை கண்டு அதிர்ந்து போனான். அவள் மட்டும் தன்னை விட்டு செல்லவில்லை, தன் மனைவிக்கு துணையாக தனது ஆசை மகனும் வயிற்றினுள்ளே மடிந்து போய் விட்டானே!! என்று அழுதான். மறுநாளும் விடிந்தது. தன் மனைவியின் துணிமணி களெல்லாம் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன அயலூருக்குச் செல்வதற்காக; ஆனால் தன் மனைவி மட்டும் இல்லையே என்று கண்ணீர் வடித்தான். தனக்கு மட்டும் ஏன் இவ்வளவு சோதனை?? என்று தன்னை தானே நொந்து கொண்டு வவுனியாவிற்கு இடம்பெயர்ந்து வந்து சேர்ந்தான். சிறிது காலங்களின் பின் தன் சொந்த ஊரான

நீர்வேலிக்குச் சென்றான். எத்தனை சோதங்கள் வந்தாலும் ; துன்பங்கள் அடுத்தடுத்து கதவைத் தட்டினாலும் அசையாமல் அதனை சந்திக்கும் ஆற்றல் கந்தையாவிற்கு நிறைவே உள்ளது. கந்தையாவின் வாழ்க்கைப் பாதை அப்படி!!

“ஐயா ஐயா !” என்ற குரல் கேட்டு திடுக்கிட்டு பழைய நினைவுகள் பக்கத்திலிருந்து சுயநினைவு பகுதிக்கு கந்தையா தள்ளப்பட்டான்.. யாரது? நான் தான் செல்வன் என்றவன் ஐயா., எனக்கு ஆண் குழந்தை கிடைத்திருக்கிறது, கையில் பணமில்லை! அதனால் உங்களது காசை செலவழித்து விட்டேன்” என்று தாழ்மையுடன் கூறினார். தானும் இப்படி மற்றவர்களிடம் கடன் கேட்ட நினைவுதான் கந்தையாவிற்கு அப்போது வந்தது. “சரி” என்று கூறி செல்வனிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு தனது சைக்கிளை எடுத்து தன் வீட்டிற்கு செல்லும் வழிப் பக்கமாக மிதித்தான். இன்றும் தான் வந்ததனால் என்ன பயன்? ஏமாற்றம் மட்டுமே .. என்று தன்னை நொந்து கொண்டான் கந்தையா!!

இவ்வாறு தனக்கு மட்டுமே இப்போது சொந்தமாக உள்ள தனது தோட்டத்தையும், தனது வீட்டையும் நோக்கிய சிந்தனையுடனும், தனது வாழ்க்கையில் எந்த தடை வந்தாலும் எதிர்கொள்ளும் ஒரு வலிமை மிக்கவனாக தன் பயணத்தை தொடங்கிய போது “வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் பலர் வருவர் ; சிலர் இணைவர் ; அவர்களும் ஒரு நாள் பிரிவர்; எத்தனை பேர் வந்தாலும் ; எத்தனை பேர் சென்றாலும் உன் வாழ்க்கையை திடத்துடன் போராடி பயணித்து முடிக்கத்தான் வேண்டும் நீ ! அதற்கு எதையும் தாங்கும் இதயமாக மாற வேண்டும் நீ ! ” என்ற பாதையில் உள்ள ஓர் பாடசாலையின் முகப்பில் இருந்த வாசகத்தை படித்த வண்ணம் நாளை பற்றிய எண்ணங்களுடன் கந்தையா தன் மிகுதி வாழ்க்கை பயணத்தை தொடர்கின்றான்.....



சமீபத்தில் வெளியான உயிர் இச்சு

ரசுலாபி ர. சாமிநிதியங்கா
வ/ கல்மரு மகா வித்தியாலயம்

பிபிவு - 4

- கவிதையாக்கம்

வீணை கையில் ஏந்திய
வாணி தேவியை வணங்கி
"வாழ்க தமிழ்
வளர்க தமிழ்"
என்றுரைத்து
சமத்துவ வாழ்வை நோக்கி
என் கவிதையைத் தொடர்கிறேன் !

நெருஞ்சிக் காட்டுக்குள்
வாழ்வு நொருங்கிப் போன
கருகிய காலங்கள்
ஏனோ?
இன்னும் நெஞ்சம்
மறக்கவில்லை !

நித்தம் அடிபடுங்கள் என்று
புத்தர் சொன்னாரா?
யுத்தம் முடிந்த பின்னும்
அமங்கல சத்தம் கேட்பது ஏன்?
புத்தகங்கள் பல இருந்தும்
புத்தி சொல்ல யாருமில்லை

'நல்லதை மட்டும் பேச'
என்றார் நம் - யேசு
ஆனால்?

மக்கள் மத்தியில்
மதவெறி என்னும் மாசு
மனதை அழிக்கின்றது
யேசு மட்டும் இன்றிருந்தால்?
உடைந்து போகும் மசூதிகள்
அழிந்து போகும் கோவில்கள்
தொலைந்து போகும் மாதா சுருவூவங்கள் ...
காரணம் நம் மனிதர்கள்
கடவுளில் எது?
உன் கடவுள், என்கடவுள்
காலம் தான் பதிலுரைக்கும்

ஆண்சாதி, பெண்சாதி
வேறேது உலகில் சாதி
இதை ஏற்க மறுப்பது
மனிதமற்ற மனித ஜாதி ...!

தன் மகளானாலும்
தன் சாதி மாறி
தன்னவளை தேடிக்கொண்டால்
தள்ளி வைக்கும் சாதிவெறி
தண்டணையா? - இல்லை
தலைவிதியா நம்மவர்க்கு?

பட்டணத்து பள்ளிகளில்
 பணக்கார பிள்ளைகள் தான்
 'படிக்க வேண்டும்'
 'படிக்க முடியும்' என்றால்
 பத்து ரூபாய்க்கு
 பக்கத்து வீடு நாடும் - என் போன்ற
 பரம ஏழைகள் நிலை?
 படிப்புக்கு ஏது?
 பணக்காரன், பாமரன்
 பட்டணத்து பள்ளிக்கு இதை
 யார் சொல்வது.....?

'சம உரிமை தந்து விட்டோம்'
 என்று சொல்லிவிட்டு
 எம் பெண்களை
 அடும்படிக்குள் அடங்கிப்போகும்
 அடிமைகளாய்
 அவதிப்படுகின்றனர்
 அவர்கள் அல்லலை
 அறுத்தொழிக்க
 யார் வருவார்?

இன்னொரு பாரதியா?
 இன்னொரு யேசுவா?
 இன்னொரு புத்தரா?

இன்னொரு நேருவா?
 இன்னொரு நெல்சனா?
 இல்லவே இல்லை
 நம் உரிமைகளை நாம், காக்க
 வேண்டும்
 நாம் ஒவ்வொருவரும்
 யேசுவாக நேருவாக
 உருவெடுப்போம்!
 ஏற்றத் தாழ்வை
 அழித்தொழிப்போம் !

சமத்துவத்தை
 கட்டியெழுப்பி
 நாட்டை
 உயர்த்திடுவோம் !

வாழும் வரை சுவாசிப்போம்
 சமத்துவத்தை உயிர் மூச்சாக்கி
 நீண்ட வழியில் பயணிக்கட்டும்
 என் கவியும்
 சமத்துவம் என்னும் விடியலை
 நோக்கி

அத்திவாரம் எதுவும் சத்தியமாய் இலாது - எமை
நூல்வேலி எனும் புதிரினுள்
நுட்பமாய்க் கட்டி வைத்து ஆளும்
இணையிலல்லா இயந்திரமாய் இணையத்தில்
தமிழ் எனும் எழுதுகோல் கொண்டு
தர்மத்தை ஆளச் செய்வேன்!

மா, பலா, வாழை முக்கணிபோல - என்
தமிழ்த் தாயின் மூன்று முத்துக்களாம்
இயல், இசை, நாடகத்தை என்றும்
அழியாத காவியத் தட்டுக்களாய்
உலகக் கலைகளின் உன்னத வானில்
தீயமாய் ஏற்றி வைப்பேன்!

சிலப்பதிகாரத்தின் சிக்கலிலாச் செய்யுளையும் - அவள்
கிராமாயணத்தின் இங்கித வண்ணத்தையும்,
கிரகு வம்சத்தின் கிரய்யில்லா இளமையையும்,
தமிழ் எனும் எழுது கோல் கொண்டு
தயக்கமே சிரிதும் இல்லா வண்ணம்
தீர்க்கமாய்க் காட்டிடுவேன்!

தமிழை வளர்க்க வந்தோம் - என்று
ஆதாரமில்லா பொய்களை சுற்றி
எம் தமிழை அழிப்பதற்காய் தினமும்
திட்டம் தீட்டி சலித்து வரும்
அறிமுகமில்லா அந்நிய எதிரிகளை
அடியோடு ஒழித்திடுவேன்!

தினம் தினம் ஏறிவரும் - இந்த
வினையேற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது
தவியாய் தவிக்கும், புரோட்டன் சத்தற்ற
பொருளியல் வல்லுனர்களின் மூளைகளுக்கு
தமிழ் எனும் எழுதுகோல் கொண்டு
குக்க பதிலைத் தந்திடுவேன்!

அர்த்தம் இலா அரசியல் வாழ்வுக்கும் - என்றும்
அழியாத எவ்நெய்தல் சிகரமாய்,
எம் வாழ்வின் தடைக்கற்களாய்
நிமிர்ந்து நிற்கும் தடைகளுக்கும்
தயவின்றி எறிகணையாய் மாறிடுவேன்
சத்தமின்றி அவற்றை தகர்த்தெறிய!

வாழி எல்லாம் விவள்ளைப் பூக்களாய் - யன்றந்து
நின்று வன்மமாய் புண்ணகைக்கும்
ஐகாதி ஐகானின் உயிர் மூச்சினுள்
மோனத் தவங் கிடக்கும் எண்ணாங்களை
தமிழ் எனும் எழுதுகோல் கொண்டு
தய்யாது உலகுக்குக் காட்டுவேன்!

வாழ்ந்து யழந்த நம் முன்னோர் - தம்
உயிருக்குள், பெட்டகமாய் வைத்து
என்றும் அழியாது காத்து வளர்த்த
தமிழின் பொக்கிஷ அழகையெல்லாம்
அவளின் உன்னத அழகு கெடாது
பொக்கிஷமாய் உலகிற்கு காட்டிடுவேன்!

விண்விவளி யுகத்தின் புதிய பரிமாணமாய் - என்
உன்னத கற்பனைகளை எல்லாம்
தமிழ் எனும் எழுதுகோல் கொண்டு
செவ்வாய்க்கு செய்யமாய் அனுப்பி வைத்து
செந்தமிழ் தாயின் இன்ப லாகிரியை
செவ்வாயிற்கும் கொஞ்சம் தானமிடுவேன்!

கவி எனும் இலக்கிய உலகில் - தய்யாது
என் கவிதைக் குறிய்புகளும்
மிற மொழிக் கவிஞர்தன் வீரம் பேச
அவை அலையாய் புரண்டு வரும்
எண்ணாங்களை எல்லாம் மடக்கணியில்
தமிழ் மொழிக்காய் எழுதிடுவேன்!

விஞ்ஞான உலகின் ஈடற்ற விந்தைகளுக்கு - என்
கண்டுமிழியுகளை பரிசாய் வழங்கிட
தமிழ் எனும் எழுதுகோல் கொண்டு
முத்து முத்தான முக்கிய குறியீடுகளை
தங்கமான வார்த்தைகளில் தவியுடன் இன்றி
முகமன் சுவரி எழுதிடுவேன்!

கண்ணுக்குள் என்றும் காந்தமாய் - என்
உயிருக்குள் என்றும் மெல்லிசையால்
பூவுக்குள் என்றும் சுகந்தமாய்
மெல்ல மொட்டு விட்டு பரிமளிக்கும்
என் தமிழ் தாயின் தேன்துளிகளை
தேனிக் கூட்டமாய் என்றும் காத்திடுவேன்!

அலைமோதும் கடலைப் போல - எம்
மொழியை அழிப்பதற்காய் திரண்டு வரும்
அறம் பதர்களை எல்லாம் அழித்திட
தமிழ் எனும் வீரத்தில் உறுதிய
வாள்களை ஏந்திக் கொண்டு
தாவித் தாவி முன்னேறுவேன்!

தமிழ் எனும் எழுதுகோல் கொண்டு - இந்த
பனி சிந்தும் உலகின்
பங்கயக் காட்சிகளை எல்லாம் மயக்கமின்றி
மனநிறைவாய் எண்ணி
என் தமிழ்த் தாயின் சொத்துக்களாய்
உரிமை சாசனம் எழுதிடுவேன்!

“எல்லா மொழிகளிலும் இசையினை இரசிக்க முடியும்.
ஆனால் தமிழ் மொழியில் இசையினை இரசிக்கும் போது கிடைக்கும்
இன்பத்தை வேறு எந்த மொழிகளிலும் காணமுடியாது.”

இலக்கணப் பேரட்டி



செல்வன் சுவாஸன் பன்த்ரன்
பர்வு - 4



செல்வ் பாலசுப்ரமணியம் சந்தூஜா
பர்வு - 5

வாழ்த்துப் பா

திரு. J.A. குருள்

உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர் - தமிழ்
மடுவலயம்

ஆசான் நீர் வாழ்க!

இறையவன் தனக்கு நேரயில்லையென்றே
மறையவன் பணிக்கென உமைய்படைத்திட்டான்
கறையதைநீக்கும் உம்பணியில் மாந்தர் நிறைவுபெற்று
குறையற்று வாழ்கின்றார் குவையம் செழிப்புற்று.

ஆதாம் ஏவாளுக்கு பாடல் சொல்ல அன்று நீர் இல்லை
சோதனையில் அவர் வீழ்ந்து உலகிற்கு தந்தார் தொல்லை
போதனை நீர் செய்திருந்தால் புத்தி அவர் தெளிந்திருப்பார்
சாதனை புரிந்தே உலகில் சரித்திரம் படைத்திருப்பார்.

விஞ்ஞானம் உலகில் முன்னேறிடவே வேகமாய்
எஞ்ஞான்றும் இங்கே உழைப்பவர் நீர் தாகமாய்
மெஞ்ஞானம் அழிந்திடா தழைத்திட இருகண்மணி
தூஞ்சாயல் கடினமாய் இளைப்பவர் நீர் எம் பொன்மணி.

ஏழ்கை உமை வாட்டினாலும் எல்லோர்க்கும் ஏணியாகிடுவீர்
தாழ்கை இன்றி பிறர் வாழ அச்சாணியும் ஆகிடுவீர்
தோழமையுடனே தொண்டாற்றிட உலகெங்கும் ஏகிடுவீர்
வாழ்கைத் தொலைதவர்க்கும் வளமே நீர் ஆகிடுவீர்.

வீழ்க மடமை எமைவிட்கு தூர ஓடி
ஆழ்க உம் அறிவு அகிலமெல்லாம் தேடி
கூழ்க நல் வரங்கெளவ்வாய் உம்பததே நாடி
வாழ்க நீர் பல்லாண்கு வளம் பெற்று கோடி.

உரும்பிராய் கருணாகரப் பிள்ளையார் கோயிற் சாசனங்களின் வரலாற்றுச் செய்திகள்

திரு. த. ஸ்சுணன்

B.A.(Hons), M.Phil (Jaffna)

ஆசிரியர்

வ/விக்னேஸ்வரா ம. வி.

இணுவில் கிராமத்தின் கிழக்கு எல்லையாக விளங்கும் உரும்பிராய் எனும் இடத்தில் வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற கருணாகரப் பிள்ளையார் கோயில் எனும் தலம் அமைந்துள்ளது. இக் கோயிலின் சிறப்பினை கரண பரம்பரைக் கதைகளால் நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. கருணாகரத் தொண்டைமான் என்பவன் இலங்கையை வென்ற போது உரும்பிராயில் உள்ள பிள்ளையார் கோவிலைத் திருத்தியமைத்தான் அல்லது கட்டினான் என்பது பொதுவான ஐதீகமாகும்.

யாழ்ப்பாண வைபவமாலையில் இணுவில் கருணாகரப் பிள்ளையார் கோவில் கட்டப்பட்ட வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். அக் கூற்றானது இக் கோவிற்கல்வெட்டு ஒன்றினால் மேலும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது எனவும். கி.பி. 1567 இல் அக் கல்வெட்டு அங்கு வைக்கப்பட்டது எனவும் முதலியார் இராசநாயகம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

யாழ்ப்பாண வரலாற்று மரபுகளின்படி உரும்பிராயிலுள்ள கருணாகரப் பிள்ளையார் கோயில் ஒரு பழமையான சைவத் தலமாகும். கருணாகரத் தொண்டைமான் மன்னன் இவ்வாலயத்திற்கு பல திருப்பணிகளைச் செய்திருந்தான். இவன் யாழ்ப்பாணத் திலிருந்து உப்புப் பெறுவதற்காகத் தொண்டைமானாற்றை வெட்டுவித்தான் என்றும் கூறப்படுகின்றது. முதலாம் குலோத்துங்க சோழனின் தளபதியாக விளங்கிப் பல வெற்றிகளை ஈட்டிய கருணாகரனே இவன் எனவும் வரலாற்றாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

உரும்பிராய் கருணாகரப் பிள்ளையார் கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டுக்கள் இரண்டும் ஒரே கல்லில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. முதலாவது கல்வெட்டு தூண் போல் அமைந்துள்ள சற்சதுரமான கல்லின் நான்கு பக்கங்களிலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது கல்வெட்டு தூணின் மேற்பாகத்தில் அதாவது தலைப்பாகத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு சிறிய கல்வெட்டாகும். இக்கல்வெட்டுடன் ஒரு திரிகூலமும் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

கோயிலில் உள்ள தூணின் நான்கு பக்கங்களிலும் எழுதப்பட்டுள்ள முதலாவது கல்வெட்டிலே பதினொரு வரிகள் உள்ளன. வழமையாகத் தூண்களிலே கல்வெட்டுக் களைப் பொறிக்கும் போது, ஒரு பக்கத்தில் எழுதி முடித்த பின்பே பிற பக்கங்களில் வாசகம் தொடரும். இக் கல்வெட்டில் அவ்வாறல்லாது ஒவ்வொரு வரியும் முதலாவது பக்கத்திலிருந்து நான்காவது பக்கம் வரை நீட்டி இடமிருந்து வலம் எழுதப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது கல்வெட்டு ஐந்து சிறு வரிகளைக் கொண்டதாய் தூணின் மேற்பாகத்திலிலே பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இப் பாகத்திலே பொறிக்கப்பட்டுள்ள திரிகூலம் இத்தூண் ஒரு திரிகூலக் கல்லாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதைக் காட்டி நிற்கின்றது.

இச் சாசனங்களின் மொழி தமிழாகும். இம் மொழியின் முத்துக்கள் பதினைந்தாம், பதினாறாம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்தவையாகும். இக் கல்வெட்டுக்களுள் முதலாவது காலத்தால் முந்தியது. மற்றையது சிறிது காலம் பிந்தியது என கல்வெட்டின் எழுத்தைக் கொண்டு விளங்கிக் கொள்ளலாம். முதலாவது கல்வெட்டு, “ஸ்வஸ்திஸ்” என்ற மாங்கல வாக்கியத்துடன் ஆரம்பிக்கின்றது. ஆண்டின் பெயர் “பிறபவ” வருஷம் என்பது தெளிவாக உள்ளது. அத்துடன் மாதப் பெயர் “சித்திரை” என்பதும் ஓரளவிற்குத் தெளிவாக உள்ளது.

இக்கல்வெட்டு, கோயிலுக்குச் செய்யப்பட்ட தர்மம் ஒன்றைப் பதிவு செய்வதற்காக எழுதப்பட்டது என்பது தெளிவு. எனினும் இத்தர்மம் என்ன என்பதைத் திட்டவாட்டமாக அறிய முடியவில்லை. கல்வெட்டுப் பொறிக்கப்பட்ட தூண் ஒரு திரிகூலக் கல்லாக இருந்ததனாலும், கல்வெட்டிலே “(இ)ந்தத் திரிகூல...” என்ற வாசகம் வருகின்றமையாலும் இத்தர்மம் கோயிலுக்கு வழங்கப்பட்ட ஒரு நிலத்தானமாகும் என ஊகிக்கலாம். சைவக் கோயில்களுக்கு வழங்கப்பட்ட ஒரு நிலத்தானங்களின் எல்லைக் கல்லாகவே திரிகூலக் கற்கள் நாட்டப்பட்டன. கோயிலின் பெயரும் கல்வெட்டிலே தெளிவாக இல்லை. ஆனால் முதலியார் இராசநாயகத்தின் குறிப்பின்படி “கருணாகரப் பிள்ளையார் கோயில்” என்ற குறிப்பு இதிலே வருகின்றது.

இக் கல்வெட்டின் ஒரு சிறப்பியல்பினையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. அதாவது கல்வெட்டுக்களின் இறுதியில் வரும் “ஓம்படைக்கிளவி” என அழைக்கப்படும் பாகமாகும். அது இக் கல்வெட்டில் “இந்த படி சந்திராதித்த வரையும் நடக்கக் கடவதாகவும், இந்தத் தன்மத்தை யாதாமொருவர் பொல்லாங்கு நினைத்தவர்கள் கொங்கைக் கரையிலே கோவதை செய்த பாவம் பெறக் கடவதாகவும்” என்று இடம்பெற்றுள்ளது. கள்ளியங்காட்டில் கிடைத்த செப்பேடுகளில் கிடைத்த ஓம்படைக்கிளவியுடன் இதனை மேலும் ஒப்பிட்டு ஆராய்வது பொருத்தமாக அமையும்.

இரண்டாவது கல்வெட்டு மிகவும் தெளிவாக இருப்பதனால் அதனைப் பூரணமாக வாசித்துக் கொள்ளமுடியும். இதன் நோக்கம் கோயிற் பண்டாரத்திற்கு (கோயிலின் திறைசேரிக்கு) ஐந்து பணம் தர்மமாக இடப்பட்டதைப் பதிவு செய்வதாகும். யாரால் இப் பணம் இடப்பட்டது என்பது போன்ற விபரங்கள் எழுதப்படவில்லை. இது பதினாறாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அல்லது பதினேழாம் நூற்றாண்டிலே பொறிக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

விழிநீரின் கேள்வி

ரசுவி இ. சுகந்தி

ஆசிரியை

மு/கள்ளப்பாடு அ. த. க பாடசாலை

- சிறுகதை

மெலிதான குளிர்அலைகள் கணநேரத்தில் உடலை தாக்கிச்செல்ல... கனமான நினைவுடன் படுத்திருந்தாலும் உடலை ஒரு ஆட்டம் போட வைத்தது மார்கழிப்பனி. கணுக்காலைப் விசுக்கென்று போர்வைக்குள் இழுத்தபோது உடலொங்கும் இதமாக பரவிய வெப்பம், சொர்க்கத்திற்கு வழிகாட்டியது. வாழ்வின் சிறுசிறு சுகங்களை எப்போதும் இழுந்திருந்தாலும் கணநேர இயற்கை இன்பத்தை எப்பொழுதும் தவறவிடமாட்டாள் பொன்னரசி. “டாண்... டாண்...” என்ற கோயில் மணி ஓசை காலை 5 மணியாகிவிட்டதை தெளிவாக உணர்த்தியது. தொலைவில் எங்கேயோ ஒலித்த பஜனை ஒலி, கைவிரல்களை தாளம் போட வைத்தது... எழும்பமாட்டேன் என்று அடம்பிடித்த மனதை சிறு அத்தட்டலுடன் அடக்கியது ஒரு குரல்...

“விடிஞ்சு எவ்வளவு நேரமாச்சு.. இன்னும் உங்கட அம்மாக்கு விடியேல்ல போல கிடக்கு.... எல்லா வேலையும் நான் ஒருத்தியே பார்க்கிறது எண்டால்... நான் என்ன மெசினோ?”... புலம்பல் சத்தம் காதை கிழித்தது..... புதிதாய் கேட்டால் சுரனை இருக்கும்... காலம் காலமாய் கேட்கும் பாராயணம் தான் பொன்னரசிக்கு...

“வெளியே போன வேலைக்கரைச்சல்.... நிம்மதியாய் இருப்பம் எண்டு வீட்டவந்தால் உன்னோட கரைச்சல்... எங்கேயாவது செத்துதான் போகோணும் நான்.....”

“என்ன! என்ன என்னால கரைச்சலோ உங்களுக்கு.... கலியாணம் கட்டின புதுசுல கண்ணே! மண்ணே! எண்டு கொஞ்சின வாயால.... இப்ப என்ன எல்லாம் வருது பாருங்கோ! எல்லம் என்ற தலையெழுத்து தான்.... நான் இல்லாத நேரம் இந்தக் கிழிவி தான் இல்லாத பொல்லாத எல்லாம் அண்டிவிட்டிருக்கும்... சொல்லும் போதே கண்களில் கண்ணீர் எட்டிப்பார்த்தது பொன்னரசியின் மருமகள் லலிதாவிற்கு....

ஓ! என்று கதறி அமுதவாறு.... கிணற்றடிப்பக்கம் சென்றுவிட்டாள் அவள்....

பொன்னரசிக்கு எல்லாமே விளங்கிவிட்டது.

மகன் தன்னுடன் வாக்குவாதம் செய்வதற்கு முன்பதாக வீட்டு வேலைகளை தான் செய்ய தொடங்கிவிட்டான்...

பர... பர... என்று காலை உணவு தயார் செய்து பேரனை எழுப்பி குளிப்பாட்டி அவனது வேலைகளையும் செய்து சாப்பாட்டு பட்டியினுள் சாப்பாடு போடவும் வாசலில் ஆட்டோ ஹோரன் அடிக்கவும் நேரம் சரியாக இருந்தது....

விரைவாக பேரனை ஆட்டோவில் ஏற்றிவிட்டு மகனுக்கும் மருமகளுக்கும் சாப்பாடு கட்டி வைத்து அடுத்த வேலைக்கு ஆரம்பமானான்....

கணவனும் மனைவியும் வேலைக்கு செல்ல ஆயத்தமாகி வெளியே செல்லும்போது கூட வீட்டிலே ஏழு ஜீவன் அவர்களுக்காக துடித்துக்கொண்டிருப்பதை உணரவே இல்லை.

“ஐயா! ராசா... இரவிரவா முழுங்காலுக்கு சரியான நோவு! எண்ணெய் எல்லாம் போட்டுப்பார்த்துட்டன் மாறினபாடாய் தெரியேல்ல.... எங்கேயாவது பாமசில மருந்து எடுத்து தாவென் தம்பி.....”

சொல்லி முடிக்கமுன் நெருப்பாய் முறைத்தாள் லலிதா.... “ஏன் உங்கட புருஷன் உழைச்ச கொட்டிப்போட்டு தானே போனவர்... ஏதோ குடுத்துவைச்சமாதிரி சொல்லுறீங்கள். சும்மா வீட்டிலே இருக்கிற உங்களுக்கு என்னத்துக்கு மருந்து.... சும்மா சாப்பிட்டு வீட்டில இருக்காமல் வெளியால கொஞ்சம் நடந்து திரியுங்கோ.... தன்ரபாட்டில மாறும்.

விறைப்பாக அவள் செல்ல தலைகுனிந்து சென்றான் அருமை மைந்தன்...

அடிவயிற்றிலே தோன்றிய உணர்வு... தொண்டையிலே சிக்கிக்கொண்டது.... கண்களில் மெலிதாய் நீர்த் திரையுடன் கணவரின் போட்டோவை பார்த்தாள் பொன்னரசி. மெலிதான புன்னகையுடன் சந்தனமாலைக்கு பின்னே ஒளிந்துகொண்டு அர்த்தமாய் பார்த்தார் மகாலிங்கம். “என்னை தனிய தனித்து விட்டுட்டு நீங்கள் மட்டும் கண்ணை மூடிட்டீங்களே...”

ஏக்கத்துடன் கணவனை பார்த்தாள்...

இருக்கும்வரை உள்ளங்கையில் மனைவியை தாங்கியவர் மகாலிங்கம். பொன்னரசிக்கோ மகன் சந்திரனுக்கோ எந்தவித குறைவும் இல்லாமல் கண்ணுக்குள் காத்து நின்ற மகாராஜான்.....

“வேலைக்கு போட்டு வாறன் பொன்னு.... தம்பிக்கு வாறகிழமை பிறந்தநாள் வருது.... அவனுக்கு ஒரு நல்ல சட்டையும் எடுத்து உனக்கும் ஒரு நல்ல சேலையாய் பார்த்து எடு...” கைகளுக்குள் பணத்தை திணித்த போது.....

“வேண்டாமப்பா.. நேற்று தானே காசுக்கு ஏதோ பிரச்சினை எண்டனீங்கள்... தம்பிக்கு வேணும் எண்டால் எடுப்பம்... எனக்கு என்னத்துக்கு..... மறுத்தாள் பொன்னரசி.

“என்ற மனுசிய புதுசா சேலை கட்டிப்பார்க்க எனக்கு ஆசை இல்லையா பொன்னு” கொஞ்சலுடன் வந்த வார்த்தையால் முகம் சிவந்தாள் பொன்னரசி....

நேரம் போட்டுது போட்டுவாறன்...

மோட்டார்சைக்கிளை இரண்டுதரம் உதைத்துவிட்டு சிறுஉறுமலுடன் கிளம்பிய மகாலிங்கம் திரும்பி திரும்பி மகனையும் மனைவியையும் பார்த்து சென்றார். பூரிப்புடன் பார்த்து நின்ற பொன்னரசிக்கு தலையில் இடியாய் வந்து இறங்கியது அந்த செய்தி. ஆம்... மகாலிங்கம் சென்ற மோட்டார்சைக்கிகள் விபத்துள்ளாகி அவர் அந்த இடத்திலேயே இறந்துவிட்டார். ஐந்து வயது மகனை இடுப்பில் வைத்தவாறு அழுது குழறி ஓடிச்சென்றாள் பொன்னரசி.... சிரிப்புடன் சென்ற மனுசனை.... சவப்பெட்டிக்குள் பார்த்ததும் அவளுக்கு உலகமே இருண்டது. அழுது... அழுது... கண்ணீர் வற்றிவிட்டது அவளுக்கு.

அன்றிலிருந்து கணவனை நெஞ்சில் சுமந்து மகனை உடலில் சுமந்து கணவனின் வியாபாரத்தை கொண்டு நடத்தி ஏதோ மகனுக்கும் தனக்குமாக சிறிய சேமிப்பை உருவாக்கிக் கொண்டாள். மகனும் வளர்ந்துவிட்டான். அவனுக்கு ஒரு வேலையும் கிடைத்துவிட்டது. திடீரென்று ஒருநாள் மாலையும் கழுத்துமாக வந்து நின்றான்... அதிர்ச்சியாய் இருந்தாலும் மகனின் உறவை மனதார ஏற்றாள்... காலங்கள் செல்ல செல்ல பொன்னரசியும் முதுமையாகிவிட்டாள்.

வந்தவள் வசைபாடத் தொடங்கிவிட்டாள். காலம் காலமாய்... நாளுக்கு நாளாய் பொன்னரசியை வைத்து குடும்பத்தில் குழப்பம் பண்ணத்தொடங்கிவிட்டாள். எல்லாம் பழகிவிட்டது பொன்னரசிக்கு.....

வந்தவள் குணம் மாறினாலும் பத்துமாதம் வயிற்றில் சுமந்து பெற்றெடுத்த மகனும் இவளை ஏசவும் புறக்கணிக்கவும் தொடங்கிவிட்டான்.

எல்லாம் யோசித்த பொன்னரசிக்கு தலைசுற்றுவது போலவே இருந்தது.... மெதுவாய் சுவரைப்பிடித்து எழுந்து கதவுடன் சாய்ந்து கொண்டாள். கண்கள் இருட்டிக் கொண்டு வந்தது...

யாரோ கதவைத் தட்டும் ஒலி..... யாராய் இருக்கும்... மனதில் குழப்பத்துடன் கதவை திறந்தாள் பொன்னரசி....

வெளியே மகனும் மருமகளும் நின்றுகொண்டிருந்தனர்... “என்ன செய்து கொண்டிருந்தீங்கள் இவ்வளவு நேரமும்... எத்தனை தரம் கதவை தட்டுறது...? வயது போக போக காதும் கேக்குதில்ல போல...” சரவெடியாய் வந்தது வார்த்தை...

குழப்பத்துடன் கடிகாரத்தை பார்த்தாள் பொன்னரசி. நேரம் 2.30 ஐக் காட்டியது. கடவுளே!... இவ்வளவு நேரமும் பழைய நினைவுகளிலா... இருந்தேன்...? நெஞ்சம் குழப்பமாய் இருந்தது... “படபட என்று பாத்திரங்களை தட்டும் ஒலிகேட்டது சமயலறையில்...”

“இஞ்ச வந்து... இந்த அநியாயத்தை பாருங்கோவன்... தன்னதல ஏலாது எண்டால் எனக்கு சொல்ல வேண்டியது தானே... இவ்வளவு நேரமும் சமைக்காமல் என்ன கனவு கண்டுகொண்டு இருந்தனீங்களே...?”

“இல்ல பிள்ள... கொஞ்சம் உடம்பு சரியில்ல... அதுதான் இருந்தாப்போல நேரம் போட்டுது...”

இந்த புழுகு கதை எல்லாம் வேற யாரிட்டயும் வைச்சிருங்கோ... எண்ணிட்ட வேண்டாம்.... உங்களுக்கு நாங்கள் பட்டினி கிடந்து கஷ்டப்பட்டால் நல்ல சந்தோசம் தானே....

கற்பனையில் தான் நினைக்காத வார்த்தைகளை செவியால் கேட்டவுடன் அதிர்வடைந்தாள் பொன்னரசி... மெதுவாய் நகர்ந்து தன் அறைக்குள் சென்றாள்.

“இதுக்குதான் நான் உங்களுக்கு சொல்லறனான். இந்தக்கிழவி வீட்டில இருக்குமட்டும் நானும் நீங்களும் சந்தோசமாய் இருக்கவே ஏலாது. நெடுகலும் பிரச்சினையும் சண்டையும்... உங்களுக்கு எத்தனையோ தடவை சொல்லிப்போட்டன் இவ்வை கொண்டு போய் முதியோர் இல்லத்துல விடுவம் எண்டு... அவ்வை அநாதையாய் விடப்போறமே.... மாதம் மாதம் காசு கொடுத்தால் அவங்கள் ஒழுங்காய் பார்ப்பாங்கள்... இவவும் இப்ப கொஞ்சநாளாய் பிரமை பிடிச்சமாதிரி இருக்கிறா... இவ்வை அங்க கொண்டுபோய் விடுறதுதான் நல்லது...”

“சரி... சரி... அதெல்லாம் நான் எப்பவோ கதைச்சு ஒழுங்கு பண்ணிட்டன்... வாறமாதம் கொண்டு போய் விட்டாய் சரி... எனி எண்டாலும் என்னை நிம்மதியாய் இருக்கவிட்டால் சரி...”

தெளிவாய் கேட்டது குரல் பொன்னரசிக்கு.... வானமே இடிந்து தலையிலே விழுந்தது போல இருந்தது. ஏதோ சிறுசிறு பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டாலும் காலப் போக்கில் மாறிவிடும் என்று நினைத்திருந்தாள்... ஆனால் தன்னை இவ்வாறு கைகழுவி விடுவார்கள் என்றும் சற்றும் உணரவில்லை...

வெளியே ஹொலுக்கு வந்தால் மகனும் மருமகளும் கிணற்றடியில் ஏதோ கதைக்கும் சத்தம் கேட்டது. நிமிர்ந்து கணவன் படத்தை பார்த்தாள்.

“வந்துவிடு பொன்னு.... என்னிடம் வந்துவிடு...” என்ற மகாலிங்கம் அழைப்பது போல இருந்தது.... மெதுவாய் படத்தை கழற்றினான். அதனை நெஞ்சுடன் அணைத்துக்கொண்டு வெளியே முற்றத்துக்கு வந்தான்.

விளையாடிக்கொண்டிருந்த பேரன் “அப்பம்மா...” என்ற ஓடிவந்து காலை கட்டிக் கொண்டான்... அவனை இறுக்கக் கட்டியணைத்தான். “செல்லக்குட்டி நல்லா படிக்க வேணும்... அப்பா அம்மாவை எப்பவும் நல்லா பார்ப்பவேணும்... கூறியவாறு உச்சியில் இறுக முத்தமிட்டான். கண்களில் வழிந்த கண்ணீர் பேரன் கன்னத்தில்பட்டது. “ஏன் அப்பம்மா அழுதிங்கள்...” அம்மா பேசிட்டவா? நான் உங்களுக்கு இருக்கிறன் தானே...” மழலை மாறாத குரலில் அந்த வார்த்தையை கேட்டபோது அந்தக்கணமே இறந்துவிட வேண்டும்போல தோன்றியது. பேரனை விளையாட அனுப்பிவிட்டு மெதுவாய் வெளியே வந்தான்.

அப்படியே வெகுதூரம் நடக்கவேண்டும் போல தோன்றியது... மெதுவாய் நடந்து கொண்டிருந்தான்.. பல தூரம் வந்திருப்பாள்.... மனதில் அடக்கி வைத்த வேதனை வெளிப்பட்டு விழிநீராய் வழிந்து கொண்டிருந்தது.....

சிறிது தூரம் சென்றிருப்பாள்...

“அப்பம்மா... அப்பம்மா...” என்று கதறியவாறு பேரன் ஹரீஸ் ஓடிவந்து கொண்டிருந்தான் பெருவீதியின் மறுகரையில் இவள். மறுகரையில் இவள். பெரிய வாகனம் குறுக்கே வந்துகொண்டிருந்தது. பாதைக்கு குறுக்கே ஓடிவர முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தான் ஹரீஸ்.....

வராதே தம்பி என்று கைகளை உயர்த்தியவாறு கத்திக் கொண்டு வீதிக்கு குறுக்கே பாய்ந்தாள் பொன்னரசி. எதிர்பாராத இயக்கத்தில் படாரென மோதியது வாகனம்.....

பொன்னரசி தூக்கி எறியப்பட்டாள். மரத்துடன் தலை “சொதக்” என்று அடிபட்டது..... கண்கள் எல்லாம் இருண்டது மங்கலாக மறுவீதியை பார்த்தாள்..... “அப்பம்மா.....” என்று அழுதவாறு பேரன் நிற்பதை கண்டான்.

அவனுக்கு ஏதும் நேராதது பெரும் நிம்மதியைத் தந்தது. அணைத்து கையினூடு கணவன் படத்தைப் பார்த்தான். அவர் விழியிலிருந்து கண்ணீர் வழிவதைப் போல இருந்தது. “வந்துவிட்டேன்..... உங்களிடம்” மெலிதாய் முணுமுணுத்தவாறு கண்களை மூடினாள் பொன்னரசி.

ஒரு விதவைத்தாயின் விழிநீரிற்கு காலம் பதில் சொல்லும் வாய்ப்பை இழந்திருந்தது. ஆனால் இயற்கை தன் அஞ்சலியை சிறு மழைத்தூறலாய் தூவி தன் அஞ்சலியை செலுத்தி கொண்டிருந்தது. இறுதிவரை பொன்னரசியின் கண்ணீருக்கு ஒருவராலும் பதில் கூறமுடியவில்லை.

செல்வியின் அப்பா நல்லவர். எந்த தீய பழக்கமும் இல்லாதவர். பிள்ளைகள் மீது அதிக அன்பும் அக்கறையும் கொண்டவர். அப்பாவைப் போலவே அம்மாவும் இருவரும் சண்டை போட்டதை, சத்தம் போட்டு கதைத்ததை பிள்ளைகள் அறியமாட்டார்கள். குமாரி செல்விக்கு அடுத்தவர். இந்த வருடம் சாதாரணதரத்திற்கு தோற்றவிருக்கிறாள். அடுத்தவர் நிலாணி தரம் ஒன்பதில் படிக்கிறாள். மற்றவர் வாசுகி தரம் ஆறில் படிக்கிறாள். செல்வி இந்த வருடம் உயர்தரம் கணிதப் பிரிவில் பரீட்சைக்கு தோற்றுகிறாள்.

மாசி மாதம் லேசான பனித்தாறல்கள் “என்னம்மா தம்பி எழுப்பீற்றானா என்றபடி சைக்கிளிலே கட்டப்பட்ட பெட்டியுடன் வந்த அப்பா கேட்டார்.

“இல்லப்பா என்ட செய்யம்... அவனோட விளையாட நான்தான் எழும்பினனான்” என்றபடி தம்பியை இடுப்பிலே வைத்துக் கொண்டு அப்பா பெட்டியை அவிழ்பதற்கு உதவியாக சைக்கிளைப் பிடித்தாள் செல்வி.

“எப்படியப்பா தொழில்” என்று செல்வி கேட்க “பரவாயில்லையம்மா... இரண்டு கிலோ குடுத்தனானான் கறிக்கும் கொஞ்சம் இருக்கு” என்று அப்பா சொன்னார்.

செல்வியின் அப்பா ஒரு சிறுகடல் தொழிலாளி. இரவு வேளைகளில் ஆற்றிலே நால், மீன் என்று வீச்சு வலையில் பிடிப்பார். அதை விற்றுவரும் பணத்தில்தான் அந்த குடும்பத்தின் செலவுகள் எல்லாமே. இன்று இரண்டு கிலோ நால் பிடித்து விற்றதைத்தான் அவர் சொன்னார். அவர் எப்படிமே சும்மா இருந்ததில்லை. ஏதாவது வேலை செய்து கொண்டுவந்தான் இருப்பார்.

நிறுவனம் கட்டிக்கொடுத்த வீடு பூரணமாக முடிக்கப்படாமல் இருந்தது. மற்றபடி காய்கறிகள் நட்பிருந்தார்கள். தென்னைமரம், வாழைமரம் என்று அப்பாவும் அம்மாவும் தங்கட உடம்பை வருத்தி வளர்த்திருந்தார்கள். இருந்தாலும் வறுமையின் பிடிக்குள் அந்த குடும்பமும் தான்.

முன்பு ஓரளவு சமாளித்தார்கள். இப்போது தம்பியின் மருத்துவ செலவுக்காகவே அப்பாவின் அரைவாசி உழைப்பு போயிற்று. சரிவரும் சரிவரும் என்று டாக்டர்கள் கூற கூற அம்மா எத்தனையோ வைத்தியசாலைகளுக்கு சென்று வந்துவிட்டாள். அம்மா வைத்தியசாலைக்குப் போனால் எல்லா வேலையுமே செல்விக்குத்தான்.

அப்பாவுக்கென்று தேனீர் கோப்பையுடன் வந்த அம்மா செல்வியிடமிருந்து சிந்துவை வாங்கிக்கொள்ள, செல்வி தங்கைமாரை எழுப்பி படிக்கச் சொல்விட்டு தானும் ஒரு புத்தகத்தை கையிலெடுத்தாள்.

அதிகமான தனியார் கல்வி நிலைய வகுப்புகளுக்கு செல்வி செல்வதில்லை. அவளுக்கு விருப்பமும் தேவையும் இருந்தாலும் அவ்வாறு செல்வதற்கு அப்பாவிடம் பணம்

ஏன் இந்தக் கண்ணீர்

திரு. V. ரெத்தாரம்
ஆசிரியர்
மு/கொக்கிளாய் அ. த. க. பாடசாலை

- சிறுகதை

போர்வையை இழுத்தபடி செல்வியின் அருகில் அவளின் தம்பி சிந்து தன்னருகில் வருவதை வேசாய் உணர்கிறான். நித்திரை தூக்கம் அவளை எழும்பவிடவில்லை. பொழுது விடிவதற்கு சாட்சிகள் வந்துவிட்டன. சேவலின் கூவலும், குயிலின் பாடலும் குருவிகளின் இன்னிசையும் தான் அவை. அவை எல்லாம் சேர்ந்து செல்வியை எழுப்புவது போல அவளின் அருகில் கேட்டன.

இப்பதான் படுத்தது போல இருந்தது என்று எண்ணியபடியே சிந்துவை அணைத்துக் கொண்டு படுக்க முயன்றான். அவனின் விருப்பம் அக்காவோடு விளையாடுவது. அவன் விட்டபாடில்லை. இப்போது செல்வியின் தலைமயிர் அவனின் கைகளுக்குள் சிக்குவையும் தூக்கிக் கொண்டு எழுந்துவிட்டாள்.

அக்கா சொல்வது சிந்துவுக்கு புரியாது. அக்காவுக்கு ஏதும் சொல்ல சிந்துவுக்கு முடியாது. வீட்டிற்கு வெளியே வந்து குவிந்திருக்கும் மணல்மேல் சிந்துவை இருத்தி புன்னகைத்தாள் செல்வி.

சூரியனின் செல்லக் கதிர்கள் பூமியை ஆக்கிரமிக்கும் அந்த சின்ன ஒளியில் செல்வியின் புன்னகையை கண்டுகொண்டான் சிந்து. தானும் புன்னகைத்து கைகளை மெதுவாக தட்டிக்கொள்கிறான்.

சிந்துவுக்கு நான்கு வயதாகிறது. காது கேட்காது, குரல்களும் அவனுக்கு சொந்த மில்லை. ஆனால் ஆறுவயதுக்கான புத்தி சாதாரியம்.

செல்விதான் அந்தக் குடும்பத்தில் மூத்தபிள்ளை அவளுக்கு கீழே மூன்று தங்கைகள். கடைசி சிந்து ஆண்பிள்ளை இல்லை என்று கோவில் எல்லாம் நேர்த்தி வைத்துத்தான் அவன் பிறந்தான்.

இல்லை என்று அவளுக்கு தெரியும். அதனால் பள்ளிக்கூடப் படிப்பையும் சில தனியார் கல்வி நிலைய வகுப்புக்களையும் நம்பித்தான் கணித பாடப்பிரிவில் உயர்தரத்திற்கு அவள் தோற்ற இருக்கிறாள். தன்னம்பிக்கையும், முயற்சியும் உறுதியான மனமும் எப்படிமே அவளுக்கு கைகொடுக்கும்.

பாடசாலைக்கு நான்கு பெண்களும் ஒன்றாகத்தான் போவார்கள். செல்வியும் குமாரியும் சைக்கிளை மிதிக்க மற்ற இருவரும் பின்னால் இருந்து போவார்கள். பார்க்கிற ஊரவர்கள் எல்லாம் 'எப்படித்தான் தங்கராசா இந்தப் பெட்டையளை கரைசேர்க்கப் போகிறானோ' தங்களுக்குள் கதைப்பார்கள். தங்கராசா செல்வியின் அப்பாவின் பெயர்.

அன்று வெள்ளிக்கிழமை அவர்கள் வீட்டிற்கருகில் இருக்கும் ஆலடிப்பிள்ளையாரை ஒவ்வொரு கிழமையும் செல்வி வணங்கத் தவறுவதில்லை. மாலை நேரம் பூமி சூரிய னிடம் இருந்து விடைபெறும் பொழுது, ஆலடிப்பிள்ளையாரிடம் இருந்து வீட்டுக்குள் வந்தாள் செல்வி.

தம்பியை மடியில் வைத்தபடி அம்மா யோசித்துக்கொண்டிருந்தாள். அருகே சென்று 'என்னம்மா... "என்றபடி அமர்ந்து கொண்டாள்.

"தம்பிக்கு ஏலாமல் இருக்கு... மூன்று, நான்கு மாதம் ஆஸ்பத்திரியில தங்கித்தான் வைத்தியம் செய்யணும் என்று டாக்டர்தர் சொல்லீற்றார்" என்றாள் தாய்.

"உனக்கு சோதனையும் நெருங்கீற்று. அதுக்குள்ள நானும் போனால் எப்படி எல்லாம் நடக்கப்போகுது என்றுதான் யோசிக்கிறேன்" தொடர்ந்தும் தாய்தான் கதைத்தாள்.

"இல்லையம்மா.. நீங்கள் ஒன்றுக்கும் யோசிக்க வேண்டாம். நீங்க தம்பியைக் கொண்டு போங்கோ. நான் எல்லாத்தையும் பார்ப்பேன்" என்று செல்வி சொல்ல செல்வியை தன்னோடு அணைத்துக் கொண்டாள் அவளின் அம்மா.

அடுத்த நாள் அம்மா யாழ்ப்பாணம் பெரிய ஆஸ்பத்திரிக்குப் புறப்பட்டுவிட்டாள். அப்பாவிடம் இருந்த கொஞ்சப் பணமும் பக்கத்துவீட்டு அன்றியிடம் வாங்கிய கொஞ்சப் பணமும்தான் அம்மாவிடம் இருந்தது. அம்மா போனதும் செல்வி அழுதேவிட்டாள். தம்பியைப் பிரிதிருப்பது, அம்மா தம்பியை தனிய எப்படிப் பார்ப்பா என்ற ஏக்கம். வீட்டு வேலைகளோடு எப்படிப் படிப்பது என்றெல்லாம் நினைக்க நினைக்க கண்ணீர் ஆறாய் பாய்ந்தது.

குமாரியும் ஓரளவும் சூழ்நிலையைப் புரிந்திருந்தாள். மற்ற இருவருக்கும் குடும்ப நிலையினைப் புரியும் பக்குவமில்லை. இந்த நாட்களில் அப்பாவும் கடுமையாக உழைத்து அம்மாவுக்கு பணம் அனுப்ப வேண்டியிருந்தது. மற்ற நேரங்களில் வீட்டு வேலைகளில் செல்விக்கு உவி செய்தார்.

இரவு வேளைகளில் அதிகநேரம் செல்வி படித்தார். பகல் பொழுதுகள் அவளுக்கு படிக்கமுடிவதில்லை. கையசைத்து விடைபெற்ற தம்பியின் நினைவுகள் வரும் போதெல்லாம் செல்வியின் கண்கள் குளமாகும்.

பரீட்சைக்கு இன்னமும் மூன்று மாதங்கள்தான் இருந்தது. கடுமையாகப் படிக்கிற நேரம். செல்வியின் வகுப்பில் உள்ள மற்றப்பிள்ளைகள் எந்தநேரமும் வகுப்புக்கள் என்று சென்றார்கள். செல்விக்கு அவ்வாறில்லை. பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களின் ஊக்கம்தான் அவளுக்கு பலமாக இருந்தது.

பள்ளிக்கூடத்திலே செல்வியின் குடும்பநிலையை கணித வாத்தியார் உமாகரன் சேர் புரிந்திருந்தார். செல்வியைப் போலவே அவருக்கும் அந்த வருடம் உயர்தரப் பரீட்சைக்குத் தோற்றும் மகள் இருந்தாள். அதனாலோ என்னவோ செல்வி மீது அதிக அக்கறையோடு கற்பித்தார். அது செல்விக்கு ஒரு பலமாக இருந்தது.

செல்வி படித்துக் கொண்டிருந்தபடியே மேசைமீதுதான் அதிக நாட்கள் தூங்கினாள். வேலைச் சமையின் களைப்பு அவளுக்கு அதிகமாகவே இருந்தது. இருந்தாலும் தான் பரீட்சையில் சித்தி அடைவேன் என்ற எண்ணம் சிறிதும் குறையவில்லை.

அன்று பாடசாலையில் வகுப்பில் இருந்த செல்விக்கு அதிபரிடம் இருந்து அழைப்பு வந்தது. ஏன் என்ற ஏக்கத்துடன் அதிபரின் அலுவலகம் நெொக்கி ஓடிப்போனாள்.

அங்கே அதிபருக்கு முன்னாள் உள்ள கதிரையில் பக்கத்து வீட்டு அங்கிள் இருந்தார். உள்ளே போனதும் “செல்வி நீர் வீட்ட போயிற்று வாரும்” என்றார். என்ன? ஏதோ என்று செல்விவிடம் ஏராளமான சிந்தனைகள்.

“புத்தகங்களை எடுத்துக்கொண்டு வாம்மா நான் வெளியில நிக்கிறன்” என்றபடி பக்கத்து வீட்டு அங்கிள் வெளியேறினார்.

“செல்வி ஒன்றும் யோசிக்க வேண்டாம் எல்லாம் நல்லபடி நடக்கும். நானும் மற்ற ஆசிரியர்களும் உனக்கு உதவி செய்வம்” என்று அதிபர் சொன்னதும் செல்வியின் கண்களில் கண்ணீர் துளிகள் எட்டிப்பார்த்தன.

“தம்பிக்கு ஏதுமோ என்று எண்ணியபடி வகுப்பறைக்கு ஓடிச்சென்று புத்தகப் பையை எடுத்துக்கொண்டு வெளியே நின்ற அங்கிளிடம் ஓடினாள்.

“என்ன அங்கிள் நடந்தது எனக்கு சொல்லுங்கோ...” என்று கேட்கும் போது செல்வி அழுதுகொண்டிருந்தாள்.

“ஒன்றுமில்லை. நீ யோசிக்காதயம்மா. அப்பாவுக்கு வாகனம் அடிச்ச சின்ன காயம். வீட்டில்தான் படுத்திருக்கிறார். உன்னைக் கூட்டிக்கொண்டு வரச்சொன்னார்” என்று அங்கிள் சொன்னதும் அந்தப் பிஞ்சு உள்ளம் ஏதோ எல்லாம் எண்ணத்தொடங்கிற்று.

மோட்டார்சைக்கிளில் அங்கினோடு போகும்போதே ஏன் எங்களுக்கு மட்டும் தான் இப்படி எல்லாம் நடக்குது என்று ஆலடிப்பிள்ளையாரைக் கேட்டுக் கொண்டு தான் சென்றாள்.

அப்பா தொழிலுக்கு போய் வந்த போது டிப்பர் வாகனம் மோதியதில் அவரின் வலது கால் எலும்பு உடைந்திருந்தது. செல்வி வீட்டிற்குள் போனபோது அப்பாவின் வலது கால் முழுவதும் கட்டுப் போடப்பட்டிருந்தது. அப்பாவின் கண்கள் கலங்கியபடி இருந்தன.

அப்பா என்று கத்தியபடி அருகில் இருந்து அழுதுகொண்டிருந்தாள்.

“அழாதையம்மா” என்று அப்பா ஆறுதல் சொன்னாலும் அவர் அழுது கொண்டு தான் இருந்தார்.

செல்விக்கு மீண்டும் ஒரு இடி விழுந்தது. அப்பாவும் படுத்திருக்க வேண்டிய தாயிற்று. ஏற்கனவே வறுமையில் இருந்த குடும்பம் இப்போது அப்பாவும் உழைக்க முடியாமல் போனால் எப்படி.

குமாரியும் மற்ற தங்கச்சிமாரும் பள்ளிக்கூடத்தில் இருந்து வந்திருந்தார்கள். செல்வி எழும்பி வீட்டின் பின்புறம் சென்று சுவரோடு சாய்ந்து நின்றாள். அழுகை இன்னமும் நிற்கவில்லை.

தான் எப்படி தன் குடும்பத்தைப் பார்க்கிறது என்று தான் அவள் யோசித்தாள். படிப்பைவிட்டு ஏதாவது வேலைக்குப் போவதா, அம்மாவை வரச்சொன்னால் தம்பி எப்படி குணமாவது, அப்பாவை யார் கவனிப்பது, தங்கைமார் என்ன செய்வார்கள்? இவை ஒன்றுக்குமே அவளிடம் பதில் இல்லை. பதிலை அறியக் கூடிய மனநிலையும், வயசும் அவளுக்கில்லை.

அன்று அதிகாலையிலேயே சமைத்து வைத்துவிட்டுத்தான் பள்ளிக்கூடம் போயிருந்தாள். சோறு கறி எல்லாவற்றையும் ஒன்றாய் குழைத்து அப்பாவுக்கும் தங்கை மாருக்கும் கைகளில் கொடுத்தாள். யாருமே கதைக்கவில்லை. எல்லோர் மனங்களும் கனத்துப் போயிருந்தது. அப்பாவின் விடயம் அம்மாவுக்கு தெரியாது.

“நீ சாப்பிடலயாம்மா? என்று அப்பா கேட்டபோது செல்வியும் ஒருமுறை சாப்பிட்டாள்.

செல்விக்கு என்ன செய்வது என்று புரியாமல் இருந்தது. அன்றைய தினம் உமாசுரன் சேரின்ற பின்னேர வகுப்புக்கும் செல்வி போகவில்லை. பரீட்சைக்கு இன்னமும் இரண்டு மாதங்கள்தான் இருந்தது. தான் படிப்பை நிறுத்திவிட்டு வேலை செய்து குடும்பத்தைப் பார்க்க வேணும் என்ற யோசனைதான் செல்விக்கு அடிக்கடி வந்து போனது.

மறுநாள் அப்பாவுக்கு பக்கத்துவீட்டு அங்கிள்தான் உதவி செய்தார். அவரின் கடமைகளை முடிப்பதற்கு தங்கைமாரை பள்ளிக்கூடம் அனுப்பிவிட்டு செல்வி பள்ளிக்கூடம் போகவில்லை. போகச் சொல்லி அப்பா சொல்லியும் அவள் மறுத்துவிட்டாள்.

செல்வி இந்தமுறை பல்கலைக்கழகம் செல்வாள் என்று உமாகரன் சேர் நூறுவீதம் நம்பியிருந்தார். அதை அதிபரிடமும் அவர் கூறி இருந்தார். 'செல்வி ஏன் எக்கூல் வரவில்லை' என்று குமாரியிடம் கேட்டு நடந்த எல்லாவற்றையும் உமாகரன் சேர் அறிந்தார்.

இரண்டாவது நாளும் செல்வி பள்ளிக்கூடம் போகவில்லை. நான் வேலைக்குப் போகப் பேறனப்பா " என்று செல்வி சொல்ல தங்கராசா வாய்விட்டு அழுதார். ஏதோ சொல்ல எடுத்தாலும் அவருக்கு வார்த்தைகள் வரவில்லை.

என்ன செய்வதென்று செல்விக்கோ, தங்கராசாவுக்கா புரியவில்லை. வீட்டிலே இருந்த பொருட்களை வைத்து செல்வி சமைத்தாள். அப்பாவுக்கு சாப்பாட்டைக் கொடுத்து விட்டு வாசற்படியிலே உட்கார்ந்தாள் தங்கைமாரின் வரவை எண்ணியபடி.

தன் கனவுகள் எல்லாம் சிதைந்து போனதே, தன்வாழ்க்கை வீழ்ந்து போனதே, தன் எண்ணங்கள் எல்லாம் சிறரொடிந்து போனதே, என் நினைக்க நினைக்க கண்ணீர்துளிகள் நிலத்தை முத்தமிட்டன.

குமாரியும் தங்கைகளும் வருவதைக்கண்டு கண்ணைத் துடைத்துக் கொண்டாள் செல்வி.

எழுந்து அவர்களை நோக்கி நடந்தபோது உமாகரன் சேர், அதிபர், மற்ற சேர்கள், ரீச்சர்கள் எல்லோரும் தன் வீட்டைநோக்கி வருவதை ஆச்சரியமாய் பார்த்தாள் செல்வி.

எல்லோரும் வந்து அப்பாவைப் பார்த்துவிட்டு "செல்வி..." என்று அழைத்தார் அதிபர்.

"செல்வி நீ இரண்டு நாள் பாடசாலை வரவில்லை என்றார் உமாகரன் சேர்தான். வந்து எனக்கு எல்லாவற்றையும் சொன்னார். நீ கட்டாயம் படிக்க வேணும். அதற்காக நாங்கள் எல்லாம் எங்கட சம்பளத்தில் இருந்து குறிப்பிட்டளவு காசைச் சேர்த்து தம்பியின் வைத்தியச் செலவு, அப்பாவின் வைத்தியச் செலவு, உங்களின் படிப்புச் செலவு எல்லாவற்றையும் தீர்க்கக் கூடியவாறு வங்கியில் வைப்புச் செய்திருக்கிறோம். இது வங்கிப் புத்தகம்" என்றபடி வங்கிப்புத்தகத்தை செல்வியிடம் கொடுத்தார் அதிபர்.

செல்விக்கு என்ன செய்வது என்றே தெரியவில்லை. ஆசிரியரின் வடிவில் அவள் ஆலடிப்பிள்ளையாரைக் கண்டாள்.

என்றும் புன்னகை

திரு. ச. சுவேந்திரன்

ஆசிரியர்

மு/செம்மலை ம. வி.

- கவிதையாக்கம்

இடிந்து போன கட்டடங்கள்
உடைந்து போன மனங்கள்
வறண்டு போன வார்த்தைகள்
கிழிந்து போன ஆடைகள்
இடிந்து போன உரிமைக்குள்ளும்
எஞ்சியிருப்பது எம் புன்னகையே!

பலாப்யழ்ச் சுவையின் வார்த்தைகளை
பருகிய மயக்கத்திலும்....
நிலக் காலத்து நிம்மதியை
மீட்டுப் பார்க்கையிலும்...
எஞ்சி நிற்பதோ
என் இளமையின் புன்னகையே.

தெய்வத்தின் சிருஷ்டியிலும்
தேவதையின் வார்ப்புக்களிலும்
அனிச்சம் பூக்களிலும்
அசுனப் புல்லினங்களிலும்
அழகுக்கே அழகு சேர்ப்பது
அம்மாவின் புன்னகையே.

ஏன்? எதற்கு? என்று எண்ணாமல் - உலகம்
வசதிகண்டு வாய் பிளந்து நிற்குது
உலகையே சுற்றிவரும் தென்றல் காற்றும்
முள்ளிவாய்க்காலில் உறவுகளின் சாம்பல் மேட்டை
கடக்கின்றபோது அன்னையின் தந்தையின் சோதரியின்
கிழிந்த சிரிப்பை இதமேற்றிச் செல்கின்றது.

சோகத்தை சுமந்த போதெல்லாம்
நந்திக் கடலும் நஞ்சை வயலும்
வற்றாப்பளை கண்ணகியும்
வட்டுவாகல் பாலமும் - என்
சுமைகளை குறைத்து
புன்னகையை தூண்டின.

குழந்தையின் மழலையில்
பாட்டாளியின் வியர்வையில்
யண்ணின் கற்பில்
விவேகியின் விழியில்
விஞ்ஞானியின் அறிவில்
ரசுப் புன்னகை புதைந்தே இருக்கு!

இரண்டு ஜீவன்களால் மீட்டப்படுகின்ற
தேவகாளம்!
அந்த ழுன்றெழுத்து மோகனச் சொல்லின்
மயக்கம்!
இளசுகளின் தவிப்பில் - என்
காதலியின் சிரிப்பும் சொர்க்காபுரியாகும்.

வேலையில்லா பட்டதாரியாய்
நாதியற்று நான் கிடந்த போது
தேவையற்ற வார்த்தைக் குவியல்கள்
காதுகளை கவலைப்படுத்தும்
தனித்து நனைக்கையில்
புன்னகையே என் மருந்தாகும்.

பிறப்பெனவெல்லாம் சிரிக்கும்
சிரிப்பவையெல்லாம் பிறக்குமா?
கேட்கிறது இந்து தர்மம்
சிரிப்பில்லா உலகில் என்னை
மறுபடி பிறக்க வைக்காதே
என்றுரைத்தார் பட்டினத்தார்.

முதுமையின் நாற்காலியில்
இளமையின் நினைவுகளை
மீட்டும் பார்க்கையில்
கண்களை நிறைக்கும்
என் இளையமகளின்
சில்லறைச் சிரிப்பு.

தொட்டணைக்க அலைக்கரம்
நீட்டும் தந்தையின் சிரிப்பில்
விட்டகன்று விளையாட்டு
காட்டும் குழந்தையின் சிரிப்பும்
கோடி கொடுத்தாலும்
திரும்பி வராது.

புள்ளகையால் நிறைந்த வாழ்க்கையில்
பிறப்பிலும் அழகை
இறப்பிலும் அழகை
அழகை வாழ்க்கைக்கு துணையவளின்
புள்ளகை
தையியம் கொடுக்கும்.

வாழ்க்கைப் புத்தகத்தின் பக்கங்களில்
சோகத்தை சம்படுத்தும் புள்ளியாய்
இழப்புகளை மறைக்கும் திரையாய்
உறவுகளை வலுப்படுத்தும் இணையாய்
நித்தமும் அளவிட முடியாத சொத்தாய்
எம் புள்ளகை மிளிர்கிறது.

அநாதையின் புள்ளகை அன்னை தெரேசா
அறிவின் புள்ளகை அப்துல் கலாம்
பூட்சிக்கு புள்ளகை சேருவேரா
சிந்திப்பின் புள்ளகை நியூட்டன்
தொடரும் புள்ளகையில்
கழலும் உலகப் புள்ளகை.

வசந்த காலம்

திரு. த. ஸ்ரீரஞ்சன்
ஆசிரியர்
மு/வித்தியாணந்தக் கல்லூரி

- கவிதையாக்கம்

காற்று வந்து
நாற்றந்தனை
நேற்றுவரை
தோற்றுவிட்ட

மோதிக்
நாடிவந்து
கண்டதெலாம்
பூவுதிர்ந்து

கட்டவிழ்க்கும்
நறுந்தேனை
இன்றுமாரும்;
சாற்றிடுமே

புதுமலரின்
வண்ணநூல்கும்
இனிநானை
நிலையாமை.

துள்ளித்
பள்ளிசெல்லும்
வெள்ளம்
கள்ளமாய்க்காய்

திரிகின்ற
காலமன்றிப்
கலக்குவதும்
கடிக்கின்ற

துங்கான
பாரினிலே
வீண்சண்பை
காலமதும்

காலமது
வேறெதுவோ?
செய்வதுவும்
மீண்டிடுமோ?

பள்ளி
கள்ளமனம்
துள்ளாத
தள்ளாடும்

கடந்துநல்ல
காண்கின்ற
மனங்கூடத்
முதமையெடக்

கல்லூரி
கனவுகளோ
துள்ளஎண்ணும்
கில்லையென்ற

தான்கண்டால்
ஏராளம்
பருவமது
எண்ணம்வரும்

பண்ணோடு
கண்ணாலே
எண்ணாத
பண்ணாத

இசைபாடிப்
கதைசொன்ன
எண்ணமெல்லாம்
தவறுக்கும்

பலபகிழ
காலமது
எண்ணியெண்ணிப்
பெறவேண்டும்

தான்பேசிக்
மீளாது.
பார்த்திட்டால்
தண்டனைகள்.

பல்கலைக்
நல்லதெலாம்
தொல்லையற்று
இல்லைஇனித்

கழகம்சென்றால்
ஒன்றாகி
வாழ்ந்துபின்னால்
துன்பம்இதை

பலகல்வி
நமைநாடி
தொடர்கின்ற
விடஎன்று

கற்றிடுவார்
வந்ததென்று
துயர்கண்டு
தானுரைப்பார்.

தொழில்ஒன்று
வழியொன்று
கசந்திட்ட
வசந்தங்கள்

தேடியதில்
தெரிகின்ற
வாழ்வெல்லாம்
மலிகின்ற

நிலைபெற்று
சுகம்என்றும்
கரும்பாகத்
வாழ்வாகும்

விட்டபின்னர்
தீராத
தான்மாறி
வளமாகும்.

ஆற்றொழுக்குப்
தோற்றவிட்ட
நெற்றியுந்த
காற்றிடமோர்

போவ
ஐன்பிமவாம்
வாழ்வெண்ணி
செய்திசொல்லிக்

அடைமறையின்
தொலைந்தமிழ்து
நெஞ்சுருகி
காத்திருக்கும்

நீர்போல
போய்விடவே
வாய்புலந்து
சிவமனங்கள்.

பண்பாந்
திண்டாட்டம்
வசந்தத்தில்
பசந்தமனம்

குன்றாத
காணுமிந்தக்
ஒருநாளாய்
பாவிசைத்தால்

பழக்கங்கள்
காலமென்று
வரவேண்டும்
பாரிவது

பலவெல்லாம்
மாறிடுமோ?
ஒருகாலம்
வசந்தகாலம்.

சுட்டமாய்
வேட்பதெல்லாம்
காட்டாற்று
நாட்டினையே

செல்கின்ற
வினையாக
வெள்ளமெனக்
வளமாக்க

குளக்கரையின்
வீதியில்லாம்
கரைபுரண்டு
எண்ணிலது

நாரைகள்போல்
காளையர்கள்
ஓடுமிவர்
வசந்தகாலம்.

திரைப்படங்கள்
அரைகுறையாய்
பாரதியின்
பாரதிப்

காட்டுகின்ற
அலைகின்ற
புதுமைப்பெண்
புதுவது

கவப்படங்களால்
அனைங்குகளோ
என்றுதம்மை
படைப்பெரெனில்

மயங்கி
ஏராளம்
எண்ணியிவர்
வசந்தகாலம்.

வழிகாட்டும்
விழ்சொரியும்
நம்பியவர்
வம்புபல

ஆசான்கள்
நீர்காய்ந்து
நற்குருவை
தான்படைக்கும்

வழிசெல்ல
காற்றோடு
நாடிஅவர்
வாழ்வதுவே

நினைப்பாரேல்
காற்றாகும்
பின்சென்று
வசந்தகாலம்.

அன்பணிப்பாய்
கர்ப்பினியாய்
வெற்றியதை
நற்பணியைச்

செய்கின்ற
ஆகாதே
மாணவர்கள்
செய்யுமவர்

அருஞ்சேவை
தாய்மைதரும்
பெற்றிடவே
நன்மைகண்டால்

ஆசிரியர்
அருஞ்சேவை
தமையுருக்கி
வசந்தகாலம்.

இவைதளிர்ந்துப்
மனநிறைந்து

புமவர்ந்து
வாழ்வயர்ந்து

மணம்பரப்பும்
மானுடமும்

காலமல்ல வசந்தகாலம்.
சிறப்பதுவே வசந்தகாலம்.

நவீன கற்பித்தல் நுட்பங்களும் அதன் எதிர்காலமும்

திரு. கு. விஜயகுமார்
ஆசிரியர்

முல்லைத்தீவு ரோ. க. வித்தியாலயம்

எமது கல்வியின் அத்திவாரம் கற்பித்தல் நுட்பங்கள் என்றால் அது மிகையாகாது. அத்தகைய கற்பித்தல் நுட்பங்கள் பலவகைப்பட்டதாக அமைகின்றது. இது தர ரீதியாகவும், பாட ரீதியாகவும் வேறுபடுகிறது. அந்த வகையில் இக்கற்பித்தல் நுட்பங்கள் முற்காலத்தை விட தற்காலத்தில் நவீன கற்பித்தல் நுட்பங்களுள் பிரவேசித்துள்ளது.

ஆம், தனியே கரும்பலகையும், வெண்கட்டியும் என்று மட்டும் அமைந்த கற்பித்தல் நுட்பமானது இன்று பல்வேறு துணைச்சாதனங்கள் கொண்டமைந்த நவீன கற்பித்தல் நுட்பமாக தற்காலத்தில் மாற்றமடைந்து செல்கின்றது.

இந்த வகையில் தனியே சொல்லடைகள், எழுதுபொருட்கள் என்ற வகையில் அமைந்த காட்சிப்பொருட்கள் தற்காலத்தில் நவீன இலத்திரனியல் சாதனங்கள் கொண்டமைந்த ஒரு வளர்ச்சிப்படியை எட்டியுள்ளது.

இந்த வரிசையில் ஒவ்வொன்றும் புரொகெக்டர் அதாவது மீந்தலை எறியி, கணனி மயப்படுத்தப்பட்ட கற்பித்தல் முறைமைகள் இன்னும் இன்றென்ற எனப்படும் தொலைத் தொடர்பு முறையிலமைந்த கற்றல் நடைமுறைகள் என்று இன்னோரன்ன பல துறைகள் ஊடாக இந் நவீன கற்பித்தல் நுட்பங்கள் விரிவடைந்து செல்கின்றன. இதனை மேலும் பெருகட்டும் வகையில் CD எனப்படும் இறுவட்டுகள் ஊடாகவும் கற்பித்தல் நுட்பங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதனை விடவும் சிறந்த தொழினுட்ப சாதனங்கள் இன்னும் மிக வேகமாக வளர்ந்து வருகின்றன. இருந்த இடத்திலேயே எமக்குரிய கல்விச் செயற்பாடுகளை தனியாகவோ, குழுவாகவோ தொலைநகல் மூலமும், இன்றென்ற எனப்படும் கணனி வலையமைப்பினூடும் பெறமுடியும்.

இன்னும் சொல்லப் போனால் இந்த நவீன கற்பித்தல் நுட்பங்கள் பயன்படுத்தப்படும் போது ஆசிரியர்களின் கற்பித்தல் திறன் மேம்படுகிறது. ஆசிரியரின் தனியாள் வேலைப்பளு குறைகிறது. மாணவரின் அடைவு மட்டம் அதிகரிக்கிறது.

இதனைவிட இன்றைய காலகட்டம் பாடசாலைகளில் மாணவர்கள் பல்வேறு இடர்பாடுகளை உருவாக்குபவர்களாகவும், பாடசாலை நிர்வாகத்திற்கும், ஆசிரியர்கள், அதிபர்களுக்கும் ஏன்? இன்னும் சொல்லப் போனால் பெற்றோர்கள், பெரியோர்கள் என்போருக்கும் கீழ்ப்படிபிற்ற தன்மை அருகிவருகிறது.

அன்று மாணவர்கள் இருந்த ஒழுக்கவிழுமியங்கள் இன்று அருகிவருகின்றன. இதனால், பாடசாலை வகுப்பறைகளில் ஆசிரியர்களிடம் மாணவர்கள் கல்வியை பெறும் நடைமுறை சிக்கலாகிக்கொண்டு செல்கிறது.

இதனை நிவர்த்தி செய்வதற்கும் இந்நவீன கற்பித்தல் நுட்பங்கள் பெரும் பங்களிக் கின்றன. அதாவது, மாணவருக்கு வகுப்பறையில் அமையும் கல்விமுறை நவீன கற்பித்தல் நுட்பங்கள் கொண்டதாக அமையும் போது அம்மாணவன் வகுப்பறையில் பாடரீதியில் ஒன்றிப்பவனாகவும் வகுப்பறையில் வேறு குழப்பங்களின்றியவனாகவும் இருப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது. எனவே, நவீன கற்பித்தல் நுட்பங்கள் பயன்படுத்தப் பல்வேறுபட்ட விடயத்திலும் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் சமூக வளர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாக அமையும் என்பது உள்ளாங்கை நெல்லிக்கனி ஆகும்.

இன்னும், சொல்லப் போனால் மாணவர்கள் தமது கல்விசார் நடவடிக்கைகளை நவீன கற்பித்தல் நுட்பங்களின் ஊடாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் போது பாடசாலையில் மட்டுமன்றி வீட்டிலும் சுயமாக கற்கின்ற வாய்ப்பை அதிகரிக்கின்றது.

சுயகற்றல் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இந்நவீன கற்றல் - கற்பித்தல் நுட்பங்கள் துணைபோகின்றன. இன்னும் சொல்லப் போனால் ஆசிரியர் தனது கற்பித்தல் முறையினூடாக நவீன கற்பித்தல் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தும் போது அவரின் கற்பித்தல் கவர்ச்சியானதாக மாறுகிறது. அவரின் வேலை இலகுவாகிறது. அத்துடன் மாணவர்கள் குழப்பமின்றி பாடரீதியில் புரண கவனம் எடுத்து தமது கல்வியின் அடைவுமட்டத்தை உயர்த்திக் கொள்கின்றனர்.

இன்னும் சொல்லப் போனால் e-learning என்ற முறையில் அமைந்த கற்பித்தல் முறையானது மாணவன் தனது கல்வியை சுயமமாக பெற்றுக்கொள்ள வழிவகுக்கிறது. எனவே கற்றல் - கற்பித்தல் இடைத்தொடர்பாடல் சிறப்படைகிறது. ஆசிரியரின் சுமை குறைகிறது.

இந்த வகையில் இக் கற்பித்தல் நுட்பங்கள் இன்று உள்ள நிலையில் இருந்து அதன் எதிர்காலத்தில் எப்படி அமையப்போகிறது? என்ற விடயம் மிகவும் ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்றாக அமைகிறது.

ஆம், மாதா, பிதா. குரு தெய்வம் என்ற வகையில் குரு என்ற ஸ்தானத்தில் உள்ள ஆசிரியர் என்ற வகையினர் தமது கற்பித்தலை நவீன கற்பித்தல் நுட்பங்களின் ஊடாக மேற்கொள்ளும் போது அதன் எதிர்காலம் என்பது எந்த வகையில் அமையும் என்பது நாம் ஒவ்வொருவரும் சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்றாகவே உள்ளது.

அந்த வகையில் கற்பித்தல் முறையியல் அல்லது நவீன கற்பித்தல் நுட்பங்கள் பயன்பாடு என்பது எதிர்காலத்தில் ஆசிரியரின் வகிபாகத்தை எந்தளவிற்கு உள்வாங்கப் போகிறது என்பது ஒரு புறமும் இந்நவீன கற்பித்தல் நுட்பங்கள் எந்தளவிற்கு கல்விசார், ஒழுக்கவிழுமியம்சார் சமூக அமைப்பிற்கு வழியமைக்கப் போகிறது என்பதும் கல்விசார் உலகில் உள்ளோர் அதாவது கல்வியியலாளர் எல்லோராலும் ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்றாகவே உள்ளது.

நவீன கற்பித்தல் நுட்பங்கள் என்பது கல்வியில் உயர்ந்த அடைவு மட்டத்தை பெற வழிவகுக்கிறது என்பது உண்மைதான். ஆசிரியரின் வாண்மையை அதிகரிக்கும் என்பதும் உண்மைதான். இவ்வளவும் உண்மையாக இருந்த போதும், மாணவரின் சமூக, நல்விழுமியங்கள், வாழ்க்கைப்பண்புகள் என்பன இதனுடாக ஒழுங்குற வளர்த்தெடுக்கப் படுமா? என்பது ஆராயப்பட்ட வேண்டிய ஒன்றாகவும், மறுபுறம் இந்த நவீன கற்பித்தல் நுட்ப சாதனங்கள் பயன்படுத்தல் என்பது எந்தளவிற்கு உடல், உள, சமூக ஆரோக்கியத்திற்கு வழியமைக்கும் என்பதும் பொருளாதார ரீதியில் இதன் எதிர்காலம் எத்தகைய பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்பதும் ஆராயப்பட வேண்டிய விடயங்களே.

ஏனெனில், இன்றுள்ள நவீன தொழினுட்ப சாதனங்கள் மாணவரை நல்வழிப் படுத்தும் அளவிற்கு மாறாக வழி தவறவிடும் சம்பவங்களும் அமைகின்றன. ஏனெனில், கணனி ஊடாக பெறும் இன்ரநெற் எனப்படும் இணைப்பினுடாக மாணவன் தனது சுயகற்றலில் ஈடுபடும் போது எத்தனை சதவீதமானவர்கள் தமது கற்றலுக்குரிய விடயங்களை மட்டும் அதனுடாக தரவிறக்கம் செய்து பெற்றுக் கொள்கின்றனர்? எத்தனை மாணவர்கள் பேஸ்புக் எனப்படும் முகப்புப் புத்தகப்பதிவில் தமது கற்றலை மேற்கொள் கின்றனர்? என்ற கேள்விகளை போடும் போது அதன் விடைகள் ஆரோக்கியமானதாக இருப்பதில்லை. காரணம் மாணவன் என்பவனோ? அல்லது மாணவி என்பவரோ குறித்த கட்டிளமை பருவத்தினர் ஆக உள்ளனர்.

எனவே, தமது வயதுப் பருவத்திற்கேற்ற விதமான விளையாட்டுகள் அது பற்றிய பொழுதுபோக்குகளை தான் தேடுவர். இன்னும் ஒருபடி மேலாக நோக்கினால் இந்த கட்டிளமைப் பருவத்தினர் பாலியல் ரீதியான பல விடயங்களை இந்த நவீன கற்பித்தல் சாதனங்களுடாகப் பார்ப்பதற்கு முயல்வர். அது மட்டுமன்றி படிப்பதாக இந்தச் சாதனங்களை இத்தகைய செயற்பாடுகளுக்காகப் பயன்படுத்த முனைவர். எனவே,

இத்தகைய செயற்பாடுகள் இந்த நவீன கற்பித்தல் நுட்பங்களின் எதிர்காலத்தைக் கேள்விக்குறியாகவே மாற்றும்.

இந்த வகையில், இவ்வாறு கற்றுவரும் மாணவர் சமூகம் எதிர்கால சமூக நிரோட்டத்தில் கலக்கும்போது இன்றைய சமூக விழுமியங்களில் பல தளம்பல்கள் ஏற்படலாம். அவைமட்டுமன்றி பாரிய சமூகச்சீரழிவுகள் ஏற்படவழியமைக்கும்.

இது மட்டுமன்றி ஆசிரியர் என்பவரின் வகிபாகமும் அங்கு இடர்படவேண்டி ஏற்படலாம். அதாவது நவீன கற்பித்தல் நுட்பமுறையானது, ஆசிரியரை மறைத்து நவீன கற்பித்தல் சாதனங்களை முந்நிலைப்படுத்தும் ஒரு நிலையையும் ஏற்படுத்தலாம்.

இன்னும் சொல்லப் போனால் ஆசிரியர் தனியே பாடரீதியான அறிவு பெற்றவராக இருந்தால் எதிர்காலத்தில் கற்பித்தல் துறையில் இடர்பாடடைவர். எனவே, பிரத்தியேகமாக நவீன கற்பித்தல் உபகரண தொழினுட்ப அறிவை பெற்றவராக அவர் இருக்க வேண்டும். இன்றேல் தொழில்நுட்ப உதவியாளர் ஒருவரை தன்னுடன் கூட அழைத்துச் சென்றுதான் இக்கற்பித்தலை மேற்கொள்ள வேண்டியும் ஏற்படலாம். ஆம் மீந்தலை எறியியை இயக்குதல், கணனிமூலம் காட்சிப்படுத்தல், பல்லுடாக எறியி ஒன்றை இயக்கி அதனுடாக கற்பித்தலை மேற்கொள்ளல் என்ற போது அங்கு இந்த நிலையை அவர்கள் அதாவது ஆசிரியர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டி ஏற்படும்.

எனவே, நவீன கற்பித்தல் நுட்பம் என்ற போது சமயங்கு அங்கு கற்றல் -கற்பித்தல் அடைவுமட்டம் அதிகிக்கும் என்ற விடயமும், அதனுடன் தொழினுட்ப அறிவுவிருத்தி என்ற விடயமும், தொழினுட்பவியலாளர் தொழில்வாய்ப்புப் பெறல் என்ற விடயமும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கப்பட வேண்டியவையாகவே அமைகின்றன.

அதாவது, நவீன கற்பித்தல் நுட்பம் என்பது மாணவரின் கல்வி அடைவில் சிறந்த ஒரு எதிர்காலத்தை கொண்டதாக அமையலாம் என்பது தெளிவு. ஆனால், இது ஒரு கட்டுக்கோப்பினுடாக, கட்டமைப்பின் ஊடாக அமையும் போது மட்டும் உண்மையாகும்.

மாறாக, மாணவர் தவறான செயல்களுக்கு இதனைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினால் அதன்மூலம் இந்த நவீன கற்பித்தல் நுட்பம் என்பது பாரிய சமூகப்பிரச்சனைகளை ஏற்படுத்தலாம் என்பதும் சீர்தூக்கிப் பார்க்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாக அமைந்துள்ளது. இந்த வகையில் எடுத்துநோக்கினால் நவீன கற்பித்தல் நுட்பங்களும் அதன் எதிர்காலமும் எவ்வாறு அமையலாம் என்பது பொறுத்திருந்து பார்க்க வேண்டிய ஒரு நடைமுறைச் செயற்பாடாகவே அமைகிறது.

சீறுவர் கதைகளும் உயர்மட்டச் சிந்தனை திறன் விருத்தியும்

திரு. ஸ்ரீத்து கிராதாகிருஷ்ணன்
மேலதிக மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
வடமாகாணம்.

“சீறுவர் கதைகள் சிந்தனையை கிளர்ச்சியடைய வைத்து கனவு காண வைக்கின்றன. கனவுகள் படிமங்களாக மாறி படைப்பாற்றலை ஏற்படுத்துகின்றன.”

பரீட்சை நோக்கிலான கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாட்டு முறைமைக்குள் சிறார்களின் இயலுமைகளும், கனவுகளும் மூழ்கடிக்கப்பட்டு அடிப்படைக் கற்றல் தேர்ச்சிகள் கருத்தில் எடுக்கப்படாது பயிற்றுவிக்கும் ஒரு போக்கே நின்று நீடித்து வரும் நிலையில் சிறார்களின் உயர்மட்டச் சிந்தனை திறன் விருத்தியைப் பற்றியும் அதற்கு எவ்வகையில் சீறுவர் கதைகளும் வாசிப்பு கலாசாரமும் உதவி அவர்களின் உள்ளார்ந்த ஆற்றலை வெளிக்கொணர வகை செய்யும் என்பது பற்றியும் உரையாடலை தொடங்கும் வகையில் இக்கட்டுரையினை முன்வைக்கவிழைகின்றேன்.

சிறுவருக்காக அவர்களது உளவயதுக்கு ஏற்றதாக அவர்களுக்கான சிறுவர் மொழியில் உலக அனுபவத்தை விளக்க உருவாகும் படைப்பே சிறுவர் இலக்கியம் என சிறுவர் இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இவ்வகைக்குள்ளேயே சிறுவர் கதைகள் உள்ளடங்குகின்றன. இன்றைய யதார்த்த உலகில் சிறார்களிடம் இருந்து கை நழுவிப் போய்க் கொண்டிருக்கும் குழந்தைமை (child hood) அல்லது இயல்பான சிறுபராயத் தன்மை பேணப்படுவதற்கு இச்சிறுவர் கதைகள் பெரிதும் துணைபுரிந்து வந்துள்ளன.

சிறார்களின் உளவயதுக்கும், வாசிப்பு திறனுக்கும் ஏற்ற வகையிலான சிறுவர் கதைகள் அவர்களின் சிந்தனை விருத்திக்கும், கிரகித்தல் திறனுக்கும், மொழிப்புலமைக்கும், மனப்பாங்கு விருத்திக்கும் மிகவும் உறுதுணையாக அமைகின்றன. இவ்வகையிலேயே சிறுவர் களின் கல்விச் செயற்பாட்டில் சிறுவர் இலக்கியம் அல்லது குழந்தை இலக்கியம் மிகவும் விதந்து பேசப்படும் ஒன்றாகவும் கூடுதலான கவனத்தை ஈர்ந்ததாகவும் உள்ளது. பண்டைய பாரம்பரிய கல்விமுறை தொடக்கம் இன்றைய நவீன கல்விச் செயற்பாடு வரையும் இச்சிறுவர் தொடர்பான கதைகள், இலக்கியம், பாடல்கள் சிறுவர்களுக்கான கல்வியமைப்புக்குள், பாடவிதானத்துக்குள் உட்படுத்தப்பட்டே வந்துள்ளன.

ஆரம்பப் பிரிவு மாணவர்கள் / சிறார்களின் பாடப் புத்தகத்தில் சிறுவர் கதைகள், பாடல்கள் என்பவை உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இது மாணவர்களின் கிரகித்தல் திறனை வலுப்படுத்துவதற்கானதாகவே அமைக்கப்படும். ஆயினும் இக்கதைகள் சிறார்களின் உயர்மட்ட சிந்தனைத் திறனை விருத்தி செய்யும் நோக்கிலேயே முன்வைக்கப்படுகின்றன எனக் கூறலாம். உயர்மட்டச் சிந்தனைத் திறன் என்பது சிந்திக்கத் தூண்டுவதற் கூடாக ஏற்படுத்தப்படும் ஒரு செயற்பாடு எனலாம். இது எல்லா விடயங்கள் தொடர்பிலும் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டியதாக இருப்பினும் சிறார்களை பொறுத்த வரையில் சிறந்ததொரு கிரகித்து சிந்திப்பதற்கான வளமாகவும் இலகுவாகக் கவரக் கூடியதொன்றாகவும் சிறுவர் கதைகள் இருப்பதால் உயர்மட்டச் சிந்தனைத் தூண்டலுக்கு மிகப் பொருத்தமானதாக இதனைச் குறிப்பிடலாம். இச் சிறுவர் கதைகளுக்கூடாக உயர்மட்டச் சிந்தனைத் திறனை வளர்ப்பதாயின் அதன் கற்றல் கற்பித்தல் நோக்கில் மூன்று படிநிலைகளைக் குறிப்பிடலாம்.

முதலாவது கிரகித்தல் படிநிலையாக அமைவது வெளிப்படையாக கூறிய தகவலை மீட்பதில் குவியப்படுத்தல் என்பதாக அமையும். அதாவது ஒரு கதையை சிறார்களுக்கு கூறியதன் பின்னர் அல்லது அவர்களால் வாசித்த பின்னர் அக்கதையில் வெளிப்படையாக தெளிவாகத் தெரியக்கூடிய கதைப் பாத்திரங்கள் எவை? எவை? கதைக்களம் எது? கதையை மீண்டும் கூறக்கூடிய நிலை? என்பவை பற்றிய விபரங்கள் குறித்த மாணவர்களால் கிரகிக்கப்பட்டுள்ளதா? என்பதை அறிதல். இது இலகுவான மிகச் சிறிய வினாக்களுக்கூடாகவும், உரையாடலுக்கூடாகவும் முன்னெடுக்கப்படக் கூடியது. குறித்த கதையை மாணவர்கள் கிரகித்துள்ளனரா என்பது இதன் நோக்கமாக அமையும். இச்செயற்பாட்டில் எவை? எப்படி? என்ன? கூறுங்கள்? விபரியுங்கள்? எப்போது? என்ற மிக இலகுவான வினாக்களாக அமையும். இவ் வினாக்கள் மாணவர்களை தாம் வாசித்த அல்லது கிரகித்த கதைக்குள் மீள் செல்லத் தூண்டுவதுடன் வெளிப்படையான விபரங்களை மீளக் குறிப்பிடக் கூடிய திறனையும் ஏற்படுத்தும்.

இரண்டாவது படிநிலையாக அமைவது நேரடியாகவே ஊகித்தறிதல் (make straight forward inferences.) கதையை வாசித்த அல்லது கேட்டுக் கிரகித்த மாணவன் அக்கதை தொடர்பில் அதன் முக்கிய கருத்து என்ன? என்பதையும் அக் கதையில் பயன்படுத்தப்பட்ட சொல்வளம், சொற்தொடர், மரபுச்சொற்கள் அவற்றின் கருத்து என்பவை பற்றியும் தெளிவாக விளங்க வைப்பதற்கான செயற்பாடாக இது அமையும். அதாவது வினாக்களை வினாவுதல் ஊடாக பிள்ளைகளின் சிந்தனையை தூண்டி கற்றலில் ஈடுபடச் செய்தல். ஒவ்வொரு விடயங்களையும் தான் அறிந்த வாழ்க்கை அனுபவங்கள், வேறுகதைகள் என்பவற்றுடன் தொடர்புகளை அல்லது இணைப்புக்களை ஏற்படுத்தி சிந்திக்கத் தூண்டுதல். உதாரணமாக

கதையின் கருவை ஊகித்து அறிதல், பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள உவமைகளின் பொருள் விளங்கல், அடைமொழிகள் அணிகள் என்பவை போன்ற சொல்வளங்களை விளங்கிக் கொள்ளல் என்பவையாக இப்படி நிலை அமையும்.

மூன்றாவது படிநிலையாக இருப்பது தகவல்களை கருத்துக்களை ஒருங்கிணைத்து விளங்கிக் கொள்வது. அதாவது குறித்த கதையின் கரு அல்லது சம்பவம் போன்று ஏதேனும் தமது வாழ்வனுபவத்துடன் அல்லது வாழ்க்கையில் எதனையாவது நினைவுபடுத்தியதா? தொடர்புபடுத்தியதா? ஒத்துப்போகிறதா? அல்லது ஒத்துப்போவில்லை என்றால் எவ்வாறு வேறுபடுகின்றது? என்பதான சிந்தனைக் கிளர்ச்சிக்கு வழிகோலி கற்றுக்கொள்ளும் ஒரு செயற்பாடாகும். அதுமட்டுமல்லாது அக்கதையைப் படிக்கும் போது ஏற்பட்ட அல்லது ஏற்படும் உணர்வுகளை இனங்காணல். அதாவது கதையில் இருந்து வாழ்வு பற்றிய அல்லது குறித்த மாணவனின் சுயத்துடன் தொடர்புபடுத்தி கற்றலாக / சிந்திப்பதாக இது அமையும்.

அதேவேளை குறித்த கதையில் இருந்து அச்சிறுவர்கள் வாசித்த அல்லது அறிந்த வேறொரு கதை பற்றிய ஞாபகத்தையும் இவ்விரு கதைகளுக்கிடையேயான ஒற்றுமைகள், வேறுபாடுகள் என்பனவற்றை சிந்திக்க தூண்டி விபரிக்க வழிப்படுத்தலாகவும் இது அமையும்.

அது மட்டுமல்லாது இக்கதையின் கரு, அல்லது, கதையின் பொழிப்பு அல்லது குறிப்பிடக் கூடிய ஒரு நிகழ்வு யதார்த்த வாழ்வில் மாணவர்களது சுயவாழ்விற்கு அப்பால் உண்மையான உலக அரங்கில் ஏதேனும் நிகழ்வுகளுடன் தொடர்புபடுகின்றதா? என குறித்த கதையை வாசிக்கும் மாணவனைச் சுற்றியுள்ள உலகுடன் தொடர்புபடுத்தி சிந்திக்கவும் வழிப்படுத்துகின்றது.

இவ்வாறு வாசிப்போரைச் சிந்திக்க வைப்பதற்கான, வைப்பதற்கு உதவும் நுட்பங்களாகவே உயர்மட்டச் சிந்தனைத்திறன் படிநிலைகள் அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றன. உண்மையில் ஒரு கதையை வாசிக்கும் மாணவன் அக்கதை பற்றிய உயர்மட்டச் சிந்தனைக்கான திறனை பெறும் வகையில் வழிப்படுத்தப்படுவானாகில் அவனால் அக்கதை பற்றி எதிர்வுகூறல்களைச் செய்ய இயலும். தொடர்புகளை இனங்கண்டு வாழ்க்கையுடன் இணைந்து வளர்க்கும் திறன் ஏற்படும்.

கதையின் சாராம்சத்தை இலகுவாக விளங்கிக்கொண்டு பொழிப்பை உருவாக்கவும், யதார்த்த உலகுடன் பொருத்திப் பார்த்து அனுமானிக்கவும் கூடிய திறன் ஏற்படும். இவையெல்லாம் மாணவர்களின் கற்றல் நோக்கில் இனங்காணப்பட்டுள்ள புதிய நுட்பங்களாக இருக்கின்ற அதேவேளை கதையை வாசிக்கும் மாணவனின் கற்பனை என்பது அவனது வாழ்வனுபவத்துடனான படிமக் காட்சிகளாக (கனவு) காணும் திறனையும் ஏற்படுத்த

வேண்டும். இக் கதையின் படிமக் காட்சிகளே அவனது படைப்பாற்றலைத் தூண்டக் கூடியதாக அமையும்.

இன்றைய வாழ்முறையில் இயந்திரமயமான வாழ்க்கைப் பானியை வேறொரு வழியும் இல்லை எனக் கூறியபடியே கைக்கொள்ளும் நிலையிலேயே பெற்றோரும், ஆசிரியரும், ஏனையோரும், சமூகமும் இருப்பது எமது எதிர்காலச் சந்ததியினரின் உயர்மட்டச் சிந்தனைத் திறன் விருத்திக்கு ஊக்கம் தரமாட்டாது. நல்ல வாசிப்பு அல்லது வாழ்நாள் பூராவும் வாசிப்பு என்ற வாசிப்பு கலாசாரத்தை எமது சிறார்களுக்கு நாம் ஏற்படுத்துவதன் மூலமே சிந்தனைத் திறன் விருத்தி ஏற்படும். இன்றும் ஜப்பான் நாட்டில் சிறுவர்களுக்கான கார்ட்டூன் சித்திரப்படக் கதைச் சஞ்சிகையினை முண்டியடித்து வாங்குவதில் சிறுவர்களுக்கு நிகராக வளர்ந்தவர்களும் இருப்பது வாசிப்பு கலாசாரம் எந்தளவிற்கு புத்தாக்க சிந்தனையை தூண்டுகின்றது என்பதற்கான உதாரணமாகும். அதுமட்டுமல்லாது வளர்ச்சியடைந்த மேற்கூலக நாடுகளும் கூட எவ்வளவோ இலத்திரனியல் தொடர்புசாதனங்களின் வருகைக்கு பின்பும் வாசிப்பதற்கான நேரத்தையும் கலாசாரத்தையும் கைவிடவில்லை.

எனவே எமது சிறார்களுக்கும் அவர்களின் உளவயதுக்கு பொருத்தப்படான சிறுவர் கதைகளை வாசிக்க பெற்றுக்கொடுத்தலும் ஊக்கப்படுத்தலும் பெற்றோரது தலையாய கடமையாகும். இக்கதைகளை வாசிக்கும்போது அதனை உயர்மட்டச் சிந்தனைத் திறனை ஏற்படுத்தக் கூடியதான வகையில் வழிப்படுத்துவது ஆசிரியர்களின் பணியாகும். உயர் மட்டச் சிந்தனைத் திறனே அவர்களை கனவு காண வைக்கும். கனவுகளே பின்னர் வாழ்க்கையை நிஜமாக்கும்.

கருகிடும் மொட்டுகள்

திருவி கிராஜிதேவி சிவலிங்கம்
பிரதி அதிபர்.
யா/கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி.
கோப்பாய்.

- சிறுகதை

பாடசாலை ஆரம்பிப்பதற்கான மணி அடித்தது. காலை ஆராதனைக்குரிய ஒழுங்குகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. நேரம் 7.55 தாண்டுகின்றது. வழமையாக 7.30 இற்கு முன்பாகவே வருகை தரும் ரம்யா இன்னும் வரவில்லை. கடந்த மூன்று வாரங்களாக நான் அவதானித்து வருகின்றேன். அவளது நடவடிக்கைகள் யாவும் வித்தியாசமாகத் தெரிந்தன.

நகரத்தை அணிய்த்த அந்தக் கிராமத்தின் மையத்தில் அமைந்த தரம் 9 வரையுள்ள எங்கள் பாடசாலையில் கடந்த வருடம் இடமாற்றம் பெற்று வந்த எனக்கு தரம் 7 வகுப்பாசிரியையாக பாடசாலை நிர்வாகத்தால் பொறுப்பு வழங்கப்பட்டது.

எனது வகுப்பைப் பொறுப்பேற்ற போது எனது கவனத்தை ஈர்த்த மாணவி ரம்யாதான். அவளது சுறுசுறுப்பு, சதா துரு, துரு என வட்டமிடும் கருவிழிகள் பார்ப்பவரைக் கவர்ந்து விடும் அழகிய முகம் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக பாடங்களில் காட்டும் திறமை எல்லாம் சேர்ந்து என் மனதில் அவளுக்கென ஒரு தனியிடத்தைக் கொடுக்க வைத்தது.

வகுப்பில் மாணவத் தலைவியாக அவளை சக மாணவர்கள் அனைவரும் தேர்ந்தெடுத்தனர். நான் அவர்களிடம் பாடசாலைக்கு நேரத்துடன் வருகைதர வேண்டும் எனவும் வகுப்பு முதல்வரான ரம்யா அவர்களிடம் பாடசாலைக்கு நேரத்துடன் வருகைதர வேண்டும் எனவும் வகுப்பு முதல்வரான ரம்யா எல்லோரையும் வழிநடத்தவேண்டும் எனவும் கூறியிருந்தேன்.

சுறுசுறுப்பாக இதுவரை தன் பொறுப்புகளை ஒழுங்காகச் செய்து வந்த ரம்யா கடந்த மூன்று வாரங்களாக பாடசாலைக்குத் தாமதமாகி வருவதை அவதானித்தேன். பாடத்தில் அக்கறையில்லாமல் தன்னை அலங்கரிப்பதில் நாட்டம் கொள்ளும் இயல்பு என்னை ஆச்சரியப்பட வைத்தது.

100

கவிந்தமிழ் - 2015

வகுப்பிலே சாதாரணமாக தரம் 7 மாணவிக்குரிய சிறுபிள்ளைத் தனம் இல்லாமல் ஒரு வகையான முதிர்வுத் தன்மையை அவதானித்தேன். பாடசாலைக்கு வரும்போது அவள் முகத்தில் காணப்படும் மலர்ச்சி நேரம் போகக் போகக் குறைந்து சோர்வாக இருப்பதையும் மீண்டும் பாடசாலை முடிந்து மணி அடித்ததும் அவள் முகம் மலர்ச்சி அடைவதுடன் மாணவிகள் வகுப்பை விட்டு வெளியேறியபின் கடைசியாக வெளியேறும் ரம்யா எல்லோரும் வெளியேற முன் பாக்கை எடுத்துக் கொண்டு விரைவாக வெளியேறுவதை நான் அவதானித்தது போலவே ஏனைய ஆசிரியர்களும் அவதானித்துள்ளனர்.

காலையில் என்னைக் கண்டவுடன் அவள் முகம் பிரகாசமடையும். ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு ரோஜாப் பூவுடன் வரும் ரம்யா “குட் மோனிங் ரீச்சர்...” எனக் கூறி என்னிடம் பூவைத் தருவாள் என வகுப்பிலுள்ள அனைத்து மாணவர்களும் ஒற்றுமையாக என்மீது பாசமுள்ளவர்களாகவும் இருந்தனர். எனது அறிவுரைகளை செவிமடுத்து அதன்படி நடந்து கொண்டனர்.

ரம்யாவின் நடவடிக்கைகளை தொடர்ந்து அவதானித்த நான் அவளின் மாற்றத்திற்கான காரணத்தை அறிவதுடன் அவளுக்குத் தகுந்த ஆலோசனைகளை வழங்க வேண்டு எனவும் தீர்மானித்தேன்.

அன்று திங்கட்கீழமை தரம் 9 மாணவர்களுக்கான விசேட வகுப்பு எடுப்பதற்காக காலை 7.00 மணிக்குப் பாடசாலைக்குச் செல்வதற்கு பாடசாலைக்கு எதிர்ப்புறமுள்ள ஒழுங்கையால் விரைந்த என்னைக் கடந்து ஒரு மோட்டார் சைக்கிள் விரைந்தது. அதில் மோட்டார் வண்டியை வேகமாகச் செலுத்திய இளைஞனின் தோளை இறுகப் பற்றியபடி ரம்யா அமர்ந்திருந்தாள். பாடசாலை யூனிமோயில் இருந்த ரம்யாவைத் கண்டதும் ஒருகணம் திடுக்குற்ற நான் பாடசாலைக்கு விரைந்தேன். ரம்யா என்னை அவதானிக்கவில்லை.

மாணவர்களுக்கு விசேட வகுப்பை எடுக்க வந்த என் மனம் நிலை கொள்ளாமல் பரபரத்தது. ரம்யா வகுப்பிற்கு வந்திருப்பாள் என்ற நுப்பாசையில் எனது வகுப்பறைக்குச் சென்றேன். ரம்யாவின் நெருங்கிய தோழி சுகன்யா வகுப்பறையைச் சுத்தம் செய்வதிலீடுபட்டிருந்தாள்.

அவளை நெருங்கிய நான் “சுகன்யா ஏன் ரம்யா இன்னும் வகுப்பிற்கு வரவில்லை...” “ஒழுங்கேல அவளை மோட்டார் சைக்கிளில் வந்ததைக் கண்டனான் யாரோடே அவ பள்ளிக்கூடம் வராவ...” சுகன்யாவிடம் ஆர்வத்தோடு கேட்டேன்.

ரீச்சர் அது அவலினர் மாமா. இப்ப ஒவ்வொருநாளும் அவ கோயிலுக்கு போய் பிந்தித்தான் பள்ளிக்கூடம் வராவ. மாமா ஒவ்வொருநாளும் காசு குடுக்கிறவர். ரம்யா எங்களுக்கு கண்ணீரில் வடை, ரொபி எல்லாம் வாங்கித் தாரவ....” மூச்சு விடாமல் கூறினாள் சுகன்யா. அவளுடைய வெகுளித்தனத்தை இனங்கண்ட எனக்கு ஏதோ விபரீதம் நடக்கின்றது என்ற உள்நுணர்வு உறுத்த வகுப்பைத் தொடர மனமின்றி ஆசிரியர் ஓய்வறைக்குச் சென்றேன்.

மனம் நினைகொள்ளாமல் தவித்தது. என் வகுப்பறை ஒரு நந்தவனம். கள்ளங் கபடமற்ற பட்டாம் பூச்சிகளாக கலகலப்பாக இருக்கும் என் வகுப்பு மாணவர்களைக் காணும் போது என் கவலைகள் எல்லாம் பறந்து விடும்.

ஒரு தீர்மானத்திற்கு வந்த நான் முதலாம் பாடம் எனது வகுப்பறைக்குச் செல்கின்றேன். மாணவர் தின வரவு பதிவேட்டை பதிந்த நான் பாடத்தை நடாத்துவதற்கு பதிலாக சிறுவர்களின் பாதுகாப்பு, சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் தொடர்பான விடயங்களை மாணவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறியதுடன் சிறுமிகள் உறவினர்களால் கூட துஷ்பிரயோகத்திற்கு உள்ளாவதைக் குறிப்பாகக் கூறி எல்லோரும் அவதானமாக இருக்க வேண்டும் எனக் கூறினேன்.

அனைவரும் நான் கூறுவதை உன்னிப்பாக அவதானித்தனர். ரம்யாவின் முகத்தை உற்றுப் பார்த்தேன். அவள் கன்னங்களில் நகக் கீறல்கள், உதடுகள் வீங்கியிருந்தன. நான் கூறிய விடயங்களைக் கேட்டு அவள் கண்களில் ஒரு கலக்கம் தெரிவதைக் கண்டேன்.

மறுநாள் வகுப்பிற்குச் சென்ற நான் சிறுவர்கள் துஷ்பிரயோகத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டு கொலை செய்யப்படுதல் தொடர்பான பத்திரிகைச் செய்திகளை அவர்களை வாசிக்கும்படி செய்ததுடன் மாணவிகளை தனியாக அழைத்து அவர்கள் பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டிய அவசியத்தையும் கூறியதுடன் “பிள்ளையன் உங்களுக்கு நான் சொன்னமாதிரி யாராவது ஆண்களால் உங்களுக்குத் தொல்லைகள் ஏற்பட்டால் அவர்கள் உங்கள் உடம்பில தொட்டால் நீங்கள் அதை என்னிடம் சொல்லாம்..” எனவும் கூறினேன்.

வகுப்பறையை விட்டு வெளியே செல்லும் போது “என்ர வகுப்பு பிள்ளையன் என்ர பிள்ளையன் எண்டுதான் நான் நினைக்கிறன். நீங்கள் உங்கன்ர என்ன பிரச்சினைகளையும் உங்கன்ர அம்மாவுக்குச் சொல்லுற மாதிரி எனக்குச் சொல்லாம்.... எனக் கூறிவிட்டு ஆசிரியர் ஓய்வறைக்குச் சென்றேன்.

இடைவேளைக்கான மணி ஒலித்தது. ஆசிரியர்கள் தங்கு மறை வாசலில் ரம்யா தயங்கித் தயங்கி வருவது தெரிந்தது. என் அருகில் வரும்படி அழைத்தேன். “ரீச்சர் உங்களோட தனிய கதைக்க வேணும்...” அவள் கண்கள் கலங்கியிருந்தன. அவளை அழைத்துக் கொண்டு பாடசாலையின் விளையாட்டுத்திடலுக்கு அருகிலுள்ள மரத்தடிக்குச் சென்று அங்குள்ள படிக்கட்டில அவளையும் இருக்கச் செய்து நானும் அமர்ந்து கொண்டேன்.

ரம்யாலிடம் “ரம்யா உன்னைப் பள்ளிக்கூடம் மோட்டார் சைக்களில் கொண்டு வந்து விடுகிறது யார் உன்னர அண்ணாவோ...” அவளின் முகத்தைக் கூர்ந்து பார்த்துக் கேட்டேன். “இல்லை ரீச்சர் அவர் அம்மாவின் சித்தியின் மகன் எங்களுக்கு மாமா முறை...” எனக் கூறியவள் தொடர்ந்து கூறிய விடயங்களைக் கேட்டு நான் செயலற்றுப் போனேன்.

அந்தப் பிஞ்சுக் குழந்தையை தன் உறவு முறையைப் பயன்படுத்தி அதன் எதிர்காலத்தைப் பாழாக்க முறையும் அந்தக் காழகன் செய்கின்ற அருவருப்பான செய்கைகளை வீட்டிற்கும் சொல்லாது தவித்த அந்தப் பிஞ்சுக் குழந்தை தனக்கு நடந்த சம்பவங்களைச் சொன்னதோடு “ரீச்சர் சகன்யாவைக் கூட கடைக்கார மாமா கொப்பி, ரொபி வரங்கேக்க கையைப்பிடிச்சு கண நேரமாக உள்ளங்கயைல நுள்ளீறவராம்...” பட்டப்பாக கலக்கத்துடன் கூறிய ரம்யாவின் தலையைத் தடவி “பயப்படாதையம்மா. உன் மாமாவோட உன்னை பள்ளிக்கூடத்திற்கு வராமல் செய்ய அம்மாவோட நான் கதைக்கிறேன்...” அவளை வகுப்பறைக்கு அனுப்பிவிட்டு அதிபரின் அறையை நோக்கி நடக்கின்றேன். எனது வகுப்பு மாணவர்களின் பெற்றோர்களைச் சந்திப்பதற்கும் மாணவர்களுக்கு ஆலோசனையும் வழிகாட்டலும் வழங்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு அதிபரிடம் அனுமதி கேட்டு மனதிலே ஒரு வகையான நின்மதி பரவுவதை என்னால் உணர முடிந்தது.

ஈழம் கண்ட துனிப் பெரும் தமிழ்த் தூதர் துனிநாயகம் அடிகளார்

சி. ரஜேஷ்
யா/ மகாஜனாக் கல்லூரி



ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் தனக்கெனத் தனித்து வமான இடத்தைப் பெற்றவரும், தன்னிகரில்லாத் தனித்துவமான தமிழ்ப் பணியால் தமிழ் உலகம் போற்ற வாழ்ந்தவரும், தமிழ்த் தூதர் என அழைக்கப்பட்டவருமான துனிநாயகம் அடிகளார் தன் தமிழ் வளத்தை எண் திசையும் பரப்பியவர். பைந்தமிழை ஆய்ந்து கற்றவர். ஆய்ந்து கற்றதனால் தமிழையும் கிறிஸ்தவத்தையும் தன் இரு கண்களெனக் கொண்டு வாழ்ந்தவர்.

இலங்கையிலுள்ள யாழ்ப்பாணத்தின் தீவகங்களில் ஒன்றாகிய ஊர்காவந்துறையில் அமைந்திருக்கும் கரம்பொன் பிரதேசத்தில், 1913 ஆம் ஆண்டு ஆவணித்திங்கள் இரண்டாம் நாள் நெடுந்தீவைச் சேர்ந்த ஹன்றி ஸ்தனிஸ்லாஸ் கணபதிப்பிள்ளை, செசில் இராசம்மா பஸ்தியாம்பிள்ளைத் தம்பதியினருக்குத் தலை மகனாகப் பிறந்தார். சேவியர் ஸ்தனிஸ் லாஸ் என்னும் நாமத்தைப் பெற்ற துனிநாயகம் அடிகள் தன்னுடைய ஆரம்பக் கல்வியை ஊர்காவந்துறையிலுள்ள புனித அந்தோனியார் கல்லூரியில் கற்ற அடிகளார், 1920 - 1922 காலப்பகுதியில் தன் இடைநிலைக் கல்வியை புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் தொடர்ந்தார்.

இக்கல்லூரியில் தமிழ், ஆங்கிலம், இலத்தீன், வரலாறு, புவியியல் முதலிய பாடங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்த அடிகளார் தான் கல்வி கற்ற சமயங்களில் “கேம்பிறிட்சு” தேர்விலும் சித்தி பெற்றார். துறவிலே நாட்டம் கொண்ட அடிகளார் 1931 ஆம் ஆண்டு முதல் கொழும்பு அர்ச்.புனித பேர்னாட் மறைப் பாடசாலையில் மனிதப்பண்பியல், மெய்யியல் கல்வியியல் ஆகிய பாடநெறிகளைப் பயின்றார். சமய ஒப்பியல், சிங்களம், தமிழ் ஆகியனவும் அப்பாட நெறிகளுடன் அவருக்குப் போதிக்கப்பட்டன. கல்வி கற்ற சமயத்தில் தக்க காரணமின்றி குருத்துவக் கல்லூரியில் இருந்து நீக்கப்பட்ட துனிநாயகம் அடிகளார் அக்காலப்பகுதியில் சொல்லவொன்னா துன்பங்களையும் அனுபவித்தார். பின்னர் யாழ்ப்பாணம் சென்றுதான் கல்வி கற்ற புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியில் சில மாதங்கள்

ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். இக்காலப் பகுதியில் பேராயர் இவானியஸ் தொடர்பினால் திருவனந்தபுரம் மறைமாவட்டத்தில் (Diocese) தன்னை இணைத்துக் கொண்ட அடிகளார் தனது 21 ஆவது அகவையிலே உரோம் நகர் சென்று ஹர்பன் பல்கலைக்கழகத்தில் மறையியலிலே கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வில் ஈடுபட்டார். தனிநாயகம் அடிகளார் இத்தாலியில் இறையியல் பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டு இருந்த காலத்தில் தமிழ் பண்பாட்டையும் அதன் சிறப்பியல்புகளையும் அதன் தொன்மைகளையும் பெருமைகளையும் உலகறியச் செய்தல் வேண்டும் என்னும் நோக்குக்காக “வீரமாமுனிவர் கழகத்தை” முன்னோடி முயற்சியாக நிறுவினார். இக்கழகத்தின் சார்பிலேயே 1949, 1950 ஆண்டுகளில் அடிகளார் உலகத் தமிழ்த்துதை மேற்கொண்டார். பிற பண்பாடுகளுடன் தமிழுக்கும் தமிழ் பண்பாட்டுக்கும் இடையிலான தொடர்பை அறியவும் தமிழியலுக்குத் தொண்டாற்றும் நிறுவனங்கள் அறிஞர்களுடன் நேரடித் தொடர்பைப் பேணவும் அடிகளாருக்கு இத்தாது பண்பாட்டது. இக்காலகட்டத்தில் “கார்த்த ஜீனியன் குருமார்” என்னும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்த அடிகளார் அங்கு டொய்ச்சு, கிரீக், இத்தாலியம், பிரெஞ்சு, எசுப்பானியம், போத்துக்கீசு ஆகிய மொழிகளைப் பயின்றதுடன் ஐரோப்பிய கலை, தொல்பொருளியல் ஆகியவற்றிலும் பயிற்சிகளைப் பெற்றுக்கொண்டார். அடிகளார் இறையியல் முனைவர் பட்டம் செய்த ஆய்வேடு 1960 களில் நூல் வடிவம் பெற்றது.

19.03.1938 இல் கத்தோலிக்க சமயக் குருவாகத் திருநிலைப்படுத்தப்பட்ட அடிகளார் தனது முனைவர் பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டதன் பின்னர் திருவனந்தபுரம் சென்று தூய ஞானப்பிரகாசர் சிறுவர் குருமடத்தில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். பின்னர் அங்கிருந்து விலகி தூத்துக்குடி மறைமாவட்டத்திலுள்ள தூயதெராசாள் உயர்நிலைப் பாடசாலையில் துணைத் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். வீரமாமுனிவர் தங்கியிருந்து தமிழ், சமயப் பணியாற்றிய வடக்கன் குளத்தில் அவரைப் போலவே தமிழ், சமயப்பணிகளிலும் ஈடுபட்டிருந்த சேவியர் அங்கிருந்து சிதம்பரத்திற்குச் சென்று தங்கியிருந்து குருசாமி சுப்பிரமணிய ஐயரிடம் நான்கு ஆண்டுகள் தமிழ் கற்றார். தமிழ் மீது கொண்ட அளவற்ற பற்றின் காரணமாக அடிகளார் சேவியர் ஸ்தன்னிஸ்லாஸ் என்னும் தன் பெயரை தம் தந்தை வழி முன்னோர் பெயராகிய “தனிநாயக முதலி” என்னும் பெயருடன் இணைத்து சேவியர் ஸ்தன்னிஸ்லாஸ் தனிநாயகம் எனவும் மாற்றி அமைத்துக் கொண்டார்.

தமிழை மேலும் மேலும் கற்க வேண்டும் என்னும் ஆர்வத்தின் காரணமாக 1945 இல் சிதம்பரம் சென்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்விபயின்ற அடிகளார், 1947 இல் முதுக்கலைமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார் இக்காலப்பகுதியில் பேராசிரியர் அ. சிதம்பரநாதன் செட்டியாரை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு “பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை” என்னும் தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் ஆய்வைத் தொடங்கிய தனிநாயகம் அடிகளார் 1949 இல் இலக்கிய முதுவர் பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார். போரையும் காதலையும் சுட்டுகின்ற சங்க இலக்கியத்தை அடிகளார் புதிய பொருட்

பொருண்மைக்கூடாக நோக்கினார். ஒன்றேகுலம் என வாழ்ந்த சங்க இலக்கிய மக்களின் வாழ்வை சிந்துநதி கரையோரங்களில் வாழ்ந்த மக்களுடன் எடுத்தாய்ந்தார்.

இற்றை வரைக்கும் தனிநாயகம் அடிகளாரின் முக்கிய சாதனையாக எடுத்துக் கூறப்படுவது அவருடைய “தமிழ்த்தாது” ஆகும். அடிகளாரின் முதல் நூலாகிய இந்நூல் 1952 ஆம் ஆண்டு வெளியானது. இந்நூல் தமிழ்த்தாது, சங்க இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்பு, மலரும் மாலையும், காப்பியக் கவிஞர் வீரமாமுனிவர், தமிழ் நாட்டின் ஆசிரியர் வேதநாகயம்பிள்ளை, தமிழரும் அவர் தம் கவின் கலைகளும், தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் என்னும் பகுதிகளைக் கொண்டது. பண்டையத் தமிழிலக்கியத்தில் அடிகளாருக்கிருந்த ஈடுபாட்டையும் தமிழ் மீது அவர் கொண்ட காதலையும் இந்நூலிலும் காணலாம்.

தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பெருமையையும் தொன்மையையும் மேலேத்தேய மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாமைக்கும் மறுப்பதற்கும் காரணம் சங்க இலக்கியங்களை அறியாமையே என்பதை உணர்ந்த அடிகளார் “தொல்தமிழ்க்கவிதைமில் சியற்கை”, “செவ்வியல் இலக்கியகாலத் தமிழர் மனித நேயம்” என்னும் நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். இவை தொடர்பான கட்டுரைகளையும் அடிகளார் ஆங்கிலத்திலும் எழுதினார். அத்துடன் அடிகளார் தான் மேற்கொண்ட உலகப் பயண அநுபவங்களை “ஒரே உலகம்” என்ற தலைப்பில் 1963 ஆம் ஆண்டு பிறிதொரு நூலாக வெளியிட்டார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அடிகளார் ஆற்றிய சொற்பொழிவானது “திருவள்ளவர்” என்ற தலைப்பில் 1967 இல் நூல் வடிவம் பெற்றதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அடிகளார் எழுதிய முப்பது ஆய்வுக்கட்டுரைகள் “Tamil culture” இதழில் வெளியாளியுள்ளன. இவை தவிர்ந்த சுமார் எழுபது கட்டுரைகள் ஏனைய இதழ்களிலும் கருத்தரங்க மலர்களிலும் வெளிவந்துள்ளன.

தனிநாயகம் அடிகளாரின் மொழியுரிமை பற்றிய கருத்துக்களைத் தாங்கி வெளி வந்த நூலே “தமிழ் மொழியுரிமைகள்” ஆகும். இந்நூலில் தமிழன் சிங்களவரிடம் இருந்து மொழியுரிமைகளைப் பெற யாது செய்தல் வேண்டும் என உரைக்கும் அடிகளார் மொழிக் கொள்கையில் பின்லாந்தைப் பின்பற்றுவது சிறப்பெனக் கூறுகிறார். இந்நூலில் தனிச்சிங்களச் சட்டம் எப்படி தமிழ்மொழியை அழிக்கும் என்பதைப் புடம் போட்டுக் காட்டும் அடிகளார் தனிச்சிங்களச் சட்டத்தை தமிழர் சாத்வீக முறையில் எதிர்க்கும் வழிமுறை களையும் எடுத்துரைக்கின்றார்.

நவீன இலக்கியங்கள் மீதும் ஆர்வம் கொண்டவராக தனிநாயகம் அடிகளார் விளங்கினார். பாரதி, பாரதிதாசனுடைய கவிதைகளில் ஈடுபாடு கொண்ட அடிகளார் அவை குறித் தான கட்டுரைகளையும் எழுதினார். மு.வரதராஜன் நாவல் குறித்து அடிகளார் எழுதிய “Urbanism in Dr.Vartharajan’s Novels” என்னும் கட்டரை வரதராஜன் நாவல்களின் நவீன கூறுகளை தமிழர் வாழ்வியல் பண்பாட்டில் வைத்து ஆராய்கிறது. இதுபோன்று மறைமலை அடிகள், வி.கல்யாணசுந்தர முதலியார், முதலானோரின் வசன இலக்கியம் குறித்தும் அடிகளார் எழுதியுள்ளார்.

1948 இல் தூத்துக்குடியில் தமிழ் இலக்கிய கழகத்தை தோற்றுவித்து, மைக்கேல். எஸ்.நடராஜன் பால்நாட்டார் முதலானோருடன் இணைந்து இயங்கிய தனிநாயகம் அடிகளார் இக்கழகத்தினூடாக சமயப்பணியையும், சமய இலக்கியப் பணியையும் முன்னெடுத்தார். அதேசமயம் இக்கழகத்தினூடாக எண்ணற்ற நூல்களையும் வெளியிட்டார்.

1952 முதல் 1961 வரை இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வித்துறை விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிய சேவியர் 1952 இல் கொழும்பில் தமிழர் பண்பாட்டுக் கழகத்தை நிறுவினார். தமிழர் பண்பாடு பற்றி அங்கிருந்தபடி “தமிழ் கல்சர்” (Tamil Culture) என்னும் ஆங்கில இதழையும் வெளிக்கொணர்ந்தார். பின்னர் 1955 இல் இங்கிலாந்து சென்ற அடிகளார் 1957 இல் கல்வியியல் துறையில் முனைவர் பட்டத்தைப் பெற்று நாடு திரும்பினார். “**பண்டையத் தமிழ் இலக்கியத்தின் கல்விச்சிந்தனைகள்**” (Educational thoughts in Ancient Tamil Literature) என்னும் தலைப்பில் அடிகளார் மேற்கொண்ட ஆய்வு “பண்டைய தமிழ்க் கல்விமுறையையும் அதனது படிமுறை வளர்ச்சியையும் சுட்டி நிற்பதுடன் தமிழ்க் கல்வி முறைமையை ஐரோப்பிய கல்விமுறைகளுடன் ஒப்பிட்டு நோக்குகிறது.

தமிழ் மொழியையும் தமிழ் இலக்கியத்தையும் உலகறியச் செய்த தனிநாயகம் அடிகளார் சிறுசஞ்சிகைகள் பலவற்றில் எழுதியுள்ளதுடன், சில இதழ்களின் ஆசிரியராக இருந்து அதனை நடத்தியும் உள்ளார். “சிறுமலர்”, “தமிழ் ஒளி”, ஆகிய சிறு சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக விளங்கிய தனிநாயகம் அடிகளார் “**ஞானதூதன்**”, “**கத்தோலிக்கச்சேவை**”, “**சத்தியவேத பாதுகாவலன்**”, “**தமிழ்ஒசை**”, “**இளங்கதிர்**”, “**சமூகமஞ்சரி**”, “**கலைப்பூங்கா**”, “**தமிழ்நேசன்**”, “**ஈழநாடு**”, “**வீரகேசரி**” முதலிய இதழ்களிலும் எழுதியுள்ளார். இது தவிரந்த “**பாட்டி ல்டு சன் லைன்**”, “**தமிழ் கல்சர்**”, **ஆர்எல் ஆஃப் தமிழ் ஸ்டடிஸ்**” முதலிய ஆங்கில இதழ்களின் இதழ் ஆசிரியராகவும் தனிநாயகம் அடிகளார் செயற்பட்டார். அமெரிக்கப் ஐக்கிய நாட்டுக் கொலம்பியா, ஹார்டுவார்டு, கலிபோர்னியா முதலான பல்கலைக்கழகங்களில் கீழ்த்திசை நாடுகளைப் பற்றிய ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சிகள் பரவலாக முன்னெடுத்து வரும் சூழலில் தமிழில் கீழைத்தேய நாடுகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் மந்த கதியிலேயே நடைபெறுவதை அவதானித்த அடிகளார், அக்குறையைப் போக்கும் மனவிருப்பம் கொண்டு உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் உதவியுடன் “**தமிழ்ப்பண்பாடு**” என்னும் முத்திங்கள் ஆங்கிலப் பத்திரிகையை வெளிக்கொணர்ந்தார். மேலைத்தேயருக்கு தமிழின் சிறப்பை உணரச் செய்யவும் தமிழர் பண்பாட்டை அறியச்செய்யும் முகமாகவும் கொண்டு வரப்பட்ட இச்சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக அடிகளார் 1952 முதல் 1959 வரை பணியாற்றினார். 1952 இல் வெளியிடப்பட்ட முதலாவது இதழிலே பேராசிரியர் மீனாட்சிசுந்தரனார், வையாபுரிப்பிள்ளை, சிதம்பரநாதச் செட்டியார் முதலிய பேரறிஞர்கள் எழுதினார்.

1954 இல் தாய்லாந்து சென்ற தனிநாயகம் அடிகளார் அங்கு மன்னர் முடிசூட்டு விழாவில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பினைப் பெற்றார். அங்கு திருவாசகப் பாடல்கள் தமிழில் எழுதி வைத்துப் பாடுவதைக் கண்டுணர்ந்த அடிகளார் அளவில்லாத வியப்பினை அடைந்தார். தமிழகத்துக்கும் தாய்லாந்துக்கும் இடையிலான தொடர்பை அதிகாரபூர்வமாக முதல்முதல் வெளிப்படுத்திய தமிழறிஞரும் இவரே ஆவார்.

1956 இல் தமிழருக்கெதிராகத் தனிச்சிங்களச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட போது அதனை எதிர்த்து தமிழ் மக்கள் காலிமுகத் தீடலில் கலந்து கொண்ட சத்தியாக்கிரக அறப்போராட்டங்களில் பங்கெடுத்துக்கொண்ட அடிகளார் அதற்கான ஆசிரியையும் வழங்கியவர். தமிழின் தொன்மையையும் அதன் முக்கியத்துவத்தையும் மக்கள் மனதில் விதைக்கக் கருதிய தனிநாயகம் அடிகளார் தமிழர் செறிந்து வாழும் இடங்களில் தமிழ்மொழி உரிமை குறித்தான சொற்பொழிவுகளையும் நிகழ்த்தினார். இச்செய்கையால் இலங்கை அரசின் அதிருப்திக்குள்ளாகி அவர் எச்சமயத்திலும் கைது செய்யப்படலாம் என்னும் நிலை ஏற்பட்ட போது 1961 இல் மலையாப் பல்கலைக்கழகம் சென்று இந்திய மொழிகள் துறையின் தலைவராகப் பணியேற்று 1969 வரை சிறப்பாகச் செயற்பட்டார்.

07.11.1964 இல் தனிநாயகம் அடிகள் முயற்சியால் புதுடில்லியில் நடந்த கூட்டப்பிரகாரம் “உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம்” சென்னை மாநில தமிழ் வெளியீட்டு கழகத்தின் துணையுடனும், தமிழ் அறிஞர்களின் ஒத்துழைப்புடனும் தொடங்கப்பட்டது. இதன் பிரகாரம் 1966 இல் முதல் உலகத் தமிழ் மாநாடு மலேசியாவில் நடைபெற்றது. தனிநாயகம் அடிகளாரின் நெறிப்படுத்தலின் கீழும் வழிகாட்டலின் கீழும் நடைபெற்ற இம் மாநாடு தமிழ்மொழியையும் தமிழ் இலக்கியத்தையும் சர்வதேச மட்டத்துக்கு கொண்டு சென்றது.

இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு சென்னையில் நடந்த போது “உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்” சென்னையில் நிறுவப்பட வேண்டும் என்பதற்காக தன்னாலான முயற்சிகளைச் செய்த சேவியர் கூட்டு நாடுகளின் கல்வி, அறிவியல், மற்றும் பண்பாட்டு மன்ற (யுனெஸ்கோ) ஒத்துழைப்புடன் தமிழக அரசு சென்னையில் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தை அமைக்கவும் முன்னின்று உழைத்தார்.

1969 இல் மலாயாப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து விலகி இலங்கை வந்த தனிநாயகம் அடிகளார் கண்டியில் 1972 வரை தங்கியிருந்தார். அங்கிருந்த காலத்தில் ஆசிரியா, அமெரிக்கா, ஐரோப்பியப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு வருகைப் பேராசிரியராகவும்

1956 இல் தமிழருக்கெதிராகத் தனிச்சிங்களச்சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட போது அதனை எதிர்த்து தமிழ் மக்கள் காலிமுகத்தீடலில் கலந்து கொண்ட சத்தியாக்கிரக அறப்போராட்டங்களில் பங்கெடுத்துக்கொண்ட அடிகளார் அதற்கான ஆசிரியையும் வழங்கியவர்.

சென்றும் வந்தார். வளவாயில் என்னும் இடத்தில் அமைந்திருக்கும் ஆயர் இல்லத்தில் 1979 வரை தங்கியிருந்த அடிகளார் பின்னர் பண்டத்தரிப்பிலுள்ள தியான இல்லத்திலும் தங்கியிருந்து சமயப்பணி செய்தார்.

அடிகளார் இறப்பதற்கு நான்கு மாதத்திற்கு முன்னர் ஏப்பிரல் 1980 இல் “தந்தை செல்வா நினைவுகப் பேருரை”யை கொழும்பில் நிகழ்த்தினார். “தமிழர் பண்பாடும் அதன் சிறப்பியல்புகளும்” என்னும் தலைப்பில் அடிகளாரால் நிகழ்த்தப்பட்ட இவ் நினைவுப்பேருரை அவரால் ஆற்றப்பெற்ற சிறந்த சொற்பொழிவுகளில் ஒன்றாகும். பண்டையத் தமிழர் வாழ்வியல் நிலைகளைக் கோட்பாட்டு வாயிலாகவும் ஆராயும் இவ் நினைவுப் பேருரை பண்டையத் தமிழர் வாழ்வியல் நிலைகளையும் அவர்களின் சமூகப் பெறுமானங்களையும் நிதர்சனமாக காட்சிப்படுத்துகிறது. அதே ஆண்டு மே மாதம் வேலணையில் பண்டிதர் கா.பொ. இரத்தினம் அவர்கள் எழுதிய “தமிழ் மறை விருந்து” என்ற நூல் வெளியீட்டு விழாவிலும் பங்கேற்றார். அறிவியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட அனைத்துலகப் பார்வைக்கூடாக தமிழரின் பாரம்பரியச் சிறப்பினை உலகமெங்கும் வாழும் பிறமொழி அறிஞர்களிடம் பரப்புதலை வாழ்விலன் இலக்காகக் கொண்ட தனிநாயகம் அடிகளார் மெய் நலிவுற்று 01.09.1980 இல் மீளாத்துயில் கொண்டார்.

1981 இல் மதுரையில் நடைபெற்ற ஐந்தாவது எலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் அடிகளாரின் அறைவுக்கு இரங்கல் தெரிவிக்கப்பட்டது. இவரின் இறப்பிற்குப் பின்னர் யாழ்ப்பாண பல்கலைக் கழகம் இவருக்கு முனைவர் பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தது. அத்துடன் தனிநாயகம் அடிகளார் நினைவாகத் திருச்சிராப்பள்ளியில் அருட்தந்தை அமுதன் அடிகளார் அவர் பெயரில் இதழியல் கல்லூரி ஒன்றைத் திறம்பட நடத்தி வருகின்றமை தனிநாயகம் அடிகளாரின் புகழை என்றென்றும் உலகில் நிலை நிறுத்தும்.

மாறி வரும் உலகில் புதிய தேவைக்கேற்ப தமிழை தரணியெங்கும் கொண்டு சென்ற அடிகளாரின் ஆய்வு முயற்சிகள் அளப்பரியன. ஆராய்வு முயற்சிக் கூடாக கத்தோலிக்க மதத்தின் தாராண்மைச் செல்நெறியின் தொடர்ச்சியையும் அதன் அடிப்படையான மனிதாயப் பண்பின் வளமான அபிவிருத்தியையும் வேண்டி நின்றார். அதற்கெனவே தன்னை அர்ப்பணித்து உழைத்த தனிநாயகம் அடிகளார் தரணியில் தனித்துவமான தனிப்பண்புளிகனால் பார் போற்றும் தனி நாயகமாக நின்றார்.



வாழ்வு என்பது ஒரு கலை

அலிந்தேஸ்வரசுஸ்ரீ ஸ்ரீகரன்

ஆசிரியர்

யா/ யாழ்ந்ரன் கல்லூரி காரைநகர்

வாழ்வு என்பது ஒரு கலை. அது இன்றைய காலகட்டத்தில் மிகப் பொருத்தமாகவே அமைகின்றது. வாழ்க்கை விடை தெரியாத வினாவாக பலரைப் பயமுறுத்துகின்றது. பலருக்கு அது விடை தெரியாத புதிராக இருக்கின்றது. அதுவே சிலருக்கு ஆனந்தமாகவும் இருக்கின்றது என்ற போதிலும் வாழ்க்கை ஒரு கலை என்பதை புரிந்து அதன்படி வாழ்பவர் வாழ்க்கை இன்பமாக அமைகின்றது. எனவே வாழ்வது என்பது எமது கைகளிலே தான் உள்ளது.

எமது குடும்பம், எமது கலாசாரம், பண்பாடு அதில் எமது இளம் சமூகத்தின் நிலை என்பதில் ஒட்டு மொத்த தமிழ் சமூகமும் அக்கறையுடனும் ஆர்வத்துடனும் தான் இருக்கின்றது. ஆனாலும் இளஞ்சமூகம் பல பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ளும் நிலையில் உள்ளது. இதற்குக் காரணம் என்ன? பெற்றோரா? பிள்ளைகளா? வாழ்க்கை முறைகளா? வளர்ப்பு முறையா? வாழும் சூழலா? என அடுக்கடுக்கான வினாக்கள் இன்று நம் முன் எழுந்துள்ளன.

தற்போதைய எமது சமூகத்தில் மலிந்து கிடக்கும் விடயமாக கொலை, கொள்ளை, விபத்து மரணம், கற்பழிப்பு, சிறுவர் துஸ்பிரயோகம், போதைப் பொருட்பாவனை, தெருச் சண்டித்தனம் என்று நீண்டு செல்லும் பட்டியல்கள். இதற்கான காரணம் என்ன? இவ்வாறான நிலை முன்பு இலையா என்பதே இன்றைய தேடல் ஆகின்றது.

ஒரு குழந்தை பிறந்து வளர்ந்து சமூகத்துடன் இணைந்து கொள்ளும் போது பாடசாலை முக்கிய முதல் இணைப்பகமாக அமைகின்றது. இங்கு ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் பிள்ளைகளுக்கு ஆன்மீகம் அதிகளவில் ஊட்டப்பட வேண்டியுள்ளது. வீட்டில் பெற்றோர், மூத்தோர் சிறுவயதிலிருந்தே கூட்டு வழிபாட்டில் ஈடுபடுவதுடன், ஆன்மீக செயற்பாட்டில் பிள்ளைகளை கட்டாயம் ஈடுபடுத்த வேண்டும். குடும்பம் பிள்ளைகளுக்கு சரியான வழிகாட்டியாக இல்லாவிட்டால் அப்பிள்ளையை எங்கும் வழிப்படுத்த முடியாது போகும். கல்வி என்பது முதலில் ஆன்மீகப்பயிற்சியூடாக அமைய வேண்டியது அவசியம்.

அடுத்து பாடசாலகள் கட்டாயமாக இறை செயற்பாடுகளுக்கும் ஆன்மீக வழிகாட்டலுக்கும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். காலைப் பிரார்த்தனை மட்டுமன்றி செயல் வழி ஆன்மீகம் தொண்டுச் செயற்பாடுகள் சமய விழாக்கள், கூட்டுப் பிரார்த்தனைகள், சேவை செய்யும் செயற்பாடுகள், முதியோர் இல்ல தரிசிப்புகள், சிறுவர் (மனநலம் குன்றிய) இல்லங்கள் என்பவற்றினை பார்வையிடவும் அவர்களிடம் அன்பு செலுத்தவும், சேவை செய்யவும் வழிப்படுத்த வேண்டும். பொறுப்புணர்வுகளையும், தலைமைத்துவப் பண்பையும் வளர்க்கும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுத்த வேண்டும். ஆலயங்களில் பாடசாலை சார்பாக தொண்டு செய்யவும் சமய நிகழ்ச்சிகளை செய்வதற்கும் வழிகாட்ட வேண்டியது அவசியமாகும். அன்பு, கருணை, இரக்கம், பகுத்தறியும் திறன், பொறுமை, நன்றி உணர்வு, பொறுப்பேற்றல், ஊக்கமுடன் செயற்படல், விருப்புடன் செயற்படல், எனும் பண்புகளை மாணவப் பருவத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டும். சகோதர மனப்பான்மையும் ஒற்றுமையும் அதிகளவில் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் எதிர்ப்பால் கவர்ச்சி என்பது நீங்கி சகோதர உணர்வு மேன்மை அடையச் செய்ய முடியும்.

குழுவாக செயற்படும் உணர்வு என்பது பாடசாலை மூலமே வளர்க்க வேண்டிய முக்கிய பண்பாக அமைகின்றது. தேவையற்ற விடயங்களுக்கு குழுவாகச் சேராமல் நல்ல செயல்களுக்காக குழுவாக செயற்படும் மனநிலையை வளர்க்கலாம். சமூக வேலை செயற்றிட்டங்களை உயர் வகுப்புக் குழுக்களிடம் உருவாக்குவதன் மூலம் நல்ல மனப்பாங்கை உருவாக்க முடிவதுடன் சமூக நல சிந்தனை உருவாக்க முடியும்.

மிகச் சிறிய அளவிலான குடும்ப அமைப்பு பெற்றோர் பிள்ளைகள் மீதான கவனமின்மை பிள்ளைக்கான அன்பு, காப்பு தேவைகள் இழக்கப்படும் போது படிப்படியாக துர்நடத்தைக்கு ஈர்த்துச் செல்லப்படுகின்றது. தனித்தனியாக சுகங்களை அனுபவிக்கும் சுயநலப் போக்கு பெற்றோர் மத்தியில் உருவாகி உள்ளது. நவநாகரீக மோகத்தின் சுமைகளை சுமக்க முடியாத நிலையில் பிள்ளை களுக்கு முன்னால் தாம் முரண்பட்டுக் கொள்ள பிள்ளைகளுக்கான கவனிப்பும், கணிப்பும் இழக்கப்படுவதால் தனக்குரியதை ஈடுசெய்யும் நபர் அல்லது குழுக்களுடன் இணைந்து வழிமாறி தவறான பாதைக்குள் பயனிக்கின்றனர்.

பெற்றோர் பிள்ளைகளின் தேவைகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும். பாராட்டுக்கள் வாழ்த்துக்கள் போதிய கணிப்பை பெறுகின்றன. வெற்றியை மட்டுமன்றி முயற்சியையும் பாராட்ட வேண்டும். கல்வித்திணிப்புக்கள் கூட பிள்ளைக்கும் பெற்றோருக்குமிடையில் இடைவெளியை ஏற்படுத்தி விடக்கூடும். பிள்ளைகளை மற்றவருடன் ஒப்பிடவும், உயர்த்தி, தாழ்த்தி பேசவும் கூடாது. அவர்களில் பாடவிடயத்தில் அக்களை காட்டுதல் தவறல்ல. அதே நேரம் அவர்களின் உள்ளக்கிடக்கையை மனம் விட்டுப் பேசவும் அனுமதிக்கவும் வேண்டும். வேற்று மொழி, இன கலாச்சாரங்களையும் அறியும் பிள்ளையை எமது மொழி

பண்பாட்டு கலாசாரத்தை உணர்வு பூர்வமாக புரிய வைத்தல் வேண்டும். நவீன கல்வி துறைகள் சார் விடயங்களை எமக்கு தெரியாதவை போல பிள்ளைகளுடன் கலந்துரையாடி அறிய வேண்டும். சிறந்த தொடர்புகள் மூலம் அவர்களின் நட்பு வட்டம் பற்றி அறிந்து கண்காணிப்பதற்கும் தக்க இடத்தில் தடுத்து நிறுத்தி வழிகாட்டவும் முடியும்.

பிள்ளைகள் பிரச்சினைகளில் சிக்கி இருக்கும் போது கோபப்படாமல் அவர்களின் உணர்வுகளுடன் ஒன்றிப்போக வேண்டும். தோல்விகள், இடையூறுகள் வரும் போது ஆதரவாக இருந்து புதியதை செய்ய ஆர்வ மேற்படுத்த வேண்டும். பெற்றோர் நல்ல நண்பராக வழிப்படுத்துனராக இருக்க வேண்டும். சில விடயங்கள் பற்றி பிறருடன் விவாதிப்பது பிறருக்குக் கூறுவதையும் தவிர்த்து விடுவதும் நல்ல விளைவை ஏற்படுத்தும்.

பிள்ளைகளுக்கு சிறு வயதில் இருந்த சில விதிமுறைகளையும் ஒழுங்கான வாழ்வு முறைகளையும் நாளாந்தம் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். விதிமுறைகளை பற்றியும் அதன் நன்மை பற்றியும் கூறுதல் வேண்டும். ஆரம்பத்தில் இறுக்கமான சில நடைமுறைகளைக் கற்றுக் கொடுப்பதன் மூலம் அதுவே இயல்பானதாக மாறிவிடும் பிள்ளை நன்மை, தீமை இரண்டுக்கும் தானே பொறுப்பேற்க செய்தல் வேண்டும்.

நமது கலாசாரம் எது? அதில் ஏற்றுக்கொண்ட நமது பாரம்பரியம் எது? எது விமர்சிக்கப்படும் நடத்தை என்பதை சிறு வயதிலிருந்து வெளிப்படையாக பிள்ளைகளுக்குக் கூற வேண்டும். பிள்ளைகளுக்கு குறித்த வயதில் ஏற்படும் சந்தேக வினாக்களுக்கு பொறுமையாக ஆர்க்கத்தக்க விடையங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

இன்று அளவுக்கதிகமான சலுகைகள் வழங்குதல் இதன் மூலம் தான் நினைத்த படிவாழலாம் என்ற இளையோர் எண்ணங்கள், எப்போதும் எதையும் செய்யத் தூண்டுகின்றது. வீட்டின் நிலை, கஷ்டங்கள், துன்பங்கள் பற்றி அவர்களுக்கு உணர்த்தப்படுவதில்லை. நிலைமைகளை அறிந்து செயற்படும் போக்கு இன்று இல்லாது போயுள்ளது.

வெளிநாடுகளில் இருந்து வருபவர்கள் இரக்கப்பட்டும் தமது கௌரவத்தைப் பேணவும் வழங்கும் உதவிகளை துஷ்பிரயோகம் செய்யும் நிலையுள்ளது. கஷ்டப்பட்டு உடலை வருத்தி உழைக்கும் பணத்தை இவர்கள் தவறாக பயன்படுத்தும் நிலையில் கலாசார பண்பாட்டு பெறுமானமும் விலை பேசப்பட்டு விடுகின்றது. அளவுக்கு அதிகமான வாகன கொள்வனவு, அதிக வேகப்பயணம், வீதிகளில் வான வேடிக்கை சாகசங்கள் மரண தேவனுக்கான தூதாக முடிசின்றது.

மிக இழிந்த நிலையில் இன்று இளம் சமூகம் பார்க்கப்படுவது போதைப்பொருட் பாவனையாகும். போதையூட்டும் பொருட்கள் பல வகையிலும்,

பல வடிவத்திலும் உணவாகவும், குடிபானமாகவும், ஊதிதள்ளும் புகையாகவும் இளம் சமூகத்தை ஆட்படுத்தியுள்ளது. உணர்வுகளை முறுக்கேற்றி தூண்டி விட்டுள்ளது. இது இளம் சமூகத்தை மட்டும் குறை கூறவேண்டிய விடயமல்ல. மாறாக இது வியாபாரிகள் மற்றும் உயர் சமூக அந்தஸ்துள்ளவர்கள், அரசு, சட்டம் (காவல் துறை) என விரிவான வலையமைப்புக் கொண்டுள்ளது. ஆனாலும் பெற்றோர், ஆசிரியர்கள், வைத்தியர்கள் சமூக சேவை உத்தியோகத்தர்களால் இதனை கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வரமுடியும் என்பது உண்மையாகும்.

பொதுவாக மாணவரை இலக்கு வைத்து செய்யப்பட்ட பிறழ் கலாசார யுத்தம் என்பதை சிறந்து எதிர்நடவடிக்கை மூலம் வெற்றி கொள்ள வேண்டுமாயின் மாணவர்களை சமூக செயற்பாட்டிலும், ஆரோக்கிய சிந்தனைகளிலும் ஈடுபடச் செய்ய வேண்டும். பாடசாலைகளில் அதிக உடல் உழைப்பு முறை உழைப்புக்குரிய விளையாட்டுக்கள் ஆய்வுப்பணிகளில் ஈடுபடுத்த வேண்டும்.

மேலும் சகலருக்கும் மேம்பாட்டுக்கான ஒரே வழி ஆன்மீகமாகவே இருக்க முடியும். இதுவே பண்டைய குழக் குலக்கல்வியின் தாற்பரியம், சேவையும், கல்வியும், ஆன்மீகப் பயிற்சியும் யோகக் கலையும் இணைத்த குரு குலக்கல்விச் சிந்தனைகளே இன்று ஒரு சுழற்சியில் மீள வந்துள்ளது. வெளிப்படை உண்மையாகும். தவறுக்கு தண்டனை தியானம், உடற்பயிற்சி குழுவேலை என்ற முறைமைக்கும் மாறும் நிலை சிறந்ததாகும். அன்பிலும், தன்னம்பிக்கையிலும், சிறந்த முயற்சியிலும், சகோதர பாசத்திலும் மாணவர்களை ஈடுபாடு உடையவராக வளர்த்து எதிர்கால தமிழ் சமூகத்தை சிறந்த தமிழர் உயர் கலை கலாசார பண்பாடு உடைய சமூகமாக தக்க வைக்க முடியும்.

பண்டைத் தமிழர்டையே நீலன்ய நீர் வழ்பாட்டு மரபுகள்

திரு. ஆர்.எஸ்.சந்திரசேகர்
ஆசிரியர்
மு/குமுமுமுனை மகாவித்தியாலயம்

இயற்கை வழிபாடு என்பது உலகு தழுவிய பரந்த வழிபாடாகும். வழிபடு தெய்வங்களை நோக்குகையில் சூரியன், சந்திரன், அக்கினி, மலை, காடு, மரம், பாம்பு முதலிய உயிரினங்கள் என இயற்கைத் தெய்வப்பட்டியல் நீண்டு கொண்டு செல்கின்றன. இவ்வழிபாட்டு மரபின் தோற்றுக்கைக்குக் காரணமாக இரண்டு விடயங்களைக் குறிப்பிடலாம். இயற்கையை மேலான சக்தியாகக் கருதி அது தம்மைச் சீற்றம் கொண்டு தண்டிக்காது இருக்கும் பொருட்டும் அதனிடம் இருந்து பாதுகாப்புப் பெறுவதற்காகவும் அதனைத் திருப்தி செய்ய வேண்டும் எனப் பணிந்து போற்றினர். மேலும் அவ் இயற்கையானது தமக்கு நன்மை பயந்தபோது அதற்கு நன்றி செலுத்தும் வகையிலும் வழிபடத் தலைப்பட்டனர். இவற்றின் அடிப்படையில் தோன்றிய இயற்கை வழிபாடு ஒரு இனத்துக்கோ ஒரு தேசத்துக்கோ அன்றி அனைவருக்கும் பொதுவில் பரவலாகியது எனலாம்.

இவ்வாறான தொடர்பில் நீர் வழிபாடும் தோன்றியிருக்க வேண்டும். மக்களது நாகரிகம் நீர் நிலைகளைச் சார்ந்து தோன்றியதனாலும் அன் அச்சுறுத்தலுக்கு அடிக்கடி மக்கள் ஆளாக வேண்டியிருந்ததனாலும் அதன் வளம் வாழ்வியலுக்கு மூலாதாரம் என்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்திருந்ததனால் நீர் நிலைகளை நயத்தாலும் பயத்தாலும் வழிபடத் தலைப்பட்டனர். இவற்றின் அடிப்படையில் அருவி, சுனை, ஆறு, கடல் என நீர் நிலைகளும் அவற்றிற்கு நீரினை வழங்கும் ஆதி மூலமாக அவர்களால் கருதப்பட்ட மழையும் வழிபடு தெய்வங்களாயின.

இவ்வாறு ஆரம்பத்தில் நிருானது வழிபடுதெய்வமாக அமையக் காலப்போக்கில் அவற்றினை தோற்றுவித்துத் தருபவையாக புதிய தெய்வங்கள் பெயர் சூட்டப்பட்டு வழிபடப்பட்டன. இவற்றினை வலுப்பெற வைப்பதற்கென நீருக்கும் இத்தெய்வங் களுக்கும் இடையில் புதிய கிளைக் கதைகள் தொம்மைப் புராணங்களுடன் இணைத்து உருவாக்கப்பட்டன. இவ்வாறான தொடர்பில் உருவாக்கப்பட்டவர்களே இந்திரன், வருணன் போன்றோராவர். இவ்வாறான கடவுள்கள் நீரிடக் கடவுள்களாக வழிபடப்பெற இவற்றுடன் மேலாண்மை பெற்ற தெய்வங்களை நீருடன் தொடர்புபடுத்தி நீருடைய தெய்வங்களாக வழிபாட்டு முறை இன்னோர் பரிணாம வளர்ச்சி அடைவதனையும் அவதானிக்க முடியும். உதாரணமாகப் பாற்கடலுடன் திருமாலும்

மாணச நதியுடன் நதியுடன் பிரமாவும் கங்கையுடன் சிவனும் இணைக்கப்பட்டமையைச் சுட்டலாம்.

புனித நீரிட வழிபாடானது இந்தியாவில் மட்டுமன்றி இத்தாலி, எருசலேம் மெக்கா, மொகஞ்சதாரோ போன்ற பிரதேசங்களிலும் உலகு தழுவிய வழிபாடாக மேற்கொள்ளப்பட்டமையை பண்டைய இலக்கியங்கள், தொல்பொருட் சான்றுகள் போன்றவற்றிலிருந்து அறியக் கூடியதாக உள்ளது. கிறிஸ்தவர்களின் புனித நூலாகக் கொள்ளப்படும் பைபிளின் புதிய ஏற்பாட்டில் புனித நீரிட வழிபாடு பற்றிய செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. எருசலேமில் ஐந்து மண்டபங்களுடன் கூடிய ஆட்டு வாசலில் உள்ள குளம் ஒன்றின் கரையில் அங்கவீனர்கள், நோயாளர்கள் படுத்திருப்பார்கள். தேவதூதனால் குளத்தின் நீர் கலக்கப்படும் போது அதில் முதலில் இறங்குபவன் எவ்வகைக் கொடிய நோயை உடையவனாக இருப்பினும் நோய் நீங்கப் பெற்று நலம் பெறுவான் எனும் குறிப்புக் காணப்படுகிறது. (புதிய ஏற்பாடு, யோவான் எழுதிய சுவிசேம், அதிகாரம் 05, வசனம் 1 - 9) மொகஞ்சதாரோ புதைவுகளில் காணப்படும் குளியற் குளங்களின் கிழக்கு பக்கம் சுவர்களில் வரிசையாக அறைகள் இருந்தமைக்கான அடையாளங்கள் உள்ளன. இவை நீர் உறை தெய்வங்களுக்கான கோயில்களாக இருந்திருக்கலாம்.

இவ்வாறு உலக தழுவியதாக அமைத்த நீர் வழிபாடு பண்டைய தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பெருஞ்செல்வாக்குப் பெற்றுத் திகழ்ந்துள்ளமையைப் பண்டைய இலக்கியங்கள் பல எடுத்தியம்புகின்றன. நீர் பெறு முலங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ் வழிபாட்டினை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தி நோக்கலாம்.

1. மழை வழிபாடு
2. ஆற்று நீர் வழிபாடு
3. முந்நீர் (கடல்) வழிபாடு.

1. மழைநீர் வழிபாடு

நீர் இன்றி அமையாது உலகு எனின் அந்நீரும் மழை இன்றி அமையாது என்பது உறுதியாக்கப்பட்டது என்கிறார் நீரியல் அறிஞரான டாக்டர். வா.செ.குழந்தைசாமி.¹¹ ஏனெனில் மழை இல்லையெனில் வறுமை நிலவும், மழை இன்றேல் உழவு இல்லை, உழவு இல்லையெனில் உணவு இல்லை. உணவு இல்லையெனில் உலகம் இல்லை. இதனால் மாதம் மும்மாரி பொழிந்தால் மாத்திரமே நாடு வளம் பெறமுடியும் எனத் தமிழ் மக்கள் நம்பினர். இதற்கென தொடக்க காலத்தில் மழையைப் போற்றி வணங்கிய மக்கள் பின்னர் மழையுடன் தொடர்புபடுத்தி மழையைத் தருவோன் ஆக இந்திரனை வழிபடத் தலைப்பட்டனர். இவ்வாறு மழைக்குரிய தெய்வமாக இந்திரன் உருவாக்கப்பட்டதற்கான காரணங்கள் சிந்திக்கத்தக்கன. இந்திரன் மருத நிலத்துக்குரிய தெய்வம். இதனை தொல்காப்பிய நூற்பா "வேந்தன் மேய புனல் உலகமும்"¹² எனச் சுட்டுகின்றது. மருத நிலம் வளம் மிக்க பிரதேசம் ஆகையால் மகிழ்வுக்குரிய இந்திரன் கடவுள் ஆக்கப்பட்டான் என அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். ஆயினும் இங்கு தொல்காப்பியர்

இந்திரன் எனச் சுட்டாது வேந்தன் சுட்டியுள்ளமையும் சிந்திக்கத்தக்கது என “மன்னன் மேற்றே மலர் தலை உலகம்” எனும் கொள்கை வலுப்பெற்ற போது ஒரு பிரதேசத்தில் மும்மாரி மழை பொழிய வேண்டுமெனில் அதற்கு மன்னனே காரணம் எனும் கருதுகோள் பண்டைய தமிழகத்தில் நிலவியுள்ளது. இது “செந்தீ முதல்வர்..... வித்து” என திரிகடுகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே அரசனாகிய வேந்தனை மகிழ்விக்கும் வழிபாடாகத் தொடங்கி பின்னர் ஆரியச் செல்வாக்கால் தேவர்களுக்கு அரசனான இந்திரனை மகிழ்விக்கும் வழிபாடாக மாறி இருத்தல் கூடும். இப் பொதுமையை கருத்தல் கொண்டே தொல்காப்பியரும் ‘வேந்தன்’ எனச் சுட்டிருக்கலாம். இவ்வாறு மழையை வழிபடும் மரபை புறநானூற்று பாடலில் காண முடிகின்றது.

மலை வான் கொள்க என உயிர்பலி தூஉய்

மாரியான்று மழை மேக்கு உயர்க என,

கடவுட் பேணிய குறவர் மாக்கள்

பெயல் கண் மாறிய உவகையர்

இப்பாடலில் மழையானது மலையில் இறங்குவதாக என குறவர் குடிமக்கள் மழைக் கடவுளை போற்றி உயிர்ப்பலி இட்டு வழிபடுவதும் தேவையான மழை பெய்த பிறகு அதனை மலைக்கு மேலே செல்வதாக வேண்டிக் கொள்வதும் சித்திரிக்கப்பட்டது. சிலப்பதிகார மங்கள வாழ்த்துப் பாடல்களிலும் “மாமழை போற்றுதும் மாமழை போற்றுதும்” எனப் பெரிய மழையைப் போற்றி வழிபடுவதை இளங்கோவடிகள் வாழ்த்தாக அமைத்துள்ளார். திருக்குறளிலும் கடவுள் வாழ்த்தைத் தொடர்ந்து “வான் சிறப்பு” எனும் அதிகாரம் வைக்கப்பட்டுள்ளமையும் மழை வழிபாட்டின் முதன்மை கருதியேயாகும். மேற்போந்த புறநானூற்றுப்பாடல், சிலப்பதிகாரப் பாடலடிகளை நோக்குகையில் இவ் வழிபாட்டு முறைகள் அனைத்தும் சுட்டாக நடைபெற்ற கூட்டு வழிபாட்டு முயற்சியாகவே காணப்படுகின்றது. அனைத்தும் சுட்டாக நடைபெற்ற கூட்டு வழிபாட்டு முயற்சியாகவே காணப்படுகின்றது. அனைவரும் ஒன்று கூடி சமூக நல்லிணக்கத்துடன் மழைத் தெய்வத்தை வேண்டும் உளமார்ந்த பக்தி நிலையை அவை உணர்த்தி நிற்கின்றன.

2. ஆற்றுநீர் வழிபாடு

‘ஆறில்லா ஊருக்கு அழகு பாழ்’ என்பது ஓளவையின் வாக்கு. ஆற்று நீர் வழிபாடானது பண்டு தொட்டுத் தமிழர்கள் மத்தியில் புனித வழிபாடாக நிலவி வருகின்றது. இன்றைய சூழலில் நீர் பெறு மூலங்களாக கடல், மழை போன்றவற்றினை வழிபடுவது அருகிப்போக ஆற்று வழிபாட்டு மரபு நிலைபெற்று விளங்குகின்றமை இவ்வழிபாட்டின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகின்றது. காவிரி, வைகை, கல்யாணி, கங்கை, யமுனை போன்ற நதிகள் இன்றும் புனித நதிகளாகப் போற்றப்படுகின்றன. இவற்றில் மூழ்கி எழுந்தால் பாவங்கள் தொலையும் எனும் நம்பிக்கையும் மக்கள் மத்தியில் வேருன்றியுள்ளது.

அருவி வீழும் மலைக்குகையில் 'வரையாமகள்' எனும் தெய்வம் உறைகின்றாள் என்னும் குறிப்பு அகநானூற்றில் காணப்படுகின்றது. மேலும் அவ்விலக்கியத்திலேயே கொல்லி மலையின் விளங்கும் அருவி நீரின் கரையில் அழகுத்தெய்வமான கொல்லிபடாவையின் உருவம் எழுதப்பெற்றிருந்தது என்னும் குறிப்பும் காணப்படுகின்றது. ௦௬

“கழா லில் பெருந்துறை விழுவின் லூளம்”⁰⁷

“.....கழா லிர் முன்றுறைக்

கலி கொள் சுற்றமொடு கரிகால் காணத்

தண்பதங் கொண்டு தவிர்ந்த ழின்னிசை”⁰⁸

எனும் அடிகள் பெருந்துறை விழாவாகக் காவிரியில் நடைபெற்ற நீராட்டு விழாவினைக் குறிப்பிடுகின்றன. பரிபாடலில் பலபாடல்கள் வையை நதியைப் பெருந் தெய்வமாகக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளமையை அவதானிக்கலாம். தைநீரூடல் வையை ஆற்றில் நிகழ்ந்தமை பற்றிய குறிப்புகளையும் காண முடிகிறது. இந்த நதியானது இளங்கோவடிகளால் 'பொய்யாய் குலக்கொடி' எனவும் 'வளநாடு மகவாய் வளர்க்கும் தாய்' எனவும் புகழப்பட்டுள்ளமையை சிலப்பதிகாரத்தில் காணலாம். மேலும் 'நடந்தாய் வாழி காவேரி' எனவும்.

“தண்ணறுங் காவிரி தாதுமலி

பெருந்துறைப் புண்ணிய நன்னீர்”⁰⁹

எனவும் காவேரி நதியைப் புண்ணிய நீராகக் காட்டுகின்றார். இங்கு ஆறுகள் அனைத்தும் பெண் தெய்வங்களாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளமையும், குறிப்பாகத் தாய்த் தெய்வமாக இனங்காட்ட முற்படுகின்றமையும் அவதானிக்கப்பட்டது. தம்மை வாழ்விக்கும் தன்மை ஆற்றுக்கு உண்டு என நம்பியதில் ஆற்றினைத் தாய்த் தெய்வமாக வழிபட்டிருக்கக்கூடும். இதன் பின்னணியிலேயே கம்பனும் “சரயு என்பதும் தாய் முதலை அன்னது” எனச் சரயு நதியைப் பாடுகின்றான். இவ்வாறு ஆறுகள் பற்றிய இலக்கிய குறிப்புக்களை நோக்குகையில் அவை மக்களிடத்தே பெற்றிருந்த பெருமதிப்பை நன்குணரக் கூடியனவாய் அமைந்துள்ளன.

3. முந்நீர் (கடல் நீர்) வழிபாடு

'முந்நீர்' எனும் சொல் சங்க இலக்கியங்களில் ஏறத்தாழ 24 இடங்களிலும் சங்கமருவிய கால இலக்கியங்களில் 07 இடங்களிலும் பயின்று வந்து கடலைக் குறிப்பனவாக அமைந்துள்ளன. 'முந்நீர்' என்பதற்கு ஆற்று நீர், ஊற்றுநீர் மழைநீர் என மூன்று தன்மையான நீரும் கலக்கும் கடல் எனப் பொருள் கொள்வர். ஆயினும் ஆக்கல், அழித்தல், அளித்தல் எனும் முத்தன்மையும் கடலுக்கு உண்டு எனும் சிறப்புக் கருதி இப்பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம் எனப் பேராசிரியர் வே. அண்ணாமலை குறிப்பிடுகின்றார்.¹⁰ எனவே கடலின் இப்பண்பு நிலை கருதியே கடந்தெய்வமாக வழிபடப்பட்டிருக்கலாம்.

கடற்தெய்வத்தை 'கடல் கெழு செல்வி' என அகநானூறு போற்றுகின்றது..
 மேலும் அவ்விலக்கியத்தில் பாண்டிய நாட்டுப் பழையர் மகளிர் கொற்கைத்
 துறையில் கடல் வழிபாடு இயற்றிய செய்தியும் காணப்படுகின்றது. இவ்வழிபாடு
 பகலோன் மறைந்த அந்தி வேளையில் நிறைமதிப் பொழுதில் நிகழ்ந்துள்ளது.
 "சங்க காலத்தில் கோயில் வழிபாடு வளர்ச்சியடைந்த நிலையில் ஏழு நாட்கள்
 திருவிழாவும் எட்டாம் நாள் தீர்த்தமாடுதலும் வழக்கமாக இருந்ததை மதுரைக்
 காஞ்சியில் காணலாம் எனவும் தீர்த்தமாடும் நேரம் மாலை நேரம் எனவும்
 பொருள் கொள்ளலாம்" என கலாநிதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ்
 குறிப்பிடுகின்றார். இவ்விழாவானது தீம் நீர்விழவு பதுப்புனல் விழவு எனவும்
 அழைக்கப்பட்டது. பௌத்தர்கள் கடற்காவற் தெய்வமாக சம்பாதியையும்
 கடலுக்குரிய தெய்வமாக மணிமேகலையையும் கொண்டிருந்தார்கள் எனும்
 செய்தியை மணிமேகலையில் காணமுடிகிறது.

சங்க காலத்தில் பல்யாகசாலை முதகுடுமிப் பெருவழி 'முந்நீர்விழவு'
 எடுத்ததாக முந்நீர் விழாவின் நெடியோன் எனும் குறிப்பு புறநானூற்றில்
 வருகிறது..
 சங்க காலத் தொடக்கத்தில் கடலினைத் தெய்வமாகக் கொண்டு
 வழிபாடு செய்த விழா கடற் தெய்வமாகிய வருணனைப் போற்றி செய்வதாக
 மாற்றமடைந்து சங்க காலப்பகுதியிலிருந்து இந்திரனைப் போற்றும் இந்திர
 விழாவாக மாறியமைகின்றமையையும் அவதானிக்கலாம். வழிபாட்டு மரபில்
 வருணன் பின்தள்ளப்பட இந்திரன் மேலாதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்கிய
 தானாலும் இந்திரனுக்குரிய மழைநீருடன் கடல் நீர்த் தொடர்புசார் அறிவியற்
 சிந்தனை வலுப்பெற்றதனாலும் மழை நீரின் இன்றியமையாமைக் கருதியும்
 இவ்வழிபாடு தெய்வ மாற்றம் நிகழ்ந்திருக்கலாம்.

இவ்வாறு மழை, ஆறு, கடல்சார் நீரை வணங்கியதால் மக்கள் பெற்ற
 வழிபாட்டுப் பயன்களும் இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.
 தைத்திங்களில் நீராடியதன் பயனாக விரும்பிய கணவனை அடைய முடியும்
 எனவும் பாவங்கள் விலகும் எனவும் நம்பப்பட்டது. இவ்வழிபாட்டில் ஈடுபட்ட
 கன்னியர்கள் கணவர்களை வேண்ட தாய்மார்கள் நீங்காத தம் கணவன்மாருடன்
 உடனுறவை வேண்டினர் எனும் குறிப்புகளையும் பரிபாடலில் காணமுடிகிறது.
 இதற்கென முத்துக்கள் சங்குகளை மகளிர் சொரிந்து வழிபட்டனர். இன்றும்
 இவ்விழாவின் தொடர்ச்சியை 'ஆடிப்பெருக்கு' எனும் பண்டிகையில் காணலாம்.
 அன்றைய தினம் ஆலயங்களில் புனித நீராடுதலையும் காணலாம். புகழ் பெற்ற
 ஆலயங்களை நோக்குகையில் அவை நீர்த்துறையை அண்டியனவாக
 அமைந்திருக்கின்றமையும் அலய வீதியில் மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் என்பதில்
 தீர்த்தம் குறிப்பிட்டுள்ளமையும் புலப்படுத்துகின்றன.

கீஸ்லாம் சுவறும் கல்வி தான் என்ன?

செவ்வி ஜஸ்ஸி கபூர்
(அதிபர்)

யா/கதீஜா பெண்கள் கல்லூரி,
யாழ்ப்பாணம்.

புனிதமிக்க ரமழான் மாதத்தில்தான் அல்குர்ஆன் வசனம் முதன்முதலாக இறக்கப்பட்டுள்ளதென்பதை நாம் அறிவோம்.

“(நபியே!) படைத்த உமது கிறைவனின் பெயரால் ஓதுவீராக! அவனே மனிதனை கிரத்தக் கட்டியிலிருந்து படைத்தான். நீர் ஓதும், உமது கிறைவன் மாபெரும் கொடையாளி, அவன்தான் எழுதுகோலைக் கொண்டு கற்றுக் கொடுத்தான். மனிதன் அறியாதவற்றை யெல்லாம் கற்றுக் கொடுத்துான்” (96:5)

அறிவு, எழுத்து, எழுதுகோல் என்பவற்றின் அடிப்படையில் எழுந்த இவ் வசனமானது அறிவின் முக்கியத்துவத்தை நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இவ்வறிவை ஆள்வது கல்வி.

கல்வி என்றால் என்ன?.....

காலத்துக்குக் காலம் இது தொடர்பாக பல விளக்கங்கள் வழங்கப்பட்டாலும் கூட அவற்றின் மொத்தப் பதிப்பாக பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்.

1. கல்வி என்பது வாழ்க்கை நடத்துதலாகும்.
2. கல்வி என்பது வீருத்தியடைதலாகும்.
3. கல்வி என்பது அனுபவங்களைப் புதுப்பித்தலாகும்.
4. கல்வி என்பது சமூக நடத்தையாகும்.

அதாவது உடல், உள்ள, மன, சமூக வளர்ச்சியடையும் ஆளுமையுள்ள பூரண மனிதனை உருவாக்குதலாகும். கல்வியாளர்கள் கண்டறிந்த இக்கருத்தை பல்லாயிரக் கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே நமது புனித திருக்குர்ஆன் வசனங்களின் மூலம் உணரக் கூடியதாகவுள்ளது.

தனி நபரொருவர் அறிவைப் பெற அல்லது திறமையை வளர்க்க உதவும் ஒரு சாதனமாகக் கல்வி கருதப்படுகின்றது. இவ்வறிவை, பகுத்தறிவை தேடல் மூலமாகவும், முயற்சி மூலமாகவும் பட்டை தீட்டும்போதே திறமைகளும் சாதனைகளும் உருவாக் கப்படுகின்றன. அறிவைத் தேடும் பயிற்சியே கல்வியாகும். கல்வி என்பது வெறும்

தாள்களுடன் புரண்டு கொண்டிருக்கும் எழுத்துக்களல்ல. நம் எண்ணங்களைச் சீராக்கி நடத்தைகளை உருவாக்கி, இந்நடத்தைகள் வாயிலாக நம் பெற்றுக் கொள்ளும் அனுபவங்களைத் தரும் தேடலாகும். எனவே தேடலும் ஓர் அறிவே!

தேடல் தொடர்பாக அல்குர்ஆன் கூறுகின்ற வசனங்களைப் பாருங்கள்.....

“(நபியே) நீர் கூறும், “பூமியில் “சுற்றித் திரிந்த (ஆரம்பத்தில்) கிருஷ்டிகளை எவ்வாறு படைத்தான் என்பதைப் பாருங்கள்”

“அவற்றின் கனிகளை நோக்குவீர்களா. அவை (பூத்துக்) காய்ப்பதையும், பின்னர் கனிந்து பழமாகும் விதத்தையும் உற்று நோக்குவீர்களாக. விசுவாசம் கொள்ளும் மக்களுக்கு நிச்சயமாக இதில் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன”. (6:99)

இயற்கையின் ஒவ்வொரு துளியும் நமக்குச் சிந்தும் ஆச்சரியங்களைத் தெளிவுபடுத்தும் விளக்கவுரைகள் பொதிக்கப்பட்ட நம் திருமறையாம் அல்குர்ஆனில் இயற்கை விஞ்ஞானம், வானவியல், தாவரவியல், விலங்கியல், விவசாயம், மானிடவியல், மனோதத்துவம் மருத்துவம், சமூகவியல், வரலாறு, புவிவியல் போன்ற துறைகளுடன் தொடர்பான பல உண்மைகளும், அவற்றோடு தொடர்புடைய பல அடிப்படைகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இவ்வாறு நம் தேடல்கள் நம்மைச் சுற்றியும் நமக்குள்ளும் ஊடுருவும்போது மனங்கள் மாத்திரமல்ல வாழ்க்கையும் பண்படுகின்றது. பண்பாடு தொலைக்காத நல்ல எண்ணங்களே ஒழுக்க விழுமியங்களின் தூண்களாகின்றன. கலாசாரம் சிதையாத நற்கல்வியால் ஆளுமைமிக்க சமூகமொன்று உருவாக்கப்படுகின்றது.

வெறும் தகவல்களை ஞாபகத்தில் திணித்து பெறப்படும் பாடபோதனையானது தனிமனித ஆளுமைக்கு ஒருபோதும் உதவாது. மனிதனது உடல், உள்ளம், உணர்வு, சிந்தனை, அறிவு, ஆன்மா, நடத்தை, பண்பாடு போன்ற அனைத்துக் காரணிகளுடனும் தொடர்புபடும் செயற்பாடுகள் மூலமே ஆளுமை விருத்தியடைகின்றது. எனவே கல்வியின் நோக்கம் மனிதனது ஆளுமையை வளர்த்து உன்னதமான மனிதனை உருவாக்குவதாகும். இதனையே இஸ்லாமும் விரும்புகின்றது. கல்வியானது ஆன்மாவை வளர்த்து பண்பாட்டுப் பயிற்சியை அளிக்க வேண்டும். அதன் மூலமாக ஒழுக்க விழுமியங்களும் தார்மீக வளர்ச்சியும் விருத்தியடைகின்றது. இத்தகைய சிறந்த கற்றல் தளங்கள் பொதுக்கல்வியுடன் இணைந்ததாக மதுரலாக்கள் மூலமாகவும் மாணவர்களுக்கு கிடைக்கின்றது. மார்க்கக் கல்வியானது மனங்களைச் சீர்படுத்தி நடத்தைகளை நேர்ப்படுத்துகின்றது.

எண்ணங்களே நமது ஞாபகம்; அதுவே நமது நினைவுகளாக உருமாறுகின்றன. நல்ல நினைவுகள் நமது நடத்தைகளையும் ஒழுங்குபடுத்தும். சமூகமெனும் கண்ணடியில் நம் பார்வை படும்போது நமது செயல்களின் பிரதிபலிப்புக்களையே அனுபவிக்கின்றோம். எனவே சமூகத்தினுள் நாம் நுழைவதற்கான பயிற்சியை வழங்கும் பாடசாலை எனும் கல்விச்சாலைகள் மதிக்கப்பட வேண்டிய உயிர்க்கூடங்களாகும்.

ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைப் பிரகடனத்தில் கல்வியும் அடிப்படை மனித உரிமைகளுள் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. சகலருக்கும் சம சந்தர்ப்பம் கிடைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணவோட்டத்தை நம் இஸ்லாமிய கல்விமுறையும் கொண்டிருக்கின்றது.

இஸ்லாமிய கல்விமுறையானது அறிவை வெறும் அறிவுக்காக மட்டும் பெறுவதை விரும்பவில்லை. செயலூக்கத்துடன் கற்கும் செயற்பாட்டு ரீதியான கல்வியையே அது விரும்புகின்றது. அப்போதே திறமையை வெளிப்படுத்தும் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்கின்றன. தேடிப்பார்க்காத அறிவும் முயற்சிக்காத கல்வியும் வெற்றி பெறப் போவதில்லை என்பத்திற்கிணங்க முயற்சித்து கிடைக்கும் வெற்றிக்கு தன்னடக்கத்துடன் அல்லாஹ் த ஆலாவை நினைவு கூறாமல் இறையச்சமும் இறை விசுவாசமில்லாமல் இறுமாப்புடன் கொண்டாடப்படும் வெற்றிகள் அழிவின் காலடிக்குள் நசுங்கிப் போகின்றது. இது மறுக்கப்படாத உண்மை. அகங்காரமும் செருக்கும் அறிவின் பாதைகள் என்பதை இஸ்லாம் எச்சரிக்கின்றது.

மனித வாழ்வின் வரலாற்றை நாம் எடுத்து நோக்கினால் அதன் பரிமாணம் 3 கட்டங்களாக விரிந்து கிடக்கின்றது.

1. சமயம்
2. தத்துவம்
3. அறிவியல்

உண்மையில் இஸ்லாம் என்பது வெறும் சமயம் மாத்திரமல்ல; தத்துவம் அறிவியல் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு வாழ்க்கை நெறி. அதனால்தான் ஒழுக்கவியலையும் மானுடவியலையும் அணுகியதாக தத்துவங்களை உருவாக்கி அதன் மூலமாக மனங்களைப் பண்படுத்தும் அறிவியலை முன்வைக்க இஸ்லாமியக் கல்விமுறை முயல்கின்றது. கல்வி வெறும் அறிவுக்காக பெறப்படும் பண்டமல்ல. தொழில் பெற்றுத் தரும் மார்க்கமாகவுமுள்ளது. இதன்மூலம் வருமானம் பெற்றுத் தரும் தொழிற்றுறையாகவும் கருதப்படுகின்றது. எனவே ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தியில் பொருளாதார விருத்தியில் செல்வாக்குச் செலத்தும் இக்கல்வியை பண்பாடு பிசகாத கல்விமுறைகளாக வழங்குவதும் வளர்ப்பதும் ஒவ்வொருவரினதும் தார்மீகக் கடப்பாடாகும்.

உலகம் புகோளமாக சுருங்கி விட்ட நிலையில் அறிவியலும் சமயங்களும் ஒன்றோடு ஒன்றோடு போட்டியிட்டு உயிர்ப்பற்றதாக மாற முயற்சிக்கின்ற இக்கால கட்டத்தில் கூட இஸ்லாமிய வாழ்க்கை நெறிக்காக முன்வைக்கப்படுகின்ற கல்வி முறைகள் தன் கட்டுக்கோப்புக்களை குலைக்கவில்லை என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. எனினும் மறுதலையாகத் திறமைகள் கூடும்போது அகங்காரம் கலந்த தொழினுட்பவியல் விண்முட்டும் வீம்பாய் அலறுகின்றது. அறிவியலின் எல்லையில் அழிவும் ஆரவாரித்து மானுடத்தைப் புதைகுழியில் வீழ்த்தும் அபாயமும் வளர்ந்து வருகின்றது.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் எம் பெருமானாரின் நபி மொழியை நினைவு கூருகின்றேன்.

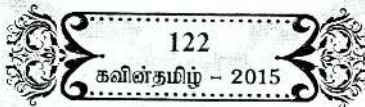
“அறிவு உயர்த்தப்படுவதும், அறியாமை நிலை பெறுவதும் யுக முடிவின் அடையாளங்களில் ஒன்றாகும்” என நபியவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். (புகாரீ)

இறை விசுவாசத்தின் அடிப்படையில் அமையாத கல்வி, ஆக்கத்திற்குப் பதிலாக அழிவிற்கே இட்டுச் செல்லும் என்பது இஸ்லாத்தின் நம்பிக்கையாகும். ஒரு பிள்ளை பாடசாலையில் கற்றுக் கொள்வதை விட தான் வாழும் சூழலில் அதிகம் கற்றுக் கொள்கின்றான். அப்பிள்ளைக்கு அனபவம் வழங்குபவர்கள் அப்பிள்ளையின் நடத்தைக்கும் பொறுப்பாகின்றார்கள். முறைசார்ந்ததாகவோ முறைசாராமலோ வழங்கப்படுகின்ற அறிவினை இறையச்சம் அஸ்லாத்தின் நம்பிக்கையின் பால் வழங்கும் போது ஒழுக்கவிருத்தியும் பண்பாடும் சிதையாமல் பேணப்படுகின்றது. இம்முயற்சி மதூரஸாக்கள் மூலம் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றது.

ஒவ்வொரு பிள்ளையும் கற்கும் சமூகத்தின் பிரதிநிதி. வாழ்க்கைக்கும் கல்விக்குமிடையில் நீண்ட இடைவெளி காணப்படும்போது பிள்ளையின் கற்றல் ஆர்வம் குறைகின்றது. கல்வி வழங்கவிருந்த மனிதப் பண்புகளும் காணாமற் போக ஆரம்பிக்கின்றன. எனவே பிள்ளை சேர்ந்த விடாமல் வாழ்க்கைத் தேவைகளையும் அனுபவங்களையும் தொடர்புடுத்திக் கற்பிக்க வேண்டும்.

ஊக்கலானது கற்கத் தூண்டும் காரணியாகும். எனவே பிள்ளைகள் உக்குவிக்கப்படல் வேண்டும். பரிசுகள் பாராட்டுகள் அவர்களின் செயலூக்கத்தை அதிகரிக்கும். எனவே போட்டிகளை நடத்தி பாராட்டும் நடைமுறைகள் கூட கற்றலின் ஆர்வத்தைத் தூண்டும். எனவே திட்டமிட்ட இலக்குகளை முன்னெடுத்துச் செல்ல ஒவ்வொருவரும் திடசங்கற்பம் பூணுதல் வேண்டும். வெறும் அறிவை நிரப்புவதல்ல கல்வி. கற்ற கல்வியின் பொருளைப் பிறருக்கு உணர்த்தி வாழப் பெறும் பயிற்சியே அது!

இஸ்லாம் எனும் வாழ்க்கை முறையை அழகாகச் சொல்லித் தரும் கல்விமுறைகளினூடாக நமது முஸ்லிம் மாணவர்களுக்குப் பண்பாட்டு பயிற்சியினூடாக எதிர்காலம் சிறக்க வைக்கும் கல்வியை வழங்க முடியும்.



Events ID	Event	Grade	Index No	Name	School	Rank	Zone
13	சிறுவர்வாங்கும்	4	653	சிட்பமந்திவி	வகைமடு மகா வித்தியாலம்	முதலாம்	வகைமடு வகை
14	சிறுவர்வாங்கும்	5	668	குமார் வித்தியா	வகைமடு மகா வித்தியாலம்	முதலாம்	வகைமடு வகை
14	சிறுவர்வாங்கும்	5	528	இராமநாதன் இராமராஜா	மாண்புமடி அருகாமலம் கல்லூரி	இரண்டாம்	வகைமடு வகை
14	சிறுவர்வாங்கும்	5	598	பி. பி.ராமராஜா	முனித்தம்பலத்தூர் கல்லூரி	முதலாம்	முல்லைத்தாண்டி
15	வாசிப்பு	1	100	சுதன் வயலம்பன்	மாப்பாளையம் மெட்ரிகே வித்தியாலம்	முதலாம்	மாப்பாளையம்
15	வாசிப்பு	1	650	சஞ்சீவன் பி.ராமன்	வத்தியாலம் மகாலக்ஷ்மி	இரண்டாம்	வகைமடு வகை
15	வாசிப்பு	1	250	சி.யோகலட்சுமி	யா.சா.வாழ்க்கை இந்து ஆரம்பப்பள்ளி	முதலாம்	தேவையாட்சி
16	வாசிப்பு	2	101	ஆனந்தராஜன் வித்தியாசாசுரி	யா.சா.வாழ்க்கை இந்து கல்லூரி	முதலாம்	மாப்பாளையம்
16	வாசிப்பு	2	251	உ.பிரதீபா	யா.சா.வாழ்க்கை இந்து கல்லூரி	இரண்டாம்	தேவையாட்சி
16	வாசிப்பு	2	351	சுதன் வயலம்பன்	மாப்பாளையம் மெட்ரிகே வித்தியாலம்	முதலாம்	மாப்பாளையம்
17	ஆக்கத்திறன்	2	102	உ.மாரகன் இலட்சுமி	மாப்பாளையம் மெட்ரிகே வித்தியாலம்	முதலாம்	மாப்பாளையம்
17	ஆக்கத்திறன்	1	202	நவநீலன் அருண்ராஜா	யா.க.கே.டி. மானிக்கொண்டி வித்தியாலம்	முதலாம்	வகைமடு வகை
17	ஆக்கத்திறன்	1	152	கரிதாசன் கிருஷ்ணா	யா.க.கே.டி. மானிக்கொண்டி வித்தியாலம்	முதலாம்	வகைமடு வகை
18	பேச்சு	1	353	சண்முகராஜா பாய்க்கல்	மண்சித்திரைப்பாடி இந்து கல்லூரி	முதலாம்	மண்சார்
18	பேச்சு	1	553	இ.ட.ஹரிபா	மு.சா.வாழ்க்கை இந்து கல்லூரி	முதலாம்	முல்லைத்தாண்டி
18	பேச்சு	1	403	மே.அனாஜி சண்முகா	கி.வி.வேலாயுதன் வித்தியாலம்	முதலாம்	கனிமொச்சி
19	பேச்சு	2	354	சீமா பி.பி. இராஜசீமா	மு.சா.வாழ்க்கை இந்து கல்லூரி	இரண்டாம்	முல்லைத்தாண்டி
19	பேச்சு	2	454	கருணாநிதி இலட்சுமி	வகைமடு மகா வித்தியாலம்	முதலாம்	வகைமடு வகை
19	பேச்சு	2	654	கோமலேசுவரன் துரைவிசுவா	மாப்பாளையம் மகாலக்ஷ்மி	முதலாம்	வகைமடு வகை
20	பேச்சு	3	155	ஏழ்ச்சந்திரன் திரைசா	மு.சா.வாழ்க்கை இந்து கல்லூரி	முதலாம்	வகைமடு வகை
20	பேச்சு	3	455	இந்திரகுமார் திபுரா	மு.சா.வாழ்க்கை இந்து கல்லூரி	முதலாம்	வகைமடு வகை
20	பேச்சு	3	355	செந்தாமலாச்செல்வன் முல்லை	கி.வி.தா.பா. மெட்ரிகே வித்தியாலம்	இரண்டாம்	தலைமகம்
21	பேச்சு	4	356	நகுலகுமார் அபிராமி	கி.வி.தா.பா. மெட்ரிகே வித்தியாலம்	முதலாம்	கனிமொச்சி
21	பேச்சு	4	656	ஆதர்ஷ்முகம் செந்திரா	வகைமடு மகா வித்தியாலம்	முதலாம்	கனிமொச்சி
21	பேச்சு	4	556	ஜெ.மு.மே.வி	மண்சித்திரைப்பாடி மெட்ரிகே வித்தியாலம்	முதலாம்	வகைமடு வகை
21	பேச்சு	4	106	சீமலேசாந்திரன் மதுரமுகம்	யா.சா.வாழ்க்கை இந்து கல்லூரி	முதலாம்	மாப்பாளையம்
22	பேச்சு	5	107	விஸ்வநாதன் வல்லாறு	யா.சா.வாழ்க்கை இந்து கல்லூரி	முதலாம்	மாப்பாளையம்
22	பேச்சு	5	357	கவிதாசனாந்திரன் பவித்திரா	கி.வி.தா.பா. மெட்ரிகே வித்தியாலம்	இரண்டாம்	கனிமொச்சி
22	பேச்சு	5	257	வி.கா.சு.சு.சு.வி	யா.சா.வாழ்க்கை இந்து கல்லூரி	முதலாம்	தலைமகம்
23	பாடலாசை	1	108	நி.கா.சு.சு.சு.வி	நி.கா.சு.சு.சு.வி	முதலாம்	மாப்பாளையம்
23	பாடலாசை	1	208	நகுலகுமார் திபுரா	யா.சா.வாழ்க்கை இந்து கல்லூரி	முதலாம்	மாப்பாளையம்
23	பாடலாசை	1	508	நி.கா.சு.சு.சு.வி	யா.சா.வாழ்க்கை இந்து கல்லூரி	முதலாம்	வகைமடு வகை
24	பாடலாசை	2	109	சீமலேசாந்திரன் மதுரமுகம்	யா.சா.வாழ்க்கை இந்து கல்லூரி	முதலாம்	மாப்பாளையம்
24	பாடலாசை	2	159	சீமலேசாந்திரன் சீமலேசு	யா.சா.வாழ்க்கை இந்து கல்லூரி	முதலாம்	வகைமடு வகை
24	பாடலாசை	2	659	மே.கா.சு.சு.சு.வி	யா.சா.வாழ்க்கை இந்து கல்லூரி	முதலாம்	மாப்பாளையம்
25	பாடலாசை	3	110	சீமலேசாந்திரன் சீமலேசு	யா.சா.வாழ்க்கை இந்து கல்லூரி	முதலாம்	மாப்பாளையம்
25	பாடலாசை	3	560	பி.க.சு.சு.சு.வி	யா.சா.வாழ்க்கை இந்து கல்லூரி	முதலாம்	மாப்பாளையம்
25	பாடலாசை	3	210	ஆ.பி.ரா.ஜெ.சு.சு.வி	யா.சா.வாழ்க்கை இந்து கல்லூரி	முதலாம்	மாப்பாளையம்
26	பாடலாசை	4	661	மு.சா.வாழ்க்கை இந்து கல்லூரி	வத்தியாலம் மகாலக்ஷ்மி	முதலாம்	வகைமடு வகை

Event ID	Event	Grade	Index No	Name	School	Rank	Zone
26	பாடோதல்	4	561	அ.ஜெயபார	மணிசித்திநெறாபுரம் இந்தக் கல்லூரி	இரண்டாம்	மணலூர்
26	பாடோதல்	4	211	முரளி அபிராம்	யா/வாடாடலிக் கல்லூரி	ஒன்றாம்	வடமராட்சி
27	பாடோதல்	5	662	முருகேசன்னை துலிபன்	வா/வெளிபா தமிழ் மத்திய மகா வித்தியாலம்	முதலாம்	வெளிபா தெற்கு
27	பாடோதல்	5	612	அ.கிறிஸ்தினா	வடமேற்குமம் மகா வித்தியாலம்	இரண்டாம்	வெளிபா வடக்கு
27	பாடோதல்	5	112	விஜயகுமார் தேவசேனா	யா/வேம்படி மகனீர் உயர்தரப் பா.சாலை	முதலாம்	யாழ்ப்பாணம்
28	இசையும் அக்சரவும்	1	1055	ம.சனாமிகா	யா/குழியேர்க் கல்லூரி	முதலாம்	தென்மராட்சி
28	இசையும் அக்சரவும்	1	1037	பகீதன் ஆனனி	யா/முல்லைப்படி பெ.மி.த.க.பா	இரண்டாம்	வடமராட்சி
28	இசையும் அக்சரவும்	1	1163	மகேஸ்வரன் சீரத்திகா	வ/தமிழ் மத்திய ம.வி	இரண்டாம்	வெளிபா தெற்கு
29	இசை - தனி	2	1020	தெய்வேந்திரன் சேயப்பனா	யா/ மகாஜனாக் கல்லூரி	முதலாம்	வடிகமம்
29	இசை - தனி	2	1056	ஸ்ரீசாயரா	யா / சாலகச்சேர் இந்தக் கல்லூரி	இரண்டாம்	தென்மராட்சி
29	இசை - தனி	2	1002	நித்தியாவன் லக்ஷன்	யா / கொக்குவில் இந்தக் கல்லூரி	முன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
29	இசை - தனி	2	1164	சதானந்தன் ரேஜேரிகன்	வ/ தாடாடலிக் கல்லூரி	முதலாம்	வடமராட்சி
30	இசை - தனி	3	1039	மதனராஜ் ஆசனம்	யா / தாடாடலிக் கல்லூரி	முதலாம்	வடமராட்சி
30	இசை - தனி	3	1003	அன்லாபாசுராயாகம் அப்பி	யா / வேம்படி மகனீர் உயர்தர பாடசாலை	இரண்டாம்	யாழ்ப்பாணம்
30	இசை - தனி	3	1165	சிவகுமார் திவ்யா	வ/ தமிழ் மத்திய ம.வி	ஒன்றாம்	வெளிபா தெற்கு
31	இசை - தனி	4	1004	அருணாகிராஜன் ஆதித்யா	யா / வேம்படி மகனீர் உயர்தர பாடசாலை	முதலாம்	யாழ்ப்பாணம்
31	இசை - தனி	4	1184	சிவலிங்கசுமன்	யா / தாடாடலிக் கல்லூரி	இரண்டாம்	வடமராட்சி
32	இசை - தனி	5	1005	சத்தியபாசுடன் ஜீவா	மண் / புனித சீனேரிப் ஆண்கள் கல்லூரி	முன்றாம்	மணலூர்
32	இசை - தனி	5	1167	கனிகதகுமார் லுமிந்தன்	யா / பாழ் இந்த மகனீர் கல்லூரி	முதலாம்	வெளிபா தெற்கு
32	இசை - தனி	5	1023	விஜயகுமார் கல்பானி	வ/ தமிழ் மத்திய ம.வி	இரண்டாம்	வடிகமம்
33	இசை - குழு - 1	குழு - 1	1042	மதனராஜ் அரவிந்	யா/தாடாடலிக் கல்லூரி	முன்றாம்	வடமராட்சி
33	இசை - குழு - 1	குழு - 1	1042	கதாநாதன் ஜெயபந்தன்	யா/தாடாடலிக் கல்லூரி	முதலாம்	வடமராட்சி
33	இசை - குழு - 1	குழு - 1	1042	செல்வசுந்தரா கஜேந்திரன்	யா/தாடாடலிக் கல்லூரி	முதலாம்	வடமராட்சி
33	இசை - குழு - 1	குழு - 1	1042	சுந்திராசா நிஜர்சன்	யா/தாடாடலிக் கல்லூரி	முதலாம்	வடமராட்சி
33	இசை - குழு - 1	குழு - 1	1042	விநாயகமுர்த்தி வடிகமாதன்	யா/தாடாடலிக் கல்லூரி	முதலாம்	வடமராட்சி
33	இசை - குழு - 1	குழு - 1	1042	கண்மையன் பழனிவேசர்யா	யா/தாடாடலிக் கல்லூரி	முதலாம்	வடமராட்சி
33	இசை - குழு - 1	குழு - 1	1042	விமலராஜன் சஞ்சித்	யா/தாடாடலிக் கல்லூரி	முதலாம்	வடமராட்சி
33	இசை - குழு - 1	குழு - 1	1042	சசிதானந்தமுர்த்தி தர்ஷினி	யா/தாடாடலிக் கல்லூரி	முதலாம்	வடமராட்சி
33	இசை - குழு - 1	குழு - 1	1042	நிழலான் கல்யாண்	யா/தாடாடலிக் கல்லூரி	முதலாம்	வடமராட்சி
33	இசை - குழு - 1	குழு - 1	1042	இராசசீமேந்திரன் சேசகன்	யா/தாடாடலிக் கல்லூரி	முதலாம்	வடமராட்சி
33	இசை - குழு - 1	குழு - 1	1006	குருங்குமாரன் முப்பு	யா/தாடாடலிக் கல்லூரி	முதலாம்	வடமராட்சி
33	இசை - குழு - 1	குழு - 1	1006	கண்ணப்பராபுரன் பூரணி	யா/வேம்படி மகனீர் உயர்தர பாடசாலை	இரண்டாம்	யாழ்ப்பாணம்
33	இசை - குழு - 1	குழு - 1	1006	கமலேஸ்வரன் நிவேதிகா	யா/வேம்படி மகனீர் உயர்தர பாடசாலை	இரண்டாம்	யாழ்ப்பாணம்
33	இசை - குழு - 1	குழு - 1	1006	வித்தியாகுமார் சேனாபா	யா/வேம்படி மகனீர் உயர்தர பாடசாலை	இரண்டாம்	யாழ்ப்பாணம்
33	இசை - குழு - 1	குழு - 1	1006	பாலமுருகன் தர்வனி	யா/வேம்படி மகனீர் உயர்தர பாடசாலை	இரண்டாம்	யாழ்ப்பாணம்
33	இசை - குழு - 1	குழு - 1	1006	குமாரசாமம் தயாவுருபினி	யா/வேம்படி மகனீர் உயர்தர பாடசாலை	இரண்டாம்	யாழ்ப்பாணம்
33	இசை - குழு - 1	குழு - 1	1006	சைந்திராஜா தேவநிதி	யா/வேம்படி மகனீர் உயர்தர பாடசாலை	இரண்டாம்	யாழ்ப்பாணம்
33	இசை - குழு - 1	குழு - 1	1006	இராசேந்திரன் தரணி	யா/வேம்படி மகனீர் உயர்தர பாடசாலை	இரண்டாம்	யாழ்ப்பாணம்

Events ID	Event	Grade	Index No	Name	School	Rank	Zone
34	இசை - குழு - 11	குழு - 11	1169	டபாஸ் கா முகைஸ்ராத்	வ/சைவப்பிரகாச மகலி கல்லூரி	முன்றாம்	வவுனியா தெற்கு
34	இசை - குழு - 11	குழு - 11	1169	கிருஷ்ணா குமாரவேல்	வ/சைவப்பிரகாச மகலி கல்லூரி	முன்றாம்	வவுனியா தெற்கு
34	இசை - குழு - 11	குழு - 11	1169	மலகாசனி போதிரா	வ/சைவப்பிரகாச மகலி கல்லூரி	முன்றாம்	வவுனியா தெற்கு
35	நடனம் - தனி	2	1170	கவாதி திவாகர்	வ/இறம்பைக்குளம் மகல்லூரி	முதலாம்	வவுனியா தெற்கு
35	நடனம் - தனி	2	1008	மோசுந்திராபா சபாது	யா/யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி	இரண்டாம்	யாழ்ப்பாணம்
35	நடனம் - தனி	2	1026	பாஸத்திரன் சரணியா	யா/வயலிமொன் மத்திய கல்லூரி	முன்றாம்	வவுனியா தெற்கு
36	நடனம் - தனி	3	1009	சுந்திராபா திவாசிகா	யா/யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி	முதலாம்	யாழ்ப்பாணம்
36	நடனம் - தனி	3	1045	தணையலி கிராமரன்	யா/உடுப்பிட்டி மகலி கல்லூரி	இரண்டாம்	வட்டமூலி
36	நடனம் - தனி	3	1099	இ.தவாரகா	கனி / கிளிநொச்சி மலி	முன்றாம்	கிளிநொச்சி
37	நடனம் - தனி	4	1172	விரீசிகாஸ் பழலாசனினி	வ/ தமிழ் மத்திய மலி	முதலாம்	வவுனியா தெற்கு
37	நடனம் - தனி	4	1028	அருள்முகன் பிரசாந்தன்	யா / இரண்டில் இந்தக் கல்லூரி	இரண்டாம்	வவுனியா தெற்கு
38	நடனம் - தனி	5	1173	மய்யாநாந் மய்யாநாமகம்	வ/ இறம்பைக்குளம் மகல்லூரி	முதலாம்	வவுனியா தெற்கு
38	நடனம் - தனி	5	1029	அன்ரன் சரிபா	யா/ வயலிமொன் மத்திய கல்லூரி	இரண்டாம்	வவுனியா தெற்கு
38	நடனம் - தனி	5	1011	நித்தியாவதி பிரசாந்தி	யா / வயலிமொன் மத்திய கல்லூரி	முன்றாம்	வவுனியா தெற்கு
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1102	கருணாநாதர் அரணிபன்	கனி/கிளிநொச்சி மத்திய மகா வித்தியாலம்	முதலாம்	கிளிநொச்சி
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1102	பாந்திரன் புலிசன்	கனி/கிளிநொச்சி மத்திய மகா வித்தியாலம்	முதலாம்	கிளிநொச்சி
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1102	புத்திரன் பிச்சையா	கனி/கிளிநொச்சி மத்திய மகா வித்தியாலம்	முதலாம்	கிளிநொச்சி
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1102	சுவாமிநாதன் விஜயா	கனி/கிளிநொச்சி மத்திய மகா வித்தியாலம்	முதலாம்	கிளிநொச்சி
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1102	சாந்திராநி சாமிநா	கனி/கிளிநொச்சி மத்திய மகா வித்தியாலம்	முதலாம்	கிளிநொச்சி
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1102	நந்திரன் வினோஜன்	கனி/கிளிநொச்சி மத்திய மகா வித்தியாலம்	முதலாம்	கிளிநொச்சி
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1102	அபரசிங்கம் அபிராஜ்	கனி/கிளிநொச்சி மத்திய மகா வித்தியாலம்	முதலாம்	கிளிநொச்சி
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1102	விஜயகுமார் பகலவன்	கனி/கிளிநொச்சி மத்திய மகா வித்தியாலம்	முதலாம்	கிளிநொச்சி
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1102	மைத்திரிபாலன் மதுபாலன்	கனி/கிளிநொச்சி மத்திய மகா வித்தியாலம்	முதலாம்	கிளிநொச்சி
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1102	பிரியாநாதன் அமுதினி	கனி/கிளிநொச்சி மத்திய மகா வித்தியாலம்	முதலாம்	கிளிநொச்சி
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1174	நவலி கருணாநாத்	வ/இறம்பைக்குளம் மகல்லூரி	இரண்டாம்	வவுனியா தெற்கு
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1174	தணையலி வேணுகோபன்	வ/இறம்பைக்குளம் மகல்லூரி	இரண்டாம்	வவுனியா தெற்கு
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1174	தசிரி விஜயாந்	வ/இறம்பைக்குளம் மகல்லூரி	இரண்டாம்	வவுனியா தெற்கு
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1174	தாமரைநிதி நித்தியாவதி	வ/இறம்பைக்குளம் மகல்லூரி	இரண்டாம்	வவுனியா தெற்கு
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1174	பிரதீபா பாலசுடன்	வ/இறம்பைக்குளம் மகல்லூரி	இரண்டாம்	வவுனியா தெற்கு
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1174	பிரதீபா கருநா	வ/இறம்பைக்குளம் மகல்லூரி	இரண்டாம்	வவுனியா தெற்கு
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1174	பிரதீபா சரணி	வ/இறம்பைக்குளம் மகல்லூரி	இரண்டாம்	வவுனியா தெற்கு
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1174	அக்ஷயா சரணி	வ/இறம்பைக்குளம் மகல்லூரி	இரண்டாம்	வவுனியா தெற்கு
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1174	சகான இராமலட்சுமி	வ/இறம்பைக்குளம் மகல்லூரி	இரண்டாம்	வவுனியா தெற்கு
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1174	சைலாசினி இராமலட்சுமி	வ/இறம்பைக்குளம் மகல்லூரி	இரண்டாம்	வவுனியா தெற்கு
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1174	கோகா கோபகிருஷ்ணன்	வ/இறம்பைக்குளம் மகல்லூரி	இரண்டாம்	வவுனியா தெற்கு
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1012	ஜீவாஜி சிவப்பிரகாச	யா/சென். இரண்டில் கல்லூரி	முன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1012	சசிசுமார் சந்திரவன்	யா/சென். இரண்டில் கல்லூரி	முன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
39	நடனம் - குழு - 1	குழு - 1	1012	அன்ரன் வடிகா	யா/சென். இரண்டில் கல்லூரி	முன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்

Events ID	Event	Grade	Index No	Name	School	Rank	Zone
40	நாட்புய நாடகம் (ஆல் கதை)	தி.பே	1031	ஆதில் லீமா	யா/வாபாவிளம் மத்திய கல்லூரி	மு.ஒன்றாம்	வகைகாம்பம்
40	நாட்புய நாடகம் (ஆல் கதை)	தி.பே	1031	அஷ்ரீன் சிம்யா	யா/வாபாவிளம் மத்திய கல்லூரி	மு.ஒன்றாம்	வகைகாம்பம்
40	நாட்புய நாடகம் (ஆல் கதை)	தி.பே	1031	முகமீஸ் கிருஷ்ணாபிரியா	யா/வாபாவிளம் மத்திய கல்லூரி	மு.ஒன்றாம்	வகைகாம்பம்
40	நாட்புய நாடகம் (ஆல் கதை)	தி.பே	1031	இராசலீக்ஷம் மறுபா	யா/வாபாவிளம் மத்திய கல்லூரி	மு.ஒன்றாம்	வகைகாம்பம்
41	நாட்டிற்.பாடல்	தி.பே	1014	லீக்ஷிதாஸ் சாபிராஜன்	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
41	நாட்டிற்.பாடல்	தி.பே	1014	மறமேல்வெளி மு.ரஹ்மான்	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
41	நாட்டிற்.பாடல்	தி.பே	1014	விக்கிமேல்வெளி சந்திரா	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
41	நாட்டிற்.பாடல்	தி.பே	1014	முலையாசாமி செல்வா	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
41	நாட்டிற்.பாடல்	தி.பே	1014	கரிமலாள் ரிஷிவர்தன்	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
41	நாட்டிற்.பாடல்	தி.பே	1050	மு.கந்தன் மதுவன்	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
41	நாட்டிற்.பாடல்	தி.பே	1050	ரவிந்திரன் ரிஷா	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
41	நாட்டிற்.பாடல்	தி.பே	1050	கருணாகரன் நரத்தவன்	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
41	நாட்டிற்.பாடல்	தி.பே	1050	கணபதி ரிஷிவர்தன் ஜேந்தன்	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
41	நாட்டிற்.பாடல்	தி.பே	1050	ஜெயலக்ஷிமம் ரிஷா	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
41	நாட்டிற்.பாடல்	தி.பே	1050	பார்த்திபன் பருசேந்திரன்	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
41	நாட்டிற்.பாடல்	தி.பே	1050	வாழ்த்துமார் அருஷா	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
41	நாட்டிற்.பாடல்	தி.பே	1050	ச.ச.ஆர்ஜிவன்	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
41	நாட்டிற்.பாடல்	தி.பே	1050	தசயின்	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
41	நாட்டிற்.பாடல்	தி.பே	1176	விசன் பேட்டன் பீரேயு	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
41	நாட்டிற்.பாடல்	தி.பே	1176	ரொ.ரொ.புளின்	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
41	நாட்டிற்.பாடல்	தி.பே	1176	தங்கராஜன் வீராசன்	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
41	நாட்டிற்.பாடல்	தி.பே	1176	யோகராஜ பிரதீபா	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
41	நாட்டிற்.பாடல்	தி.பே	1176	ஜி.குமார் ஜெ.தேவன்	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
41	நாட்டிற்.பாடல்	தி.பே	1176	நத்தசேகரன் மச்சன்	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
42	மேடை.நாடகம்	தி.பே	1033	தேவராஜா மகேஸ்	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	வகைகாம்பம்
42	மேடை.நாடகம்	தி.பே	1033	மு.மேல்வெளி சௌரீசா	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	வகைகாம்பம்
42	மேடை.நாடகம்	தி.பே	1033	சமயம் சௌரீசா	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	வகைகாம்பம்
42	மேடை.நாடகம்	தி.பே	1033	கிருஷ்ணராஜா தர்மிசா	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	வகைகாம்பம்
42	மேடை.நாடகம்	தி.பே	1033	மே.மேல்வெளி ராஜா சௌரீசா	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	வகைகாம்பம்
42	மேடை.நாடகம்	தி.பே	1033	இந்திரேகா கந்திரியா	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	வகைகாம்பம்
42	மேடை.நாடகம்	தி.பே	1033	சுதர்சன் நிவேதிசா	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	வகைகாம்பம்
42	மேடை.நாடகம்	தி.பே	1033	ஜெ.பா.முத்துன் கஜிவன்	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	வகைகாம்பம்
42	மேடை.நாடகம்	தி.பே	1033	தேவராஜா சரஹன்	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	வகைகாம்பம்
42	மேடை.நாடகம்	தி.பே	1033	பாஸ்கான் கிபாந்	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	வகைகாம்பம்
42	மேடை.நாடகம்	தி.பே	1033	நவீந்தன் அக்ஷன்	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	வகைகாம்பம்
42	மேடை.நாடகம்	தி.பே	1033	கமலாசன் நிஷிதா	யா/சென். ஜே.கே.என் கல்லூரி	மு.தொன்றாம்	வகைகாம்பம்
42	மேடை.நாடகம்	தி.பே	1105	கருணாமூர்த்தி முகேசன்	கிளி/கிளிநொச்சி மகா வித்தியாபவம்	மு.தொன்றாம்	வகைகாம்பம்
42	மேடை.நாடகம்	தி.பே	1105	சத்தியநாதன் கவிஷ்ஜி	கிளி/கிளிநொச்சி மகா வித்தியாபவம்	மு.தொன்றாம்	வகைகாம்பம்
42	மேடை.நாடகம்	தி.பே	1105	திலகராஜா மதுமிதா	கிளி/கிளிநொச்சி மகா வித்தியாபவம்	மு.தொன்றாம்	வகைகாம்பம்
42	மேடை.நாடகம்	தி.பே	1105	சத்தியநாதன் சிவகந்திரா	கிளி/கிளிநொச்சி மகா வித்தியாபவம்	மு.தொன்றாம்	வகைகாம்பம்

Events ID	Event	Grade	Index No	Name	School	Rank	Zone
44	விவாதம்	திடீரே	1017	கதிர் நர்சினி ஸ்கூல்காரர்	யா/வேப்படி மகனீர் உயர்தர பாடசாலை	முதலாம்	யாழ்ப்பாணம்
44	விவாதம்	திடீரே	1017	மதுரை சபாநாயகம்	யா/வேப்படி மகனீர் உயர்தர பாடசாலை	முதலாம்	யாழ்ப்பாணம்
44	விவாதம்	திடீரே	1017	சிவகாமாட்சி கணபதிப்பிள்ளை	யா/வேப்படி மகனீர் உயர்தர பாடசாலை	முதலாம்	யாழ்ப்பாணம்
44	விவாதம்	திடீரே	1197	கருணாராசுர மேகாண்டியார்	மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி	இரண்டாம்	மன்னார்
44	விவாதம்	திடீரே	1197	பாலேந்திரன் ஸ்ரீமதி	மன்/சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரி	இரண்டாம்	மன்னார்
44	விவாதம்	திடீரே	1179	தாயா சிவசுந்தாரா	வ/இருமையக்கோளம் ம.கல்லூரி	முன்றாம்	வவுனியா தெற்கு
44	விவாதம்	திடீரே	1179	அபிராம் ஸ்ரீஸ்கந்தராசா	வ/இருமையக்கோளம் ம.கல்லூரி	முன்றாம்	வவுனியா தெற்கு
44	விவாதம்	திடீரே	1179	ஆதி தசாநாதரங்கர்	வ/இருமையக்கோளம் ம.கல்லூரி	முன்றாம்	வவுனியா தெற்கு
45	தமிழ்நிலை வினாவிலை	திடீரே	178	திருவெள்ளையம் அபிராம்	யா/மகாஜனாக்கல்லூரி	முதலாம்	வவுனியா தெற்கு
45	தமிழ்நிலை வினாவிலை	திடீரே	178	செழந்திராஜன் ஜெயசிந்தா	யா/மகாஜனாக்கல்லூரி	முதலாம்	வவுனியா தெற்கு
45	தமிழ்நிலை வினாவிலை	திடீரே	178	கந்தசாமி கடுவேலி	யா/மகாஜனாக்கல்லூரி	முதலாம்	வவுனியா தெற்கு
45	தமிழ்நிலை வினாவிலை	திடீரே	178	நேசகமலர் ஏழ்மீரா	யா/மகாஜனாக்கல்லூரி	முதலாம்	வவுனியா தெற்கு
45	தமிழ்நிலை வினாவிலை	திடீரே	178	பகீரதன் கல்வலா	யா/மகாஜனாக்கல்லூரி	முதலாம்	வவுனியா தெற்கு
45	தமிழ்நிலை வினாவிலை	திடீரே	429	வ.சிதம்பரப்பிள்ளை	மு/சேம்பலை மகர் வித்தியாலம்	இரண்டாம்	முல்லைத்தலை
45	தமிழ்நிலை வினாவிலை	திடீரே	429	சி.கஜோ	மு/சேம்பலை மகர் வித்தியாலம்	இரண்டாம்	முல்லைத்தலை
45	தமிழ்நிலை வினாவிலை	திடீரே	429	க.நிஜாஜா	மு/சேம்பலை மகர் வித்தியாலம்	இரண்டாம்	முல்லைத்தலை
45	தமிழ்நிலை வினாவிலை	திடீரே	429	ஆ.சம்பத்தா	மு/சேம்பலை மகர் வித்தியாலம்	இரண்டாம்	முல்லைத்தலை
45	தமிழ்நிலை வினாவிலை	திடீரே	429	வி.நி.முஷா	மு/சேம்பலை மகர் வித்தியாலம்	இரண்டாம்	முல்லைத்தலை
45	தமிழ்நிலை வினாவிலை	திடீரே	130	கணேசிப்பிள்ளை டீமோ	யா/முத்தத்தம்பி ம.வி	முன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
45	தமிழ்நிலை வினாவிலை	திடீரே	130	சிந்தான் கோகலமதி	யா/முத்தத்தம்பி ம.வி	முன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
45	தமிழ்நிலை வினாவிலை	திடீரே	130	கிருஷ்ணசுமார் சிவசுந்தரினி	யா/முத்தத்தம்பி ம.வி	முன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
45	தமிழ்நிலை வினாவிலை	திடீரே	130	ராஜன் ஆர்.விழக	யா/முத்தத்தம்பி ம.வி	முன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
45	தமிழ்நிலை வினாவிலை	திடீரே	130	செல்வராஜம் ராஜீனி	யா/முத்தத்தம்பி ம.வி	முன்றாம்	யாழ்ப்பாணம்
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	திடீரே	1198	உ.சைர் ஸீல்தா அல்வா	மன்/புத்தளம் றிசாட் பதிபுதீன் ம.வி	முதலாம்	மன்னார்
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	திடீரே	1198	முறையட் றிபாட் பாத்திமா றிபா	மன்/புத்தளம் றிசாட் பதிபுதீன் ம.வி	முதலாம்	மன்னார்
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	திடீரே	1198	ஜெனாத்த நஸீகா பாஜா	மன்/புத்தளம் றிசாட் பதிபுதீன் ம.வி	முதலாம்	மன்னார்
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	திடீரே	1198	ஏபுதீன் பன்னா பாஜா	மன்/புத்தளம் றிசாட் பதிபுதீன் ம.வி	முதலாம்	மன்னார்
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	திடீரே	1198	மலி பாத்திமா ஸலீகா	மன்/புத்தளம் றிசாட் பதிபுதீன் ம.வி	முதலாம்	மன்னார்
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	திடீரே	1198	முறையட் அலீ அமீரா	மன்/புத்தளம் றிசாட் பதிபுதீன் ம.வி	முதலாம்	மன்னார்
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	திடீரே	1198	முறையட் அபுத்த பாத்திமா அத்தா	மன்/புத்தளம் றிசாட் பதிபுதீன் ம.வி	முதலாம்	மன்னார்
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	திடீரே	1180	சமீத் சீபா	வ/அரபா மு.ம.வி	முதலாம்	வவுனியா தெற்கு
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	திடீரே	1180	நதராஜன் பாத்திமா ஸுல்தா	வ/அரபா மு.ம.வி	முதலாம்	வவுனியா தெற்கு
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	திடீரே	1180	தேனாபீக செளபா	வ/அரபா மு.ம.வி	முதலாம்	வவுனியா தெற்கு
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	திடீரே	1180	அப்துல் முத்தலிப் சர்வா	வ/அரபா மு.ம.வி	முதலாம்	வவுனியா தெற்கு
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	திடீரே	1180	ஜெபுனாபுதீன் சவுநியாஜா	வ/அரபா மு.ம.வி	முதலாம்	வவுனியா தெற்கு
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	திடீரே	1180	மீராமுனைத்த சபீனா	வ/அரபா மு.ம.வி	முதலாம்	வவுனியா தெற்கு
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	திடீரே	1180	துவான் இக்லா	வ/அரபா மு.ம.வி	முதலாம்	வவுனியா தெற்கு
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	திடீரே	1180	சல்தான் சீஹா	வ/அரபா மு.ம.வி	முதலாம்	வவுனியா தெற்கு

Events ID	Event	Grade	Index No	Name	School	Rank	Zone
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	தி.பேர	1018	மெகமட் நமீஸ் நஜீர்	யா/வைத்தீஸ்வரர் கல்லூரி	இரண்டாம்	யாழ்ப்பாணம்
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	தி.பேர	1018	நிபாஸ் பரத்தியா நஸீன்	யா/வைத்தீஸ்வரர் கல்லூரி	இரண்டாம்	யாழ்ப்பாணம்
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	தி.பேர	1018	மேதமுட் சைமான் பரத்தியா நஸீன்	யா/வைத்தீஸ்வரர் கல்லூரி	இரண்டாம்	யாழ்ப்பாணம்
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	தி.பேர	1018	மு துஸ்லீன் அக்ஸா பரது	யா/வைத்தீஸ்வரர் கல்லூரி	இரண்டாம்	யாழ்ப்பாணம்
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	தி.பேர	1018	நவாஸ் பரத்தியா அஸ்ஸா	யா/வைத்தீஸ்வரர் கல்லூரி	இரண்டாம்	யாழ்ப்பாணம்
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	தி.பேர	1018	நிபாஸ் பரத்தியா நஸீன்	யா/வைத்தீஸ்வரர் கல்லூரி	இரண்டாம்	யாழ்ப்பாணம்
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	தி.பேர	1018	மௌறூட் ஜஸீன் பரத்தியா நஸீன்	யா/வைத்தீஸ்வரர் கல்லூரி	இரண்டாம்	யாழ்ப்பாணம்
46	முஸ்லிம் நிகழ்ச்சி	தி.பேர	1018	அபீர் பரத்தியா முயாஸ்	யா/வைத்தீஸ்வரர் கல்லூரி	இரண்டாம்	யாழ்ப்பாணம்
47	சிங்கள மாணவர்களுக்கான தமிழ் வாரிப்பு	வி.பிரிவு 1	682	ஸம்.ஸம்.உ.விஜய சாயா ஜயவர்தன	வம்முக்கந்த தேசிய பாடசாலை	முதலாம்	வவுனியா தெற்கு
47	சிங்கள மாணவர்களுக்கான தமிழ் வாரிப்பு	வி.பிரிவு 1	431	மு.புதுமீர்த சங்கத் சிறி விஜய பண்டார	மு/சம்பந்தமுடி மகா வித்தியாலயம்	இரண்டாம்	முல்லைத்தீவு
48	சிங்கள மாணவர்களுக்கான பேச்சு தமிழ்	வி.பிரிவு 2	683	தினுஸ் சங்கீவினி குணசிந்திரி	வம்முக்கந்த தேசிய பாடசாலை	முதலாம்	வவுனியா தெற்கு
49	சிங்கள மாணவர்களுக்கான பேச்சு தமிழ்	வி.பிரிவு 2	432	து.சசின் அமரந்த	மு/சம்பந்தமுடி மகா வித்தியாலயம்	இரண்டாம்	முல்லைத்தீவு
50	சிங்கள மாணவர்களுக்கான தமிழ் உறுப்பெழுத்து	I	684	இமரூன் வக்ராஜி	வம்முக்கந்த தேசிய பாடசாலை	முதலாம்	வவுனியா தெற்கு
50	சிங்கள மாணவர்களுக்கான தமிழ் உறுப்பெழுத்து	II	685	நவோதரா பரேராஜி வீபனாகே	வம்முக்கந்த தேசிய பாடசாலை	முதலாம்	வவுனியா தெற்கு
50	சிங்கள மாணவர்களுக்கான தமிழ் உறுப்பெழுத்து	II	434	S.M.சமாத் ஸக்ரீன்	மு/சம்பந்தமுடி மகா வித்தியாலயம்	இரண்டாம்	முல்லைத்தீவு

மாகாணமட்ட நாட்டுக்கேத்துப் போட்டி முடிவுகள் - 2015
மாகாணக்கல்வித் திணைக்களம் - வடமாகாணம்

போட்டி இல	போட்டியின் பெயர்	தரம்	பாடசாலைமீன் பெயர்	போட்டியாளர் பெயர்	நிலை	வலயம்
51	வடமோழக்கேத்து	திறந்த போட்டி	யா /தெலிப்பளை மகாஜனக் கல்லூரி	ச. கனுசாந் சி.கணாதரன் சி.பிரசாந் த.கோபிகள் ச.அபிசரன் ம.ஜனனி ம.தர்ஜன் நி.சிந்திரன் ச.மேரிமரிஸ்ரலா ஐ. ஜக்சனா மோ. எமிலியா சி.பிரவீணா ந. சிவரஞ்சனி ச. தீவியா ஞா. பிழேமிகா கு. சுபாகி நடராசா கௌசிகா கண்ணதாசன் நம்மியா பாலச்சந்திரன் பிரியங்கா விஜயராஜா நோகிதா விக்டர்ஞானராஜா கீர்த்தனா குணசேகரம் ராஜேஸ்வரி நடேக லோஜனன் ரவிச்சந்திரன் பிரியந்தன் சிவகுருநாதன் பகீரதன் இராசேந்திரம் சயந்தன் பஞ்சலிங்கம் இந்துமணி நடராசா மதுஷா ஞானசந்திரன் டௌசிகா சிவசுப்பிரமணியம் துஸ்யந்தி	1	வலிகாமம்
51	வடமோழக்கேத்து	திறந்த போட்டி	யா / கைதடி நாவற்குழி அ.த.க.பா		2	தேன்மராட்சி

போட்டி கில	போட்டியின் பெயர்	தரம்	பாடசாலை பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்	நிலை	வகை
51	வடமேற்குக்குத்து	திறந்த போட்டி	கிளி/இராமநாதபுரம் ம.வி	<p>புகழ்சேகரம் மதுஷௌ</p> <p>மரியகுமார் பியூலா</p> <p>மதியழகன் அபிலாபினி</p> <p>ரவிச்சந்திரன் அபிநயா</p> <p>மகாலிங்கம் விபுனா</p> <p>கந்தசாமி நிரோஜினி</p> <p>ஞானேஸ்வரன் கலைக்ஜனா</p> <p>தயாபரன் ரிஸக்ஷனா</p> <p>சந்திரசேகரன் லூட்சியானினி</p> <p>மகாலிங்கன் யானுகோபன்</p> <p>சிந்தாத்துரை ஜொனிடிலக்கன்</p> <p>கறுப்பையா கேதாரன்</p> <p>வினசன் கிளமென்ட் டிலக்ஷி</p> <p>ஆனந்தரூபன்பிரியங்கா</p> <p>நவநேசன் கவர்னா</p> <p>செந்தில்நாதன் மதுஜா</p> <p>இராசேந்திரன் அனுசிஷா</p>	3	கிளிநொச்சி

போட்டி கூலி	போட்டியின் பெயர்	தரம்	பாடசாலையின் பெயர்	போட்டியாளரின் பெயர்	நிலை	வலயம்
52	தென்மோடிக்கூத்து	திறந்த போட்டி	யா/புலித பத்திரியார் கல்லூரி	வினஸ்லோ ஜயந் பேர்டினைஸ் அளரன் எமலானியஸ் ஜானு எமக்கீமஸ் றஞ்சுவநாதன் அட்சரன் அருள்ராசா பிரிந்தாவன் வந்தியந் தேவன் யூந்நிரஞ்சன் ஞானசேகரம் றஜீவன் வினஸ்லோ பக்கேரீயன்ஸ் மார்க் வேதநாயகம் கஜீபன் பங்குராஸ் மத்தியூஸ் ரொசான் றெபேட் பஸ்ரியன் கிறிஸ்தி ரொகான் கனிஸ் சீகேர் குகேந்திரன் அளரன் ரொபேட் அமல்தாஸ் அளரனி சகிந்தசீலன் ஜெவ்ரி அல்றிக் கட்சன் பிராங் விதவன் ஜெரோடியஸ் டமல் கிஷோந்மன் சீவாஜ மனோகரன் நிலக்ஷன் றொபட் அமல்தாசன் பெஞ்சமின் சென்வெனிசியஸ் கமிஸ்ராஜ் விக்ர ஜீன் கஜாட் ஜெபசீலன் ஜெபசாதன் ஆசைப்பிள்ளை டேமியன் அருட் பிரகாசம் டெல்சியஸ் ஞானப்பிரகாசம் அளரனி டமல் மைக்கல் கமலஜீவன் எம்.என். யூஷன் நிக்கல்சன் நிக்கசன் ராஜா அஜித் நிரோகசன் செபஸ்தியாம்பிள்ளை அனோட் அமிர்தநாதன் அளரனி அனோஜன் அமலதாசன் அபீன் அஜந்தன் மகேந்திரன் அபிபூத்கேம் மகேந்திரன் தமிழினி சதீஸ்குமார் அஜித்தனா சீவலமுத்து கிசாந்தினி செல்லையா மதுவா மகேந்திரன் தர்மினி குலேந்திரன் றீராஜ் மார்க்குஸ் தமிழ்நிலவன்	1	யாழ்ப்பாணம்
52	தென்மோடிக்கூத்து	திறந்த போட்டி	மன் / புனிதசேவேரியார் ஆண்கள் கல்லூரி	வினஸ்லோ ஜயந் பேர்டினைஸ் அளரன் எமலானியஸ் ஜானு எமக்கீமஸ் றஞ்சுவநாதன் அட்சரன் அருள்ராசா பிரிந்தாவன் வந்தியந் தேவன் யூந்நிரஞ்சன் ஞானசேகரம் றஜீவன் வினஸ்லோ பக்கேரீயன்ஸ் மார்க் வேதநாயகம் கஜீபன் பங்குராஸ் மத்தியூஸ் ரொசான் றெபேட் பஸ்ரியன் கிறிஸ்தி ரொகான் கனிஸ் சீகேர் குகேந்திரன் அளரன் ரொபேட் அமல்தாஸ் அளரனி சகிந்தசீலன் ஜெவ்ரி அல்றிக் கட்சன் பிராங் விதவன் ஜெரோடியஸ் டமல் கிஷோந்மன் சீவாஜ மனோகரன் நிலக்ஷன் றொபட் அமல்தாசன் பெஞ்சமின் சென்வெனிசியஸ் கமிஸ்ராஜ் விக்ர ஜீன் கஜாட் ஜெபசீலன் ஜெபசாதன் ஆசைப்பிள்ளை டேமியன் அருட் பிரகாசம் டெல்சியஸ் ஞானப்பிரகாசம் அளரனி டமல் மைக்கல் கமலஜீவன் எம்.என். யூஷன் நிக்கல்சன் நிக்கசன் ராஜா அஜித் நிரோகசன் செபஸ்தியாம்பிள்ளை அனோட் அமிர்தநாதன் அளரனி அனோஜன் அமலதாசன் அபீன் அஜந்தன் மகேந்திரன் அபிபூத்கேம் மகேந்திரன் தமிழினி சதீஸ்குமார் அஜித்தனா சீவலமுத்து கிசாந்தினி செல்லையா மதுவா மகேந்திரன் தர்மினி குலேந்திரன் றீராஜ் மார்க்குஸ் தமிழ்நிலவன்	2	மன்னார்

போட்டி கூல	போட்டியின் பெயர்	காரம்	பாடசாலை பெயர்	போட்டியாளர் பெயர்	நிலை	வகை	
52	தென்மேற்குக்குத்து	திறந்த போட்டி	கிளிநொச்சி வித்தியாலயம்.	லோகேஸ்வரன் யதுசா தர்மசீலன் தனுசன் ஜெயராஜ் லோஜினி சேகர் உதயன் கிருஷ்ணகுமார் ஸமாந்திகா யோகரட்ணம் துரிதா ராஜன் ரேணுகா வசந்தன் பியூலா அண்ணாத்தரை டிலானி மயூரகா பரமேஸ்வரன் அபனுஷா பேதுறுப்பிள்ளை தர்மினி இராமசிவம் யதர்சினி பாலசுந்தரம் கஜனி மோகன் டர்ஜிகா கங்கேசுவரன் பதுமிதா பங்கயற்செல்வன் நிதூசிகா ஸ்ரீகாந்தா லோஜிகா வைகுந்தன் நிஷானினி திருக்குமார் தமிழரசி விநாயகமுர்த்தி சர்மினி ஜெயசீலன் அபிஷா சிமியோன் ஜெனட் நிருஷா செல்வராஜா யுவாஜினி இராஜேந்திரன் யதுஷா யகத்சன் நிலாந்தி யஸ்ரின் யசோதன் வைஷ்ணவி ரகுதாஸ் நிசாந்தினி விக்னேஸ்வரன் கவிவர்ஜினி தயாநிதி ஹஸ்மினா ஜெயபாகரன் நிருஜா இந்திரநாதன் ஹம்சப்பிரியா சிவபாதகந்தரம் ஜெசிக்கா கணேஸ் ஆனந்தன்	கிளிநொச்சி	3	கிளிநொச்சி
53	சிந்துநடைக்கூத்து	திறந்த போட்டி	கிளிநொச்சி ம.வி	யா/இந்து மகன் கல்லூரி	1	கிளிநொச்சி	
53	சிந்துநடைக்கூத்து	திறந்த போட்டி	யா/இந்து மகன் கல்லூரி		2	யாழ்ப்பாணம்	

போட்டி கூல	போட்டியின் பெயர்	தரம்	பாடசாலை பெயர்	போட்டியாளர் பெயர்	நிலை	வகை
53	சிற்பநடைக்கலத்து	திறந்த போட்டி	யாழ்ப்பாணம் இந்தியக் கல்விப்பள்ளி	சோபிகா ஜெயபாலகம்பிரமணியம் பிந்திரசிகா சாள்ஸ் மசாந்தி ரவீந்திரநாதன் சியானா துரைராஜா மிதுனா விஸ்வலிங்கம் யசிந்தா இராசேந்திரம் தனுஸ்ரா தவராசா டர்சிகா தவராசா டனியா மோகன் சமீனா ஆனந்தராசா செசிபான செல்வராஜா விபிஷா வீரபாகு தவராசா பிரவீன் குணபாலசிங்கம் நொசாந் செல்வராசா யுகதீபன் வினிதா விக்கினேஸ்வரன் நிஷாயினி கணேசு	3	வலிகாமம்
54	இசைநாடகம்	திறந்த போட்டி	யாழ்ப்பாணம் / திருக்குறும்பு கனிப்பரம்பம்	மலக்ஷிணி சோக்கிரட்டீஸ் திலக்கி தெம்வேந்திரம் ஆன்கிறிஸ்ரீனா ஸ்ரீவிஜயானந்த் நிலக்கி டேபியன் மேரீறக்சாஜினி ஜோன் கெனடி நிஷானி அன்ரன்சுலேந்திரன் யமுனா நோயல்கிறிசாந்தாஸ் பிரிஸ்கா பெல்கமன் சைலஸ் விஷுவாலினி வீகர்ரவீந்திரகுமார் மலோஷினி செல்வநாயகம் சிறீசாயினி சிறீஸ்கந்தராஜா விசிழ்ந்ரா மரியான் றஜிதா ஜெயகுமார் ஜெரன்சி ஜெசிங் சத்தியசீலன் ஜதுஷனா யோண்டெஸலி மேரீறம்ஷா யோன்கெனடி	1	யாழ்ப்பாணம்

போட்டி கிடை	போட்டியின் பெயர்	தரம்	பாடசாலை பெயர்	போட்டியாளர் பெயர்	நிலை	வலயம்
54	இசைநாடகம்	திறந்த போட்டி	யாபுனித அந்தோனியார் கல்லூரி	கிறிஸ்தி வீனசன் நிக்கலன் கதாதேவன் ஜனா அந்தோனி தேவராஜ் மேரி தேவசெல்வி மரியதாஸ் ஆண்டிலாணி நாகேஸ்வரன் யசோதா நீக்கிவாஸ் மெலாஸிபுஸ் கிரிஸ்தராஜா கிருஷ்ணர் மரியதாஸ் விஜிந் பேசுரத்தினம் போசப் சிந்துவன் அன்ரனிரெனான்டோ ஜெனிக்கபர் வரதராசன் அபிஷேக் ஞானபிரகாசம் மதுசன் பாலகந்தரம் தனுஷாந் கிளறன்ஸ் கிளாஸர்ன் கணேசலிங்கம் கார்த்திகா சிவராசா கீதா திருச்செல்வம் லோஜினி ரகுரன் டிசானி கிருபாகரன் லோஜினி ஜீவராசா நிவேனிகா சசிகரன் சோபிதா சோதிவிங்கம் சஜிக்கா குணபாலன் இந்துபா ஞானலிங்கம் கவர்ணா தோமஸ் நெஜினோட் துஸ்யந்தினி கப்பிரமணியம் ஜனனி சாகரா ருத்ரன் கஜினி குகேந்திரன் கிருத்திகா தேவிட் இந்துஷா ருத்ரன் டிலக்கி சிவதேவன்	2	தீவகம்
54	இசைநாடகம்	திறந்த போட்டி	யா/இராமநாதன் கல்லூரி	கணேசலிங்கம் கார்த்திகா சிவராசா கீதா திருச்செல்வம் லோஜினி ரகுரன் டிசானி கிருபாகரன் லோஜினி ஜீவராசா நிவேனிகா சசிகரன் சோபிதா சோதிவிங்கம் சஜிக்கா குணபாலன் இந்துபா ஞானலிங்கம் கவர்ணா தோமஸ் நெஜினோட் துஸ்யந்தினி கப்பிரமணியம் ஜனனி சாகரா ருத்ரன் கஜினி குகேந்திரன் கிருத்திகா தேவிட் இந்துஷா ருத்ரன் டிலக்கி சிவதேவன்	3	வலிகாமம்

போட்டி கிடை	போட்டியின் வெயர்	தரம்	பாடசாலை வெயர்	போட்டியாளர் வெயர்	நிலை	வகை
54	இசைநாடகம்	திறந்த போட்டி	யா/சாவகச்சேரி இந்தக்கல்லூரி	போட்டியாளர் வெயர் சிவகுபனா சிவசுப்பிரமணியம் அஸ்வினி நந்தகுமார் லட்சுமி மனோரஞ்சிதன் கருஷ்சிகா பத்மநாதன் ஹம்சாளினி ஹரிதர்ன் கம்சிகா கிருபாகாருக்கள் சிவலோகநாதன் பிரவணன் விஜயதாசன் மிதுசன் திருநாவுக்கரசு தனுசிகள் தவணைசன் சிவானுஜன் விஜயகுமார் சதுர்சன் மகாதேவன் மதியழகன் திரவியரட்டை அபிராம் சுந்தரம்பிள்ளை கிருசாந் சுருணதேவன் சஞ்சீபன் கேதீஸ்வரன் கிரேசரன் -புர்தரன் சாருஜன் அருமைநாதன் அபிலன் ஸ்பம்பதி அழகையா நிக்கலன் மனோரஞ்சன் நிக்கலன் ஜெயந்தன் நிதர்சன் பிரியதேமி அமல்தாஸ் கஜரதி மகாதேவன் ஜெசித்தா மகாலிங்கம் தீபிகா கணேசநாதன் லோகநாதன் பகீர்தன் போகேஸ்வரன் சங்கதா பரமசிவம் டன்சிகா உதயகுமார் திசாளினி செல்வி.வேலு கீர்த்திகா பாலகிருஷ்ணன் நிறுக்கலா போகேஸ்வரன் துவாரகன்	3	தென்மராட்சி
54	விசேடகத்து	திறந்த போட்டி	கிளி/பனை ம.கல்லூரி	போட்டியாளர் வெயர்	1	கிளிநொச்சி

போட்டி கூல	போட்டியின் வெயர்	தரம்	பாடசாலையின் வெயர்	போட்டியாளரின் வெயர்	நூலை	வலயம்
	விசேடகத்து	திறந்த போட்டி	மன்/லெள்ளங்குளம் அ.த.க பாடசாலை	சூரிசங்கர் தர்சினி ஜெயக்குமார் மிதுசன் கருணாகரன் லக்ஷிகா சிவகுமார் மயூரி அயிர்தலிங்கம் நிதர்சனா நித்தியகணேசன் அனுஸியா .லேற்றன் லக்ஷிகா யக்கோபு இருதயநேசன் போகேஸ்வரன் திருவாகரன் ஜெயக்குமார் லக்ஷிகா	2	மடு
54	விசேடகத்து	திறந்த போட்டி	யா/மோலை வ்ரசிங்கம் மத்தியகலூரி	பாலசிங்கம் நிரோஜன் நாகேஸ்வரன் விமல் முத்துலிங்கம் கிதியோன் இலட்சுமணன் ஜெயகரிகரன் பிரதீபன் ஜெனித்தன் கருணாகரன் கார்த்திகன் தங்கராசா மதுஷன் போகநாதன் விதூசா சண்முகலிங்கம் சங்கவி நாகரத்தினம் சோபிகா கேசரிநாசன் கேதிகா செந்திலநாதன் தனுஸ்கா இரவந்திரநாதன் பிரியங்கா .பீ'ஸ்கந்தராசா ஜேசிந்தா சிவஞானமுர்த்தி விமலினி	3	நென்மராட்சி

அகில இலங்கைத் தமிழ்மொழித் தின வடமாகாண தேசியநிலைப் போட்டி இறுதிப் பெறுபெறுகள் - 2015

வெடர் கூல	போட்டி கூல	பரிவு	போட்டியின் பெயர்	வையம்	பாடசாலைமீன் பெயரும் முகவர்ப்பும்	போட்டியாளரின் பெயர்	நிலை
002	2	2	கட்டுரை வரைதல்	கிளிநொச்சி	கிளி/ கண்டாவளை மகாவித்தியாலயம்	விநாயகமுர்த்தி, ழலக்ஷன்	2
003	3	3	கட்டுரை வரைதல்	தென்மராட்சி	சாவகச்சேரி இந்துக்கல்லூரி	மகேந்திரன் கீதாஞ்சலி	1
006	6	4	இலக்கணப் போட்டி	கிளிநொச்சி	கிளி/ மகாவித்தியாலயம்	சிவபாலன் பவித்திரன்	3
009	9	4	குறுநாடக ஆக்கம்	வல்காமம்	யா/ அளவெட்டி அபுனோதாயக்கல்லூரி	குகதாசன் ஜனூசியா	1
010	10	5	குறுநாடக ஆக்கம்	தென்மராட்சி	மீசாலை வீரசிங்கம் ம.கல்லூரி	செல்வராஜன் சுமித்தா	1
012	12	5	கவிதை ஆக்கம்	வடமராட்சி	வடமத்திய மகன் கல்லூரி	பாலசிங்கம் பாலராஜினி	3
015	15	1	வாசிப்பு	யாழ்	புனித ஜோன் பொஸ்கோ	செல்வன். S. கருணாயன்	2
016	16	2	வாசிப்பு	யாழ்	யாழ். இந்துக்கல்லூரி	செல்வன். A. வித்தியாசாகர்	1
017	17	1	ஆக்கத்திறன் வெளிப்பாடு	யாழ்	இந்து ஆரம்ப பாடசாலை	செல்வி. U.ஜனனி	2
018	18	1	பேச்சு	கிளிநொச்சி	இராமநாதபுரம் மேற்கு அ.த.க பாடசாலை	செல்வி. S.பாமகன்	3
019	20	3	பேசு	வல்காமம்	யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை	S.தர்ஷனா	3
020	22	5	பேச்சு	யாழ்	கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி	செல்வன். V. விஜ்ணாஜன்	1
021	23	1	பாலவோதல்	யாழ்	புனித ஜோன் பொஸ்கோ. வித்தியாலயம்	நிச்சன்ரஞ்சிக்குமார் தேவஅமிர்தா	1

தொடர் கூல	போட்டி கூல	பீர்ப்பு	போட்டியின் பெயர்	வெயம்	பாடசாலைவின் பெயரும் முக்கார்ப்பும்	போட்டியாளரின் பெயர்	நிலை
022	24	2	பாலேவாதல்	யாழ்	யாழ் இந்துக்கல்லூரி	சிவகோனேசன் கோபிராம	1
023	25	3	பாலேவாதல்	யாழ்	யாழ் இந்துக்கல்லூரி	சிவகோனேசன் சிவாமசன்	3
024	26	4	பாலேவாதல்	வவு. தெற்கு	றமவைக்குளம் ம. கல்லூரி	முருகேசுபிள்ளை அஸ்வினி	3
025	27	5	பாலேவாதல்	வவு. தெற்கு	வவுனியா தட்டிழ் ம. ம. வி	முருகேசுபிள்ளை துவியன்	1
029	29	2	இசை - தனி	வலிகாமம்	மகாஜனாக்கல்லூரி	தெய்வேந்திரன் சோபர்னா	3
030	30	3	இசை - தனி	வடமராட்சி	ஹாட்டல்க்கல்லூரி	மதனராஜ் ஆ.காஷ்	2
031	31	4	இசை - தனி	யாழ்	வேம்படி மகளிர் உ.த. பா	அருணாகிராமன் ஆதித்யா	2
032	32		இசை - தனி	யாழ்	யாழ் இந்து மகளிர்கல்லூரி	சத்தியசீலன் ஜகீவா	2
						மதனராஜ் அரவீந்	3
						சுதாநாதன் ஜெயந்திரன்	3
						செல்வத்துரை கவினந்திரன்	3
						சந்திரராசா நிதிரஷன்	3
033	33	குழு - 1	இசை - குழு - 1	வடமராட்சி	யா/ ஹாட்டல்க் கல்லூரி	வீரபயகமூரத்தி லம்போதரன்	3
						கண்ணைநாசன் றஜீகர சரமா	3
						விமலராஜன் சஞ்சித்	3
						சசகிதானந்தமுர்த்தி திருஜன்	3
						நிருபரன் லக்ஷன்	3
						இராசாசிவேந்திரன் கேசிகன்	3
						சிவானந்தன் நகுராஜ்	1

நொடர் கூல	கோட்க கூல	யூர்வு	கோட்கயர்ன் கூல	வலயம்	கூலயர்ன் கூல	கூலயர்ன் கூல	கூலயர்ன் கூல	கூலயர்ன் கூல
039	39	கூல - 1	நடனம் - கூல - 1	கூலயர்ன்	கூலயர்ன்	கூலயர்ன்	கூலயர்ன்	கூலயர்ன்
040	40	கூல - 1	நடனம் - கூல - 1	கூலயர்ன்	கூலயர்ன்	கூலயர்ன்	கூலயர்ன்	கூலயர்ன்
041	41	கூல - 1	நடனம் - கூல - 1	கூலயர்ன்	கூலயர்ன்	கூலயர்ன்	கூலயர்ன்	கூலயர்ன்

வொடர் கூல	வோட்டி கூல	மீர்வு	வோட்டிவின் வெயர்	வலயம்	வாடசாலைவின் வெயரும் முகவரிபும்	வோட்டிவாவெர்வின் வெயர்	மூல
						கிராஜேந்திரகூமார் சுபகரன்	1
						நவரட்ணைம் கடோற்குஜன்	1
						எட்மன் குருசாந்த்	1
						கதிர்ந்தரசினி புரமேஸ்வரன்	1
044	G44	திவோட்டி	விலாத்தம்	யாழ்ப்பாணம்	வேம்படி மகளிர் உட்த.வா	மதுஷா சயாநாபகம்	1
						சிவசொருபி கணபதிப்பள்ளை	1
						தில்லையம்பலம் அபிராமி	2
						செளந்த்ராஜன் ஜெசிந்தா	2
						கந்தசாமி சுஜேனி	2
						லோகாநாதன்சஜிதா	2
045	G45	திவோட்டி	தமிழறிவு வினாவிலை	வலிகாமம்	மகாஜனாக்கல்லூரி	பகீரதன் லக்ஷனா	2

தமிழ்மொழித்தின வாழ்த்து

வாழ்க தமிழ்த்தினம் வளர்க தமிழ்த்தினம்
வாழிய வாழியவே!
மாண்புறு முத்தமிழ் வித்தகரின் நனை
வாம் தினம் வாழியவே!

இலங்கையில் மாணவர் வளங்கொள் தமிழ்ப்பயிர்
கிமயமெனப் பொலிய
ஏற்புறு முத்தமிழ் போட்டி பண்பாட்டின்
எழுச்சீக்கு வித்திடவே.

சங்கத்திருப்பினில் பங்கமிலாதிருந்
தாண்ட தமிழ்மொழியே
சால்புயர் கல்வித் தமிழ்மொழிப் பிரிவுயர்
தகைமைக்கு வித்திடவே.

இந்து கிறிஸ்தவம் பௌத்தமில் லாம்நெற
ஏற்றம் மிகுந்த தமிழ்
எம்முளே தேசிய ஒற்றுமை நலைபெறும்
எழில் தினம் வாழியவே!